بسم الله الرحمن الرحيم

Fesad Medreseleri

ŞEHADET

Dile Getirilen Şahitlik
Yayın No: 14

Kitabın Adı: *Fesad Medreseleri (Muhtasar)*
Yazarı: *Ebu Muhammed el-Makdisî*
Tercüme: *Sibel Tatlısu*
Dipnot ve Açıklamalar: *Ertuğrul Ceher*

Tashih&Redakte: *Hakan Erdem*
Son Okuma: *Özgür Mekyes*

Teknik Hazırlık: *Derya Hizal*
Kapak Tasarım: *Şehadet*
Dizgi: *Şehadet*
Cilt: *Göksu*
Baskı: *Nokta Ofset Tesisleri*
Yeni Matbaacılar Sitesi
Hacı Bayram Cad. No: 5
Tel: 342 28 42 – Konya

İLETİŞİM
Esentepe Mimar Sinan Cd. No: 19
Web : www.sehadet.info
msn : admin@sehadet.info
Tel : 0 332 246 44 13
0 506 226 14 49
Konya

Çocuk Eğitiminde Nebevî Yöntem
ve
Fesad Medreseleri

Ebu Muhammed el-Makdisî

Şehadet Yayınları
www.sehadet.info
KONYA

İÇİNDEKİLER

Hutbetu'l Hace

Hamd, ezelden ebede dek yalnızca Allah'a özgüdür. O'nu över ve O'ndan Peygamber efendimizi, O'nun ehli beytini ve sahabilerini rahmetiyle kuşatmasını dileriz. Allah Tealâ şöyle buyurmaktadır:

> *"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının. Sizler, kesinlikle Müslüman olarak ölün." (3/Ali İmran 102)*
>
> *"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar vücuda getirip (dünyanın dört bir tarafına) yayan Rabbinizden (emir ve nehiylerine riayetsizlikten) sakının. Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan ve sıla-i rahmi kesmekten korkun. Hiç şüphesiz ki O, sizin üzerinize Rakîb'tir. (En ince ayrıntısına kadar her halinizi daima gözetendir.)" (4 Nisa/1)*
>
> *"Ey iman edenler! Allah'tan (emir ve nehiylerine riayetsizlikten) sakının ve doğru olan sözü söyleyin ki, Allah, yaptığınız amelleri kabul etsin ve günahlarınızı affetsin. Allah ve Rasulüne itaat eden, elbette ki bütün büyük emel ve beklentilerini elde etmiştir." (33 Ahzab/71)*

Bütün hitap ve kitapların başında ifade edilmesi sünnet olan "hamd ve salât" fasılasını ifa ettikten sonra...

En doğru söz, Allah'ın kelamı ve en mustakim yol, Muhammed'in *(sallallahu aleyhi ve sellem)* rehberlik ettiği yoldur. Yoldan saptıran en şerli şeyler, dinde sonradan çıkartılan şeylerdir. (Din adına başlı başına bir ibadet olması amacıyla) dinde sonradan çıkartılan her şey bid'attir. Her bid'at sapkınlıktır. Ve hiç şüphesiz ki, her sapkınlık azaba mustehaktır.

Şeyh Ebu Muhammed el-Makdisi Kimdir?

Tam olarak ismi, Ebu Muhammed Asım b. Muhammed b. Tahir el-Berkavi olup, Ebu Muhammed el-Makdisi ismiyle tanınmaktadır. Şeyh Ebu Muhammed, Hicri 1378 (Miladi 1958) yılında, daha önce Ürdün'ün bir parçası halinde iken 1967 savaşlarından sonra İsrail tarafından işgal edilen Nablus'un Berka köyünde dünyaya gelmiştir. 3-4 yıl gibi kısa bir süre sonra ailesiyle birlikte Kuveyt'e geçmiş ve daha sonra da babasının arzusuyla Irak'ın kuzeyinde bulunan Musul Üniversitesi'nde okumuştur. Bu dönemde İslamî Hareket Mensubu olan birçok kimse ile bağlantıya geçmiştir. Daha sonra Kuveyt ve Hicaz arasında bir yerde ilim tahsiline devam etmiştir. Özellikle Şeyhu-l İslam İbn-i Teymiye, talebesi İbn-i Kayyim el-Cevziyye, Şeyh Muhammed b. Abdulvehhab ve torunlarının kitaplarını tekrar tekrar gözden geçirmiştir.

Dünya genelindeki İslami çalışmalarla ilgisini kesmeme adına defalarca Pakistan ve Afganistan'a gitmiş, orada davet derslerine katılmış ve ilk kitabı olan "Millet-i İbrahim'i" yazmıştır.

Şeyh 1992 yılında Ürdün'e yerleşmiş, orada Afgan cihadına katılan birçok mücahide dersler vermeye başlamıştır. Elbette kendisinden önce birçok sıkıntıya maruz kalan davetçilerin başına gelen imtihanların Şeyh'in de başına gelmesi kaçınılmaz olmuştur.

1994 yılında Filistin'de siyonistlere karşı operasyonlara katılmanın caiz olduğu yönünde verdiği fetvasından dolayı birçok arkadaşı ile birlikte tutuklanmıştır. Senelerce Ürdün zindanlarında esir kalmış, daha sonra ise serbest bırakılmıştır. Ancak

özgürlüğü uzun sürmemiş ABD ordusuna karşı operasyon yapılmasının caiz olduğu yönündeki fetvaları sebebiyle zindana atılmıştır.

Kısa bir süre önce Şeyh Makdisî'nin Ürdün zindanlarından mahkemesiz bir şekilde salıverildiği haberi gerek Arap basınında gerekse de diğer batılı devletlerin basın bültenlerinde geniş bir şekilde yer almış ancak daha sonra kendisine dair bir haber alınamamıştır.

Şeyh Ebu Muhammed'in ihlasla Allah'ın dinine davet etmesi kısa sürede semeresini vermiş, bugün dünyanın dört bir tarafında kitapları, risaleleri okunmaya başlanmıştır. Bugün itibarıyla "*www.tawhed.ws*" isimli sitesinde 18 kitabı, 200'e yakın risalesi bulunmaktadır.

Şeyh Ebu Muhammed kendisini hiçbir zaman tek bir konuya hasretmemiş ve ilmi nispetinde birçok kitap ve makale yazmıştır. Kitaplarından bazıları şunlardır:

Milletu İbrahim ve Da'vetu-l Enbiyai ve Murseliyn[1]

El-Kevaşiful Celile fi Kufri Devleti-s Suudiyye[2]

İmtau-n Nazar fi Keşfi Şubuhati Murcieti-l Asr[3]

Keşfu Şubuhatu-l Mucadiliun an Asakiri-ş Şirk...[4]

Tabsıru-l Ukala bi Telbisati Ehlu-t Tecehhum ve İrca[5]

Er-Risaletu-s Selasiniyye...[6]

---

[1] Vela ve Bera akîdesine dair bir kitaptır.

[2] Suud Devletinin küfrüne dair birçok konuyu ele alan bir kitaptır. Özellikle şu günlerde Suud hükümetinin büyük baskısı sonucu zindanda bu kitabındaki fikirlerinden dönmesi istemiyle Şeyh'e büyük bir zulüm yapılmaktadır.

[3] Muasır Mürcie'nin ortaya attığı şüphelere dair yazılmış bir kitaptır.

[4] Muasır Mürcie'nin ortaya attığı şüphelere dair yazılmış bir kitaptır.

[5] Günümüz tağutlarının küfrüne İslam elbisesi giydirme adına bütün ömrünü vakfeden Ali Halebi'nin "et-Tahzir min Fitneti-t Tekfir" isimli kitabına reddiyedir.

[6] Tekfirde aşırılıktan sakındırmaya dair yazılmış bir eserdir.

En-Nuketu-l Levamia fi mulahazati-l Camia[7]

Şeyh'in Türkçe'ye çevrilen ilk kitabı vela ve bera akıdesine dair yazmış olduğu "*Milleti İbrahim*"dir. 1997 yılında Ebabil Yayınları tarafından ilk baskısı yapılan kitabın daha sonra yeni bir baskısı aynı yayınevi tarafından yapılmamıştır.

Son birkaç yılda ise Şeyh'in "*Milleti İbrahim*", "*Demokrasi Dindir*", "*Tağutların Destekçileri Hakkında Şüphelerin Aydınlatılması*", "*Tekfirde Aşırılıktan Sakındırma Konusunda Otuz Risale*" isimli eserleri ilk önce *"www.davetvecihad.com"* isimli sitenin kurucuları tarafından internet ortamında yayınlanmış ve daha sonra da bu kitaplardan ilk üçünün baskısı site sahipleri tarafından yapılmıştır.

Yayınevimiz Ebu Muhammed'in ilk olarak "*Demokrasi Bir Dindir*" isimli eserini basmıştır. Daha sonra ise Ebu Muhammed'in zindanda yazmış olduğu makalelerden derlediğimiz "*Ey Zindan Arkadaşlarım"* isimli serinin ilk kitabı okuyucularımıza sunulmuştur. Allah izin verirse kısa bir süre içerisinde bu serinin devamı yayınevimiz tarafından yayımlanacaktır. Bununla beraber Şeyh'in "Keşfun Nigab an Şeriatil Gab" isimli eseri de "*Orman Kanunları*" adıyla kısa bir süre içerisinde okuyucularımıza sunulacaktır.

Bu vesileyle tekrar Yüce Allah'tan Şeyh'in ayaklarını sabit kılmasını, kendisinin yar ve yardımcısı olmasını dileriz.

---

[7] Şeyh Abdulkadir b. Abdulaziz'in "El'Camiî..." isimli eserinin bazı bölümlerine yapılmış mulahazalardır.

Sunuş

Bütün övgüler *“Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki, onun yakıtı insanlar ve taşlardır” (66, Tahrim/6)* diye buyuran Allah’a özgüdür. Salât ve selam “Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mes'ulsünüz” diye buyuran Rasulullah’ın *(sallallahu aleyhi ve sellem),* O’nun ailesinin, ashabının ve kıyamet gününe kadar O’nun yolundan ayrılmadan mücadele eden tüm mü’minlerin üzerine olsun.

Şüphesiz ki gelecek bugünün küçükleri üzerine kurulacaktır. Bugün yetişen nesiller yarının dünyasında büyük söz sahibi olacaklardır. Bu yüzden bugünün küçüklerinin eğitim ve terbiyesi kesinlikle gereksiz, boş işlerden değildir. Bilakis bu görev Allah (sb)’nın üzerimize vacip kıldığı kesin bir yükümlülüktür.

Özellikle çocuğun doğumundan ergenlik evresine kadar geçen süreç, onun eğitiminde ve geleceğe yönelik kişiliğinin/şahsiyetinin oluşmasında büyük pay sahibidir. Çocuk, bütün hayatına yön verecek olan sağlam temelleri bu süreçte edinir. Zira bu evrede çocuk, temiz bir kalp, saf bir fıtrat, tertemiz bir şahsiyete sahiptir. Bu süreçte çocuk ya ebeveyni, eğitimcileri ve içinde yaşadığı toplum vesilesiyle kendisinde mevcut bu hasletleri korur ya da yine aynı etkenler vesilesiyle bu hasletleri zaman içerisinde kaybeder. Bu hususu alimler şu şekilde dile getirmişlerdir:

“Çocuk anne-babasına verilmiş bir emanettir. Kalbi tertemizdir. Sade ve saf bir karaktere sahiptir. Kendisine verilen her şeyi alıp onunla anında amel etmeye elverişli bir yapıya sahiptir. Bu yüzden çocuğun fıtratında bulunan hasletler korunarak kendisine dünya ve ahirette faydalı olacak şeyler öğretilirse çocuk

nefsine ve toplumuna faydalı bir birey olarak yetişir. Ancak çocuk hayvanlar gibi başıboş bırakılırsa, kendisiyle ilgilenilmezse işte o zaman fıtratında mevcut hasletleri zaman içerisinde kaybedecek, karakter ve ahlak bakımından kötü bir kişiliğe sahip olacaktır."

Aydınlık bir geleceğe sahip olmanın en temel esasının çocukları sağlam bir temel üzere eğitilmesi olduğunu en güzel şekilde bilen Rasulullah (s) ümmetin çocuklarının eğitimine büyük bir özen göstermiştir. Ancak ne gariptir ki bugün Müslümanlar bu büyük görevi tamamen ihmal etmişler, çocuklarını kendi kültürlerinden, kendi dinlerinden fersah fersah uzak bir eğitim metodu üzere bina edilmiş fesad kurumlarına teslim etmişlerdir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in çocuk eğitimine verdiği bu büyük özeni Müslümanların terk etmesinden daha da üzücü olan taraf ise bu işe batılı haçlıların sahip çıkmasıdır. Batılı kâfirler kendi dinlerinin dünya üzerinde hâkim olabilmesinin tek şartının kendi kültürlerini diğer ümmetlere aktArapilmek olduğu gerçeğini en iyi şekilde idrak ederek bunun için büyük çaba sarfetmektedirler. Bu amaçla, eğitim alanında tüm dünyayı kontrol altına alma girişimleri aşikârdır. Şu an ilkokuldan üniversiteye kadar eğitim/öğretim aşamasında okutulan bütün kitaplar batılıların kontrol ve gözetiminde hazırlanmaktadır. Bununla beraber eğitime katkı altında gerek Türkiye'de gerekse Arap topraklarında okullar açmaları, öğrencilere burslar vermeleri öncelikle kendi kültürlerini ve bunun akabinde de kendi dinlerini yayma ve ikame etme politikalarının bir gereğidir.

Bu gerçeği yıllar önce en güzel şekilde idrak edenlerden birisi de Şeyh Ebu Muhammed el-Makdisî olmuştur. İşte tercümesini yapmış olduğumuz bu kitap Şeyh'in hazırlamış olduğu "İ'dadul Kadetul Fevaris bi Hecri Fesadil Medaris" isimli eserinin muhtasarıdır. Kitabın muhtasar olarak Türkçeye basılmasının sebebi, kitabın Kuveyt Eğitim Sistemine dair oldukça geniş bilgiler vermesi ve bu bilgilerin direk olarak Türk okuyucusunu

ilgilendirmemesidir. Bununla beraber Türk okuyucusuna faydasının artması umudu ile kitabın tahkik ve dipnotları uzun yıllar Türk Eğitim Sistemi içerisinde görev almış ancak daha sonra Müslüman olmasıyla bu görevi terk etmiş olan kardeşimiz Ertuğrul Ceher tarafından yapılmıştır.

Allah'ın indirdiği esasları en iyi şekilde idrak ederek, bunu hayatlarının temel mihveri edinen gençlerin yetiştirilebilmesi için mutlak surette tağutların eğitim kurumlarını bütünüyle terk etmek geretiğini Müslümanlara hatırlatmak, bu gerçekten gafil kalanları ise uyandırmak amacıyla hazırlanmış olan bu uzun ve yorucu çalışmada emeği geçen tüm kardeşlerimden yüce Allah'ın razı olmasını ve kendilerini mutlu sona eriştirmesini dilerim. Hiç şüphesiz O kullarına karşı rahmet sahibi olandır.

> *"Allahım! Bize dünyada bir iyilik ve ahirette de bir iyilik ver. Ve bizi ateşin azabından koru." (2, Bakara/201)*

Murat Gezenler
Ağustos/2008
Konya

Başlarken

Allah'ın adıyla...

Bütün övgüler Allah'a özgüdür. Salât ve selam, Allah'ın Rasulüne, O'nun ehline, ashabına ve dostlarına olsun.

On beş yıldan daha uzun bir zaman oldu bu kitabı kaleme alalı. Yönelişin hemen başlangıcında... Samimiyetlerine ve takvalarına dair hüsnü zan beslediğim iyi niyetli bazı kimseler için konuyla alakalı dikkate şayan, değerli görüşler bulmaları için yazmıştım. Tağutların okullarından kurtulma, nesillerimizi temiz tutma ve aynı zamanda da çocuklarımız için alternatifler sağlama adına küçücük ve sınırlı düzeyde de olsa konuya dair bazı tecrübelerimiz olmuştu.

Kitabın yazılıp basılması ve dağıtılmasının ardından on beş yıldan daha fazla bir süre geçti. Ve işte yine ben... O günden bugüne kadar geçen zaman zarfında taşıdığım kanaatlerimi değiştirmedim. Bilakis tamamen inanarak ve kesin kararlılıkla kanaatlerimi artırdım. Bizzat bunu kendi ailemde uygulamıştım. Ailemden hiç birini bu çürümüş, sapkın okullara göndermedim. Konuya dair çıkardığım tecrübelerden bazılarını maddeler halinde okuyuculara tekrar özetlemek isterim.

* Küfür kanunlarıyla hükmeden, küfrün siyaseti ile hüküm süren, batılı kafir efendilerine hizmet etme adına halklarının üzerine küfür kanunları ile egemen olan tağutlar, beldelerimizde nebevi menhec üzere eğitim veren okulların kurulmasına asla rıza göstermezler. Ve hiçbir zaman da razı olmayacaklar. Nitekim Rabbimiz şu sözüyle bunu doğrulamaktadır:

"Gerçek şu ki küfre sapanlar, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, (gayelerine erişemeyecekleri için) onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. Küfredenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır." (8, Enfal/36)

* Bu sebebden dolayıdır ki bugün tağutların hüküm sürmeleri, resmi olarak selefi menhec üzere eğitim veren okullar kurma çabalarını neredeyse umutsuz bir iş haline getirmiştir. Ancak yönetim sistemi düzensiz, karmaşık bir şekilde işleyen bazı yoksul ülkelerde, özel şartlar ve nadir durumlarda bu okulların ikamesi mümkün olabilir.

* Müslümanların fesad saçan bu okullara iştirak etmeleri, ciğerpareleri olan çocuklarını onlara teslim etmeleri akideleriyle, tevhidleriyle ve şeriatleriyle çelişen bir durumdur.

* Her Müslüman, neslinin çobanı ve koruyucusudur. Bugün İslami bir devletin yokluğunda bu görev; tertemiz, saf, katışıksız bir İslami eğitimi arzulayan Müslümanların üzerine düşmektedir. Müslümanlar bu konuda başarı sağlamayı ve özellikle de Rablerini razı etmeyi hedeflemişlerse, kurdukları okulları tağuti sistemlerin onaylamasını beklememeleri ya da okullarını resmiyete dökme çabası sarfetmemeleri gerekmektedir.

* Müslümanların bu çalışmaları belki ilk başta çok küçük çapta ve önemsenmeyecek değerde olacaktır. Bu zaman zarfında çocuklarına Kur'ân-ı Kerim öğretebilirler, okuma yazma, hafızlık gibi dersler verebilirler. Zaman içerisinde bunun genişletilmesi, geliştirilmesi mümkün olabilir. Bu süreçte çocuğun merak ve eğilimine yönelik çok yönlü bir eğitim sistemi uygulanabilir. Okuma yazmayı öğrenme, hafızlık, hadis gibi bilgileri vermeleri mümkündür. Pakistan, Yemen gibi bazı ülkelerde devletin, eğitim sistemleri üzerinde gözle görülür ciddi bir baskısı yoktur. Özel kolejlerin ve okulların sistemlerine, devletin herhangi bir müdahalesi söz konusu olmadığı için özellikle böyle ülkelerde İslami eğitim adına çalışmalar daha ileri seviyelere gelebilir.

* Yine belirtmekte fayda vardır ki her Müslüman neslinden sorumludur. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Müslümanlara kendilerini ve çocuklarını gözetecek bir İslam yurdu bahşedene kadar bütün Müslümanların eğitim noktasında birbirileri ile yardımlaşmaları, çocuklarının eğitimi ve korunması hususunda birbirilerini desteklemeleri gerekir. İslam devletinin kurulmadığı, Müslümanların sığınacakları bir yer bulunmadığı sürece, samimi ve içtenlikle dinine bağlanan bir kimse için tek alternatif işte budur. Ancak dünya hayatının geçici güzelliklerine aldanan kimseye gelince... Bu söylediklerim onun hoşuna gitmeyecektir. Zaten ben de bu sayfaları onlar için yazmadım.

Ve son olarak söylemek istediğim, mükemmel bir İslami neslin yetişmesi ve inşası yolunda İslami eğitimin tehlikelerini sezen haçlı zihniyetinin ve onların destekçileri konumundaki tağutların bu çalışmaları yıkmak istemeleri kaçınılmaz bir gerçektir.

Acaba bugün tağutların, İslami eğitim vermeye çalışan küçücük okulları, çok sınırlı ve zayıf imkanlarına rağmen yok etmeye çalışmalarının, birçok hile ve aldatmaya başvurmalarının ve bu okullardan korkmalarının sebebi nedir? Düşün ve idrak et...

Ve yine tevhidlerini, dinlerini harap eden, Müslümanların çocuklarına zarar vermekten başka hiçbir işlevi olmayan küfrün okullarından etkilenen bir kimsenin böyle davranmasının sebebi nedir acaba? Böyle kimseler tağutların ve dostlarının baskılarından dolayı İslami eğitim veren okullardan kaçınmakta, bu okulları değersiz görmektedir. Bu nedir? Allah'a yemin olsun ki bu dünyaya meyletme ve yenilgiden başka bir şey değildir. Bu kimseler bir taraftan İslami eğitim verme adına mücadele edenleri hakir görürlerken, diğer taraftan da çocuklarını ve nesillerini tağutlara teslim ediyorlar. Hayırlı olanı en alçak olanla değiştiriyorlar. Ve böylece, işte halimiz... Her gözün görebileceği utanç verici bir durum...

Allah'tan Müslümanları, yurtların en güzeli olan İslam yurdu üzere sabit kılmasını temenni ediyorum. Salât ve selam, nebimiz Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in, O'nun ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Ebu Muhammed el Makdisî

1422 H.

Bir İlim Talebesinin Yazdığı ve Herkesin Üzerinde Derin Derin Düşünmesi Gereken Sözler

Bu risale bütün Müslümanlara nasihat etmek amacı ile yazılmıştır. Gerek öğrenci, gerekse ondan sorumlu olan öğretmen, gözetmen, vekil ya da okullarda görev yapan idareciler olsun hepsine birden sesleniyorum. Adil olup Allah'tan korkun. Bilin ki yakında Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın huzuruna çıkarılacak ve yaptığınız her şeyden muhakkak sorguya çekileceksiniz. Her fiiliniz mutlak surette cevap bekleyen bir soru olacaktır. Kurtuluş ancak verilecek doğru cevaplarla mümkündür. Ve bütün amellerinde Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan gelen bir burhan/delil üzere hareket eden kimseler doğru cevap verebileceklerdir. Hiçbir şekilde şahsi görüşler, güzel gördüğünüz şeyler, taklit ederek ya da insanları razı etme adına yaptıklarınız, sizi Allah'ın azabından kurtaracak bir burhan olmayacaktır.

Bil ki insanların pek çoğu yöneticilerden korkmaları, mal tutkusu içine girmeleri ya da vazife düşkünü olmaları sebebiyle hakka tabi olmaktan yüz çevirmektedir. Ancak insanlardan korkmaları sebebiyle Allah'ın dininden yüz çeviren kimselerin şu haykırışlarını bir dinle istersen...

> *"Kafirler, putları ve öncüleriyle cehennemde çekişirlerken, birbirlerine şöyle demektedirler: «Allah'a yemin olsun ki biz gerçekten apaçık bir sapkınlık içindeymişiz. Çünkü sizi, alemlerin Rabbiyle bir tutuyorduk. Bizi ancak (önderlerimiz olan) suçlular saptırdı. Artık bizim için ne bir şefaatçi var, ne de candan yakın bir dost. Bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da iman edenlerden olabilseydik»"(26, Şuara/96-102)*

İman ederek günahkarlardan uzaklaşmak için nasıl da tekrar dünyaya dönmek istediklerine bir bak. Ama onlar için artık iş işten geçmiştir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *"O gün, küfür öncülerinin arkasında gidenler görecekler ki arkalarına düşüp uydukları kimseler, kendilerinden hızla uzaklaşmıştır. (Hepsi) o azabı görmüşlerdir. Aralarındaki ipler (münasebetler) de parçalanıp kopmuştur. Onların peşinden gidenler şöyle der: «Keşke bir daha dünyaya geri dönebilseydik de şimdi onlar bizden nasıl uzaklaştılar ise bizde onlardan öyle uzak dursaydık.» Böylece Allah, yapıp ettiklerini onlara acı bir pişmanlık (duygusu) tattırarak gösterecektir ve onlar ateşten çıkarılmayacaklardır. (2, Bakara/166–167)*

Andolsun! Andolsun ki dünyada zalimlerden uzaklaşmayanlar ahirette, onlardan uzak kalmış olmayı dileyeceklerdir. Ama istediklerine ulaşamayacaklardır. İnsanların çoğunun yaptığı gibi, bir taraftan zalimlerin sistemlerinin gölgesinde çalışıp diğer taraftan da "Ben onları kalbimle inkar ediyorum" diye kendini kandıranlardan olma sakın. Çünkü kalben bir inkar, onlardan uzaklaşmayı da beraberinde getirir. Şeyh Hamid el Fekî bu durumu şöyle açıklamıştır:

"İnkarın hikmeti, Allah'ın bir kötülüğe buğzettiğini insanlara bildirmektir. Bu da ancak kalple değil bilakis inkar edilmesi gereken şeylerden uzaklaşmakla, bu kötülükleri yapanları terk etmekle, onlarla ilişkiyi kesmekle, onların kötülüklerini ilan etmekle mümkündür. Alimler, kişinin kötülükler arasında sessiz kalışını, onun da kötülerden olduğunun bir delili saymışlardır.

«Bu kişi nefsine bir zarar gelmesinden korktuğu için susmuştur. Bundan dolayı mazur görülür» denilebilir. Evet, bu doğrudur. Ancak bu kimse kötülüklerin işlendiği ortamlara girmeyerek onlara şahit olmasaydı, kendisini koruyabilirdi. Böylece iyiliği emretmek ve kötülükten yasaklamak da üzerine vacib olmazdı. Bir yerde kötülük olduğunu ve gittiği takdirde o kötü-

lüğü ortadan kaldırmaya gücünün yetmeyeceğini bildiği halde, kişinin o ortama gitmesi kesinlikle caiz değildir."

Abdurrahman es Sadi şöyle der: "Allah'a isyan edilen bir meclise giren kişinin gücü varsa onları inkar etmesi yoksa da orayı terk etmesi gerekir."

Kurtubi *(rahimehullah)*, *"Allah size indirdiği kitabda, onun ayetlerinin inkar edildiğini ya da alaya alındığını işittiğinizde başka bir konuya geçmedikleri sürece onlarla bir arada oturmamanızı, yoksa sizin de onlar gibi olacağınızı bildirdi. Hiç kuşkusuz Allah, münafıklarla kafirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır." (4, Nisa/140)* ayetinin tefsirinde şöyle der:

"Bu ayet-i kerime, günahkarlar kötülükleri açıkça işledikleri zaman onlardan uzak durmanın vacib olduğuna dair bir delildir. Çünkü onlardan uzak durmayan kimse, işledikleri fiillere razı olmuş demektir. Küfre rıza göstermek küfürdür. Günah işlenen bir meclisde oturup da onları inkar etmeyen kişi, günahda onlarla eşit mesabededir. Günah olan sözleri konuştukları ve onunla amel ettikleri zaman da onları inkar etmesi gerekir. Ya da günah fiiller işledikleri zaman onları uyarması gerekir. Eğer uyarmaya gücü yetmiyorsa, ayetin tehdidine muhatap olmamak için oradan uzaklaşması gerekir."

Beyhaki *(rahimehullah)* sahih bir senetle, İbn-i Mes'ud *(radıyallahu anh)*'ın yemek pişirip kendisini yemeğe davet eden bir kişiye, evde resim olup olmadığını sorduğunu, adamın "evet" demesi üzerine eve girmeyi reddettiğini, ancak adam resmi kırdıktan sonra eve girdiğini rivayet eder.

Ey kardeşim! Bil ki eğer sen Allah'a davet etme hususunda samimi isen Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* senin davetini kutsayacak ve pek çok insana faydalı olmanı sağlayacaktır. Batıl ehlinden ayrılman ve onlardan beri olman, onlara aldanan pek çok kişinin gözünün açılmasına vesile olacaktır. Batıl ehliyle beraber kalman ise hayır talebinde olan pek çok kişiyi yanıltacak ve onların helakına sebep olacaktır.

Canına gelebilecek herhangi bir zarardan dolayı korkuya kapılma. Bu korku şeytandandır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"İşte o şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. O halde, eğer gerçekten mümin kimseler iseniz onlardan korkmayın, Benden korkun." (3, Ali İmran/175)

Hem sonra davetçilerin davalarına olan samimiyetlerinin ortaya çıkması adına imtihan edilmeleri Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bir sünnetidir. Nitekim Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Elif Lam Mim. İnsanlar, sadece "İman ettik" demeleri sebebiyle kendi hallerine bırakılıvereceklerini, imtihana tâbî tutulmayacaklarını mı sanıyorlar? Andolsun ki Biz, onlardan öncekileri de imtihan etmiştik. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır." (29, Ankebut/1-3)

Sakın Allah'ın, imanlarının hakikatini ölçmek için imtihana tâbî tuttuğu ama bu imtihanda hezimete uğramış kişilerden olma.

"İnsanlardan öylesi de vardır ki Allah'a kıyıdan kenardan kulluk eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa, gönlü onunla hoş olur. Şayet başına bir kötülük gelirse, gerisingeri (küfre) dönüverir. O dünyayı da kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu apaçık hüsranın ta kendisidir." (22, Hac/11)

"İnsanlardan kimi vardır ki «Allah'a iman ettik» der fakat Allah yolunda sıkıntıya düşünce, insanların eziyetini Allah'ın azabıymış gibi sayar. Halbuki Rabbinden bir yardım gelecek olsa, kesinlikle, «Doğrusu biz de sizinle beraberdik» derler. Oysa Allah, insanların kalplerinin neleri sakladığını pek iyi bilmektedir." (29, Ankebut/10)

Evet kardeşim! İşte sen bu sınıftan olma. Bilakis seni Allah'ın azabından kurtaracak olan hakka sımsıkı tutun. Fakirlik-

ten, rızkının kesilmesinden ve bunun gibi dünyevi menfaatleri kaybetmekten korkma. Çünkü rızık muhakkak ki Allah'tandır.

> *"Şeytan sizi fakirlikle korkutur, sizi görünür görünmez çirkinliklere sürükler. Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütuf vaat eder. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir." (2, Bakara/268)*

Bil ki senin rızkın garanti altındadır, ecelin belirlenmiştir, senden istenen Allah yolunda hareket etmektir. Bir gün mutlaka karşılaşacağın bir Rabbin ve sakinlerinden olacağın bir kabrin olduğunu unutma.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın Kitabını ve Rasulü *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in Sünnetini çok iyi düşün. Onlara sevgiyle, aşkla sımsıkı tutun. Tek başına kalsan bile fark etmez. Muhaliflerin çokluğu seni aldatmasın. Abdullah bin Mesud *(rahimehullah)* şöyle diyor:

"Cemaat, tek bir kişi bile olsa hakka uyandır."

Naim bin Hammad ise şöyle diyor: "Eğer bir cemaat fesada uğrarsa senin, tek başına kalsan bile cemaat fesada uğramadan önceki halde olman gerekir. Bu durumda sen tek kişilik bir cemaat olursun."

Hasan Basri *(rahimehullah)* ise şöyle diyor: "Allah size merhamet etsin. Ehl-i Sünnet üzere olun. Çünkü hem önceki zamanlarda hem de sonraki zamanlarda Ehl-i Sünnetten olanların sayısı çok azdı. Onlar ki lüks içinde yaşayanların yolunda gitmediler. Bidat ehline tâbî olmadılar. Rableri ile karşılaşıncaya kadar bu adetleri üzere kaldılar. İnşâAllah siz de böyle olun."

İbn-i Kayyim *(rahimehullah)* şöyle der: "Hak ortaya çıkıp göründüğü zaman şahide ihtiyaç yoktur. Kalp, gözün güneşi gördüğü gibi hakkı görür. Kişi güneşi gözüyle gördükten sonra, güneşin varlığına ve doğduğuna inanmak için buna dair şahidlik edecek başka bir kimseye ihtiyacı yoktur."

Yine şöyle der: "Kalp hastalanır ve hastalığı ilerler ama sahibinin bundan haberi yoktur. Çünkü sahibi onun sıhhati ile il-

gilenmemektedir. Hatta kalp ölür ama sahibi öldüğünü de hissetmez. Kalbin öldüğünün alameti, kişinin (manevi) çirkinliklerin açtığı yaralardan rahatsız olmamasıdır. Hakkı bilmemekten ve batıl itikadlardan da rahatsız olmaz. Çünkü eğer bir kalbde hayat varsa, içindeki bu hayat batılın çirkinliklerinden ve cehaletten rahatsız olur. Kalbin sahibi de hastalığını hisseder. Acı ilaçlar içerek ve bu ilaçlara devam ederek hastalığının ilerlemesini engeller. O, ızdırap çekmektense acı ilaç içmeyi tercih eder. Söz konusu bu ilaç kişinin hevasına uymamasıdır ki bu nefse en zor gelen şeydir. Bundan daha faydalı bir ilaç yoktur. Bazen kalbini sabretmeye alıştırır. Sonra azmi kaybolur. İlminin ve basiretinin zayıflığı nedeniyle sabretmekten vazgeçer. Böyle bir sabır korkunç bir yola girmiş, kendini güvende hissetmeyen kişinin sabrı gibidir. Bu kişi bilir ki eğer sabrederse korkusu gidecek ve güveni geri gelecektir. Sabrın ve inancın gücüne ihtiyacı vardır. Sabrı ve inancı zayıfladığı zaman yoldan döner. Özellikle de yanında bir yol arkadaşı yoksa ve yalnızlıktan korkuyorsa şöyle demeye başlar: «Örnek alacağım insanlar nereye gitti?» Bu durum pek çok insanın içine düştüğü ve kendilerinin helakına sebep olan bir durumdur. Gerçekten sabırlı olan kişi eğer kalbi kendisinden önce bu yolda yürüyen nebileri, sadıkları, şehidleri ve salihlerin varlığını hissederse, yol arkadaşlarının az olmasından ya da hiç olmamasından korkmaz. Onlar ne güzel yoldaştırlar. Kişinin yürüdüğü yolda yalnız kalması, sadakatinin delilidir."

Sözlerimizi İbni- Kayyim *(rahimehullah)*'ın "Medaricu's Salikin" adlı kitabının sonunda söylediği şu sözlerle bitiriyoruz:

"Ey okuyucu! Okuduklarının kârı sana, zararı yazarına aiddir. Semeresi senin, döküntüleri yazarınındır. Burada gördüğün hak ve doğru olan şeyleri al. Bunun için de sözün kim tarafından söylendiğine bakma. Aksine sen söylenene bak, söyleyene değil. Zira Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, kızıp sevmediği kimseler tarafından hak gelince reddeden, buna karşılık sevdiklerinden geldiği zaman kabul eden kimseleri kınamaktadır. Bu, ga-

zaba layık olan kimselerin ahlakıdır. Nitekim sahabeden bazıları «Sevmediğin kişi dahi söylese hak olanı al, sevdiğin kişi dahi söylese batıl olanı reddet» demişlerdir.

Eğer bunun içinde hata bulduysan bil ki onu söyleyen söylediğinin doğru olduğu konusunda seninle tartışmayacak ve kendisinin kusursuz olduğunda ısrar etmeyecektir. Şairin de dediği gibi:

«Noksanlık tabiatın aslında gizlidir,
Öyleyse Ademoğlunun noksanlığı tartışılmaz»

Tabiatında cehalet ve zulüm bulunan bir varlık nasıl hatasız olabilir. İşte bu noktada gerek konuşana gerekse diğer kimselere düşen görev, söylediklerinin hak üzere olması ve aynı zamanda Allah, Rasulü ve Müslüman kardeşleri için nasihat amaçlı olması gerekir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

"Eğer hak onların kötü arzu ve isteklerine uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunanlar bozulur giderdi. Hayır, biz onlara şan ve şereflerini getirdik fakat onlar kendi şereflerine sırt çevirdiler." (23, Müminun/71)

İlim ve adalet bütün hayırların, zulüm ve cehalet ise bütün şerlerin kaynağıdır. Andolsun ki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, Rasulü *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i hidayet ve hak din üzere göndermiş, ona insanlar arasında adaletle hükmetmesini, hiç kimsenin hevasına uymamasını emretmiştir.

"İşte onun için sen (tevhide) dâvet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma ve de ki «Ben Allah'ın indirdiği Kitab'a inandım ve aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize, sizin işledikleriniz de sizedir. Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar, dönüş de O'nadır." (42, Şura/15)

Hamd alemlerin rabbi olan Allah'a özgüdür. Salât ve selam Rasullerin sonuncusu olan Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in ve tüm ailesinin üzerine olsun."

Kitaba Dair

Şeyhulislam İbn-i Teymiyye (Allahu Teala, altına sığınılabilecek hiçbir gölgenin bulunmadığı o günde bizi ve onu kendi gölgesinde haşretsin) şöyle der:

"Bazı arkadaşlarımızın ve kardeşlerimizin sert ve katı tutumları, onlar için bir eksiklik ya da olumsuz bir durum değildir. Aksine takınılan bu sert tavır hem daha etkili, hem daha hatırda kalıcı ve de daha iyidir. Bu gibi durumlar Müminlerin maslahatınadır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Müminleri birbirleri vasıtasıyla düzeltir. Müminler, birinin diğerini yıkadığı iki elin misalidirler. Sertlik olmadan kirler sökülüp atılamaz. Temizlik bunu gerektirir. Böyle bir sertlikten dolayı Allah'a şükrederiz."[8]

Bu satırlar, yazarın halkına karşı yaptığı müşfik bir sesleništen başka bir şey değildir. Toplumunun haline, diğer milletler karşısında düştüğü duruma ve tağutların tasalluduna üzülen bir yazar, içinde bulundukları gafletten, derin uykudan uyanmalarını umarak bu mesajı halkına göndermektedir. Beklenir ki böylece içlerinden bir nesil doğar; üzerlerindeki ölü toprağını silkeleyecek, onları zilletten kurtaracak parlak ve eşsiz bir Kur'ân nesli... Belki bu nesil, ümmeti eski şerefli günlerine geri döndürür, tağutların karanlığını ve zulmünü yok eder...

Bu satırlar, öncelikli olarak insanların geneline hitaben yazılmıştır. Buna karşılık dünya hayatını ahirete tercih edip bu dinden soyutlanarak onu arkalarına atmış olan sefihler muhatabımız değildir.

Yine bu satırlar dava, iman ve cihad ehline hitaben yazılmıştır... Onlar ki ümmetin içine düştüğü bu fesad ve şüphelerin

---

[8] Mecmuu'l Fetava, 28/53'den özetle.

ızdırabıyla yanıp ümmet için üzülerek acı çekmektedirler... Tağutların ve diğer düşmanlarının, bu ümmeti ve İslamın kutsallarını yıkma girişimleri karşısında uykusuz sabahlamakta, bu ümmeti yeniden diriltmek için çaba harcamaktadırlar...

Kitabımız, Allah rızası ve korkusu gözetilmeden kurulmuş olan tağutların okullarına yöneliktir. Eğitim ve öğretimdeki yanlışlarının ve batıllıklarının fıkhî hükmünü belirlemek hedefindedir. Eğitim sistemi fesad ve ifsadlarla dolu olduğu gibi yazık ki bu sistem içinde haramı ve batılı da aşan küfür, mürtedlik, zındıklık ve şirk olan uygulamalar da mevcuddur. Okuyucu, sayfaları çevirdikçe sözlerimizde herhangi bir abartı ya da aşırılık olmadığına şahid olacaktır...

Kitabın amacı İslami alanda çalışan kişileri önlerine çıkabilecek engellere, davalarının ve kendilerinin karşılaşabileceği olumsuzluklara karşı uyarmaktır. Rabbimizin izni ile bu davanın gidişatını düzeltmek ve doğru bir şekilde meyve vermesini sağlamak en büyük umudumuzdur.

Bu kitap tağutların bütün çirkinliklerini, ümmetin neslini ifsad etmek için nasıl adi bir yöntem izlediklerini ve tüm entrikalarını ortaya koymaktadır. Onların iğrenç emellerini, yıkıcı tuzaklarını tüm açıklığı ile ifşa etmekte, okulların sadece ve sadece Allah yolundan, sırat-ı müstakimden saptırmak ve ümmeti fesada düşürmek için kurulmuş fesad medreseleri olduklarını açıklamaktadır.

Giriş

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

O bana yeter... O ne güzel vekildir...

Hamd, *"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar zandan başka bir şeye tâbî olmaz, yalandan başka söz de söylemezler. Muhakkak ki senin Rabbin kendi yolundan sapanı en iyi bilendir. O, doğru yolda gidenleri de iyi bilendir." (6, Enam/116–117)* diye buyuran Allah'a özgüdür. Salât ve selam bütün hayırlarda insanların öğretmeni ve mürşidi olan nebilerin en sonuncusu Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in üzerine olsun. İmam Müslim ve diğerleri Huzeyfe *(radıyallahu anh)*'den şöyle rivayet etmişlerdir:

Huzeyfe *(radıyallahu anh)* anlatıyor: "Ömer'in yanında bulunuyorduk. «Hanginiz Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i fitneleri anlatırken dinledi» dedi. Orada bulunanlar «Biz dinledik» dediler. O da «Herhalde siz bir kimsenin ailesi ve komşusu hakkındaki fitneyi kastediyorsunuz» dedi. «Evet» dediler. Ömer «Bu fitneyi namaz oruç ve sadaka örter. Hanginiz Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i deniz dalgaları gibi dalgalanacak olan fitneleri anlatırken dinledi» dedi. Orada bulunanlar sustular. Ben «Ben dinledim» dedim. «Sen ha! Atana rahmet» dedi. Bunun üzerine ben Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şöyle buyurduğunu anlattım:

"Fitneler kalplere hasır (dokur) gibi ilmik ilmik atılır. Hangi kalp bunu içine çekerse, üzerine siyah bir nokta konulur. Hangi kalp bunu geri çevirirse, üzerine beyaz bir nokta konulur. Neticede fitneler iki kalp üzerinde de etki bırakır. Bunlardan biri bembeyaz olup kaygan, sert bir taş gibidir. Yer ve gökler ayakta durduğu sürece fitne ona zarar veremez. Diğeri ise

bozbulanık siyah ve tepesi üstüne çevrilmiş testi gibidir. Ne iyiliği (marufu) tanır kabul eder, ne de kötülüğü reddeder. Sadece içerisine işlemiş arzu ve hevesini bilir."[9]

Bu hadiste bütün Müslümanların alması gereken kıymetli dersler vardır. Ahireti hedefleyen her Müslümanın üzerinde uzun uzun düşünmesi gerekir. İşte hadisten çıkarılacak sonuçlardan bazıları:

Kalpler iki çeşittir. Bunlardan ilki bembeyaz olan sağlıklı kalplerdir. Fitneden hoşnut olmaz. Aksine ondan nefret eder, onu red ve inkar eder. Diğerleri de beyazı neredeyse yok denecek kadar az olan kapkara kalplerdir. Fitneye meyyal ve açık olan, ondan razı olan, fitneyi kabul eden kalpler...

Beyaz ve sağlıklı kalpler, Allah'ın fitnelerden ve dalaletten koruduğu kalplerdir. Allah onu hidayet nuruyla aydınlatmıştır. Ona hak ile batılı, iyi ile kötüyü birbirinden ayırma gücü olan furkanı bahşetmiştir. Bunun sonucunda, böyle bir kalbe sahip olanlar sırat-ı müstakim üzerinde mutmain olarak yürürler.

Kapkara olan kalpler fitne ve kötülüklerle doludur. Hidayet ve başarı nurundan mahrumdur. Böyle bir kalbe sahip olan kişi ise hak ile batıl, nur ile karanlık arasında gidip gelir. İkisini birbirinden ayıracak basirete sahip değildir.

> *"Hayır! Bilakis onların işlemekte oldukları (kötülükler) kalplerini kirletmiştir." (83, Mutaffifin/14)*

Bu kişi için olayları değerlendirebileceği, yolunu bulabileceği bir hak ölçüsü yoktur. Aynı şekilde hak ile batılı birbirinden ayırmasına yarayacak furkana da sahip değildir. Nefsinin isteklerine uymuş, dalalet ve sapıklık üzerinde cehenneme doğru gitmektedir. Bu yolda giden kişi doğru yola ulaştırılmadıkça hidayeti bulamaz:

> *"De ki «Ortak koştuklarınızdan hakka iletecek olan var mı?» De ki «Hakka Allah iletir.» Öyle ise hakka ileten*

---

9 Müslim, Kitabu'l İman.

mi uyulmaya daha layıktır, yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı? Size ne oluyor? Nasıl (böyle yanlış) hükmediyorsunuz?" (10, Yunus/35)

Bembeyaz kalbe sahip olanlar (Allah bizi de onlardan eylesin) iki cihanda da başarıya ulaşacaklardır. Onlar hidayete muvaffak olmuş kişilerdir. Hem dünyada hem de ahirette onur ve şeref kazanırlar. Onlar kendi çağlarında, Allah yolunda yürüyenlerin yolunu aydınlatan yıldızlardır. Bunu ancak kendilerinden önceki salihlerin ve rasullerin yoluna tâbî olarak başarmışlardır. Medeniyet, ilerleme ve gelişme gibi yalancı sözlerle süslenmiş olan bidatlerden, sapkınlıklardan ve kötülüklerden uzak kalarak başarmışlardır...

Kapkara kalbe sahip olanlar (Allah bizi onların yolundan korusun), işte onlar helak olmuşlardır. Ahiretlerini dünyadaki bir kısım menfaatleri karşılığında satmışlardır. Bir anda kaybolup gidecek olan şehvetlerini ve değeri Allah katındakilerle kıyaslanamayacak kadar küçük olan dünya nimetlerini tercih etmişlerdir... Cennete karşı dünyayı... Böylece hem kendileri hem de aileleri dünyada ve ahirette ziyana uğrayanlardan olmuşlardır. İşte bu gerçekten apaçık bir hüsrandır.

İbn-i Kayyim *(rahimehullah)* "İğasetu'l Lehfan" adlı kitabında Huzeyfe *(radıyallahu anh)*'ın hadisinden bahsederken şöyle der: "Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* fitneyi açıklarken kalpleri iki kısma ayırmıştır:

Fitneye maruz kaldığı zaman süngerin suyu çekmesi gibi fitneyi çeken kalpler... Böylece onların üzerine bir siyahlık düşer. Daha sonra maruz kaldığı her fitneyi içine çekmeye devam eder ve sonunda simsiyah olur. Hadiste geçen "tepesi üstüne çevrilmiş testi gibidir" ifadesinin anlamı budur. Yani altüst olmuş bir hale gelir. Bu hale geldikten sonra, onu helake sürükleyecek olan iki tehlikeli hastalığa daha maruz kalır.

Bu hastalıklardan ilki, iyiliklerle kötülüklerin birbirine karıştırılmasıdır. Böyle bir kalp ne iyiliği bilir, ne de kötülüğü in-

kar eder. Öyle ki sonunda iyiliği kötülük, sünneti bidat, bidati sünnet, hakkı batıl, batılı da hak olarak algılayacak duruma gelir.

Bu hastalıklardan ikincisi ise; kişinin nefsi isteklerini Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in getirdiğinin önüne geçirmesi, böylece nefsi isteklerine boyun eğerek ona tabi olmasıdır.

Beyaz kalplere gelince, onlar imanın nuru ile aydınlanır. Fitneyle karşılaşırsa onu inkar eder, böylece nuru ve parlaklığı daha da artar."[10]

Günümüz insanlarına bakacak olursan, Allah'ın merhamet ettiği çok az kimse hariç hemen hemen hepsinin kalpleri alt üst olmuş kimselerden olduklarını görürsün. (Allah'tan şifa dileriz.) Fitnelere ve kötülüklere alışmışlardır. Çocuklukları bu tür ortamlarda geçmiş, buralarda yetişmiş ve büyümüşlerdir. Alışkanlıkları öyle bir seviyeye gelmiştir ki artık kötülükler onların nazarında iyilik olmuştur. Onlardan nefret etmez, onları reddetmezler. Aksine kötülükleri terk edip dinini ve ırzını onlardan arındıran kişilere adeta büyük bir suç işlemişlercesine saldırırlar. Onlara karşı düşmanlık göstermekte de her türlü yola başvururlar.

SubhanAllah!! Nasıl da dengeleri altüst edip kavramları ve fikirleri ters çeviriyorlar! İbn-i Mesud *(radıyallahu anh)*'ın söylediği şu söz günümüz için ne kadar geçerli ve ne kadar da doğru bir sözdür. O şöyle demiştir:

"Fitneler sizi kapladığı gün haliniz ne olur? O gün büyükleriniz küçük görülecek, küçükleriniz büyük görülecektir.[11] Sünnetler terk edildiği zaman insanlar (umursamadan) «Sadece sünnet terk edildi» diyeceklerdir. Orada bulunanlar «Bu ne zaman olacak» dediler. Abdullah bin Mesud, «Alimlerinizin ölüp gittiği, cahillerinizin çoğaldığı, Kur'ân okuyucularınızın arttığı,

---

[10] İğasetu'l Lehfan, sf: 128.

[11] Şârihler, büyüklerden kasdın sünnete tâbi olanlar, küçüklerden kasdın ise bidatciler olduğunu söylemişlerdir. *(yayıncı)*

fakihlerinizin azaldığı, idarecilerinizin çoğaldığı, güvenilir kişilerinizin azaldığı, ahiret ameli karşılığında dünyalık menfaatlerin peşine düşüldüğü ve Allah'ın dinini yüceltmek dışında başka amaçlarla fıkıh tahsil edildiği zaman» dedi."[12]

Şüphesiz hadiste geçen durumlar hem alimler arasında hem de diğer insanlar arasında hem günümüzde mevcuddur. Bu durum bizden önceki zamanlarda da aynen mevcuddu. Ancak alimlerden kasdımız kesinlikle Allah'tan korkarak Allah'ın kendisine bahşettiği ilmi beyan edenler değildir. Onlar yeryüzüne kıyasla gökteki yıldızlar gibidirler. Ancak üzülerek belirtmeliyim ki böyle alimler günümüzde oldukça azdır.

Diğerlerine gelince, onlar hakkı batıl gibi göstermek için yaygaralar koparmaktadırlar. Bunların asık suratlarını kokuşmuş gazetelerde, dergilerde ve televizyon ekranlarında sürekli görebilirsiniz. Bütün haramları helal kabul eder, gerçekleri tahrif ederler. Yöneticilerin hizmetçisi olmuşlardır. Tuğyanları nedeniyle sarıklarını satmışlardır. Yöneticilerin kapısında bekler, onları görünce kuyruklarını sallar ve kokuşmuş artıkları ile yaşamlarını sürdürürler.

Bunların sayıları gerçekten çok fazladır. Her ne kadar kendileri, tağutları kutsayan üniversite ve fakültelerden aldıkları diplomalarla övünseler de onlar alim değildirler. Çünkü kendilerine bu diplomaları veren söz konusu üniversite ve fakülteler, ilmin semeresi ve gayesi olan haşyet ve imanı kendilerine verememiştir. Allahu Tealâ şöyle buyurur:

> *"Kulları içinden ancak alimler, Allah'tan (gereğince) korkar. Şüphesiz Allah, daima üstündür, çok bağışlayandır." (35, Fatır/28)*

İşte bu yüzden bu kimseleri alim olarak vasıflandırmak kesinlikle mümkün değildir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan şifa diliyoruz.

---

[12] Darimi, Hadis No: 192.

Bunca okul ve fakültelerden mezun olan Kur'ân okuyucularına gelince... Sayıları ne kadar çoksa, hayırları da o kadar azdır. İçlerinden çok az bir kısmı fakihtir. Ama tağutları destekleyen imamlara gelince... Onlar oldukça fazladır. Onlar bizden değildir. Biz de onlardan değiliz. Onlardan beriyiz. Aşırılığa düşmekten Allah'a sığınırız.

Dünyaya gelince üzerinde gerçekten ahirete yönelik ameller kalmamış, insanlar din haricindeki konularda fakih olmuşlardır. Zamanımızda tüm bunlar bir araya gelince burada sayamayacağımız kadar pek çok fitne bizi sarmıştır. İnsanların çoğu bu fitnelerle aldatılmıştır. Altüst olmuş kalpler bu fitneleri özümsemişlerdir. Öyle ki eğer onlara karşı çıkıp yanlış yolda olduklarını söylemeye kalkarsan, sana dönüp bakmazlar bile. Dünya dolu delil getirsen bile boştur. Hatta seni cehaletle, dinden dönmekle ve belki de küfür ve zındıklıkla suçlarlar.

İbn-i Kayyim *(rahimehullah)* Maide Suresi'nin 39-41. ayetlerinin tefsirini yaparken şöyle demiştir:

"Eğer kişi batıl şeyleri duymaya alışırsa, onu sever ve ondan hoşnut olur. Hali böyle olan bir kimse hak ile karşılaştığı zaman gücü yeterse onu inkar eder, yetmezse tahrif eder."[13]

Pek çok insanın ve hatta ilim ehlinin dahi kalbine girmiş olan bu fitneleri insanlar artık Sünnet, hayır ve hatta din olarak kabul etmektedirler. Artık onlar ayıramıyorlar. Kalpler, tağutların okullarındaki fitneleri ve kötülükleri benimsemştir. Öyle ki bu kötülüklerden çoğunu kötü görmezler. Zamanımızdaki pek çok kişi için bu okullara gitmek zorunlu hatta güzel bir iş olarak kabul edilmektedir. Okulları terk etmek ve onlardan uzaklaşmak, batıl ve dalalet olarak kabul ediliyor. Oysaki okullardaki fitne ve fücurun ne denli çok olduğunu ancak körler ya da Allah'ın basiretini kapattığı ve furkan nurundan mahrum bıraktığı kişiler göremez. Çocuklarını bu okullardan koruyan nerdeyse hiç kimseyi göremezsiniz. Aksine gün be gün oralardaki

---

[13] İğasetu'l Lehfan.

insanlar çoğalmaktadır. Bu okullarda çocuklarının maruz kalacakları tehlikeleri hafife almakta ve küçümsemektedirler.

Bu okulların ifsadlarını hafife almaları neticesinde pek çok kişi kendileriyle birlikte çocuklarını da yıkıma ve fesada uğratmışlardır. Bahsettiğimiz bu durum sadece sıradan insanlar için söz konusu değildir. Aksine dava ehli ve dini ilimlere tutunan kişiler de bu yıkımdan nasiplerini almışlardır. Buna rağmen ısrarla çocuklarını bu okullarda okutmaya devam etmektedirler.

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'ın Sünnetini adım adım izleyen, dini konulara ve çocuklarının din eğitimine önem veren pek çok kişi ile toplantılarda bulundum. Hatta Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* pek çoğuna, evlerini televizyon gibi asrın en büyük necasetlerinden olan bir nesneden kurtarmayı nasib etmiş. Onlar, televizyonun kız ve erkek çocuklarını fesada uğrattığından, batılı cahiliye gelenekleri evlerine soktuğundan, çocuklarının bu geleneklere alışıp onlara göre davrandığından şikayet eden kişilerdi.

Bu değerli arkadaşlarımızdan birinin üzüntüyle ve ağlayarak anlattığı bir olayı çok iyi hatırlıyorum. Hükümete ve doğru yoldan sapmış olan topluma beddualar ediyordu. Çocukları yetiştikten sonra onların kontrolünü kaybettiğinden dolayı üzülüyordu. Artık çocukları onun gösterdiği yolda ilerlemiyordu, bu yol onlara ağır geliyordu. Ona şöyle dediğimi hatırlıyorum:

"Bizim başımıza gelen musibet, bu okullarda kalplere yerleştirilenlerdir. Böylece sıradan insanlar gibi olduk. Onlardan ayrılamıyor, hem kendimiz hem de çocuklarımız dinimiz uğruna bu okulların vereceği diplomalardan vazgeçemiyoruz...

Evet gerçekten çoğumuz için çocuklarımızın bu okullardaki başarısı, dinimizden ve sırat-ı müstakimden daha önemli hale gelmiştir. Kendimizin ve çocuklarımızın dini için gösterdiğimiz gayretin nereye gittiğine şaşıyorum. Nasıl oluyor da çocuklarımızı şeytanın dostlarına emanet ediyoruz. Bunları yapıyor ve iş işten geçtikten sonra «Çocuklarımız doğru yoldan sapıyor» diye pişmanlık gözyaşları döküyoruz. Biz neredeyiz, Selman Fari-

si'nin babasının gayreti nerede! Kendisi Mecusi idi ve çocuğunun Hıristiyan olmasından korkarak onu evine zincirlemişti.

Gerçekten dini konular bu hükümetleri hiç ilgilendirmemektedir. Hatta onlar bu gün din ile savaş halindedirler. Bu yüzden toplumun fesada uğramasında rolleri büyüktür. Ancak çocuklarımızın başına gelen bu musibetten herkesten önce biz babalar sorumluyuz. Çünkü çocuklarımızı, korkunç bir şekilde fesada uğratan bu okulların kucağına attık. Bunun tek sebebi okullardaki fesadı önemsemeyişimizdir. Çocuklarımızı tağutların okullarına atıp, orada akidelerinin parçalanıp ahlaklarının yıkılmasına göz yumduk. Bunun yerine onları yırtıcı hayvanların önüne atsaydık da bedenleri paramparça olsaydı ama İslam üzere ölselerdi daha iyiydi."

İbn-i Kayyim *(rahimehullah)* şöyle der:

"Babaların gafleti ve ihmalkârlığı, elbisenin üzerine düşen ateş kıvılcımlarının kumaşa verdiğinden daha fazla çocuklarına zarar vermektedir. Babaların çocuklarına bu yaptığını, düşmanlar bile birbirine yapamaz. Nice babalar vardır ki çocuklarını dünya ve ahiret hayrından mahrum bırakmışlar, hem dünyada hem de ahirette onların helak olmalarına sebep olmuşlardır. Bütün bunlar babaların Allah'ın hukukunda tefrit içinde olmaları, Allah'ın onlara vacib kıldığı faydalı ilimlerden yüz çevirmeleri nedeniyledir."[14]

Sahabe neslinden sonra en hayırlı nesil olan Tâbiîn nesline gelince, Enes bin Malik *(radıyallahu anh)* şöyle hitap ediyordu:

"Siz bazı çirkin amelleri işliyorsunuz ve bu amelleri gözünüzde kıldan daha ince görüyorsunuz. Halbuki biz onları Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* döneminde büyük günahlardan sayardık."[15] Acaba Enes *(radıyallahu anh),* zamanımızdaki insanların hallerini görse idi ne derdi. İnsanların, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın dinini nasıl hafife aldıklarını, hadlerini

---

[14] Tuhfetu'l Mevdud.

[15] Buhari.

nasıl umursamadıklarını, O'na nasıl isyan edip haramları çiğnediklerini görseydi acaba ne yapardı?

İşte tüm bu saydıklarımdan ve ilerleyen sayfalarda da gelecek bazı sebeplerden dolayı bu kitabı yazdım. Kitabımın muhatabı Allah'ın dininden yüz çevirmiş olanlar, çocuklarına ve ailelerine O'nun dinini öğretme kaygısı taşımayanlar, dünya hayatını ahirete tercih eden kişiler değillerdir. Onlar zaten günümüz fesad medreselerinin kötülüklerinden de daha büyük kötülüklerin içine dalmışlardır. Her ne kadar onlar da bizim anlattığımız bu konulara ihtiyaç duysalar da onların durumunun ele alınması başlı başına farklı ve ayrıntılı bir konudur.

Kitabımın muhatabı Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın rızasını uman, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in yolunu izleyen kardeşlerimizdir. Onlar ki dini konularla ilgilenirler, insanların içine düştüğü bu zillet ve aşağılık durum onların uykularını kaçırır... Gece gündüz durmadan dine davet etmek için çalışırlar... Buna rağmen İblis onları da kandırmıştır, çocuklarını bu okullara göndermişler, onları fesad medreselerinin şerrine ve kötülüklerinin kucağına atmışlardır.

Öncelikle yukarıda saydığım kişilere sonra da diğer insanlara yönelik kaleme aldığım bu nasihat inşâAllah üzerlerinde güzel etkiler bırakır. Ve çocuklarını, ciğerparelerini günümüz tağutlarının kurmuş olduğu ve onları doğru yoldan ayırıp fesada uğratan bu okullardan kurtarmak için bir girişimde bulunurlar. Allah'a davet yolunu tıkayan, eşsiz bir Kur'ân nesli yetiştirmenin önünde duran engelleri aşmak için kendilerine bir yol çizerler. Kitabımı "İ'dadu'l Kadetu'l Fevaris bi Hecri Fesadi'l Medaris" diye isimlendirdim. Kitap girişten sonra 3 bölüm ve bir sonuçtan oluşmaktadır.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan bana güzel bir son nasip etmesini diliyorum. Muhakkak ki O çok bağışlayandır, kerem sahibidir. Salât ve selam, efendimiz Muhammed'in ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Ebu Muhammed Asım el-Makdisî

1. BÖLÜM
Çocuk Eğitiminin Önemi

* Babaların Çocuklarına Karşı Sorumluluklarının Önemi
* Bebeklik ve Çocukluk Evresinin Önemi ve
  Bu Evredeki Tehlikeler
* Çocuk Eğitimine Dair İbni Kayyım'ın Tavsiyeleri
* "Muhtasaru Minhacul Kasidiyn" İsimli Eserden
  Diğer Tavsiyeler

Babaların Çocuklarına Karşı Sorumluluklarının Önemi

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Mümin kullarına hitaben şöyle buyuruyor:

> *"Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır." (66, Tahrim/6)*

Katade *(rahimehullah)* bu ayetle ilgili olarak şunları söylemiştir:

"Onlara Allah'a itaat etmelerini emreder, Allah'a karşı asi olmalarından nehyedersin. Onlara Allah'ın emirlerini yerine getirmelerini emredersin ve kendilerine yardımcı olursun. Şayet Allah'a asi geldiklerini görürsen, onları bundan menedersin ve engellersin."

İbni Kayyim *(rahimehullah)*, "Tuhfetu'l Mevdud" isimli kitabında, bazı ilim ehlinden şu sözü nakletmiştir:

"Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kıyamet gününde, çocuğu (babasına karşı hak ve görevlerinden dolayı) sorgulamadan önce babasını (çocuğuna karşı hak ve görevlerinden dolayı) sorgular. Babanın çocukları üzerinde hakkı olduğu gibi, çocukların da babaları üzerinde hakları vardır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *"Biz insana, ana babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir." (29, Ankebut/8)*

Bu ayet çocukların babalarına karşı sorumlu olduklarına dair Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bir emridir. Şu ayetler ise babaların çocuklarına karşı sorumlu olduklarına dair Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın emirleridir:

> *"Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi bir ateşten koruyun." (66, Tahrim/6)*

> *"Geçim korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, onlara da size de rızkı biz veririz. Şüphesiz ki onları öldürmek, çok büyük bir suçtur." (17, İsra/31)*

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın büyük zarar olarak nitelendirdiği zarar; insanların dünyalık olarak kaygısına düştükleri mal, mülk ve ticaretlerindeki zararları yahut önemsedikleri görev, diploma ve diğer konulardaki zararları değildir. Bilakis bu büyük zarar, kişinin gerek çocukları üzerinde gerekse kendi nefsinde Allah'ı hakkıyla tanıma ve ona itaat etme hususunda ihmalkar davranmasından doğan zarardır. Eğer kişi Allah'a itaat etme, O'nu tevhid etme, Allah'ın dini hususunda istikamet sahibi olma, dinini öğrenme, ailesini yetiştirme, onları İslami yöntemlerle terbiye etme, Allah'a itaate teşvik ve O'na karşı isyanı engelleme gibi konularda tembel davranıyorsa, işte bundan daha büyük bir zarar ve bundan daha büyük bir hüsran yoktur.

> *"O gün iman edenler «Gerçekten hüsrana uğrayanlar, hem kendilerine hem de ailelerine kıyamet günü hüsrana uğratmış kimselerdir» diyeceklerdir. İyi bilin ki zalimler devamlı bir azap içerisindedirler." (42, Şura/45)*

> *"Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun bu apaçık hüsranın ta kendisidir. Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. İşte Allah, kendi kullarını bununla tehdit edip korkutuyor. Ey kullarım, öyleyse Benden sakının." (39, Zümer/15)*

İbn-i Kayyim *(rahimehullah)* şöyle der:

"Kim çocuğunu ihmal eder, ona faydalı olmaz, onu terk ederse; ona en büyük kötülüğü yapmış olur. Çocukların büyük çoğunluğunun ifsada uğramaları, babalarının ihmalleri yüzündendir. Onlara gereken ihtimamı göstermemeleri, dinin farzlarını ve sünnetlerini öğretmemeleri; çocukların ifsada uğramalarının, daha küçük yaşlarda telef olmalarının en büyük sebebidir. Bu şekilde ihmal edilen çocuk büyüdüğünde de ne kendi nefsine, ne yaşadığı çevreye ve ne de babasına karşı bir fayda sağlayamaz. Nitekim babası onu söz dinlemediği için azarladığında, o da babasına bir nevi şöyle der:

"Ey babacığım! Sen bana küçükken söz dinletemedin. Ben de büyüdüğümde senin sözünü dinlemedim. Sen beni çocukken bir kenara fırlatıp attın, ben de sana yaşlandığında bakmıyorum."[16]

Çocuklarını yeren bir Arabî'den nakil:

"Benim oğullarım!
Hepsi köpek gibi!
Onların en temizi, en iyisi bana söver.
Keşke soyum olmadan ölseydim
Ya da kısır biri olsaydım,
Öylece yaşasam, öylece ölseydim!"

Bu serzeniş ve zararın kıyamet gününde (o gün öyle bir gün ki kişi kardeşinden, annesinden, babasından, karısından ve oğullarından kaçar) ortaya çıktığını bir düşün. O gün hepsi birbirlerinden ayrılırlar. Cennete gidenler hariç, hiç kimse yakınlarıyla karşılaşmaz. Çünkü onlar ateşe gitmiştir, cehenneme çoktan yerleşmişlerdir. Onlar için ne bir buluşma, ne de bir mutluluk vardır. (Allah bizleri böyle bir akîbetten korusun)

Buna karşılık dünyalarını Rablerine itaat ile imar eden, Rablerini razı etme adına nefislerini, nesillerini ve ailelerini terbiye eden, dosdoğru bir eğitim üzere yardımlaşan, Allah'ın öngördüğü şekilde nesillerini yetiştiren Müminlere gelince... Onlar

---

[16] Tuhfetu'l Mevdud.

henüz dünya hayatında iken çocuklarının iyiliklerinden ve itaatkar davranışlarından faydalanırlar. Öldükten sonra da çocuklarının arkalarından yaptıkları hayır duaları ve salih amellerinden faydalanacaklardır. Onlar kıyamet gününde çocuklarıyla beraber olacaklar ve Naim cennetlerine onlarla birlikte gireceklerdir. Onlara hiçbir korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaktır.

> *"(Dünyada) iman edip zürriyetleri de iman ederek kendilerine uyanlar (var ya)! İşte Biz onları (ahirette) zürriyetlerine kavuştururuz. Kendilerinin amellerinden bir şey de eksiltmeyiz. Zira herkes kendi kazandığına bağlıdır. Onlara canlarının istediği meyveler ve etlerden bol bol veririz. Orada bir kadeh kapışırlar ki onda ne bir saçmalama vardır, ne de günaha sokma. Kendilerine aid birtakım hizmetçiler de onların etrafında dönerler. Bu gençler sanki sedefleri içine gizlenmiş inci gibidirler. Birbirlerine yönelip sorarlar. Ve derler ki «Biz, ailemizle birlikte (dünyada iken Allah'a isyan etmekten ve azabdan) korkuyorduk. Allah bize lutfetti de bizi (vücudun) içine işleyen (kavurucu) azabdan korudu. Gerçek biz bundan evvel (muvahhid olarak) O'na ibadet ediyorduk. Şübhesiz ki O (vaadine sadık) ihsanı bol olandır ve Rahîmdir»"* (52, Tur/21–28)

Bu ayetler hakkında İbn-i Kesir *(rahimehullah)* şöyle der: "Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* fazlından, kereminden, mahlukata olan lütfundan haber veriyor. Müminlerin nesilleri, imanda babalarına ittiba ettiklerinde, amel bakımından babalarının mertebelerine erişemeseler dahi Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onları babalarının mertebelerine ulaştırır ki nesilleriyle gözleri aydın olsun. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* ameli noksan olanı, ameli tam olanının derecesine yükselterek onları en güzel surette birleştirir. İkisi arasında mertebenin eşitlenmesi, ameli tam olanın amelinde ve mertebesinde bir eksiklik oluşturmaz.[17] Bundan do-

---

[17] En Nehhas'ın İbn-i Abbas'dan naklettiği merfu bir rivayette Rasulullah şöyle buyurur: "Şüphesiz ki Azîz ve Celîl olan Allah Müminin zürriyetini, onunla birlikte cennette onun derecesine yükseltir. İs-

layı Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* «*Zira herkes kendi kazandığına bağlıdır*» buyurmaktadır."[18]

Bu sebeple, şüphesiz insanlardan akıl sahibi olan kimseler, çocuklarını ve nesillerini terbiye etmek hususunda azami gayret gösterirler ve bunu her şeyden daha üstün tutarlar.

Peygamberlere *(salât ve selam üzerlerine olsun)* bir bak! İnsanların en akıllıları ve en hikmetlileri olmalarına rağmen, nasıl da çocuklarının eğitimini önemsiyorlar ve onlara Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya itaati, O'nu birlemeyi ve hak dine sımsıkı sarılmayı öğütlüyorlar:

> *"Bu dini İbrahim kendi evladlarına vasiyet ettiği gibi Yakub da böyle yaptı ve «Evladlarım! Allah sizin için bu dini seçti. Sakın Müslümanlıktan başka bir din üzere ölmeyin» dedi." (2, Bakara/132)*

Nuh *(aleyhisselam)*'a bir bak! Nasıl da kafir oğlunu doğru yola yöneltmek, onu küfürden ve sapıklıktan kurtarmak için çaba sarf ediyor. Hatta kendisi gemide, sular bardaktan boşanırcasına gökten ve yerden fışkırırken son anda bile oğlunu Müminlerin yoluna çağırmaktan ve ona nasihat etmekten geri kalmıyor. Oğlunun müstekbir tavırlarına ve inadına rağmen onun hidayetinden asla ümidini kesmiyor.

> *"Nuh dedi ki «Haydi gemiye binin. Onun sular içinde yol alması da, bir yerde durması da Allah'ın adıyladır. Hiç şüphesiz Rabbim Ğafur'dur Rahîm'dir» Gemi içindekilerle birlikte, dağlar gibi dalgalar arasında akıp gidiyordu. Nuh ayrı bir yere çekilmiş olan oğluna bağırdı: «Yavrum! Gel bizimle beraber bin! Kafirlerle beraber olma!» O dedi ki: «Bir dağa sığınırım, o beni sulardan korur» Nuh da: « Bu-*

---

terse onun soyundan gelenler bu dereceye ameliyle erişememiş olsunlar. Böylelikle yüce Allah çocukları sayesinde Müminin gözünün aydınlanmasını sağlamış olacaktır." Daha sonra Rasulullah *"İman edip zürriyetleri de iman ederek kendilerine uyanlar (var ya)! İşte Biz onları (ahirette) zürriyetlerine kavuştururuz"* ayetini okudu.

[18] İbn-i Kesir Tefsiri

gün Allah'ın rahmet ettikleri hariç, O'nun azabından korunacak hiç kimse yoktur» dedi. Derken dalga aralarına giriverdi. O da boğulanlardan oldu." (11, Hud/41–43)

İşte Rahman'ın dostu İbrahim *(aleyhisselam)*... Allah'a dua ediyor ve neslinin Allah'a şirk koşmamasını Rabbinden niyaz ediyor. Ve Allah bunu bizim için anlatıyor ve bu duayı bize öğretiyor:

"Hatırla ki bir zaman İbrahim şöyle demişti: "Rabbim! Bu şehri güvenli kıl! Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut!" (14, İbrahim/35)

Ve yine şöyle dua ediyor:

"Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri, namazı dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! duamı kabul et!" (14, İbrahim/40)

Oğlu İsmail *(aleyhisselam)* ile birlikte şöyle dua ediyorlar:

"Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur, hiç şüphesiz işiten sensin, bilen sensin. Ey bizim Rabbimiz! Ey Rabbimiz, ikimizi de sana teslîmiyyetde sabit kıl. Soyumuzdan da yalnız Sana boyun eğen Müslüman bir ümmet çıkar ve bize ibadetimizin yollarını göster, tevbemizi kabul et. Hiç şüphesiz Tevvâb sensin, Rahîm sensin." (2, Bakara/127–128)

Yine Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Nebisi İsmail *(aleyhisselam)*'ı şöyle övüyor:

"Kuran'da İsmail'i de an. Çünkü O, vaadine sadık bir kuldu ve gönderilmiş bir peygamberdi. Ehline namaz kılmayı ve zekat vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti." (19, Meryem/54–55)

Ve yine Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın Nebisi Lut *(aleyhisselam)* şöyle dua ediyor:

"Ya Rabbi! Beni ve ailemi onların yapageldiklerin(in vebalin)den kurtar." (26, Şuara/169)

Ve Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onun duasına şöyle icabet ediyor:

"Biz de onu ve ailesinin tamamını kurtardık. Ancak karısı geride kalıp helak edilenler arasında oldu." (26, Şuara/170-172)

Allah'ın kendisine ilim bahşettiği ve hikmet verdiği Lokman *(aleyhisselam)* da oğluna öğüt veriyor ve ona İslam'ı, tevhidi, ahlakı ve güzel edebi öğretiyor. Kendisinde, iyiliği ve dürüstlüğü toplamasını öğütlüyor.

> *"Hani bir zaman Lokman, oğluna nasihat ederek demişti ki «Yavrucuğum! Allah'a şirk koşma çünkü şirk gerçekten büyük bir zulümdür» (31, Lokman/13)*
>
> *"Yavrucuğum! Haberin olsun ki yaptığın bir hardal tanesi ağırlığınca olsa da, bir kaya içinde veya göklerde yahut yerin dibinde gizlense de Allah onu getirir, mizanına kor. Çünkü Allah en gizli şeyleri bilir, her şeyden haberdardır. Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret çünkü bunlar azmi gerektiren işlerdendir. İnsanlara karşı kibirlenme ve yeryüzünde çalımla yürüme çünkü Allah kibir taslayan ve kendini beğenip öğünenlerin hiçbirini sevmez. Yürüyüşünde mütevazi ol (çok yavaş veya çok süratli yürüme, sükunet ve vakarını muhafaza et). Sesini alçalt (bağırıp çağırarak konuşma) çünkü seslerin en çirkini, elbette ki eşeklerin sesidir." (31, Lokman/16–19)*

Ve Rahman'ın o has kulları... Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onları kitabında zikrediyor, salih ameller işlemeleri ve güzel sıfatlara haiz olmaları sebebiyle kendilerine cennet vadediyor:

> *"İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamları ile mükafatlandırılacaklar, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır. Orada ebedî kalacaklar. Orası ne güzel bir konak ve ne güzel bir makamdır." (25, Furkan/75–76)*

Böyle büyük bir makama erişen o kullarının dünyadaki dualarını Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bize şöyle bildiriyor:

"Ve onlar ki "Ey Rabbimiz! Bize göz nuru olacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl derler." (25, Furkan/74)

Rasullerin ve Nebilerin sonuncusu, insanların en kâmili, akıl yönünden en üstünü ve ahlak bakımından en güzel ahlaka sahip olanına Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle emrediyor:

"(Ey Muhammed!) Ailene ve Ümmetine namaz kılmalarını emret, kendin de ona sabırla devam et." (20, Taha/132)

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* birçok hadisinde çocuklarımızla ilgili bize tavsiyelerde bulunmuş, babaların çocukları üzerindeki sorumluluğunun Allah katındaki önemini anlatmıştır. Nitekim bu hadislerden biri olan Buhari ve Müslim'in İbn-i Ömer'den rivayet ettikleri bir hadiste şöyle buyurmuştur:

"Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mesulsünüz. İmam çobandır ve sürüsünden mesuldür. Erkek ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mesuldür. Kadın, kocasının evinde çobandır, o da sürüsünden mesuldür. Hizmetçi, efendisinin malından sorumludur ve sürüsünden mesuldür."

İbn-i Ömer der ki: Bunları Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'den işitmiştim. Ayrıca şöyle de demişti:

"Kişi babasının malında çobandır, o da sürüsünden mesuldür."[19]

Yine Ma'kil bin Yesar *(radıyallahu anh)*'ın rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmuştur: "Allah herhangi bir kulun idaresi altına bir halk verir, o da bu halkı nasihatle kuşatmaz ise cennetin kokusunu dahi alamaz."[20]

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in, çocukların terbiyesi ile nasıl meşgul olduğunu, gelecek neslin iyi yetişmesi adına onların eğitim ve öğretimi için nasıl gayret ettiğini iyice bir düşün! Çocukları ne şekilde irşad ettiğini titiz bir şekilde incele-

---

19 Buhari, Ahkam 1, Cuma 11, İstikraz 20; Müslim, İmaret 20, (1829).

20 Buhari, Kitabu'l Ahkam.

ğimiz zaman, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in insanların yol gösterenlerinin en hayırlısı ve en mükemmeli olduğunu görürüz. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in eğitim metodu üzere yetişen sahabeler, imanlarının ve cihadlarının faziletiyle tevhid bayrağını yüceltmişlerdi.

"Onlar nice zaman dağların üstünde dağ oldular
Denizlerde dalgaların üzerinde yürüdüler..."

İşte size Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in eğitim metodundan örnekler... Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* yedi yaşına gelen çocuklara namazın öğretilmesini, on yaşına geldiklerinde ise namaz kılmaları konusunda zorlamamızı tavsiye ediyor.[21] Çocukları kucağında taşıyarak mescide getirmesi, onları hemen yanı başında oturtması[22], minberde hutbe verirken onları kucağına alması[23], kız erkek ayrımı gözetmemesi, Umame binti Zeynep omzunda olduğu halde namaz kılması[24], secde esnasında torunları Hasan ve Hüseyin sırtına çıktıkları için oyunlarını bozmamak için namazını uzatması, annesi kendisiyle birlikte namaz kıldığı için bir çocuğun ağlama sesini duyması sonucu namazı kısa tutması, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in çocuklara karşı özel ilgisini ve onların eğitimi üzerinde ne denli gayretli olduğunu gösteren en güzel örneklerdendir.

---

[21] Amr bin Âs anlatıyor: "Rasulullah buyurdular ki «Çocuklarınıza, onlar yedi yaşında iken namazı emredin. On yaşında olunca namaz(daki ihmalleri) sebebiyle onları dövün, yataklarını da ayırın» (Ebu Davud, Salât: 25)

[22] Abdullah bin Şeddad babasından şöyle rivayet etmiştir: "Rasulullah bir yatsı namazı vaktinde, sırtında Hasan veya Hüseyin olduğu halde bize geldi. Öne geçti, onları yere bıraktı ve namaz için tekbir aldı."

[23] Buhari'nin rivayet ettiği bir hadiste Hz. Ebu Bekir *(radıyallahu anh)* şöyle demiştir: "Ben Rasulullah'ı minberde ve yanında Hasan olduğu halde hutbe verirken dinledim."

[24] Ebu Katâde anlatıyor: "Rasulullah, kızı Zeyneb'in kızı olan torunu Umâme'yi omuzunda taşıdığı halde halka namaz kıldırırdı. Secdeye varınca çocuğu (yana) bırakır, kıyâm için doğrulunca tekrar omuzuna alırdı." (Buhari, Salât: 106, Edeb: 18; Müslim, Mesâcid: 41)

Yine Usame'yi beklemesi sebebiyle Arafat'tan ayrılmayı geciktirmesi de bu kâbildendir. Öyle ki Usame gelene kadar Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* Arafat'tan ayrılmamıştı. Usame o zaman henüz küçük bir çocuktu.[25]

Yine Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* onları ziyaret eder, onlarla şakalaşır, oynar ve onların seviyesine inerdi.[26] Çocuklara yolda selam verir, onların kendisini takip etmelerine izin verir ve onlarla birlikte yemek yerdi. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in henüz yaşı çok küçük olan İbn-i Abbas'a yapmış olduğu nasihat[27], malum ve meşhur bir öğüt olmakla beraber birçok babanın ve büyüklerin ihtiyaç duyduğu tevekkül, kararlılık, Allah'ı yüceltme, O'ndan yardım dileme, O'nu birleme ve daha birçok derslerle dolu bir nasihattir. Eğer günümüz çocukları bebekliklerinden itibaren Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in öğütleri doğrultusunda eğitilseler nasıl olur acaba? İn-

---

[25] İbn-i Said, Tabakat'ta Hişam bin Urve'nin babasından şunu rivayet eder: "Rasulullah Usame'yi beklediği için Arafat'tan ayrılmayı geciktirmiştir. Derken kara bir çocuk çıkagelmiştir. Yemen halkı «Bu çocuk için mi bekledik» dediler. Yemen halkının küfrü bu yüzdendir." İbn-i Said der ki: "Yezid bin Harun'a «Bu sözün anlamı nedir?» diye sordum. Bana dedi ki «Onlar Ebu Bekir döneminde dinden çıkmışlardır. Yani Rasulullah'ın işini hafife almaları buna sebep olmuştur.» (Bkz. Siyeru Alami'n Nubelâ, 2/500)

[26] Enes'ten gelen bir rivayette o şöyle demiştir: "Rasulullah bize geldiği zaman, beslediği kuşu ölen küçük kardeşime «Ya Umeyr! Ne yaptı Nugayr (serçecik)» diyerek şakalaşırdı." Yine Mahmud bin Rebi şöyle demiştir: "Hiç unutmuyorum. Beş yaşında idim. Rasulullah bir kovadan ağzına aldığı suyun bir kısmını yüzüme fışkırtmıştı." (Buhari)

[27] Rasulullah bineğinin terkisinde bulunan İbn-i Abbas'a şöyle demiştir: "Ey oğul! Sana bazı kelimeler öğreteceğim. Allah'ı(n hudutlarını) koru ki O'da seni korusun. Allah'ı(n hudutlarını) koru ki O'nu yanında bulasın. Bir şey isteyeceğin zaman Allah'tan iste. Bir yardım dileyeceğin zaman Allah'tan dile. Şunu bil ki bütün Ümmet sana fayda vermek için toplansa, Allah istemedikçe onlar sana hiçbir fayda sağlayamaz. Yine şunu bil ki bütün Ümmet sana bir zarar vermek için toplansa, Allah istemedikçe onlar sana hiçbir zarar veremezler. Çünkü kalemler kaldırılmış, sayfalar kurumuştur." (Tirmizi, Kıyamet, 59.)

sanlık tarihinde Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in çocuklara göstermiş olduğu bu derin alaka ve onların bu terbiyeyle yetiştirilme şeklinin bir benzeri kesinlikle yoktur. İşte Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in çocuk eğitiminde göstermiş olduğu bu titizlik, eşsiz sahabe neslinin oluşmasının en önemli faktörüdür.

Biz bu satırlarda Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in gelecek nesillere vermiş olduğu önemin sadece küçük bir kısmını belirttik. Burada hepsini zikretmemiz mümkün değildir. Çünkü Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* Rahîm, Kerîm ve Basîr olan Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın terbiyesi altında yetişmiştir. Nitekim Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *"Andolsun size içinizden öyle bir peygamber geldi ki gayet izzetli ve şereflidir. Sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir, üstünüze titrer, Müminlere gayet merhametli ve şefkatlidir." (9, Tevbe/128)*

İşte burada anlatılanların hepsi, babaların çocukları üzerindeki sorumluluğunun önemini gözler önüne seriyor. Bu emanetin ne kadar büyük ve ağır bir yük olduğunu öğretiyor. Aynı zamanda hayırlı kimselerin az, kötülerin ise gerçekten çok fazla olduğu dönemimizde Müslüman babaların üzerine düşen görevin önemini ve bunun terk edilmesi neticesinde meydana gelecek tehlikeyi bildiriyor. Babaların çocuklarına karşı ihmalkar davranışları ve onların eğitimindeki ihmalleri yüzünden fitneler dalga dalga yayılıyor. Çocuklarının eğitimine dair hiçbir özen göstermeden ve kaygı duymadan, onları günümüz okullarının iğrençliğine ve cehennem çukuru olan bataklıklarına bırakıveriyorlar. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kendilerine yüklemiş olduğu bu çok büyük göreve gereken ilgi ve alakayı göstermeden, çocuklarını başlarından savuşturuveriyorlar. Allah'a karşı isyan, fesad, kötülük ve zehir içeren bu okullara karşı tavır almakta düşüncesizce davranıyorlar.

Tuhaf olanı ise, ciğerpareleri çocuklarını tağutlara eğitsinler ve istedikleri gibi biçimlendirsinler diye teslim eden babala-

rın, insanların tağuttan uzak durmaya ve onlardan kurtulmaya yönelik çağrılarına karşı can sıkıntısıyla homurdanmalarıdır. Ve yine bu kimseler, İslam devleti kurulması için çalışmaya, dini yüceltmeye ve cihada çağrıda umursamaz bir tavır takınıyorlar. Şu ana kadar, İslam devletinin ikamesini ne evlerinde, ne de çocukları arasında başaramadılar. Hatta onlar şu ana kadar, cehaletten ve bu toplumların utanç verici pisliğinden kurtulmayı başaramadılar. Ne kendi nefislerinde ne de çocuklarının nefislerinde cahiliyenin izlerini silmeyi başaramadılar. Aksine, hala tağutun kurumlarına yapışıyorlar ve çocuklarını bu okullara istekli bir şekilde gönderiyorlar. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurdu:

"Müslüman, Müslümanların elinden ve dilinden sâlim olduğu kimsedir. Muhacir ise Allah'ın yasaklarından kaçınandır."[28]

Bir başka rivayette ise şöyle buyurmaktadır:

"Mücahid, Allah'a itaat hususunda nefsi ile cihad edendir. Muhacir ise Allah'ın yasaklarından kaçınandır."[29]

Hem kendi nefislerinde hem de çocuklarının Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya itaatleri hususunda cihad etmeyenler, Allah'ın her dönemde ve her mekanda tüm Müslümanlara farz kıldığı (kötülüklerden) hicret etmeyi başaramayanlar, kafirlerle ve tağutlarla nasıl cihad edebilir! Nasıl kılıçların parıltısına, kanların dökülmesine ve kurşun ateşleyen namluların gürültülerine tahammül edebilirler! İbn-i Kayyim *(rahimehullah)* şöyle der:

"Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in «Mücahid, Allah'a itaat hususunda nefsi ile cihad edendir. Muhacir ise Allah'ın yasaklarından kaçınandır» hadisinde buyurduğu üzere, dış dünyada Allah düşmanları ile yapılan cihad, kulun Allah'a itaat uğ-

---

[28] Müttefekun Aleyhi

[29] İbn-i Hibban ve Hakim'in rivayet ettiği hadisin bir kısmıdır. İmam Zehebî, bu hadisin sahih olduğunu söylemiştir

runda nefsiyle yaptığı cihadın bir uzantısıdır. Bundan dolayı nefis ile cihad, dışarıda bulunan düşmanla cihaddan önceliklidir ve ona temel teşkil eder. Zira kişi ilk olarak kendisine emrolunanları yapma ve yasaklananları terk etme noktasında nefsi ile cihad etmez ise dışarıdaki düşmanlarla cihad edemez. İç dünyasındaki düşmanı onu otoritesi altına almış, ona baskın gelmiş ve kendisi de o düşmana karşı cihad etmemiş, Allah yolunda savaşmamış iken düşmanları ile cihad etme ve ondan intikam alma imkanını nasıl temin eder!

Bununla beraber, cihad ancak hicretle tamamlanır. Cihad ve hicret ise ancak imanla mümkün olur. Allah'ın rahmetini uman kimseler ancak bu üç şeyi yerine getirenlerdir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *«Allah'a ve Rasulüne gerçekten iman edenler ve vatanlarından hicret edip Allah yolunda savaşanlar (var ya)! İşte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Şübhesiz Allah Ğafur'dur, Rahîm'dir.» (2, Bakara/218)*

İman nasıl herkese vacib ise, aynı şekilde her dönem ve her mekanda şu iki hicret de herkese vacibdir:

1.Tevhid, ihlas, sadakat, tevekkül, korku, ümit, sevgi ve tevbe ile Allah'a hicret...

2.Emrine uymak ve boyun eğmek, verdiği haberi doğrulamak, O'nun emir ve haberlerini başkalarının emir ve haberlerine üstün tutmak suretiyle Allah'ın Rasulüne hicret... Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurdu:

«Kimin hicreti Allah'a ve Rasulüne ise, onun hicreti Allah'a ve Rasulünedir. Kimin de hicreti dünyada mal kazanmak için ya da bir kadın içinse, onun hicreti de hicret ettiği şeyedir»[30]

Kişinin Allah'a itaat hususunda nefsiyle cihad etmesi ve şeytanına savaş açması farzdır. Bütün bunlar farz-ı ayndır ve bu konuda hiç kimse hiç kimseye yardım edemez."[31]

---

[30] Müttefekun Aleyh

Seyyid Kutub *(rahimehullah)* ilk İslam neslinin, cahiliyeyi bütünüyle terkederek hicret edişini şu şekilde anlatmaktadır:

“Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* döneminde insan İslam'a girdiğinde, kendini bütün cahiliye geçmişinden soyutluyordu. İslam'la buluştuğu anda, cahiliye döneminde yaşadığı hayattan büsbütün ayrılarak yepyeni bir döneme başladığını biliyordu.

Cahiliye döneminde öğrendiği her şeye şüphe, ürperti ve korkuyla yaklaşıyordu. Onu, İslam'la bağdaşmayan bir pislik olarak kabul ediyordu. İslam'ın yolunu işte bu dikkatle öğreniyordu. Nefsi kendisine galip geldiğinde, eski alışkanlıklarına meylettiğinde, İslami yükümlülüklerini yerine getirmede bir zayıflık olduğunda, bunun günah ve yanlış olduğunu bilir, içinde bulunduğu durumdan temizlenmesi gerektiğini bütün varlığıyla kavrar, yeniden Kur'ân yolu üzere olmaya çalışırdı.

Cahiliye dönemi geçmişi ile İslamı kabul ettiği bugünü arasında bilinçli, bütüncül bir ayrışma vardı. Bu ayrışmadan, cahiliye toplumu ve onun sosyal kurumlarıyla olan ilişkilerinden topyekun bir ayrılma doğar. O, cahiliye ortamından kesin olarak ayrılmış ve yine kesin olarak İslami çevreyle bütünleşmiştir. Ticaret dünyasında, günlük hayatta ilişki içinde bulunduğu bazı müşrikler olabilir. Bilinçsel ayrılma başka, günlük ilişki başka bir şeydir. Şirk akidesinden tevhid akidesine geçişte, varlık ve hayat hakkındaki cahilî anlayıştan İslami anlayışa geçilmesini sağlayan, cahilî ortamdan, örften, anlayış, adet ve ilişkilerden soyutlanma vardı. Yeni yönetime, yeni İslam toplumuna, bütün itaatini, velayetini, bağlılığını bildirerek katılma sonucu doğan, cahilî ortam, örf, anlayış, adet ve ilişkilerden soyutlanma vardı.

Yolların ayrıldığı nokta burasıydı. Yeni yolun başlangıç noktası, cahilî toplumun boyun eğdiği gelenek ve yürürlükte olan değerlerin baskısından yavaş yavaş ayrılmanın başladığı yerdir. Müslüman’ın karşılaştığı her şey sadece eza ve cefadır.

---

[31] Zadu’l Mead

Kendi kendine kararını verdi ve uyguladı. Ne cahilî anlayışa, ne de cahilî toplum geleneklerinin baskısına boyun eğdi.

Bugün biz, İslamın daha önce tanık olduğu türden bir cahiliyenin, belki de daha da sapkın bir cahiliyenin içindeyiz. Çevremizde her ne varsa cahilîdir: İnsanların anlayışları, inançları, adetleri, gelenekleri, kültürel kaynakları, sanatları, edebiyatları, yasaları... Hatta çoğumuzun İslami kültür, İslami kaynak, İslami felsefe, İslami düşünce diye bildiği şeyler... Bunlar da, bu cahiliyenin ürünüdür.

Bu nedenle, nefislerimizde İslami değerler yer edinip kökleşemiyor, zihinlerimizde İslami anlayış berraklaşmıyor. İslam'ın daha önce yetiştirip çıkardığı türden yeni bir nesil, artık içimizden çıkmıyor.

Öyleyse, İslami hareket yöntemi gereğince, eğitim ve yetişme döneminde içinde yaşadığımız, kendisine yaslandığımız cahiliyenin bütün etkilerinden soyutlanmamız ve arınmamız zorunludur. O ilk dönem insanlarının beslendiği arı kaynağa, hiçbir şeyin karışmadığı, hiçbir şüphenin bulunmadığı arı kaynağa dönmek zorundayız. Ona dönmeli, bütün bir varoluş gerçeği ile insanın varoluş gerçeğini, insan ve eşya varlıkları ile Allah arasındaki bütün ilişkileri ona dayandırmalıyız. Daha sonra yaşam felsefemizi, değerlerimizi, ahlakımızı, yönetime, politika ve ekonomiye ait yöntemleri özetle hayatın bütün dinamiklerini oradan almamız gerekir."[32]

Bugün işin en üzücü tarafı, birçok davetçi bu gerçekleri bilmektedir. Sen onların bu anlattıklarımızı daha önce defalarca okuduklarına, öğrendiklerine ve hatta belki de ezberlediklerine dahi şahid olursun. Ancak bu düşünceyi tatbik etmede ve bunu cahiliye toplumlarında pratik hayata geçirmede, sözleri ile fiillerinin çeliştiğini görürsün.

İşte böylece gerçekler gün yüzüne çıkıverir. Artık bütün öğrenilenler, belirlenen hedefler, albenili sözler sadece sayfalar

[32] Mealimu fi't Tarîk

arasında ve zihinlerde karmakarışık üst üste yığılmış kuru bilgiden öteye gitmemektedir. Ne zihinlerde olan şeyler ne de pratik hayata aktarılması gereken doğrular gözden geçirilmemektedir. Aksine bu ilaç konumundaki doğruları bilmelerine rağmen büyük bir üzüntüyle birçok davetçiyi cahiliyenin bataklığında görmek mümkündür. Bu çürümüş, kokuşmuş cahiliye ile sıkı fıkı ilişkiler içerinde oldukları halde bu doğruları tekrarladıklarına şahit olursun.

Yine bugün birçok sözde davetçi –şuurlu ya da şuursuz bir şekilde- tağutların bazı uygulamalarını savunmakta, cahiliye toplumlarının temellerini oluşturan direkleri ayağa kaldırma adına tağutlara önayak olarak payanda konumuna düşmektedirler.

Cahiliyeyi övmeleri, birçok cahilî kurumu pratik olarak desteklemeleri ve onlara iştirak etmelerine rağmen aslında gerçekleri çok iyi bilmektedirler. Onlar aslında bu cahiliye toplumlarından ve onların pisliklerinden uzaklaşma noktasında selefin metodunu ve sahabenin yolunu çok iyi biliyorlar. Her ne kadar bu cahilî toplumlar selefin süsüyle süslenmiş olsa da onlar bunun farkındalar.

Eğer her Müslüman, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in çocuk eğitimine verdiği önemi idrak etmeye çalışarak dikkatli bir şekilde uygulama çabası içine girse işte o zaman öncelikle çocuklarını gözetlemekle işe başlayacaktır. Onları eğitecek ve kendilerine güzel ahlakı öğretecektir. Böylece her Müslümanın evinde bu toplumları değiştirecek, ümmete fayda sağlayacak nesiller yetişecektir. İşte bu yetişen yeni nesiller toplumu ıslah edebilir. Ancak insanların çoğu, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in bu ulvî tavsiyelerini fırlatıp atmışlar. Sonra da çocuklarının eğitimini önemsemeden ve onları tağutun çürümüş metodlarına yönelterek Allah'a ve Rasulüne savaş açan bu iğrenç, bozulmuş okullara bırakmışlar. Diğer taraftan da çocukları ile ilgileniyormuş görüntüsü veriyorlar. Onlardan birçoğu, çocuklarını teslim etmekle ve bu okullara gön-

dererek tağutların onları terbiye etmesine müsaade etmekle yetinmeyip fesadın en büyüğünü evlerine sokuyorlar. Bu gerçekten fesad, yıkım ve yozlaşmadan başka bir şey değildir. Bu zavallı kimseler tağutların ve dostlarının televizyon üzerinden yaydığı küfür, inkar ve ifsadı çocuklarının ve nesillerinin kalplerine yerleştirmekle kalmıyor, bununla birlikte geride kalan ev halkının da sanki bir an önce bozulmasını sağlamak istermişçesine onu evlerine sokuyorlar. Hatta insanların birçoğunun ilim ve ulema takımından saydıkları ve isminden önce hep "şeyh" lakabını taktıkları bu davaya mensup olanlardan biri küstahça "evine televizyon almayan eşektir" diyordu. Şeytan onu "Müslümanların durumlarından haberdar olma" bahanesi ile kandırıyordu. Allah'ın kalpleri körleştirmesinden, basiretleri mühürlemesinden ona sığınırız.

İlginç olan onların hepsinin, hala din için ve ona davet için çabaladıklarını Müslüman halkların başına gelenler için endişelendiklerini iddia etmeleridir. Şüphesiz bu, şeytanın günümüz davetçilerine yönelik en büyük aldatmacasıdır. Şeytan öncelikle onları, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın huzurunda her şeyden önce hesaba çekilecekleri işleri yapmaktan alıkoyarak kandırmaktadır.

İşin aslı onlar ne kendilerini ıslah etmektedir ne de Müslüman halkı kurtarıp felaha erdirecek bir güçleri vardır. Bilakis onların birçoğu (Allah'ın merhamet ettikleri müstesna) bozulmuş, ucube bir anlayışa davet etmektedir. Bunlar Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in gösterdiği hidayetten başka bir şeye davet edip onun Sünnetinden başka yolları izliyorlar. Pek çoğu yöneticilere yağcılık yapıyor hatta işlerini üstlenip Müslümanlardan uzaklaşmıştır.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* ne bu çağrıları yapanları ne de onlara uyanları onaylamaz. Hatta bütün çabaları boşunadır. Ne yeryüzünde ne de insanların içinde tutunamayacaklardır.

"O, gökten su indirdi de dereler kendi ölçülerince dolup aktı ve sel üste çıkan köpüğü aldı götürdü. Süs eşyası veya

yararlanılacak bir şey elde etmek için ateşte erittikleri şeylerden de böyle köpük olur. İşte Allah, hak ile batıla böyle misal getirir. Köpüğe gelince sönüp gider. İnsanlara yararlı olan ise yerde kalır. İşte Allah, böyle misaller verir." (13, Rad/17)

Bebeklik ve Çocukluk Evresinin Önemi

Allah sizlere merhamet etsin. İnsan hayatının en önemli ve en etkili evresi çocukluk evresidir.[33] Çocukluk evresinde kalb, üzerine istediğinizi yazıp nakşedebileceğiniz bembeyaz bir sayfa misalidir. Buhari *(rahimehullah)*'ın Ebu Hureyre *(radıyallahu anh)*'dan rivayet ettiği şu hadis-i şerif bu merhalenin önemine delalet eder:

"Her çocuk fıtrat üzere doğar.[34] Daha sonra babası onu ya Yahudileştirir ya Hıristiyanlaştırır ya da Mecusileştirir. Aynen hayvanın tüm azalarının eksiksiz olarak doğması gibi. Siz onda bir eksiklik gördünüz mü?"[35]

Çocukluk evresinde insan, Allah'ın kendisini yaratmış olduğu fıtrat üzerindedir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* insanı tertemiz olarak İslam fıtratı üzerine yaratmıştır. Ebeveynin bu dönemde çocuğun fıtratını menfî ya da müsbet yönde değiştirmesi, çocuğu istediği gibi şekillendirmesi oldukça kolaydır. İşte bundan dolayı bebeklik ve çocukluk evresi, insan hayatında oldukça önemli bir evredir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bu evredeki çocuğun durumunu, azaları tam olarak doğduktan sonra kulağı kesilen hayvana benzetmiştir.

İnsanlar çocukluk evresinde istediğiniz şekli verebileceğiniz bir malzeme gibidir. Ancak insan büyüyüp kendi ayakları

---

33 Ne yazık ki bu evre, günümüz insanlarının birçoğunun çocuklarını fesad saçan okullara gönderdiği evredir.

34 İmam Nevevî, fıtrat üzere doğma noktasında farklı görüşleri zikrettikten sonra şöyle der: "En doğrusu her çocuğun İslam'ı kabule hazır bir şekilde doğmuş olmasıdır." *(yayıncı)*

35 Müttefekun Aleyh

üzerinde durabilecek seviyeye geldiği zaman, artık onu eğitmek çok daha zor bir hale gelir. Artık o da kendine özgü değerler ve yargılar üretmiş, hayatında kendisi de tasarrufta bulunmaya başlamıştır. Şu sözleri söyleyen ne güzel söylemiştir:

"Çocuğun terbiyesi küçükken olur,
Büyüyünce sen onu terbiye edemezsin.
Bil ki ağaç yaşken eğilir,
Ağaç olduktan sonra kırılabilir."

Bundan dolayı birçok sahih hadis rivayetinde görüleceği üzere, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bu evreye oldukça ihtimam göstermiştir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* henüz mükellef olmayan torunu Hasan'ın sadaka olarak verilen hurmalardan bir kısmını alıp ağzına koyduğunu görünce, bir muallim ve mürşid olarak "At onu at! Bilmelisin ki biz sadaka yemeyiz"[36] diyerek onu nasıl nehyettiğini bir düşünün. Ve yine Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i kendilerine örnek alan sahabenin yaşantısına bir bakın. Çocuklarını nasıl da Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın razı olacağı şekilde terbiye ediyorlar. Kalblerine, küçüklüklerinden itibaren Allah sevgisi ve kendilerini onun yoluna feda etme duygusu yerleştiriyorlar. Cihada ve savaşa teşvik ediyorlar, nefislerinde güç ve cesaret filizlendiriyorlar. Çocuklarının en ufak bir zorluk gördükleri zaman kaçıp giden, zulme boyun eğen korkaklardan olmasını istemiyorlardı.

İşte çocuklarına korkaklıktan Allah'a sığınmalarını öğreten Sa'd bin Ebu Vakkas *(radıyallahu anh)*... Amr bin Meymun el Evdi anlatıyor: Sa'd, oğullarına bir öğretmenin öğrencisine okuma yazmayı öğrettiği gibi öğretiyor ve Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in namazdan sonra şu şekilde Allah'a sığındığını söylüyordu:

"Allah'ım korkaklıktan sana sığınırım. Hayatın en kötü ve çekilmez olduğu yaşlılıktan sana sığınırım. Allah'ım dünyanın

---

36 Muttefekun Aleyh

fitne ve imtihanından sana sığınırım ve kabir azabından da sana sığınırım."[37]

İşte Abdullah bin Zübeyir *(radıyallahu anh)*... Henüz yedi ya da sekiz yaşlarında iken babası onu Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e biat etmesi için gönderiyor. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* onu görünce gülümsüyor ve biatını kabul ediyor.[38]

Peygamberin *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ashabını yetiştirdiği terbiyenin etkisi o kadar büyüktü ki sahabenin küçük çocukları bile cihad özlemi çekiyorlar, Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ile gazvelere katılmak için birbirleriyle yarışıyorlardı.

İşte Abdullah bin Zübeyr *(radıyallahu anh)* ve Ömer bin Ebu Seleme *(radıyallahu anh)*... Hendek Savaşı'nda her ikisi de küçük birer çocuk.[39] Sırayla yer değiştirerek, tutku ve hevesle savaşı izliyorlar. Kâh biri diğerini kaldırıyor, o savaşı izliyor. Kah diğeri kardeşini kaldırıyor, o savaşı izliyor.

Zübeyr *(radıyallahu anh)*, Müslümanlarla Rumlar arasındaki büyük Yermük Savaşı'na henüz 10 yaşındaki oğlunu da götürmüştü. Atı üzerinde onu taşıyor ve yaşının küçüklüğü nedeniyle bir adam ona vekâlet ediyordu.[40] İbn-i Mübarek "Cihad Kitabı"nda Abdullah *(radıyallahu anh)*'ın müşrikler yenildiği zaman yaralıları öldürdüğünü naklediyor.[41] Yani yaralı olan düşmanları öldürüyordu.

---

37 Buhari, Kitabu'l Cihad, Bab-u Ma Yeteavvezu Minel Cubni.

38 Müslim'in rivayet ettiği bir hadisten alıntı. Bab-u İstihbabi Tahnik. Hadis No: 3998.

39 Hafız İbn-i Hacer'in "Fethu'l Bari"de anlattığına göre İbn-i Zübeyir o günlerde üç ya da dört yaşlarında idi.

40 Bkz: Buhari, Kitabu'l Meğazi, 3975.

41 Böyle bir cesaret babaların küçük yaşta onun için çaba ve emek harcaması ile ortaya çıkabilir. Ancak günümüzdeki çocuklarının terbiyesi hususunda fesad medreselerine güvenenler asla onları bu seviyeye taşıyamazlar.

Muaz bin Afra *(radıyallahu anh)* ve Muaz bin Amr bin Cemuh *(radıyallahu anh)* henüz birer çocuk olmalarına rağmen Ebu Cehil'i öldürmek için yarışıyorlardı.[42]

İşte Bera ve İbn-i Ömer… Bedir'de savaşmak için ortaya atılıyor ancak reddediliyorlar.[43] İbn-i Ömer *(radıyallahu anhuma)*'nın rivayetine göre Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* Uhud günü kendisini teftiş ettiğinde on dört yaşında idi. Savaşa katılmasına izin vermedi. Fakat Hendek günü teftiş ettiğinde on beş yaşında idi. Savaşa katılmasına izin verdi."[44]

İşte Usame bin Zeyd *(radıyallahu anh)*, henüz on sekizinde bir genç olduğu halde muazzam bir orduya kumandanlık yapıyor. Ordunun içinde Ömer *(radıyallahu anh)* ve diğer büyük sahabeler de var. Onları Şam'a götürüyor…

İşte Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in ashabını yetiştirdiği, ashabınında kendi çocuklarını yetiştirdiği terbiye böyle bir terbiye idi. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya verdikleri ahde sadık kalan, yeryüzünü değiştiren ve tarihin akışını alt üst eden şerefli insanlar…

Tabiin neslide de aynı şekilde çocuklarına özen gösterme konusunda onları yani Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in sahabelerini örnek aldılar. Onların bu ümmetin selefine ve ulemasına katkıları zaten aşikardır. Sultanların, vezirlerin ve emirlerin pek çoğu her ne kadar lüks içinde yaşayıp idarelerinde bulunan halka zulüm ve eziyet etseler ve dünyaya meyletseler de çocuklarını ilim öğrenmeleri için alimlere göndermekte birbirleri ile yarışıyorlardı. Hatta hocaların sıfatları "Falanca sultanın çocuklarının hocasıdır" ya da "Sultanın çocuklarının hocasıdır" şeklinde söylenirdi. Her şeye rağmen ilme değer verirler, alimlerin kıymetini bilirlerdi. Onların ilim ve alimlere verdikleri değeri bilmeyen yoktur.

---

[42] Bkz. Buhari "Kitab-u Fardu'l Hamse", Hadis No: 3141

[43] Bkz. Buhari, 3956.

[44] Buhari, Kitabu'l Meğazi 4097

İşte Ata bin Rebah *(rahimehullah)*... Tek gözlü, felçli, kara... Sultan ve iki oğlu ona ibadetlerle ilgili soru sormak için geliyorlar. O da onların konumlarını hiç umursamadan cevab veriyor. Bunun üzerine halife, oğullarına "Kalkın ve ilim tahsilinin peşini bırakmayın. Allah'a andolsun ki şu kara köle karşısındaki konumumu asla unutmayacağım" diyor.

İmam Buhari *(rahimehullah)* ile emir Halid bin Ahmed arasında şöyle bir olay geçer: Emir evine gelip çocuklarına tarih ve hadis okutmasını istediğini bildirmesi için Buhari'ye bir elçi gönderir. Buhari bundan kaçınır ve "Beni bir kavmi işitip başkalarını duymaz hale getirmeyin" der ve elçiye şöyle söyler: "Ben ilmin değerini düşürmem ve onu sultanların kapısına taşıyamam. Eğer bir şeye ihtiyacı varsa mescidime veya evime gelsin. Eğer bu hoşuna gitmezse benim mescide girmemi yasaklasın. Bu da ahirette Allah'ın huzurunda, benim ilmimi saklamadığıma delil olur."

Eğer siz de selefin davranışlarını ve sözlerini biraz incelerseniz bu hakikatlerle karşılaşırsınız. Bu konuya gösterdikleri özene hayret edersiniz. Ve hem kendi halinize hem de çocuklarımızın haline ağlarsınız.

İşte Süfyan es-Sevri *(rahimehullah)*... Hafızların imamı, çağındaki alimlerin efendisi... Emin bir hadisçi olan babasının gözetiminde iken ilim tahsiline başladı. "Bir kişinin çocuğunu hadis öğrenmeye zorlaması gerekir. Çünkü babası çocuğundan sorumludur" derdi.

Ve işte Katade *(rahimehullah)*... Müfessirlerin imamlarından... Mükemmel bir hafızası vardı. "Küçüklükte yapılan ezberin misali, taşa yazı yazmak gibidir" derdi.

İbn-i Abbas *(radıyallahu anhuma)*'nın kölesi İkrime *(rahimehullah)*, "İbn-i Abbas'ın Kur'ân ve Sünneti öğrenmesi için ayağına kelepçe taktığını" söyler.

Bu ümmetin alimlerinin durumunu incelediğinizde ilim tahsili hususunda –Allah'ın lutfettiği başarı ile- nasıl da üstün

vasıflara sahib olduklarını görürsünüz. İlim tahsil etmek ve küçük yaşta ezber yapmak hususunda babalarının yönlendirmeleri ve gözetimleri ile hayranlıkla takdir edeceğiniz çabalarına, ilim öğrenmek amacıyla katlandıkları büyük sıkıntılara şahid olursunuz.

İşte İmam Buhari *(rahimehullah)*... Hadis konusunda Müminlerin lideri... Sünnetle ilgilenmeye ve hadis ezberlemeye başladığında on yaşında idi ya da daha küçüktü. On bir yaşına geldiğinde ise hadis tashih etmeye başlamıştı.

Ehl-i Sünnet ve'l Cemaatin *imamlarından olan* Ahmed bin Hanbel *(rahimehullah)* Kuran'ı okuyup yazmayı çocuk yaşta öğrendi. Oğlu Abdullah da alimlerin büyüklerindendi.

Hatib el Bağdadi *(rahimehullah)*... On bir yaşındayken hadis dinlemeye başladı. Babasının kendisini henüz üç yaşında iken İbn-i Cüreyc'e hadis okuması için götürdüğünü rivayet etmiştir.

Aynı şekilde Hatib el-Bağdadi, Kadı Ebu Muhammed Esbahani'den şunu nakleder:

"Beş yaşındayken Kuran-ı Kerim'i ezberledim. Dört yaşındayken Ebu Bekir Mukri'nin yanına götürüldüm. Benden okumamı istediler. Bazıları okumak için küçük olduğumu söylediler. İbn-i Mukri bana Kafirun suresini okumamı söyledi, ben de okudum. Orada bulunanlar bana «Mürselat suresini oku» dediler. Hiç hata yapmadan okudum. Daha sonra İbn-i Mukri, «Onu dinleyin» dedi ve beni gözetimine aldı."

Hafız Münziri önce Kuran-ı Kerim'i ezberledi, sonra hadis öğrenimine başladı. İlk hadis rivayet etmeye başladığında on yaşında idi.

İmam Nevevi'nin eğitimini, babası Salih üstlenmişti. Onu mükemmel bir şekilde yetiştirdi. Çocukluğundan itibaren ilim öğrenimine teşvik etti. Şeyh Yasin bin Yusuf Merakeşi şöyle anlatır:

"On yaşındayken şeyhi gördüm. Çocuklar onu birlikte oyun oynamak için zorluyorlardı. O ise kaçıyor ve onların kendisini

zorlamaları sebebiyle ağlıyordu. Ve o durumda Kur'ân okuyordu. Bu yüzden onu sevdim. Babası ona bir dükkan açtı. Kur'ân okumaktan alışverişle ilgilenemiyordu. Babası onu Kuran'ı hatmetmesi için teşvik ettiğinde buluğa yeni ermişti. Emevi Camisinin bitişiğindeki Revahi Medresesi'nde okudu. Orada onunla beraber İbn-i Salah gibi fakih ve hadisçi alimler de vardı."

İbn-i Hacer el Askalani... Babasının vefatının ardından beş yaşını tamamlayınca, vâsîsi Zeki Harubi onu okutmaya başladı. Kuran'ı ezberlediğinde yedi yaşındaydı. Umde'yi, hadis ilimlerine dair Iraki'nin "Elfiye"sini, usule dair İbn-i Hacib'in "Muhtasarını" ve buna benzer birçok eseri buluğ çağına gelinceye kadar ezberledi.

Evet... Eskilere yönelik bu kısa bakıştan sonra burada duruyoruz. Selefin, çocuklarının terbiyelerine ve yetiştirilmelerine verdikleri önem bu noktadaki örnekler çerçevesindeydi. Bu yüzden onların asrı en hayırlı asırdı. Günleri, en güzel günlerdi. Hal ve tavırları en yüce, cihadları ise en etkili cihaddı.

Günümüz insanlarına gelince... Kendilerinin ve çocuklarının durumlarına bir bakınız. Önceliklerine, dünyadan ve dünyalıklardan kendileri ve ellerinin altındaki aileleri için beklentilerine... Sıradan insanlardan bahsetmiyorum. Bilakis kendilerini bu dine nisbet edenlerden, davet adamı görünümünde ilim ve fıkıh sahibi olduklarını iddia edenlerden bahsediyorum. Çocuklarının büyüme evresinde nelere önem veriyorlar? Çocuklarının kalblerine neler ekiyorlar? Onları nelere hazırlıyorlar?

İnsanların büyük çoğunluğu, bu konuda çocuklarını başı boş bıraktılar. Bu abartı değil. İnsanlar çocuklarıyla hiç ilgilenmiyor, biraz da olsa zaman ayırmıyorlar. Çocuklarını televizyonların karşısına –ki eliyle evine getiriyor- ya da tağutun okullarına, eğitim metodlarına terk etmişler. Bazıları çocuklarını, tağuti hükümetlerin istediği şekilde eğitim veren, kendi emellerini, hedeflerini ve şahsiyetlerini kazandıran kişilere terk etmişlerdir.

Tağutlar –Allah onları kahretsin- günümüzde bu önemli merhalenin önemini fark ettiler. Babaların gafletinden ve çocuklarını bu dönemde ihmal etmelerinden, içine düştükleri bu belalar ve yanlışlar karşısında susmalarından istifade ettiler. Çok korktukları İslam'dan alabildiğince uzak, ucube bir nesil yetiştirebilmek için bu konu üzerinde yoğunlaştılar. Medyayı ve diğer kurumları bu konuya tahsis ettiler. Bu gençlere İslam diye şaşı, topal, kanadı kırık bir din verdiler. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, Rasulü ve Müminler için değil; vatan, kanun ve yöneticiler için dostluk kurmayı öğrettiler. Vatan ve kanun dedikleri, hangi vatan ya da hangi kanun olursa olsun fark etmez. İster İslami bir vatan olsun, isterse de küfür kanunları ile hükmeden bir vatan olsun. Dostluk beslenmesi gereken yönetici kim olursa olsun yine fark etmez. Allah'ın ve O'nun dininin düşmanı bir yönetici olsa da durum değişmez.

Ulusal eğitim adı altında verdikleri eğitimle, bütün gerçekleri tahrif ettiler. Kelimelerin yerlerini değiştirdiler. İnsanların zihinlerini ve ruhlarını belki de hayatları boyunca kurtulamayacakları bir küfür ve şirk bataklığına, onların hayatlarını da şirkin hüküm sürdüğü bir hayata çevirdiler. İşin aslı ulusal eğitim yerine putperest eğitim[45] demek daha doğru olacaktır. Çünkü bun-

---

[45] Şeyh'in günümüz eğitim sistemlerini putperest eğitim sistemi olarak isimlendirmesi gerçekten yerindedir. Bunu daha iyi anlamak için günümüz okullarında okutulan kitapları incelemek yeterlidir. Bu okullarda okutulan herhangi bir ders kitabını incelerseniz, bu sözün ne kadar doğru olduğunu görürsünüz. Örneğin 166 sayfalık 3. sınıf "Hayat Bilgisi" kitabını ve 200 sayfalık 4. sınıf "Fen ve Teknoloji" kitabını inceledim. Her iki kitapda da "Allah", "İlah" ya da "Tanrı" kelimelerine rastlamadım. Bahsettiğim derslerde işlenen konular ise insan, evren, madde, canlılar dünyası... Kısaca hayatın, kainatın işlendiği bir derste Yaratan'ın ismi dahi geçmemektedir. Stajda başımdan geçen bir olayı aktarayım. Öğretmen yağmurun oluşumunu anlatırken, su buharlarının gökyüzüne çıkıp bulutu oluşturduğunu söylüyor ve öğrencilere "bulutları gökyüzünde hareket ettiren nedir" diye soruyor. Çocukların hepsi birden "Allah!" diyorlar. Ama öğretmen kızarak "Hayır, rüzgar!" diyor. *(yayıncı)*

lar tarih ve coğrafya kitaplarında bile Allah ve Rasulünün hükümlerine muhalif tağutları ve devletleri medhettiler. Kendi hükümetlerini, beşeri kanunlarını, düşüncelerini, sancaklarını sevmeye teşvik ettiler ve bu konuda da çok mesafe kat ettiler. Müslüman çocuklarının çoğuna ne olmak istediklerini sorduğumuzda polis ya da orduda asker olmak istediklerini söylüyorlar. İçine katılmak istedikleri o ordular, tağutların tahtını korur ve velayetlerini kabul eder. Allah ve Rasulüne düşmanlık gösteren hükümet ve kanunlarını muhafaza eder.

Bu ve bunun gibi yollarla pek çok genç arasında İslami hiçbir temeli olmayan Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın nehyettiği bir bağ kurmayı başardılar: Kavmiyetçilik… Bu bağ sayesinde İslami bağları koparıp attılar. İslamı, kavmiyetçiliğe tâbî kıldılar. Kavmiyetçilik, İslam'a hakim bir konumda ve İslam ancak kavmiyetçilikten sonra anılır oldu[46]. Böyle yaparak isimleri Müslüman ismi, görünüşleri Müslüman görünümünde olan ancak Müslümanlara ve İslam'a bilerek ya da bilmeyerek düşman olan silik, kişiliksiz, şahsiyetsiz, ahlaksız putperest bir nesil yetiştirdiler. Ve bu gençler ümmet için felaket ve utanç kaynağı oldular. Caddelerimizde ve sokaklarımızda bu yeni neslin yaptıklarını görmekteyiz. (La havle ve la kuvvete illa billahi'l aliyyi'l azîm.)

Elbette ki böyle bir ortamda çocukların, emanet edildikleri tağuti sistemin sözde eğitim kurumlarından, mürted ve sapkın öğretmenlerinden, kötü arkadaşlarından, karma eğitimin fitnelerinden etkilenmemeleri mümkün değildir. Bu öyle bir etkidir ki çocukların onlar gibi olmalarına sebeb oluyor. Yaşamlarında, isteklerinde ve amaçlarında onların metodlarını, yaşam tarzlarını benimsiyorlar. Çocukların nefislerine komünizm, laiklik,

---

[46] 182 sayfalık 5. sınıf "Sosyal Bilgiler" ders kitabının her sayfasında 'Türk" kelimesi veya türevleri en az 2–3 defa geçerken, "İslam" kelimesi koskoca kitapda sadece bir yerde (sf. 46) geçiyor. O da İslam'ın laikliğe uygun bir din olduğunu anlatmaya çalışırlarken… *(yayıncı)*

kavmiyetçilik gibi beşeri kaynaklı cahiliyenin pislik tohumlarını ekiyorlar.[47]

Çocukların bir kısmı ise evlerinde, vakitlerinin büyük kısmını karşısında geçirdikleri televizyonlara köle edildiler. Dizilerden ve filmlerden etkileniyorlar. Manevi bir çöküşün ve istikrarsızlığın içine düştüler. Çocukların kalblerinde tahrifata meyil, rezillik ve hatta suç tohumları filizlendi. Hayâ ve edeb duygusu silinmeye yüz tuttu. Batıya hayranlık ve saygıyla bakar hale geldiler. Birçoğu, futbol maçlarından öyle etkilendi ki onlar için kahramanlık; gol atmak, iyi futbol oynamak, top peşinde koşturmak ve bu oyunda hileler, kurnazlıklar yapmak manasına geldi. Ve gençleri dinlerinin, ümmetlerinin ve kendi izzetlerinin peşinde koşmaktan alıkoyan bir sürü safsata…

Tüm bunlardan sakınan babaların bile günümüzde bu önemli görevi ihmal ettiklerini görmekteyiz. Onlar çocuklarını, evlerde annelerine bırakıyorlar. Günümüz annelerini kasdediyorum. Bu konuda erkeklerin yaptıklarını onlar yapamazlar. Onlar çocuklarını büyütmek ve evlendirmek için çabalıyorlar. Güya onlar çocuklarının geleceklerini düşünüyor, çocuklarının dünyevi imkanlarının sağlanması için çabalıyorlar. Çocuklar bütün görevlerini öğreniyor, evlenip çocuk sahibi oluyorlar. Bunlar dışında dünya işlerine aid önemsiz bir sürü şey… Ancak dine yardım etmek, onun ikamesi, cihad ve şehadet sancağını yükseltmek için çalışmaya gelince, onların çoğu bunları çocuklarına öğretmekten özellikle uzak duruyorlar. Aynı şekilde

---

[47] 1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu: Türk Milli Eğitiminin Amaçları: 1- Genel amaçlar. Madde 2 - Türk Milli Eğitiminin genel amacı, Türk Milletinin bütün ferdlerini, Atatürk inkılab ve ilkelerine ve Anayasa'da ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan; insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurddaşlar olarak yetiştirmek… *(yayıncı)*

çocuklarını dini ilimlerden ve dini eğitimden sakındırıyorlar. Çünkü bu pek çok ana-babanın gözünde başarısızlık alametidir. Bu eğitim, çocuklar diğer dünyevi ilimlerde başarılı olamadığı zaman babaların sığındığı en son sığınak, en son tercihtir.[48] Bu yüzden baba –dindar dahi olsalar- pek çok baba çocuklarının dünyaya yönelmesi için bütün vakitlerini ve güçlerini harcıyorlar. Çocuklarının kalbine, yüksek mevki, önemli vazife, diploma tutkusu yerleştiriyorlar. Hatta günümüz çocuklarının en büyük mesuliyeti; en yüksek hedefleri üniversiteye girip meşhur bir mühendis, önemli bir doktor ya da toplum içinde kibirlenilebilecek bir mesleğe sahib olabilmek. Bunun için de okulda başarılı olup yüksek notlar almak tek hedef haline geliyor. Dinin ikamesine, haramlarına, helallerine, İslam'a ve şeriata gelince… Bunlar için kaygı duyan kimseyi bulamazsınız.

Tümü dünyalık olan makam-mevki sevgisi, iyi bir maddi gelire sahib olarak dünyada rahat etme isteği, toplum içinde saygı duymak gerekliliğine olan yöneliş ve İslam'a karşı olan bu umursamazlık halindeki bir nesil vasıtasıyla ümmete fayda sağlayıp dine zafer kazandıracak faziletli, takvalı, şahsiyetli bir insan nesli yetiştirmek mümkün mü? Nerede! Tüm bu dünyalık isteklerin yanında ümmete faydalı olup dine zafer kazandıracak takvalı, faziletli, şahsiyetli, şerefli bir nesil yetiştirme arzusu da var mı? Nerede! Aksine onlar kendi süfli isteklerine itaat eden çocukları için Allah'a binlerce kez şükrediyorlar.

Öyleyse takvalı ve faziletli bir nesil yetiştirmenin yolu, daha önce bahsettiğimiz ve açıkladığımız gibi Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in, ashabının ve onlara tâbî olanların yolundan

---

[48] Bu söylediklerimiz günümüzdeki ilahiyat fakültelerini temize çıkarmaz. Çünkü bu fakülteleri gören herkesin de bildiği gibi çoğu, özellikle de devlete aid olanlar fesad ve tahriflerle doludur. Biz, günümüz insanının dini ilimlere bakışını -sonunda devletin kabul ettiği diploma olsa bile- onu nasıl engellemeye çalıştıklarını ortaya koymaya çalışıyoruz. Bir de bu ilmin, söz konusu diplomalar olmadan sadece Allah rızası için öğrenildiğini bir düşünün. O zaman tavırları kim bilir ne olur?

başkası değildir. Müminlerin yoludur. Salihlerin yoludur. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya kulluk etmenin en yüce vazife olduğunu bilenlerin yoludur. Kendilerinin ve evladlarının geleceğini ateşe atmak istemeyenlerin yoludur. Yani kıyamet dediğimiz ve gelmesinde şübhe olmayan dünya hayatından sonraki o şübhesiz gerçeğe hazırlananların yoludur.

> *"Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra Peygamber'e karşı çıkar, Müminlerin yolundan başkasına uyup giderse onu döndüğü yolda bırakırız ve cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir gidiş yeridir." (4, Nisa/115)*

Bu ümmetin evveli ne ile düzelmiş ise ahiri de ancak onunla düzelecektir. İslami terbiyeye önem veren bazı kişiler bu konuda şöyle bir nasihatte bulunurlar:

"Müslüman bir ailedeki çocuğun cihad hadisleri ile yatağa yatırılıp onlarla uyandırılması gerekir."

Ben de bu aşamada böyle bir tutumun çok önemli olduğunu ve Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ın rızasına ulaştıracak en iyi vesilelerden olduğunu düşünüyorum. Buna çocuklara güzel örnek olmayı, faydalı ilimler vermeyi ve onları fesad mekanlarından uzak tutmayı eklersek durum daha güzelleşecektir. İbn-i Kayyım *(rahimehullah)* şöyle der:

"Çocukları akıllandıkları zaman eğlence mekanlarından, bâtıldan, şarkıdan, müstehcen şeyler dinlemekten, bidatten, kötü düşüncelerden sakındırmak gerekir.[49] Çünkü çocukken bunlarla ilgilenirse, büyüyünce onlardan kurtulması oldukça zor olur. Aynı şekilde velisinin de çocuğu bundan kurtarması zorlaşır. Alışkanlıkları değiştirmek en zor işlerdendir. Kişinin karakterini yenilemesi gerekir. İnsanın tabiatından sıyrılması gerçekten çok zordur."

---

49 Bütün bunlar ve daha fazlası bilindiği gibi fesad medreselerinde mevcuddur.

İbn-i Kayyım'ın Çocuk Eğitimi ve Terbiyesi Konusundaki Sözleri

İbn-i Kayyim el Cevziyye *(rahimehullah)* "Tuhfetu'l Mevdudi bi Ahkami'l Mevlud" adlı kitabında şöyle der:

"Çocuğun haline itimad etmek gerekir. Hangi işleri yapmaya meyilli olduğuna bakılmalıdır. Fıtratının neye müsait olduğunu, neyi taşıyıp neyi taşıyamayacağı bilinmelidir. Onu yapmaya hazır olmadığı (yeteneği olmayan) bir iş yapmaya zorlarsan, ondan fayda gelmez. Yeteneği olan konuda da fırsatı kaçırır.

Eğer velisi çocukta fehm, idrak, şuur ve ezber kabiliyetleri görürse bunlar çocuğun ilme yatkın olduğunun işaretleridir. İlmi çocuğun kalbine nakşedersin. Çocuk onunla büyür ve başarılı olur.

Bunun aksi görülürse, o zaman çocuk biniciliğe, atıcılığa, mızrak oyunlarına yatkın demektir. İlmi icra etme durumunda değildir. Onun için yaratılmamıştır.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* ona ilim tahsilinden başka yatkın olduğu kabiliyetler bahşetmiştir. Binicilik konusunda yetiştirilmesi mümkündür. Bu, hem Müslümanlar için hem de kendisi için faydalı olacaktır.

Eğer velisi, çocukta bu özelliği göremezse, bunun için de yaratılmadıysa, herhangi bir zanaat ile ilgilendiğini görür. Çocuğun zanaata kabiliyeti vardır. Dini konularda ihtiyaç olan şeyleri öğrendikten sonra, insanlara faydalı ve mubah olan zanaatlarla ilgilenebilir. Bu, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ın kullarına gösterdiği işaretleri doğru değerlendiren herkes için kolay bir iş-

tir. Nitekim Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kullarına bol nimetler verdiği gibi doğruya ulaştıran deliller de vermiştir.”[50]

“Minhacu’l Kasidiyn” Muhtasarından Diğer Notlar

İbn-i Kayyım *(rahimehullah)* “Yetişkinliğin Başlangıcında Çocuk Eğitimi” bölümünde şöyle diyor:

“Bil ki çocuk, ana-babasına emanettir. Kalbi eşsiz bir mücevher gibidir. Ona her şey nakşedilebilir. Eğer hayra alıştırılırsa, hayır üzerine büyür. Onu eğitenler, anne ve babası sevabına ortak olurlar. Şerre alıştırılırsa, şer üzerine büyür. Günahı velisine de yazılır. Çocuğu terbiye edip eğitmek gerekir. Ona güzel ahlakı öğretmek, kötülüklerden korumak gerekir. Bol nimete, ziynetlere, rahat yaşamaya alıştırmamak gerekir. Çünkü büyüdüğü zaman ömrünü bunları elde etme peşinde geçirir.

Hayatının başından sonuna kadar onu gözetmek gerekir. Bebekliğinde sadece dindar, salih, helal yiyen bir kadından süt emmesi sağlanır. Çünkü haramdan hâsıl olan sütün bereketi yoktur. Çocukta seçici özellikler ortaya çıkmaya başlaması – ilki hayâdır ve asaletin işaretidir- aklın kemale erdiğinin müjdecisidir. Bu edebli yetiştirilmesine yardımcı olur. Çocuğa hakim olabilecek kötü özelliklerden ilki yemektir. Yemek adabını öğretmeli, bazı zamanlarda sadece ekmek yemeye alıştırılmalıdır ki katıkla yemeye alışmasın. Çocuğa çok yemek yemenin hayvani bir özellik, bunun kınanacak bir davranış olduğu öğretilmelidir. Ayrıca çocuklar, karşı cinse özenmekten sakındırılmalıdır.

Dünyevi nimetler içindeki çocuklarla görüştürülmemelidir. Kalbine salihlerin sevgisi ekilmeli, Kurân okutulmalı, Peygam-

---

[50] Günümüz insanının çoğu bu okulları önemsiyor. Davranışları ve sözleri ile açıkça bu okulların büyük-küçük, kadın-erkek herkes için kesinlikle gerekli olduğunu söylüyorlar. Asıl görevlerini, farzlarını bundan sonraya bırakıyorlar. Hatta zorunlu olarak bilmek mecburiyetinde oldukları dini bilgileri bile bu okullardaki eğitimden dolayı gereksiz görüyorlar. Bunun tek sebebi tabii ki pek çoğunun rızık ve ilmi, bu okullar ve diplomalar olmadan kazanamayacaklarına inanmalarıdır. (Allah’a sığınırız. La havle ve la kuvvete illa billah).

berlerin ve diğer salih kimselerin sözleri ile meşgul edilmelidir.

Çocuk güzel ahlaklı davranıp örnek tavır gösterdiği zaman onu sevindirecek şeylerle ödüllendirilmeli, eğer bunun tersi olursa gizlice uyarılmalıdır. Çok fazla azarlanmamalı, uygun bir üslub ile yaptığı hatanın farkına varması sağlanmaya çalışılmalıdır. Aksine çok şiddetli azarlamak, çocuğun uyarılara aldırmamasına sebeb olur. Çocukla saygılı konuşulmalıdır. Konuşma şeklinizde ve üslubunuzda bir ciddiyet ve samimiyet göstermelisiniz ki çocuk da bunları sizde görebilsin ve söylediklerinizi ciddiye alsın.

Annenin çocuğu babasıyla korkutması, gündüz uykusundan alıkoyması gerekir. Çünkü bu, tembelliğe sebeb olur ve gece uykusunun düzenini bozar. Sertliğe alışıp azalarının güçlü olması için yumuşak yatakta yatırılmamalı, tembel olmaması için spora alıştırılmalıdır.[51]

Yaşıtlarına karşı babasının sahib olduğu yiyecek ve giyeceklerle övünmesi yasaklanır. Mütevazi ve cömert davranmaya alıştırılır. Altın ve gümüş sevgisi onun yanında kötülenir. Kendisi gibi küçüklerden bir şey alması yasaklanır. Almanın değil vermenin yücelik olduğu öğretilir. Çok konuşması engellenir, sadece cevab vermesi için konuşması öğretilir. Büyükler konuştuğu zaman dinlemesi öğretilir.

Müstehcen konuşmalar ve böyle konuşan kişilerle görüşmesi engellenmelidir. Çocukları korumak aslında bu tip kötülüklerden korumaktır.

Dersleri bittikten sonra eğitimin yorgunluğundan kurtulup dinlenebilmesi için uygun oyunları oynaması sağlanır.

Ana-babasına ve öğretmenlerine itaat öğretilmelidir. Yedi yaşına gelince namaz kılması emredilir. Alışkanlık edinmesi için tahareti terk etmesine izin verilmez. Yalan ve ihanete karşı uya-

---

[51] Tabii ki ne dünyada ne de ahirette faydası olmayan cehennem ehli batılılardan alınma sporları kasdetmiyorum. Daha önceki konuda selefin bazı spor faaliyetlerinden bahsetmiştim.

rılır. Buluğa girdiğinde Allah'ın emirlerini yerine getirmesi gerekir. Şayet ana-baba çocuğunu sahih bir eğitimle yetiştirirse, tüm bunlar kalbine yerleşmiş olur. Taşın üzerine nakşedilen yazı gibi...

Sehl bin Abdullah der ki: "Üç yaşındaydım. Gece uyanıyor ve dayım Muhammed bin Sevar'ın namazını izliyordum. Dayım bir gün bana «Seni yaratan Allah'ı anıyor musun?» dedi. «Onu nasıl anayım?» diye sordum. Bana şöyle dedi:

«Dilini kıpırdatmadan kalbinle üç kez; Allah benimle, bana bakıyor, beni görüyor de.

Bunları söyledim ve kalbime Allah sevgisi düştü. Daha sonra dayım bana:

«Sana öğrettiğimi iyi muhafaza et. Kabre girene kadar ona devam et» dedi. Üzerinden çok zaman geçmeden içimde Allah sevgisi olduğunu fark ettim. Daha sonra dayım bana:

«Ey Sehl! Allah'ın yanında olduğu, izlediği ve gördüğü kişi Allah'ı kızdırır mı? Günahtan sakın» dedi. Okula başladım. Altı ya da yedi yaşındayken Kuran'ı ezberledim. Bir gün oruç tutup bir gün iftar ediyordum.

2. Bölüm
Okullardaki İfsad ve Kötülükler

1- Hükümetler ve Eğitmenler Eliyle İfsad

a- Tağuti Hükümetler ve Destekçileri Bakımından

b- Batılı Haçlılar ve Dostları Eliyle Gerçekleşen İfsad

c- Öğretmenlerin Liyakatsizliği Bakımından

2- Karma Eğitim ve Arkadaşlık İlişkileri Bakımından İfsad

3- Mevzuat (Yöntem) Bakımından İfsad

Giriş

İbn-i Kayyım *(rahimehullah)* şöyle der: "Kalb maruz kaldığı fitneler sebebiyle hastalanır. Bunun sonucunda ise kalbde ya şehevi fitneler ya da şübhe fitneleri oluşur. Şehevi fitneler kasıt ve iradeyi fesada uğratırken, şübhe fitneleri ise ilim ve itikadı fesada uğratır."[52]

İnsanların kalblerinde şehevi ve şüphe fitnelerini oluşturan fiillerin tümü bu fesad medreselerinde mevcuddur. Buna sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kalblerini mühürlediği inatçılar itiraz edebilir. Hayrı isteyen Müminlerin faydalanması ve ibret alması için konuyu ayrıntılarıyla ele alacağız. Konunun ehemmiyetine ve bu hususta gösterilen en ufak bir ihmalin ne büyük tehlikelere yol açacağına değineceğiz. Konuyu öncelikle genel hatlarıyla sınıflandıracağız. Daha sonra ise ayrıntılarına değineceğiz.

Günümüz fesad medreselerinin kendilerine emanet edilen çocukları ve gençleri ameli yönden, itikadi yönden ve ruhi yönden ifsada uğratmalarının temelinde üç ana unsur bulunmaktadır. Bunlardan ilki hükümetler ve eğitmenler eliyle yapılan ifsaddır. Bunu da iki kısma ayırmak mümkündür. Birincisi fesad medreselerini kuran tağutlar ile onların haçlı ve mason işbirlikçileri sebebiyle oluşan ifsad, ikincisi ise bu okullarda görev yapan öğretmenler, müfettişler, gözetmenlerin liyakatsizliği sebebiyle oluşan ifsaddır. Fesad medreselerinde meydana gelen ifsadın temel unsurlarından ikincisi ise sistem ve mevzuat bakımından kokuşmuş olmasından kaynaklanmaktadır. Üçüncü temel faktör de bu okullardaki arkadaşlık ve karma eğitim sisteminden kaynaklanan ifsaddır. Şimdi bu hususları ayrıntılarıyla açıklamaya gayret edeceğiz. Başarı Allah'tandır.

---

[52] İğasetu'l Lehfan

1- Hükümetler ve Eğitmenler Eliyle İfsad

a- Tağuti Hükümetler ve Onların Destekçileri Eliyle İfsad

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* kıyamet öncesi ortaya çıkacak fitnelere dair ümmetini uyarmış ve fitnelerden önce hayırlı, salih amellere sarılmamızı öğütlemiştir. Sahih hadislerde geçtiği üzere bu fitnelerden bazıları, yöneticilerin ahmaklığı ve emniyet güçlerinin bu yöneticilerin kapılarında çoğalmalarıdır.[53] Herkesin bildiği gibi Peygamberin *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ümmeti için korktuğu, ümmetini sakındırdığı durum bugün vuku bulmuştur. Bunun esas sebebi ise "yöneticilerin aptallığıdır."

Aslen aptal ifadesi bugün Müslümanlara hükmeden yöneticiler için oldukça hafif ve yetersiz kalıyor. Zira bu yöneticiler, halklarına baskı ve zulümle muamele ediyorlar. Allah

---

53 Münavi, "Feydu'l Kadir" de şöyle der: "Polislerin, yöneticilerin kapısında çok olmalarından kasıt zulmün artmasıdır." Bundan Allah'a sığınırız. Muvahhid kardeşlerimizi de günümüzde tuğyanın ve zulmün şiarı haline gelmiş olan bu vazifeden Allah korusun. Tağutları zemmeden başka bir hadis olmasa bile bu hadis tek başına yeterlidir. Çünkü Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*, tağutların kapısında polislik yapmayı haram işler arasında saymıştır. Ve biliyoruz ki Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ümmetini bir şeyden sakındırmış ve ümmeti adına bir durumdan korkmuşsa bu kesinlikle hak ve hayır bir durum değildir. O halde Rasulullah'ın tağutların kapılarında polislik yapmayı nasıl reddettiğini ve böyle bir fiili nasıl kınadığını iyi düşün. Şayet bir konuda Rasulullah ümmeti için korkmuş ve ümmetini ondan sakındırmışsa, bu asla hakkın ve hayrın muhalifi değildir. O halde burada zikretmediğimiz daha birçok hadiste Rasulullah'ın bu işten nasıl sakındırdığını iyi düşünmek gerekir.

(Subhanehu ve Tealâ)'nın düşmanlarına, zalimlere ikramlarda bulunup yakınlık gösteriyorlar. Müslümanların ırzlarına, kanlarına, canlarına dair konularda komünist, yahudi ve hıristiyan efendilerinin kokuşmuş fikirlerinden türemiş olan kanunlarla hükmediyorlar. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın insanların en hayırlısı ve Peygamberlerin sonuncusu Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e Cebrail *(aleyhisselam)* vasıtasıyla indirdiği apaçık hak ve nurun yerine bu beşer kaynaklı kokuşmuş kanunları koydular. Bununla beraber idare ettikleri toplulukları, insan yaşamının her alanında ifsad etmek bakımından efendilerinden daha da ileriye gittiler. Daha iğrenç kanunları, daha iğrenç düşünce sistemlerini, yaşantı modellerini insanlara dayatmak suretiyle insanlarda değer ifade edebilecek özelliklerin tümünü, yani insanı insan yapan erdemleri topyekun fesada uğrattılar. İşin aslı bu tağutların toplumları üzerinde yaptıkları tahribatları saymak istesek, bu sayfalar buna kafi gelmeyecektir.

Hadis şârihlerinin de dediği gibi hadiste geçen "ahmak yöneticiler" sözü, zulüm bakımından günümüzdeki yöneticilerden daha ehven olan Ben-i Ümeyye'nin yöneticileri hakkında söylenmiştir.[54] Onlar kafirlere yakın olmayı caiz görmüyor, pek çoğu zalim olmasına rağmen bugünkü tağutların reddettiği gibi İslam'ı reddetmiyor, din düşmanları ile dostluk kurmuyorlardı. Günümüz yöneticileri gibi (Allah onlara lanet etsin) Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şeriatı dışında bir şeyle hükmetmiyorlardı. Aksine onların zamanı parlak fetihlerle doluydu.

Yöneticilerin ahmaklığına dair bu kısa mukaddimeden sonra, aslen ahmakları "büyük ahmaklar" ve "küçük ahmaklar" olmak üzere iki kısımda gruplandırmak mümkündür:

Büyük ahmaklar, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şu ayetlerinde söz konusu ettiği kimlerdir:

---

[54] Bu konuya dair geniş bir açıklama için bkz. Fethu'l Bari, "Kitabu'l Fiten", 12/9.

“Onlara «İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin» denildiği vakit «Biz hiç, sefihlerin iman ettikleri gibi iman eder miyiz?» derler. Biliniz ki, sefihler ancak kendileridir, fakat bunu bilmezler.” (2, Bakara/13)

İbrahim'in dininden kendini bilmez ahmaklardan başka kim yüz çevirir? Andolsun ki biz onu dünyada (Rasul) seçtik, şübhesiz o ahirette de iyilerdendir.” (2, Bakara/130)

“İnsanlardan bir kısım ahmaklar «Yönelmekte oldukları kıblelerinden onları çeviren nedir?» diyecekler. De ki: Doğu da batı da Allah'ındır. O dilediğini doğru yola iletir.” (2, Bakara/142)

“Doğrusu bizim beyinsiz olanımız (iblis veya azgın cinler), Allah hakkında pek aşırı yalanlar uyduruyormuş.” (72, Cin/4)

Büyük ahmaklar sınıfına öncelikle Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*’nın kendilerine zeka ve temyiz kabiliyeti verdiği halde adaletten, haktan ve nurdan sapan kimseler girer. İster hak din yerine batıldan razı olarak bütünüyle küfre sapanlar olsun, ister münafıklar gibi küfürlerini gizleyenler olsun, isterse de bu ahmaklara saygı gösterip onların peşinden giden topluluklar olsun... Bunların hepsi ahmaklıkta en ileri gidenler, büyük ahmaklardır. Çünkü Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* doğru ve yanlış yolu ayırsınlar diye onlara zeka ve anlama kabiliyeti bahşetmiştir, onlar ise doğru yoldan dalalete sapmayı tercih etmişler ve başkalarını da saptırmışlardır. Kendi nefislerini fesada uğrattıkları gibi başkalarını da ifsad etmişlerdir.

Küçük ahmaklara gelince; Kuran-ı Kerim’de bunlardan zekası kıt, cahil, kendi işlerini idare etmekten aciz kimseler olarak bahsedilir.

“Şayet borçlu sefih veya zekası zayıf veya kendisi söyleyip yazdıramayacak durumda ise, velisi adaletle yazdırsın.” (2, Bakara/282)

Bu tip ahmakların zararı, büyük ahmaklara göre çok daha azdır. Zira bunlardan doğabilecek zararlar, akraba ve yakınlarının mallarını gözetip denetlemesiyle ve kontrol altında tutmasıyla bertaraf edilir. Bu kişilerin ahmaklıkları ya zeka noksanlığı ya da yaşlarının küçük olmasından kaynaklanır ki bu da çevrelerindeki insanlar tarafından bilinir. Ancak birinci grupta saydığımız büyük ahmaklara gelince, onların verecekleri zarar hem çok daha büyük, hem de netice itibarıyla çok daha önemlidir. İnsanlar bunların ne dalavereler çevirdiklerini bilmezler. Zeki görünürler, zeki olduklarını iddia ederler ve pek çok cahil insan da onları zeka sahibi zanneder. Ölçüleri altüst ederek hakkı batılla örter, kelimelerin yerlerini değiştirerek dalaletlerine masum kılıflar giydirirler. Hatta sapkınlıklarına, aptallıklarına, iftiralarına karşı gelen temiz akıl sahiblerini; *"Biz hiç, sefihlerin iman ettikleri gibi iman eder miyiz?" (2, Bakara/13)* diyerek ahmaklıkla suçlarlar.

Şimdi ahmaklara dair bu söylediklerimden sonra bir noktaya önemle dikkat çekmek istiyorum. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* mallarımızla ilgili hususlarda bize karşı zararları daha önemsiz ve daha az tehdit oluşturan küçük ahmaklarla dostluk yapmamızı yasaklıyor. Bu ahmaklardan gelmesi muhtemel zararlardan korunmamız hususunda bizleri uyarıyor. Mallarımız konusunda onu telef ederler, gereksiz yere harcarlar diye bu noktada dikkatli olmamızı emrediyor.

> *"Allah'ın geçiminize dayanak kıldığı mallarınızı sefihlere vermeyin. O mallarla onları besleyin, giydirin ve onlara güzel söz söyleyin." (4, Nisa/5)*

Bütün bu anlatılanlardan sonra ben derim ki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* mallarımızı ahmak kimselerin idaresine vermemizi yasaklıyorsa ve Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* mallarını ahmakların idaresine verenlerin duasına icabet edilmeyeceğini bildirmişse ki bu böyledir; o halde bu yasak kapsamına yukarıda vasıflarını saydığımız büyük ahmakların da gir-

mesi gerekir.[55] Çünkü küçük ahmaklardan sadır olacak zarar, mallarımızı bilinçsizce harcamak ve savurup saçmak vesilesiyle bizleri maddi olarak zarara uğratmakla sınırlı kalacaktır. Lakin büyük ahmaklara gelince ki bunlardan kasdımızın günümüz tağutları olduğu aşikardır; mallarımızı, canlarımızı, ırzlarımızı, ruhlarımızı ve bedenlerimizi fesada uğratacak, zalimlere ve kafirlere karşı müsamahalı, müslümanlara karşı şiddetli olacak, ellerindeki imkanların tümünü Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ın hükmünün hakim olmaması için cömertçe harcayacaklardır.

Burada konu haricinde de olsa başka bir hususa dikkat çekmek isterim. Günümüzün bazı sözde davetçileri Allah ve Rasulü'nün hükümlerine muhalif kanunlar koyan, Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyi terk eden hükümetlere zekat vermeye davet ediyorlar. Bunun da bir maruf olduğunu iddia ediyorlar. Halbuki kendileri hükmün bütünüyle Allah'a ait olduğunu biliyorlar. Tağutların maruf adına ülkenin sosyal ve ekonomik gidişatını düzeltmek için zekât toplamaya çalışmaları gayet normaldir. Peki ya sizin, onların ahmak olduklarını öğrendikten sonra onlara herhangi bir hususta yardım etmeye çalışmanız nasıl mümkün oluyor? Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* *"mallarınızı sefihlere vermeyin"* buyurduğu halde siz nasıl böyle bir işe kalkışıyorsunuz. Bundan daha çok şaşılacak şey ise sözde davetçilerin, Müslümanların mallarını kullanarak yeryüzünde fesad çıkaran bu bozguncu tağutlara güvenmeleridir. Rabbimiz şöyle buyuruyor:

> *"Şübhesiz ki kafirler mallarını, (insanları) Allah yolundan alıkoymak için harcarlar" (8, Enfal/36)*

---

[55] Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* dua ettikleri halde dualarına icabet edilmeyecek üç sınıfı saymış ve bunlardan bir sınıfın mallarını ahmaklara veren kimseler olduğunu belirterek "mallarınızı sefihlere vermeyin" ayetini okumuştur. Hadisi, Hakim rivayet etmiş (3138) ve hadisin Buhari ve Müslim'in şartlarına göre sahih olduğunu söylemiştir. (*yayıncı)*

Yani Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* mallarımızı onlara vermemizi yasaklıyor. Ancak insanlardan birçoğu mallardan daha değerli olan varlıklarını yani çocuklarını istedikleri gibi yoğurup şekillendirsinler diye bu tağutlara teslim ediyorlar. Hiç şüphesiz bu sapmanın kökeninde itikadi bozulmalar vardır ki bunun kaçınılmaz sonucu davranışlardaki bozulmalardır. Kendi dönemlerindeki yöneticilere zekat vermeyi reddedip bunu Peygamberin ashabına danışan seleften Allah razı olsun. Sahabenin bazısı onlara zekat vermeyi uygun görüyor, bazıları da uygun görmüyordu. Bu, o günkü yöneticilerde görülen bazı sapmalardan dolayı böyle oluyordu. Ancak o günkü yöneticilerin sapmalarını günümüz yöneticilerinin küfürleri ile kıyaslamak kesinlikle mümkün değildir.[56]

Bu kısa hatırlatmadan sonra kaldığımız yerden devam edebiliriz. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bizleri mallarımız hususunda küçük ahmaklardan sakındırmış, onlara mallarımızı vermememizi emretmiştir. Durum böyle olduğuna göre mesele dini konular olunca –çocuklarımızın eğitimi ve terbiyesi gibi- yasağın daha şiddetli ve daha büyük olması gerekir. Burada anlatmak istediğimiz de işte budur. Günümüz yöneticileri kendilerinin ve ailelerinin dini ve dünyevi ilişkilerini bile yürütmekten acizken, nerede kaldı başkalarını yönetmeleri! Aksine onların topyekun aileleriyle birlikte terbiyeye, ıslaha ve arınmaya ihtiyaçları vardır. Onlar ki tuğyan etmişler, şehvetlerine esir düşmüşler, doğru yolu kaybetmiş, aşırılıklara sapmışlardır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın hükmünü geçersiz kılıp beşer kaynaklı, ne olduğu belirsiz kokuşmuş kanunları kendilerine din edinmişlerdir. Nerede kaldı başkalarını ıslah etsinler, doğruya yöneltsinler ya da terbiye etsinler!

Bununla beraber onların hayra ve iyiliğe yöneltmek gibi bir amaçları hiçbir zaman olmamıştır. Sapkınlıkları ve azgınlıkları

---

[56] Konunun ayrıntıları için bkz. Beyhaki, Sünenu'l Kübra, Zekat Kitabı, 4/115.

içinde yaşayıp giderken doğru fıtrat ve akıl sahiblerine düşman kesilmiş, onlara her türlü zulüm ve işkenceyi de reva görmüşlerdir. Müslümanları doğru yoldan saptırmak ve çocuklarını fesada uğratmak için gecelerini gündüzlerine katmışlar, Müslümanları nurdan çıkarıp kendilerinin içine batmış oldukları karanlıklara çekmek hususunda her türlü çabayı sarf etmekten geri durmamışlardır. Aynen şu ayette buyrulduğu gibi:

"Onlar, kafir oldukları gibi sizin de kafir olmanızı ve kendileri ile eşit olmanızı istiyorlar." (4, Nisa/89)

İşte günümüz tağutlarının kurdukları bu okulların asıl gayesi ve yaptığı şey tam anlamıyla budur.

Her ne kadar gören gözler için bu durumun apaçık olduğunu biliyor olsak da yine de daha geniş açıklamak, sözümüzü tamamlamak ihtiyacı duyduk ki bizim hakkımızda "Bu insanlar gerçeklerden uzak boş sözler söylüyorlar, dedikodu yapıyorlar" denilmesin. Onların Müslümanları hak dinden saptırma adına her türlü yolu denediklerine dair kendi sözlerinden ve açıklamalarından deliller getireceğiz. İnsanlara, tağutların hilelerini ve kurdukları bu okullar vasıtasıyla ümmet içinde nasıl bozgunculuk yaptıklarını ve Müslümanların çocuklarını ifsad etmeyi nasıl planladıklarını açıklamaya çalışacağız.

Günümüz eğitimcilerinden biri, bu okulları tasvir ederken özetle şöyle diyor: "Günümüzdeki tağutlar firavunlardan daha sinsidir. Çünkü onlar hile, tuzak ve bozgunculuk için çocukları kullanıyorlar. Bunu Firavun bile akıl edememişti. Allah düşmanı Firavun, içlerinden kendisine karşı gelerek onun küfrünü inkar eden biri çıkmasın diye İsrailoğulları'nın çocuklarını öldürüp kadınlarını sağ bırakırken bile bunlardan daha az sinsi ve hilekardı. Eğer Firavun, zamanımızdaki tağutların yaptığı gibi okullar kursaydı, orada fesadı, mürtedliği, zındıklığı ve batılı yaysaydı amacına daha kolay ulaşırdı. Çocuklarını fesada uğratarak İsrailoğulları'nın işini bitirirdi. Hem o zaman Firavun'a, ilmi ve medeniyeti yayan, cehaleti ortadan kaldıran, fazilet ve marifet sahibi kişi denilirdi..."

Kanaatimce bu sözlerden sonra günümüz tağutlarının ilk ve orta öğretimi anayasayla zorunlu hale getirmeleri ve ücretsiz yapmalarında şaşılacak bir şey kalmaz. Bu, ilme önem vermelerinden değil aksine söz konusu hilelerini ve batıl düşüncelerini hayata geçirmeyi hedeflemelerinden kaynaklanmaktadır. Üstelik insanlar onları övüyor, teşekkür ediyor ve onlar için dua ediyorlar. Oysaki eğer gerçekleri öğrenseler onlara bela okuyacak ve lanet edeceklerdir.

Allah size merhamet etsin. Bilin ki günümüzdeki tağutların hepsi bu okullarla kendilerinin, taraftarlarının, aile ve aşiretlerinin tahtlarını sağlamlaştırmak için mücadele ediyorlar. Tağutların en önemli planları –ki bu planları onlara insan ve cin şeytanları vahyediyor- şunlardır:

1. Yeni neslin gönüllerine, gerek açıkça ve gerekse de vatan sevgisi ve savunması adı altında kendi hükümetlerine, ailelerine ve taraftarlarına karşı sevgi tohumları ekmek.

2. Gençleri, kendilerinin koymuş oldukları, böylece tahtlarını ve kafir hükümetlerini garanti altına aldıkları beşeri kanunlara saygılı ve itaatkar olarak yetiştirmek. Gençleri bu kanunlara saygılı olmaya çağırırlar, kanunların adil olduğuna, insan hak ve hukukunun korunmasını sağladığına inandırmaya çalışırlar. Aynı zamanda gençleri demokrasi, sosyalizm ve bunun gibi hakim yönetime karşı da saygılı yetiştirirler. Kanunların hürriyet, eşitlik, halkın menfaati vb. övgüye layık değerler içerdiğini gençlerin kalbine yerleştirirler.[57]

3. Gençlerin tağutlardan kurtulmasının, önder ve şerefli olmalarının tek yolu olan inanç ve İslam birlikteliğinden gençle-

---

[57] 1739 Sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu: Türk Milli Eğitiminin Amaçları: Madde 5: Türk Milli Eğitiminin amaç ve ilkeleri doğrultusunda; öğrencilere Atatürk ilke ve inkılablarını benimsetme; Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'na ve demokrasinin ilkelerine, insan hakları, çocuk hakları ve uluslararası sözleşmelere uygun olarak haklarını kullanma, başkalarının haklarına saygı duyma, görevini yapma ve sorumluluk yüklenebilen birey olma bilincini kazandırmak… *(yayıncı)*

ri uzaklaştırmak. İslam bağı yerine kavmiyetçiliği hatta ondan da zayıf olan bağları getirip bunlarla Müslümanları parçaladılar. Bozguncu rejimlere ve tağutlara dostluk beslemek anlamına gelen bu düşünceleri Müslümanların kalblerine yerleştirdiler.

4- Gençlerin vakitlerini ve ömürlerini -kendi yaptıkları ihanetleri, hataları görmesinler diye- fasid ve rezil işlerle, sonucunda hiçbir fayda bulunmayan dersler ve konularla meşgul etmek...

5- Eğitim yoluyla Amerikalı ve batılı dostlarının sapkınlıklarını gençlere aktarmak, onları batılıların ucube bir kopyası yapmak, batılıları Arapların dostu, arkadaşı ve taraftarı olarak nitelemek. Hatta UNESCO ve onun gibi kurumlar yoluyla eğitim ve terbiye konusunda yardımcı olduklarını söylemek.

Tüm bunlara kendi sözlerinden, açıklamalarından, kanunlarından ve metodlarından deliller getireceğiz Allah'ın izniyle. Eğer tağutların okullarındaki eğitim metodunu uzun uzun incelemeye ve bahsettiklerimizin doğruluğuna dair her şeyi tek tek anlatmaya kalkarsak, bu bizim çok zamanımızı ve yerimizi alır. Kitabımızın hacmi bunun için oldukça küçük kalır. Ancak akıl sahibleri için bunlara gerek yok. Bu yüzden örnek olarak sadece bir tanesini almakla yetineceğiz. Ve bunu kitabımızın mihveri haline getireceğiz. Zaman zaman konu ile alakalı başka ülkelerdeki partilere de değineceğiz. Ancak Irak'taki Sosyalist Baas Partisi ya da Suriye'deki Alevi Nusayri Partisi gibi sapkınlıklarının herkesçe aşikar olduğu partileri ele almayacağız. Şayet küfürleri ve sapkınları herkesçe aşikar olan bu iki devleti ele alırsak, belki bize muhalif olanlar kendi hükümetlerinin durumlarının bu iki hükümetin durumundan farklı olduğunu ileri sürerek bize itiraz edebilirler. Ancak şu kesindir ki bu iki ülkenin hükümetleri sapkınlıklarını aşikar olarak yaparken diğer ülkeler bu işi üstü kapalı olarak yapmaktadır.

Evet, bizler burada küfrü ve sapkınlığı aşikar olan Suriye ve Irak eğitim sistemlerini ele almayacağız. Aksine pek çok zavallı-

nın bu çağda en iyi sistem olarak medhettikleri sistemleri ele alacağız.

Ancak burada kısaca da olsa bu iki ülke ile ilgili Müslümanları ilgilendiren bir hususu hatırlatmak isterim. Küfür, tuğyan ve fesad bu iki ülke gibi ülkelerde herkesçe hatta halk tarafından bile açıkça bilinmesine rağmen maalesef oralardaki pek çok Müslüman'ın hatta davetçilerin bile hala bu ülkelerde kaldıklarını görürsünüz. Allah'ın geniş arzında, dinlerini alıp hicret etmiyorlar. Allah'ın basiretini kapatmadığı kişiler haricinde insanların çoğu çocuklarını, sistemlerinin ve metodlarının bozukluğu aşikar olan hükümetlerin okullarına gönderiyor. Bilmeyenler ve bunu isbat etmek isteyenler Suriye ve Irak'taki Milli Eğitim Kanunu'na ve onlarda yer alan mürtedliğe, zındıklığa baksınlar. Bu kanuna şöyle bir göz gezdirmek, bu kanunların metodlarının ve hedeflerinin tehlikesinin ne kadar büyük olduğunu anlamaya yeter.

Bu durum –yani küfrü, tuğyanı ve fesadı aşikar olan devletlerin okullarına çocuklarını göndermek- gerçekten üzüntü ve esef verici bir durumdur. Müslümanların bu okullardan alınacak kahrolası diplomaları, çocuklarının dünya ve ahirette mutlu olmasından daha fazla önemsediğinin göstergesidir. Bundan daha vahim olanı ise bazı Müslümanların, oğullarını hatta kızlarını dahi komünist, hindu, hıristiyan ya da laik hükümetlerin gözetiminde olan hıristiyanların ve diğer din düşmanlarının okuduğu okullara göndermeleridir. Tıpkı İslam'a ve Müslümanlara düşmanlığını açıklayan Rusya, Amerika, Avrupa devletleri ya da komünist ülkeler gibi devletlerde yaşayan Müslümanlar gibi. Mesela Endonezya'da laik bir hükümet olmasına ve İslam'a düşmanlığını açıkça ilan etmesine rağmen orada yaşayan Müslümanlar (!), kızlarını hıristiyan erkek hocaların ders verdiği okullara yolluyorlar. Sadece küçükken değil, eğitimin bütün aşamalarında... Ayrıca bütün okullarda Cakarta bölgesindeki "Uyuşturucu Masası" müdürünün de itiraf ettiği gibi öğrencilere her tür uyuşturucu musallad oluyor. Müslüman kız öğrencilerin

tesettürlü giyinmesini yasaklıyorlar. Erkek spor öğretmenlerinin önünde şort giymeyi mecbur kılıyorlar. İslam'a uygun giyinmekte ısrar eden herkesin okuldan kaydını siliyorlar. Diyanet İşleri Bakanı, kadınlar için İslam'a uygun bir şekilde giyinmenin vacib olmadığı yönünde fetva veriyor. Verdiği fetva, kız öğrencilerine okul üniformasını giymeye teşvik etmek için İslami eğitime muhalif din dersi kitaplarında yer alıyor. Bunlar gibi nice açık ya da gizli kötülükler... Aslında bu kötülüklerin bir tanesi bile Müslümanların bu okullara gitmesinin haram olması için yeterlidir. Tüm bunlara rağmen Müslümanlar çocuklarını sanki farz-ı aynmış gibi bu okullara göndermekte ısrar ediyor. Bu söylediklerimiz pek çok kimsenin umurunda bile değil. Bu kimseler kızlarını bu gibi okullara göndermeye mani olmuyorlar. La havle ve la kuvvete illa billah.[58]

Kuveyt Eğitim Sistemi

Bu küçük devlete Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* sayısız nimetler bahşetmiştir. Onlara petrol nimetini vermiştir. Bu sayede kendileri ve ataları denizlerin dibinden, köpek balıkları ve balinaların tehdidlerinden kurtulmuşlar, yeryüzünde evlere, saraylara, gayrimenkullere sahib olmuşlardır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onları sıcaktan, soğuktan, açlıktan ve fakirlikten kurtarıp onlara ne kendilerinin ne babalarının daha önce bilmediği klimalar, buzdolabları, kaloriferler ve bunların yanı sıra daha nice

---

[58] Şeyh küfrü ve sapkınlığı açık olması bakımından Suriye ve Irak eğitim metodlarını ele almaya dahi gerek duymamaktadır. Suriye eğitim sisteminde daha ilkokulda ve hatta ana sınıfında çocuklara Kur'ân eğitimi verilmekte, çocuk henüz ana sınıfında iken birçok duayı ezberlemekte, ilkokul öğrencisi eğitimi sonunda en az 100'e yakın hadisi açıklaması ile birlikte öğrenmektedir. Ancak Şeyh buna rağmen içerisinde birçok haramı barındırması ve bunun aşikar olması bakımından bu iki ülkenin eğitim sistemini incelemeyi dahi gerekli görmemektedir. Peki Kur'ân eğitimin kesinlikle yasak olduğu ve kitaplarında sadece Allah'ın dinine düşmanca bilgilerin verildiği Türk eğitim sistemini ve kendilerini Müslüman olarak addeden kimselerin bu okullara çocuklarını gönderdiğini duysa ne derdi acaba? Düşünün... *(yayıncı)*

sayısız nimetler bahşetti. Ancak hükümetler Allah'ın bahşettiği bu nimetlere nankörlük etti. Allah'ın şeriatı yerine "Kuveyt Anayasası" diye isimlendirdikleri çağdaş (!) kanunları getirdiler. Her konuda onunla hüküm verdiler. Bir ve Kahhar olan Allah'ın hükmünü reddettiler. Onları, yardımcılarını ve dostlarını Allah'ın gazabı ve cezası bekliyor. Tekrar eskiden olduğu gibi korku ve açlık kisvesine bürüneceklerdir. Bu tağuti rejimin, ümmetin çocuklarını fesada uğratma adına yaptıkları çabalar pek çoktur. Bu hükümet öncelikle çocukların nefislerine; kendilerine, ailelerine ve Allah'ın dinine muhalif olan hükümetlerine karşı sevgi tohumları ekerek onları fesada uğratmaya çalışmaktadır. Bu ve bunun gibi sinsi tağuti hükümetler, önemli hedeflerini gerçekleştirebilmek için hemen okullardan doğrudan sorumlu olan ve onlarla yoğun bir şekilde ilgilenen Milli Eğitim Bakanlıklarını kurarlar.[59] Bu bakanlık sayesinde okullara kendilerini, hükümetlerini, dostlarını seven, kanunlarına saygı gösteren kişileri atarlar.

Devlet, bu konuya Milli Eğitim kanununun çıktığı doksanlı yılların başından itibaren büyük önem veriyor. Milli Eğitim Bakanlığını ve oradaki bakanları iyice incelerseniz onların Sabbah ailesini ve kanunlarını en çok seven kişiler olduğunu görürsünüz. Memurları ve sorumluları da aynı şekildedir. Bazıları gerçekten dostluklarında samimidirler. Bazıları da dünyevi menfaatleri için öyle görünürler.

O ya da bu fark etmez. Nihayetinde yapılanlar devlet erkanına intibak, kanunlarına dostluk göstermek, onları ve hükü-

---

59 Bugünkü Kuveyt'in tağutu Cabir Ahmed şöyle diyor: "En çok özen ve dikkati gençlere göstereceğiz. Ülkemizde bugün Rabbine ve vatanına iman eden gençler ortaya çıkıyor." Bu tür sözlerin daima okulların duvarlarında büyük ve süslü bir şekilde adeta Kur'ân ayetiymişçesine asılı olduğunu görürsünüz. He ne kadar Rabbe imanın ne demek olduğunu biliyorsak da acaba vatana iman dedikleri şey nedir? Şübhesiz onlara göre en büyük hak, onların kanunlarına ve hükümlerine boyun eğmektir.

metlerini savunmak, sağlamlaştırmaktır. Bu da neslin helâkı için yeterlidir.

1986–1987 eğitim yılı başlangıcında yeni Milli Eğitim Bakanı Enver Nuri aynı anda okullarda da dinlenen, basına verdiği bir demeçte şöyle söylüyor:

"Vatan cömertçe ihsanda bulunur. Gençler ona hediye sunsunlar."[60]

Hangi vatan! Onun vatan diye isimlendirdiği, Allah'ın kanunlarına muhalif olan, iblis şeriatı ile yönetilen devlet değil mi! Gençlerden istediği hediye nedir! Kanunlarına ve yöneticilerine dostluk değil mi!

Bu hedefleri, davetçiler iyice okusun ve düşünsünler. Özellikle de Allah'ın hükmü, hilafet ve İslam devleti için sözde gözyaşı dökenler…

İşte onlar, bütün açıklığı ile bu okulları inşa etmenin ve eğitimlerinin ardındaki sinsi hedeflerini haykırıyorlar. Bunların ilki ise Allah'ın indirdiğinden başka kanunlarla hükmeden yöneticilere karşı sevgi beslenmesi… Uykunuz nereye kadar ey halkım!

Kuveyt Bayrağı (ya da Kuveyt Putu)

Bu renkli paçavra, devletin ve sistemin bir sembolüdür. Ve onu sevmek, dostluk beslemek, kutsamak, saygı göstermek aslında hakim sisteme, kanunlarına ve hükümetine saygı beslemek, kutsamak ve onu sevmek demektir.

Ve bu dalgalanan paçavra, bütün okulların bahçesinde (ya da bütün defter ve kitaplarda) bulunur. Bunun nedeni eğitiminin ilk merhalesi olan çocukluğundan, liseden mezun oluncaya kadar öğrencilerin nefislerine, kendilerine karşı sevgi, dostluk tohumları ekmek olan sinsi hedeflerine yardım etmektir. Du-

---

[60] Türkiye'de okutulan ilköğretim 6. sınıf Türkçe kitabından bir alıntı: "Yurt toprağı! Sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz sana fedayız. Fakat sen Türk milletini ebedi hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın." *(yayıncı)*

rum aslında bundan daha da önemli boyuttadır. Mesele bu paçavranın sadece okulların bahçesi ve defter-kitaplarda bulunması değildir. Bunun da ötesinde her sabah öğrencilerin bu putun önünde huşu içinde sessiz ve sakin bir şekilde saygı duruşunda bulunması için belirli törenler ve ayinler düzenlemeye kadar varır. Bu, kişinin üşendiği ya da meşgul olduğu zamanlarda terk etmesinde sorun olmayan kuşluk namazı misali tatavvu ya da nafile bir şey değildir. Aksine okula gelen bütün öğrenciler için farz-ı ayn gibidir. Bu törenin yapılmadığı sabah yoktur. Öğrenciler bunu eda etmeden derse giremezler. Herhangi bir öğrencinin üzerinden bu sorumluluk ancak ayakta duramayacak kadar hasta olması ya da aşırı yağmur nedeniyle bayrağın etrafında toplanmanın mümkün olmadığı zamanlarda düşer.[61]

Öğrenciler, sorumlu gözetmenler ve öğretmenlerin çoğu tarafından bu duruş sırasında sessiz olmaları, milli marş bitinceye kadar hareket etmemeleri konusunda uyarılır. Çoğu zaman en ufak bir hareket eden dahi cezalandırılır.[62] Hatta bazı öğrenciler bu ayin sırasında başlarını ya da başka bir yerlerini kaşımaktan dolayı dövülürler.[63]

---

[61] İlköğretim Kurumları Yönetmeliği, Madde 12: İlköğretim okullarında öğrenciler, her gün dersler başlamadan önce öğretmenlerin gözetiminde topluca aşağıdaki "Öğrenci Andı" nı söylerler. "Türküm, doğruyum, çalışkanım, ilkem; küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi özümden çok sevmektir. Ülküm; yükselmek, ileri gitmektir. Ey büyük Atatürk! Açtığın yolda, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime and içerim. Varlığım Türk varlığına armağan olsun. Ne mutlu Türküm diyene!" *(yayıncı)*

[62] Bazı mezheblere göre, üç kereden fazla hareket etmek namazı bozar. –Delilleri olmamasına rağmen- bu mezhebler Allah'tan başkasına karşı yapılan saygı duruşunda tek bir hareket yapmaktan dolayı cezalandıran bu kişilerden daha merhametlidir.

[63] Eğer bu okullarda bundan başka apaçık bir batıl olmasa bile bu da kalbi olan herkesin bu okullardan uzaklaşması için yeterlidir.

Bunları aktarmamızın sebebi tüm bu saygı ve hürmetle kasdedilenin; Allah'ın indirdiğinden başka kanunlarla hükmeden, Allah'ın sınırlarını aşan mürted hükümetlere karşı saygı ve hürmet olmasıdır. Bayrak sadece hakim sistemin sembolüdür. Bilindiği gibi bütün muvahhidlerden istenen; ister put, ister taş, ister kanun, ister anayasa, ister hükümet, ister güneş ya da ay olsun bütün tağutları inkar etmesidir. Bu ibadet ister rüku ederek, ister secde ederek, ister ayakta durarak olsun ya da boyun eğerek, saygı göstererek, itaat ederek vs. olsun fark etmez. Bir muvahhidin çocuklarına bunu öğretmesi, bu şekilde yetiştirmesi gerekir. Çünkü bu, "La İlahe İllallah"ın gereklerindendir. Muvahhid bir Müslümanın vazifesi ise öncelikle bu fesad medreselerine çocuğunu göndererek onu bozguna uğratmak yerine çocuğuna bu tağutlardan beri olması gerektiğini öğretmesidir. Bâtıl olup kendisine saygı gösterilen her şeyde, bu temel ilkenin göz önüne alınması gerekir. Allah'a saygı gösterircesine saygı gösterilen, Allah'ı severcesine sevilen bu bez parçasına saygı göstermemesini emretmelidir. Ancak ne yazık ki günümüzde koyun sürüleri mesabesinde olan insanların birçoğu bu bez parçasına, Allah'a gösterilmesi gereken saygıdan daha fazlasını göstermektedir.

> *"Öyle insanlar vardır ki Allah'tan başkasını Allah'a denk tutar, tıpkı Allah'ı severcesine onları severler. Müminlerin Allah'a olan sevgileri ise her şeyden daha ileri ve daha kuvvetlidir. (2, Bakara/165)*

Bu ahmaklar söz konusu paçavraya, Allah *(Azze ve Celle)*'ye gösterdiklerinden daha fazla saygı ve sevgi gösteriyorlar. Ona küfredildiği, ihanet edildiği ya da parçalandığı zaman savunmaya ve saldırıya geçiyorlar. Halbuki Allah'ın gece gündüz hududları çiğnenen dinini savunmuyorlar. Hatta kendileri bu sınırları çiğneyenlerin başında geliyorlar. Bundan emin olmak istiyorsanız kendilerinin ya da kardeş devletlerinin bayraklarını herhangi bir şekilde hafife alan ya da ihanet eden kişilere karşı uygulanan cezalarla ilgili kanunlarına bakabilirsiniz. Buna kar-

şılık bir de mürtedlik, zındıklık, Allah'a, dinine ve şeraitine dil uzatmakla ilgili kanunları bir araştırın. Bu hususlarda insanlara şiddetli cezalar verildiğini asla bulamazsınız.[64]

Bu yüzden muvahhidlerin, Ümmetin içinde bulunduğu şu durumu değiştirmeyi hedefleyen ve Allah'a iman edip bütün tağutları inkar eden, şirkin her çeşidini yok etmeyi hedefleyen gençler yetiştirmesi gerekir. Çocuklarına, bu bayraklara saygı göstermemeyi ve onların sadakat gösterilmemesi gereken, küfrün şiarı bir paçavra olduğunu öğretmeleri gerekir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in haç işaretine benzeyen şeyleri evinden yok ettiği gibi Muvahhid bir Müslümanın da çocukluğundan itibaren[65] bu bayraklara hakaret etmeyi, nerede bulursa bulsun -özellikle evdeki eşyalarından- onu silmeyi öğretmesi gerekir ki kalbinden ona karşı duyduğu bütün saygı sökülsün. Nitekim Buhari ve diğer sahih hadis kitaplarında geçtiği üzere Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* evinde haç işaretine benzeyen hiçbir şey bırakmamıştır.[66]

Halkın bu paçavraya gösterdiği abartılı saygıyı iyice düşünen kişi, cahiliye Araplarının kendi elleriyle şekil verdikleri, helvadan yaptıkları ve acıktıkları zaman da yedikleri batıl putlara gösterdikleri önemin ve saygının, tağutların ve dostlarının bay-

---

[64] Şeyh'in bu noktada yazdıklarını topladığı "Keşfun Nikab an Şeriati'l Gab" isimli eseri "Orman Kanunları" adıyla pek yakında yayınevimiz tarafından okuyucularımıza sunulacaktır. *(yayıncı)*

[65] Bunun çocukluk çağından itibaren olması gerekir çünkü o çağda çocuğun zihninde çok daha iyi yerleşir. Ben bunu, henüz anlayamayacak kadar küçük olan çocuğumda bizzat tecrübe ettim. Elini bu bayrağın üzerine koyuyor ve onu gösterip "tüh tüh" deyip tükürüyordum. Bir süre sonra, bu resmi gördüğünde kendiliğinden bu hareketi yapmaya başladı.

[66] Çünkü haç, müşrik hıristiyanların sembolüdür. Bu bayrak da beşeri kanunlara tapan müşriklerin sembolüdür. Her ne kadar hıristiyanlıktaki teslis inancının en açık, belirgin sembolü haç işareti olsa da hadiste "haç ve benzeri şeyleri kaldırırdı" denilmesine dikkat etmek gerekir.

raklarına gösterdikleri önem ve saygıdan çok daha az olduğunu anlar. Çünkü günümüz tağutları putları için saygısızlık edildiği zaman kızıp köpürüyorlar. Onların bu kızgınlıklarının ve öfkelerinin İbrahim *(aleyhisselam)*'ın, kavminin putlarını kırdığı zaman kavminin ona gösterdiği öfkeden daha az olmadığını açık seçik bilmekteyiz.[67]

Bu bayrakları uğruna kanunlar hazırlamışlardır. Bütün törenlerinde, saygın ya da zengin birisi öldüğünde bu bayrakları (putları) göndere çekilir ve her göndere çekilişinde malum ritüeller (ibadet ve bağlılığı belirten hareket) uygulanır. Bunların çoğunu ya doğudan ya da batıdan taklid ederek almışlardır. Bazıları da kendi kafalarından, yenilerini uydurmuşlardır.

Bu bez parçasına çok değer verirler. Onu yere düşürmeleri mümkün değildir. Şayet yanlışlıkla bayrakları yere düşerse, büyük bir telaş ve karmaşayla hemen yerden kaldırmaya çalışırlar. Buna pek çok defa şahid olmuşuzdur.

Şayet herhangi bir okula girerseniz ve oradaki öğrencilerin sıralanış şekline bakarsanız, öğrencilerin bu bayrağın etrafında nasıl sıralandıklarına bir bakın. Bayrak asla öğrencilerin arkasına gelmez. Öğrenciler ne zaman bayrağın etrafında tazim için sıralansalar, bayrak bir put gibi tam karşılarında durur. Herhangi birinin arkasını dönerek bayrağa saygı göstermesi asla kabul edilmez. Onu kutsamak, yüceltmek ve saygı göstermek için şiirler yazarlar.[68] Ancak Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şe-

---

[67] Hatta bunların öfkesi daha fazladır çünkü İbrahim (aleyhisselam)'ın kavmi onu hemen cezalandırmadı. Aksine insanların önünde onunla münazara ederek tartıştılar. Ancak bunların bayrağına biri dokunsa, kokuşmuş demokrasileri İbrahim (aleyhisselam)'ın kavmi kadar demokratik (!) olmalarına izin vermez.

[68] Hatta Hamin Saiydan diye biri bayrağı medhetmek için "Kuveyt Bayrağının Tarihi" adlı tam 133 sayfalık bir kitap yazmış ve kitabında bayrakla ilgili kanunları ve merasimleri anlatmıştır. Türkiye'deki okullarda okutulan kitaplarda ise şunlar yazmaktadır: "Bayrağım... Atalarım gökten yere indirmişler ay-yıldızı. Bir buluta sarmışlar ki rengi şafaktan kırmızı. Görevimdir bayrağımı üstün tutmak her bayraktan. Can veri-

raitini arkalarına almak, Amerikan ve İngiliz efendilerine itaat etmek ise onlara göre mübah, müstehab hatta vacibdir. Hatta çoğu durumda Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kanununa muhalif davranmamak suç teşkil eder.

Bütün okullarda, polis teşkilatlarında, ordu ve diğer kurumlarda her sabah istekle ve şevkle bayrağa saygı törenleri (ayinleri) yapılır. Namaza ve diğer ibadetlere karşı gösterdikleri istek pek az iken küfür ve şirkin şiarı olan bu bayraklarına saygı ve tazimde bulunmak için oldukça istekli olduklarını göreceksin. Şayet namaz kılmayı biliyorlarsa...

Şimdiye kadar bahsettiklerimizin sonuncusu olarak... Eğer herhangi biri Allah'a, Rasulüne ve kitabına söverse, onların kanunlarında onu cezalandıracak ya da men edecek hiçbir şey bulamazsın. Ancak onların putlarına saldıracak olursan, hem seni hem de sana yardım edenleri en şiddetli cezaların beklediğini bilmelisin.

Bütün bunlardan dolayı bir insanın önünde saygı ve hürmetle durmakla –ki Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bunu yasaklamıştı ve ashabı da onun bu yasağından dolayı asla böyle davranmazdı- bir paçavranın önünde daha önce anlattığımız şekilde merasimle durmak arasındaki farkı iyi düşünmek gerekir.

Aynı şekilde bu paçavra önünde bahsettiğimiz şekilde durmak ile Cihad sancağı önünde durmak arasındaki büyük farka da dikkat etmek gerekir. Müslüman ordular Cihad sancağını en hayırlı çağlarda taşımışlardı. Onlarla bunların arasında dünyalar kadar fark vardır. Cihad sancağı, etrafında savaşçıların toplandığı ordunun kalbini temsil eden bir işaret, bir semboldü. Bu yüzden savaş boyunca taşıyanlar onu korur ve yukarıda tutarlardı ki askerler ona göre saflarını düzenlesinler. Bayrağı göndere çekmek ya da indirmek gibi bir kaygıları yoktu. Hatta hilafetin başkentinde bile... Ve bunların söz konusu paçavraları

---

rim, kan dökerim vazgeçemem ben bu haktan." H. Ali Yücel, İlköğretim 5. Sınıf Müzik Kitabı, Sf: 79.

için düzenledikleri gibi herhangi bir merasim, Cihad sancağı için söz konusu değildi.[69]

Yine milli bayramlar veya hükümet törenleri gibi çeşitli resmi münasebetlerde, hükümetin bu konudaki tuğyanının kat kat arttığına da dikkat çekmek gerekir.

Ve her yıl 25 Şubatta yaptıkları milli bayramlarında düzenledikleri hürmet, kutsama ve saygı gösterileri aşikardır.[70]

Çeşitli devlet kurumlarında meydana gelen bu durumlar bizi ilgilendirmiyor ve bunlardan çok fazla bahsetmeyeceğiz. Söz konusu paçavrayla ilgili olarak okullarda meydana gelen durumlara kısaca işaret etmekle yetineceğiz. Ancak bunun dışındaki ayrıntıları ve putperest bayramlarına dair açıklamaları daha sonra ele alacağız.

Okullarda Kuveyt bayrağına saygı, övgü, bayrağın renkleri, manası, özgürlüğü, tağutlarının faziletine dair dersler yapılıyor, makaleler yazdırılıyor. Resim öğretmeninin bayrak, bayrağın renkleri, onunla ilgili festivaller, kutlamalar vs. ile alakalı resim yaptırması gibi...

Bu ve öncesinde bahsettiğimiz konu herkes tarafından öylesine bilinmektedir ki bunları delillendirmek için daha fazla söze hacet yoktur. Bunu isbat etmek isteyen kişinin, kendi çocuklarının kitap ve defterlerini birkaç dakikalığına incelemesi yeterli olacaktır. Okulların duvarları bu bayrağın resimleriyle doludur. Diğer yandan kralın, veliahdın, diğer tağutların, yöneticilerin ve yandaşlarının resimleri vardır.[71] Aynı şekilde tören sıra-

---

[69] Böylece, hükümetin belamlarının bayrağı savunmak için Cihad sancağı ile karşılaştırmalarındaki hile ortaya çıkmış oluyor.

[70] İslam davetinin günümüzde mübtela olduğu belalardan biri de pek çok sözde davetçinin ya tağutlardan korktukları için veya onlara yağ çekmek için bu tür uygulamaları teşvik etmeleridir

[71] Milli Eğitim Bakanlığı İlköğretim Kurumları Yönetmenliği: Dershane (sınıf) Araçları: Madde 145: Dershanelerde (sınıflarda) yazı tahtasının üst kısmına Atatürk'ün portresi, onun üstüne ay yıldız sağa bakacak şekilde Türk Bayrağı, Atatürk'ün portresinin duruşuna göre sağına İstik-

sında hükümeti temsil eden bu bayrakla ilgili onu öven şiirler, kasideler ve marşlar okunur.

Bu yıl da (yani hicri 1406) Şubat ayının başlangıcından itibaren sözde hürriyetlerine kavuşmalarının çeyrek asra ulaşmasını kutlamak için putları yani bayrakları için törenler düzenlemeye başladılar. Bu güne "Bayrak Çekme Günü" adını verdiler. Bütün okullarda öğretmenler dersi keser, bayrağa saygı göstermek ve milli marş adını verdikleri marşı, müzik eşliğinde söylemek için bütün kız ve erkek öğrencileri tören alanına indirirler. Binlerce Kuveytli öğrenci aynı zamanda bunu yapar ki devletin bu vakitte sahilde bayrak çekmek için tahsis ettiği bir heyetin bayrak çekme törenine katılsınlar. Onların kokuşmuş gazetelerini okuyan kişiler –ki ben onlardan değilim[72]- bu gazetelerde bugüne dair pek çok haber göreceklerdir.

Ve sonuç… Ne yazık ki böyle büyük bir şer ve sapkınlığa, apaçık dalalete karşı babalar çocuklarını zerre kadar uyarıp sakındırmamaktadırlar. Çocuğu konusunda böyle bir suç işleyen baba, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kendisine verdiği emanete ihanet etmiştir. Çünkü o, çocuğunu an be an mürtedliğe ve helâka sürüklemektedir. Ne kadar da zavallıdır ki çocuğuna ihanet ederken ikramda bulunduğunu zanneder. Merhamet ettiğini zannederken zulmeder. Çocuğunu Allah *(Subhanehu ve Tea-*

lâl Marşı, soluna Atatürk'ün Gençliğe Hitabesi asılır. Öğretim yılı süresince öğrenci-öğretmen iş birliği ile geliştirilen ve güncelleştirilen Atatürk Köşesi oluşturulur. Madde 148: Atatürk köşesi okul binasının girişinde, uygun bir yerde, temiz, düzenli, Atatürk'ün hayatını, inkılablarını yansıtacak ve anlamlı bir kompozisyon oluşturacak şekilde düzenlenir ve zamanla geliştirilir. Madde 149: Okul koridorlarında Atatürk'ün eğitim ve diğer konularla ilgili düşüncelerini açıklayan söz, yazı ve resimler ile Talim ve Terbiye Kurulunca önerilmiş Türk büyüklerine aid resimler, Türk tarih ve kültürüne ait levhalar, haritalar, eğitici ve sanat değeri olan resimler, saat, takvim ve okul gazetesi bulundurulur.

[72] Eğer ben de sürekli bu gazeteleri okuyan biri olsaydım, o zaman bu yazdığım yazı şu ankinden kat ve kat daha fazla olurdu.

lâ)'nın hidayetinden mahrum bırakarak sırat-ı müstakimden saptırır.

> *Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini hüsrana uğratanlardır. İşte bu apaçık hüsranın ta kendisidir"* *(39, Zümer/15)*

Ve öğretmenler... Güya Allah'ın dinine ve ona davete önem verdiklerini söylerler, arkasından da böyle büyük bir suça ortak olurlar, öğrencilerini buna karşı uyarmazlar. Çocukların terbiyesinden, eğitiminden sorumlu olduğu halde onlara bu sapkınlığı yasaklamayan herkes İslam dinine ve İslam davasına ihanet eden zalim bir öğretmendir.

Tâbîlerini böylesi açık bir buhtana karşı uyarmayan, bunu hoş gören ve yasaklamayan, ondan tâbîlerini kurtarmayan bir davet ne kötü bir davettir. Böyle bir davet; bilerek ya da bilmeyerek kendisine tâbî olanların ömürlerini, vakitlerini ziyan edip Müslümanlarla alay eden, başlangıcı fesad ve şirk temelleriyle örülmesinden dolayı sonucu da ancak hüsran olacak kötü bir davettir. Ancak Allah'a andolsun ki onlar alemlerin Rabbi ile alay edemeyecekler...

Herkes hesabını kontrol etsin, gidişatını düzeltsin ve davasını gerçekleştirsin!

Milli Bayram (Put Bayramı)

Burada söz konusu bayramlardaki törenlerin haramlığına, bidatliğine, yanlış ve fasid oluşuna, bu bayramlarda sözlü ve fiilî sevinç gösterisinde bulunmanın haramlığına dair uzun uzun deliller saymayacağız. Çünkü girişte de söylediğimiz gibi bizim sözümüz, davetçi olan ve bütün bunları zaten bilen kişilere yöneliktir. Hatta bunlarla ve bunlar dışındaki bidatlerle savaşan kişileredir. Sonuç olarak konu ile ilgili İbn-i Teymiyye (rahimehullah)'ın "İktida-u Sıratu'l Müstakim" adlı kitabına başvurulabilir. Çünkü bu kitabda, Müslümanların müşriklerden ithal ettiği bidat bayramlarla ilgili uzun uzun açıklamalar vardır. Bu bayramları cahil Müslümanlar, müşriklerden, yahudilerden,

hıristiyanlardan ve diğer cehennem ehlinden almışlardır.[73] Bu kaynak, konu hakkında daha fazla açıklama isteyenler için yeter de artar bile. İbn-i Teymiyye'nin (rahimehullah) bu konudaki görüşlerine başvuran kişi orada müşriklerin bayramları, onların müfsidliği, sahteliği, haramlığı, dalaleti, batıllığı ve buhtanına dair pek çok bilgiye ulaşır. Söz konusu bütün bu özellikler, bahsettiğimiz kişilerin putlara yönelik bayramlarında eksiksiz mevcuddur. İbn-i Teymiyye (rahimehullah) bu konuda şunları söylemektedir[74]:

"Hemen belirtelim ki bayram törenleri konusunda kafirlere özenmek iki bakımdan sakıncalıdır. Genel karakterli birinci sakınca daha önce de belirttiğimiz gibi ne dinimizde ve ne de ilk Müslümanların geleneklerinde yeri olmayan bir davranış benzerliğiyle kafirlere özenme sakıncasıdır. O halde bu tür bir özenti, kafirlere benzemiş olmanın doğuracağı zararları; bununla birlikte böyle bir özentiden uzak durmak ise kafirlere muhalefet etmiş olmanın yararını taşır. Hatta böyle bir davranış tesadüf sonucu olup doğrudan doğruya kafirlere özenmekten kaynaklanıyor olmasa bile yine de şeriatımızın gereği olarak onlara karşı bu benzerlikten sıyrılarak uzak durmak gereklidir. Çünkü daha önce de işaret ettiğimiz gibi sırf kafirlere karşı olmak bile bizim için faydalı bir ameldir. Buna göre şu veya bu şekilde kafirlere özenen kimse başka bir zarara uğramamış olsa bile, kafirlere

---

[73] Şüphesiz bu bayramlarda müşriklerin bayramlarından bir tanesidir. Bu bayramları çıkaranlar ister yahudi, hıristiyan veya müşrikler olsun, isterse de bu bayramları kutlayıp onlara katılan beşeri anayasalar ve dünyevi kanunları düzenleyen, bu kanunlarla hükmedip onların meşruluğuna inanıp itaat eden kişiler olsun farketmez.

[74] Şeyh Ebu Muhammed, İbn-i Teymiyye'nin bu konuya dair sözlerinden sadece birkaç cümle almıştır. Bunun sebebi de kendisinin de belirttiği gibi uyarısını aslen bu bayramlara katılmanın haram olduğunu bilen kişilere yapmasındandır. Ancak bizim bu kitabı çıkarırken uyarı yapmayı hedeflediğimiz kitle, henüz böyle bayramlara katılmanın haram olduğundan bile gafildirler. Bu yüzden biz, İbn-i Teymiyye'nin bu konuya dair sözlerini biraz uzun tutmayı uygun gördük. (*yayıncı)*

benzememiş olmanın faydalarından yoksun kalmak suretiyle zaten kendisi için bir zarar doğurmuş olur. Eğer ki hem kafirlere benzememesinden doğacak olan yarardan mahrum olmuş ve hem de daha başka zararlara da yol açmış ise durum nice olur, işin orasını varın siz düşünün!

Böyle bir özenti sonradan dine sokulmuş bir bidat olduğu için ölçü edindiğimiz bakış açısına göre mekruh olacağı şüphesizdir. Çünkü kafirlere özenmek en az sakıncalı olduğu durumlarda bile mekruh olacağından dolayı, bidatler için söz konusu olacak en hafif hüküm de mekruhluktur.

Öte yandan kafirlere bayramları konusunda özenmenin haram olduğu hususunda deliller de çoktur. Mesela bunlardan birisi Peygamberimiz *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in, "Kim bir kavme özenirse, onlardan olur" şeklindeki buyruğudur. Bu hadis kafirlere benzemenin mutlak manada haram olmasını gerektirir. Başka bir delil ise Peygamberimizin, "Müşriklere muhalefet ediniz" şeklindeki buyruğudur. Bu delilleri artırmak mümkündür. Daha önce belirttiğimiz gibi hem Kuran'da hem de Sünnette, "gazaba uğramışların (yahudilerin)" ve "sapkınların (hıristiyanların)" yollarından gitmenin haram olduğunu gösteren çok sayıda delil vardır. Hiç şüphesiz kafirlerin bayramları onların "yollarının", başka bir deyimle hayat tarzlarının bir parçasıdır.

Kafirlerin bayram törenlerine özenmenin taşıdığı ikinci sakınca doğrudan doğruya bu bayramlarla ilgilidir. Böyle derken Kitabın (Kuran'ın), Sünnetin ve icmanın bizi böyle bir şeyden sakındıran açıklamalarını kasdediyorum. Bu konuda önce Kuran'a başvuralım. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* buyuruyor ki:

> *"Onlar, yalanı müşahede etmezler, faydasız boş bir şeyle karşılaştıkları zaman vakarla geçip giderler" (25, Furkan/72)*

Şimdi tâbîin kuşağından olan ünlü müfessirlerin bu ayetle ilgili açıklamalarına göz atalım:

Ebu Bekir Hilal'in “Cami” adlı eserinde belirttiğine göre Muhammed bin Şirin, ayette geçen “yalanı müşahede etmek”ten kasdedilenin yahudilerin "Şaanın (Kippur)" bayramı olduğunu söylemiştir. Aynı kaynağa göre Mücahid, “burada müşriklerin bayramları kasdediliyor” derken Rabii bin Enes de aynı görüşü paylaşmaktadır. Kadı Ebu Yala'ya göre bu ayet müşriklerin bayramlarına katılmayı yasaklayan bir çağrıdır.

Okuduğumuz bu açıklamaların dayanağı ayette geçen “zur” (yalan) kelimesinin, “süslenmiş, yaldızlanmış ve böylece gerçekte olduğundan başka türlü gösterilmiş” manasına gelmesindendir. Buna göre yalancı şahidlik yapan kimse, kalbindeki gerçeğe ters düşen bir söz söylemiş olur. Bu yüzden müfessirler bazen bu kelimeyi, “Aslında çirkin olduğu halde, görünüşteki benzerliğe aldanarak ya da nefsin duygularına esir olarak bir şeyin güzel görünmesi” şeklinde açıklamışlardır.

Müşriklerin bayram törenleri ise görünüşteki yanıltıcılıkları yani aslında iyi bir şey olmadıkları halde süslenerek iyi gibi gösterilmeleri ve şehvet duygularını okşamaları yönünden, batıl olma ve “zur” (yalan) olma niteliklerini yapılarında barındırırlar. Bunların ne din açısından ne de dünya açısından hiçbir yararları yoktur, akıbetleri itibarıyla da elem ve acıdan başka getirileri bulunmamaktadır. İşte bu yüzden hem bu törenlerin bizzat kendisi, hem de onlara katılma fiili veya seyirci olarak bulunma işi bu terimle ifade edilmiştir. Cenab-ı Allah yukarıdaki ayette bu törenlerin seyircisi olmamayı övüyor. Seyircilik, sadece görerek veya işiterek olay yerinde bulunmayı ifade eder. Peki, bundan daha ileri giderek seyircilikle yetinmeyip bu tip törenlere doğrudan doğruya katılmanın hükmü nice olur, bunu varın siz düşünün![75]

Günümüzde kutlanılan bu bayramlara gelince... Kadınlar ve erkekler iğrenç bir şekilde iç içedirler. Bu törenlerde meydana gelen gizli ve açık rezillikler, genç dimağlarda yer alan iffet ve

[75] İbn-i Teymiyye, İktida-u Sıratu'l Müstakim, sf: 182-183.

hayâ duygusunu yok ediyor. Yine bu bayramlar bünyesinde, ülke tağutlarına ve kanunlarına karşı gençlerin içine dostluk, sevgi ve itaatkarlık duygusu yerleştirmek için törenler, festivaller, kamplar, tiyatrolar, gösteriler düzenleniyor. Genç nesil kötülüklerin boyunduruğu altında oyalanıp onların düşünmeleri engellenmek isteniyor.

Hiçbir faydası olmayan harcamalar yapılıyor, paralar ve mallar israf ediliyor. Hiç şüphesiz böyle bir tavır bunu gerçekleştiren kişiyi ancak şeytanın kardeşlerinden kılar. Bayram günlerinde caddeleri, çeşitli kurumları, okulları ve bakanlıkları süslemek için kullandıkları bayraklara, levhalara, aydınlatmaya ve süslere verdikleri parayla dünyanın dört bir yanındaki onbinlerce mustazaf Müslümanın karnı doyurulabilir. Bu yaptıklarını ya da en azından bir kısmını bile Müslümanların dini bayramlarında -mesela kurban bayramında- yapmazlar.

Cehennem ashabı bu bayram gününden önce ve bayram gününde tağutlarına duydukları saygıyı ifade etmek için her yere onların fotoğraflarını asarlar. Aynı şekilde okullardaki hem kız hem de erkek öğrenciler bu törenlere katılır. Duvarlarına, sınıflarına ve koridorlarına bu resimlerin asıldığı okullar daha da çirkin bir hale gelir. Bu bayramların öncesinde ve bayram günlerinde yukarıda saydığımız aşırılıkların ve tağutlara saygı gösterilerinin yanı sıra, tıpkı caddelere astıkları gibi gençlere de bu tağutların resimlerinin yakaya takılanlarını dağıtırlar. Hatta Arapalara, çarşı-pazarlara, iş yerlerine ve diğer her yere bunları dağıtırlar.

Onların bu şeytani bayramlarının yaklaştığı zamanlarda tüm okullarında yazı, yorum, resim hatta din dersi ve diğer bütün dersler putperest bayramlarını övmekle, yönetici tağutlarını yüceltmekle geçirilir.[76]

---

[76] 4. sınıf "Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi" kitabı 101–103. sayfalarında "Milli Bayramlarımız'"başlığı altında şu ifadeler yer almaktadır: "Milli bayramlarımız, milletimizin geçmişinde yaşanan sevindirici olaylar ne-

Talim ve Terbiye Bakanlığı (aslında edebsizlik bakanlığı demek daha doğru) o gün münasebetiyle şiir ezberleme, spor, müzik ve şarkı yarışmaları gibi çeşitli yarışmalar düzenler. Tabi bunların hepsinin konusu vatan, bayrak, put ve tağut yöneticilere sevgi çerçevesindedir.

Bütün bunlarla birlikte ve hepsinden daha da önemlisi bu bayramlarda Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın indirdiği kanunlardan başka kanunlarla hükmeden tağutları ve onların anayasalarını öven, kutsayan pek çok şey yapılır. Gerek konuşarak, gerekse de makaleler, konferanslar, afişler, heykel projeleri vs. yaparak...

Bu saydıklarımız günümüzde fesad okullarında ve diğer kurumlarda yapılanların yanında, denizdeki damla misalidir.

Artık daha fazla bunlara yer ayırmayacağız çünkü bu yapılanların iğrençliği herkes tarafından açıkça bilinmektedir. Bunu inkar edenler ise ancak inatçılıktan inkar eder ki onlar için de Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan hidayet istemekten başka bir şey yapamayız. Bunlar bizi ilgilendirmiyor. Ancak bizim söylediklerimiz tağutların, yandaşlarının ve dostlarının bu bayram aracılığı ile yaptıkları işin gençlerimizin içine; kendilerine, dostlarına

---

deniyle kutladığımız bayramlardır. Milli bayramlarımız, milletçe birlik ve beraberliğimizi pekiştirmemiz açısından önemli günlerdir. Bu bayramlarda düzenlenen törenlere katılarak milletçe dayanışma içinde olduğumuzu gösteririz. Millet olarak belli konularda aynı düşünceleri paylaştığımızı bir kez daha anımsarız. Aynı değerler etrafında birleşen insanlarla birlikte olmanın mutluluğunu yaşarız. Bu nedenle, bayram kutlamalarına katılmalıyız. Bu günlerde evlerimizi ve okulumuzu bayraklarla süslemeliyiz. Güzel yurdumuzun ve özgürlüğümüzün kolay elde edilmediğini unutmamalıyız. Bir yılda kutladığımız dört milli bayramımız vardır."

Bahsettiğimiz "Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi" isimli kitabda bu bayram kutlamalarıyla ilgili verilen fotoğrafta kızlar ve erkekler stadyumda karışık bir halde ve kızların etekleri bir karış bile değil. Dikkat ediniz bu resim "Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi" kitabında geçmektedir. İşte bu deyyusların din ve ahlak anlayışı... *(yayıncı)*

ve ailelerine karşı sevgi tohumları ekme çabası olduğunu izah etme babındandır. Bu gençler ki ümmetin yeni neslidir. Tağutların bu çabaları, tahtlarını olabildiğince uzun süre sağlam tutma isteğinden dolayıdır. Ancak… Heyhat!… Heyhat!… Onlar bir tur kazandılarsa, sırada hakkın nice turları var… Onların karanlıkları ne kadar koyu ve zifiri olsa da sabahlar yakındır… Eğer randevuları sabaha ise… Sabahlar yakın değil midir?

Ey zavallı! Ey hem kendini hem de ciğerparesini fesad okullarındaki bataklığın içine sürükleyen kişi! Sana bu put bayramına dair daha ne söyleyelim! Put bayramları yaklaştığında bütün Milli Eğitim Bakanlığı'nın hatta devletin tüm bakanlıklarının ve kurumlarının çeşitli şekillerde sevgilerini, sevinçlerini açığa vurmak için yardımlaşıp hazırlandıklarını[77] ve törenler düzenlediklerini görmüyor musun?[78]

---

[77] Ankara'da, Milli Eğitim Bakanı Doç. Dr. Hüseyin Çelik başkanlığında Vali Kemal Önal, Ankara 4. Kolordu ve Garnizon Komutanı Korgeneral Aslan Güner, Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek ve Milli Eğitim Bakanlığı bürokratları ile öğretmenlerden oluşan heyet Anıtkabir'i ziyaret etti. Bakan Çelik, Atatürk'ün mozolesine kırmızı ve beyaz karanfillerden oluşan ve üzerinde “Milli Eğitim Bakanlığı" yazılı çelengi koydu ve hep beraber saygı duruşu yaptılar. Bakan Çelik, daha sonra Anıtkabir Özel Defteri'ne şunları yazdı: “Büyük önderimiz Atatürk, 88 yıl önce milli hakimiyetimizin sembolü olarak açtığın TBMM, Türk milletini gururla temsil etmektedir, milletimizi koyduğun ilkeler ışığında çağdaş medeniyete doğru taşımaktadır. TBMM'nin açılışı dolayısıyla Türk çocuklarına armağan ettiğin Milli Egemenlik ve Çocuk Bayramı evrensel bir boyut kazanarak dünyada hayranlık uyandırıyor. Bugün tüm yurtta ve dünyada tıpkı 88 yıl önceki coşku ve gururla bu anlamlı millet bayramını kutluyoruz. Çocuklarımızla birlikte sana bir kez daha minnettarlığımızı arz ediyoruz. Ruhun şad olsun.” Daha sonra, 81 ilden ve Ankara'daki okullardan gelen öğrenciler Atatürk'ün mozolesi önünden saygı geçişi yaptılar. Öğrenciler ellerindeki çiçekleri ve bayrakları mozoleye bıraktılar. *(yayıncı)*

[78] Hatta bu konuda hükümet taraftarı kişilerce yönetilen bazı ticari şirketler de onlarla yardımlaşır. Bu hazırlıklara çok çeşitli katılımlar olur. En tehlikelisi okullarda olması ve bu bayram yoluyla genç neslin fesada uğratılmasıdır. Mesela bir keresinde Kuveyt'te bulunan bir un

Dediğimiz gibi devlette gençlerin eğitiminden sorumlu olan Milli Eğitim Bakanlığı bizi ilgilendirmiyor. Anlatmaya çalıştığımız, bu törenlerin iç yüzünü ortaya koymak ve bu putperest bayramlarının manasını açıklamaktır. Ve Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın indirdiğinden başka kanunlarla, haram ve helal konularında koydukları hükümlerle Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya şirk koşarak getirdikleri anayasalarına, hükümetlerine karşı sevgi ve bağlılık tohumları ekmek için bu bayramları nasıl kullandıklarını açıklamaktır.

Bir başka uygulamaları da devlet ve televizyon yayınlarına katılarak gençleri fitne ve tuzaklarına düşürmektir. Bu bayramlarda kız ve erkek öğrencileri, tağutlarını ve anayasalarını öven televizyon programlarına çağırırlar. Neslin ifsad olmasına sebep olup fitneyi arttıran bu tür fiillerde cesaretlendirmek için gençlere ödüller dağıtırlar.

Tüm bunlarla yetinmeyip Müslüman gençleri hem okullarda hem de cadde ve televizyonlarda, bayram törenlerine fiili olarak katarak, onlara sevinç gösterileri hatta müzikli danslı gösteriler yaptırırlar. Temsiller, gösteriler, şarkılar, marşlar hazırlamak için günlerce gençleri meşgul ederler. Bütün bu hazırlıkları, kadın erkek karışık icra edilen, içinde fesad, açık saçıklık, gizli açık pek çok rezillik bulunan bayram günü için yaparlar. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın iğrendiği, gazabı ve cezasına layık olan bir gün... Milli Eğitim Bakanlığı bunun için özel bir komisyon oluşturmuştur. Bu bayramlar için özel bir bütçe ayrılmış, özel imkanlar oluşturulmuştur.

Tabii ki bunu küçük Müslüman kız öğrencileri hayasızlığa sürükleyip açık saçık giyinmeye alıştırmak için de kullanırlar.

şirketi okullara, üzerinde sınıf öğrencilerinin ve öğretmenlerinin resmini koymak için bir yer olan ve altında da "insanlar ilim ve parayla mülklerini inşa ederler, fakirlik ve cehaletle mülk inşa edilmez" yazan defterler dağıtmıştı. Tabii burada kasdettikleri ilim dünyevi ilimlerdir. Çünkü din ve din ilimlerinin mülk kurmakla alakası yoktur. İşte gençleri bu düşüncelerle eğitiyorlar. Defterin dış kabında da "25. ulusal bayram dolayısı ile hatıra. 1985-86 eğitim yılı" yazıyordu.

Çünkü bu bayramlarda öğrencilere kısa elbiseler giydirilir, yüzleri kırmızı veya yeşil renklerle boyanır ve bu şekilde caddelerde televizyonlarda gösterilirler. Onların sözde ilimlerinin semeresi ve hedefleri işte budur.

Kalbinde hayat olan bir kişiyi fesada uğratmak için bunlar yeterlidir. Ne var ki pek çoğunun kalbinin zaten ölü olduğunu görürsünüz.

Bazı Müslümanlar hicri 1406 yılında gerçekleştirilen bayram dolayısı ile orada meydana gelen fesadı kınayan şu yazıyı yayınlamışlardı:

"Kıskanç olan her Mümine çağrı...

Kıskanç olan her Müslümana çağrı...

Kıskanç olan her babaya çağrı...

Muhammed Mustafa *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyuruyor:

«Her biriniz çobansınız ve her biriniz güttüklerinizden mesulsünüz»

Sen ey baba! Ey veli!

Kızına okulla ilgili sorular sordun mu hiç?

Kızına okulda neler öğrendiğini sordun mu hiç?

Kızın yarı çıplak haldeyken spor öğretmeninin ya da başka erkeklerin görmesine razı olur musun?

Bunu öğrenirsen ne yaparsın?

Değerli veli kardeşlerim!

Milli Eğitim Bakanlığı 21.09.1985 tarihinde 2144 sayılı bir bildirgeyi anaokulları dışındaki bütün okullara gönderdi. Bunun beşinci bendinde şöyle diyor: «Spor şenliklerine katılacak olan kız okullarında öğrencilere değeri 200 dinarı aşmayan spor elbiseleri hediye olarak dağıtılacaktır»

«Kız öğrencilerin hazırlayacağı bir şenlik» ha! Bu söz bile insanın zihninde dehşet uyandırıyor. Hem de Milli Eğitim Bakanlığının vereceği hediye karşılığında (!) öyle mi?

Ben hafızlık ve Sünneti anlama şenliği ya da dinî uyanış şenliği olarak hayal etmiştim!... Spor şenliği!... Hangimiz bir spor şenliğine şortla katılabiliriz?! Hiç kimse!... Öyleyse işte kızlarınıza ve kız kardeşlerinize yönelik bir çağrı!... Uzun kıyafetlerini, ridalarını çıkarıp şort giymeleri, haya ve edeblerini de ridalarıyla birlikte çıkarıp atmaları için yapılan bir çağrıdır bu!

Hürriyet sloganı altında kızlarımızı dinin aydınlığından ve kerametinden çıkarıp demokrasinin karanlıklarına, hayadan çıplaklığa, iffetten rezilliğe, temizlikten pisliğe, ardan fesada götürmek için yapılan bir çağrı! Bütün bunlar Milli Eğitim Bakanlığının vereceği hediye karşılığında!... Biz size namusumuzu emanet ediyoruz.[79] Oysaki siz bize ihanet ediyorsunuz! Milli Eğitim Bakanlığı ne istiyor?! Babaların ve velilerin katılıma izni olmadığı halde! Milli Eğitim Bakanlığı ne istiyor?!

Değerli veli kardeşlerim!

Bu bir sonun başlangıcıdır. Bunu serbest bırakmak istiyorlar. Eğitimin her aşamasında karma eğitimi yaygınlaştırmak istiyorlar. Bu bir nabız yoklaması değil midir? Bu bir basamaktır.

Spor şenliği! Erkeklerin önünde... Kadınlar dans ediyor... Ne kadar utanç verici, ne kadar ayıp... Muhammed Mustafa *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyuruyor: «Deyyus cennete girmeyecektir»

Namusunu kıskanmayan kişiye "deyyus" denir. Yoksa siz de onlardan mısınız?!

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun..."

---

[79] Bu, işin ehline teslim edilmeyişi ve hainlere güvenmekten dolayı meydana gelen güvenin yok olmasıdır. Bu fesad da söz konusu ihmalin sonuçlarından biridir.

b- Batılı Haçlılar ve Dostları Eliyle Gerçekleşen İfsad[80]

Günümüzün fesad medreselerindeki sapkınlık, tağutların Hıristiyan Batı ve Haçlı Amerikan dostlarından alınmış, eğitim yoluyla gençlere aktarılmıştır. Bunun kaçınılmaz sonucu ise gençlerin batılıların ucube bir kopyası olmasından başkası değildir. Bugün bu tağutların kafir Batı ile dayanışma içinde oldukları, onlarla yardımlaştıkları onlardan ne derece etkilendikleri oldukça açıktır.

Hükümetin, bu devletlerle imzaladığı ortak kültürel dayanışma anlaşmalarından tutun da karşılıklı konferans ve ziyaretlere kadar pek çok uygulamaları vardır.[81]

İslam topraklarında fesadın yayılması adına öncülük yapan kurumlardan bir tanesi ve hatta en önde geleni UNESCO'dur. Kuveyt UNESCO üyesidir. Paris'te daimi bir temsilcisi (Dr. Faysal Salim) vardır. Aynı şekilde Haliç Devletleri Arap Eğitim Bürosu'nun bu sinsi teşkilatla çok geniş çaplı dayanışması vardır. En son yaptıkları anlaşmada "Yapılan konferanslarda kesinlikle temsilci bulundurmak, Haliç bölgesinde uygulanacak ortak organizasyonlar ve projeler hazırlamak" üzere anlaştılar. Bahreyn'de inşa etmeyi planladıkları Haliç Üniversitesi için teknik

---

[80] Özellikle bu alanda UNESCO isimli teşkilat büyük çalışmalar yapmaktadır. 1953 yılında kurduğu "Kardeş Okullar Ağı" projesi ile tüm dünyada eğitime müdahale etmek bu kurumun temel hedefidir. Halen 176 ülkeden farklı düzeylerden 7900 eğitim kurumu bu ağın içerisinde yer almaktadır. TC de bu ağın bir parçasıdır. Eğitim kurumları arasında bilgi, deneyim, öğrenci ve öğretmen değişimi yoluyla kültürler arası diyaloga katkıda bulunmak bu programın temel hedeflerinden birisidir. Not: Bu bilgi "Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür" sitesinden alınmıştır. *(yayıncı)*

[81] Bu anlaşmalar oldukça erken dönemlerde başlamıştır. Bunun sebebi onların yahudi ve hıristiyan kafirlere olan aşırı beğenileridir. Mesela, "Fransa ile Kuveyt arasındaki kültürel, ilmî, teknik yardımlaşma anlaşması" 18 Eylül 1969 yılında imzalanmıştır. Başka devletlerle de çok sayıda benzer anlaşmalar vardır.

danışmanlık anlaşması ise apayrı bir aldatmacadır. Bu büronun amaçlarına dikkat etmek gerekir ki bunları sık sık tekrarlıyorlar.

Günümüz tağutlarının UNESCO ile yardımlaşmaları, eğitim metodları hususunda, öğretmen değişimi yapmada yahut eğitim kursları düzenlemekte ve kültürel dayanışma sağlanması vs. şeklindedir. Bu konu, hakkında delil göstermeye gerek olmayacak kadar açık bir konudur. Amerika'nın bu teşkilat üzerinde hakimiyeti de hakeza aynı şekilde herkes tarafından bilinen tartışılmaz bir gerçektir. Perde arkasında elbette ki yahudiler var. Öyleyse bu sinsi teşkilatın pek çok sanatçıyı, dansçıyı, komünisti, varoluşçuyu ders kitaplarında büyük insanlar olarak tanıtmalarında şaşılacak bir şey yoktur.

UNESCO vasıtası ile açılan kurslar, eğitim öğretim konferansları bu teşkilatın Müslüman ülkelerdeki eğitime hakim olma yönündeki önemli hedefine ulaşmasında kullandığı aldatmacalarıdır.

UNESCO bu kurslara, konferanslara ek olarak Arap ülkelerindeki işlerle ilgili özel merkezler kurmuştur. Mesela "Irak'taki Temel Eğitim Merkezi", "Uluslararası Eğitim Merkezi" gibi. Bu merkezler Arap ülkelerine ve diğer Müslüman ülkelere önem verir. "Küfür Gazvesi ve Muasır İslam Toplumundaki Etkileri" adlı kitabın yazarı şöyle diyor:

"Arap dünyasındaki temel eğitim merkezleri, toplumsal gelişme ve büyüme iddiası ile İslami kıyamı yok etmeyi hedefler. Bu merkezler küfür gazvesinin (kafirlerin İslamı yok etme savaşının) Arap dünyasındaki en önemli yapı taşlarıdır."

UNESCO üyesi ülkelerin bu noktada hedefi, İslam coğrafyasında bulunan yardakçıları yardımıyla insanları dinsizliğe yöneltmektir. Öyle ki laikliği bile, Ümmeti koruyan bir fikir akımı olarak göstermişlerdir. Uyanış ve kıyamın, bozulmuş bir neslin eliyle gerçekleşemeyeceğini çok iyi bildikleri için hem günümüzde hem de gelecekte Ümmetin gençlerini dalalete sürükleyerek yok etmek öncelikli hedefleri arasındadır.

UNESCO'nun gerçekleştirmeye çalıştığı Müslüman ülkelerdeki eğitim sistemine hakim olma yönteminin hedeflerinden biri de Müslümanları batılılaştırmak, kendi kokuşmuş kültür ve medeniyetlerine hayran, İslam medeniyetine düşman ve dinden nefret eden insanlar yetiştirmektir.[82]

Eğitim Öğretimi Yönetip Eskiden Beri Yönlendirmeleri

Bu konuda kurslar açmak, konferanslar vermek ve devamlı surette ziyaretlerde bulunmak gibi aşikar uygulamaları vardır.[83]

[82] "Herkes İçin Eğitim", UNESCO'nun eğitim alanında geliştirdiği çok önemli programlardan birisidir. Program 1990 yılında düzenlenen "Herkes İçin Eğitim Konferansı"nda başlatılmıştır. Herkes İçin Eğitim; çocukların, gençlerin ve yetişkinlerin temel eğitimden yararlanmasını hedefleyen küresel bir programdır. Programın temel ilgi alanları; temel eğitim, yetişkin okur-yazarlığı, cinsiyet eşitliği daha doğrusu eşitsizliği ve eğitimde kalite sorunu gibi konulardır. Eğitim alanında öncü kuruluşlardan birisi olan UNESCO, eğitim konusunda faaliyet gösteren hükümet kuruluşları, sivil toplum örgütleri ve medya arasında 2015 hedeflerine ulaşılması için faaliyetlerin eşgüdümünü yapmaya, bilgi ve deneyim paylaşımını mümkün kılmaya çalışmaktadır. Türkiye, Herkes için Eğitim Programı kapsamında ya da bu programla uyumlu çeşitli faaliyetler yürütmektedir. Örneğin "Haydi Kızlar Okula", "Baba Beni Okula Gönder" ve çeşitli okuma-yazma kursları Herkes İçin Eğitim Çalışmalarına güzel örnekler oluşturmaktadır. "Haydi Kızlar Okula" kampanyası ülkemizde eğitimde cinsiyet eşitsizliğinin çözümü için gerçekleştirilen ve uluslararası düzeyde örnek oluşturabilecek bir çalışmadır. Not: Bu bilgi "Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür" sitesinden alınmıştır. *(yayıncı)*

[83] "Rotary Paylaşır" temasını ilke edinen Karia RK üyeleri, Bodrum'un köy okullarını ziyaret etmeye devam ediyor. Bahçekaya köy okulunun sadece 2 dersliği olan okuluna kitap ve eğitim araçları desteği verdi. Köy muhtarı ile yapılan görüşmelerde, okulun ihtiyaçlarını önceden belirleyip sadece 27 öğrencisi bulunan okuldaki minik öğrencileri ziyaret ettiler. Okula, dönem başında ihtiyaçları olan mutfak eşyaları ve klima hediye edilmişti. Şanlıurfa'daki bir okulun açılış törenine katılan Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonu Mali İşbirliği Bölümü Başkanı Dr. Holger Schröder okula gidemeyen kızları evlerinde ziyaret ederek "Şanlıurfalı kızların okutulması için elimden geleni yapacağım" dedi. Tören

Örneğin, UNESCO'nun 1955 yılında Beyrut'ta gerçekleştirdiği "Evrensel Uyum İçin Eğitim Çalışmaları Kursu" ve UNESCO'nun çağrısıyla 1956 yılında Kahire'de gerçekleştirilen "Arap Ülkeleri İle Öğretmen Değişimi Konferansı", okullardaki eğitim sistemini yönlendirip etkilemeleri, söz konusu okullara kendi kokuşmuş eğitim nazariyelerini ve boş felsefelerini sokma hedefleri sebebiyledir.

Bir de perde arkasında, karanlıkta gerçekleştirdikleri hedefleri vardır ki etkileri bu toplumların kokuşmuş okullarında vâki olmaktadır. Böyle yaparak kendi içimizden sadece batı kültürünü ve kokuşmuş eğitim sistemini bilen bir öğretmenler ordusu yetiştirmeyi başardılar. Bu öğretmenler söz konusu okullarda Froebel'in, Holmes'in, Rousseau'nun, Herbart'ın, Hodge'un, Leibniz'in, John Dewey'in, Carson'un nazariyelerini Müslüman kız ve erkek öğrencilere öğretiyorlar.[84] Ayrıca yahudi ve hıristiyan felsefecilerden daha birçoğunu…

---

sonrası, köyde oturan Hasan Sakat'ın evini ziyaret eden Dr. Schröder, okula gidemeyen kız çocuklarıyla sohbet etti. İlköğretimi bitirdikten sonra maddi imkansızlıklar nedeniyle okula gidemediklerini anlatan kız çocukları, eğitim görmeyi çok istediklerini belirttiler. Dr. Schröder, her çocuğun iyi bir eğitimi hak ettiğine inandığını belirterek şunları söyledi: "Bir çocuğun iyi bir eğitim alma şansı, o çocuğun nerede doğduğuna bağlı olmamalıdır. Bu amaçla okul, öğretmen ve yurt binaları dahil olmak üzere Avrupa Birliği ile Temel Eğitime Destek Projesi kapsamında 16 ilde toplam 153 bina inşa edilmektedir. Bunların arasında Şanlıurfa'da inşa edilen 8 öğretmen lojmanı ile Büyük Ziyaret İlköğretim Okulu'nun da bulunduğu 22 okul binası yer almaktadır. Ben, kız çocuklarının okutulabilmeleri için elimden geleni yapacağım." Not: Bu bilgiler basından alınmıştır. *(yayıncı)*

[84] Eğer bu öğretmenlerin mezun olduğu eğitim (!) fakültelerinde okutulan kitapları inceleyecek olursanız, batılıların nazariyeleri, yolları ve hedefleri ile dolu olduğunu görürsünüz. Tağutların kontrolünde olan bu tür fakültelerde bunların olmasını garipsemiyoruz. Ancak kendilerini İslam'a ve davaya nisbet eden eğitimcilerin de batılıların nazariyelerini eğitim kitaplarına almalarına şaşırıyoruz. Sanki Rabbimizin Kitabı eğitimin bu yönüne yer vermiyormuş ve sanki Rasulullah'ın Sünneti bunun için yeterli değilmiş gibi… Rabbimiz asla kitabında hiçbir şeyi

Gençleri Locke'un, George Sand'ın, Jackson'ın, Baroness von Bulo'nun, Tolstoy'un yoluna yönlendiriyorlar.

Bu düşmanların yaptıkları, uyguladıkları metodlar ve amaçları İslam Ümmetinin ve neslinin yararına mıdır? Tabii ki hayır!...

İşte günümüz Müslüman eğitimcilerinden biri "Kuran'daki Eşsiz Eğitim Metodu" adlı kitabında şunları söylüyor:

"Bizdeki pek çok sözde eğitim uzmanı, hayata batının kültür penceresinden başka bir açıdan bakamıyorlar. Ezher Üniversitesi Arapça Eğitim Fakültesi'ne katıldığımda, eğitim usulleri ve eğitim psikolojisi dersleri almaya başladım. Öğrendiğimiz derslerde, Ezher'in şerefi ve tarihini küçümseyen konular vardı. Kendi kendime sordum: Ezher Üniversitesi, öğrencilerine Herbert, Dalton, John Dewey'inkinden başka eğitim metodları öğretemez mi? Allah'ın Kitabı ve İslam kültürü batılıların tecrübelerinden daha doğru, daha iyi eğitim metodları üretmekten aciz midir? (Hâşâ!) Batılıların tecrübeleri, bizim topraklarımızdan başka topraklarda yetişmiş, bizim akıllarımızdan başka akıllara uygun, bizim yaratılışımıza uymayan kişilere göre şekillendirilmiştir."

Şeyh Abdurrahman Duseri, tefsirinde (2/499) şöyle der:

"Gerçek aslında bilinenlerden çok daha kötüdür. Bunun sebebi yahudi masonların melun hileleri ile planlamış oldukları, Müslümanları her yönden saran çeşitli küfür gazveleridir. Müslümanların, basın-yayın vasıtası ile kulaklarının duyduğu her şey zehirlidir. Onların eğitim metodları eğitimin her aşamasındadır. Böylece çocuk, bu eğitim sistemi içinde dininden, dosdoğru şeriatından sapmış, dinin isminden, Kuran'ın da şeklinden başka bir şey bilmeksizin bu sapkın düşüncelerle yetişir."

---

ihmal etmemiştir. Rasulullah (s) de dünya ve ahirette hayır olan ne varsa her şeyi anlatmıştır. Bizler ancak onu rehber edinirsek, buna ulaşırız. Ancak bu yapılanlar dininden soyutlanmış zayıf kişilerin, batı medeniyetinin aldatıcı parlaklığından ve şatafatından etkilenmektir.

Burada yani fesad medreselerinde ve hatta bu kokuşmuş bataklıkların idarecilerinin ve öğretmenlerinin okuduğu eğitim (!) fakültelerinde sıkça isimlerini duyduğumuz batılı yahudi ve hıristiyan liderlerin söylediği sözler ile onların İslam'a ve Kuran'a duydukları kin ve nefreti kısaca gözler önüne sermekte fayda var. Bundan sonra söz konusu olan düşmanların Müslümanlara eğitim verme adına işbirlikçi dostları yardımıyla gençlerimizi nasıl zehirlediklerini daha da net görebilirsiniz. Aynı zamanda çocuklarını böyle okullara gönderen, onların eğitim metodlarına teslim eden babaların çocuklarını nasıl kaybettiklerini, nasıl bir helak ve dalalet içine attıklarını da müşahede edeceksiniz.

Lawrence Brown: "İslam, batı sömürgeciliğinin önündeki tek duvardır."

İngiltere başbakanı Gladstone: "Kurân Müslümanların elinde olduğu sürece batı, doğuya hükmedemeyecektir."

ABD Başkan Danışmanı Eugene Rostow: "Şunu anlamamız gerekir ki Arap halkları ile bizim aramızda bulunan ihtilaflar, devletler ya da halklar arasında bulunan ihtilaflar değildir. Aksine İslam medeniyeti ile hıristiyan medeniyeti arasındaki ihtilaftır. İslam ve Hıristiyanlık arasındaki çatışma Ortaçağ'dan beri devam eder ve şu ana kadar da çeşitli şekillerde sürmüştür."

Mübeşşir Tekeli: "Müslüman ülkelerde Laik batı tarzına uygun okullar kurmayı teşvik etmeliyiz. Çünkü batılı okulların kitaplarını okuyup İngilizce öğrendikten sonra, pek çok Müslümanın Kur'ân ve İslam'a olan inançları sarsılmıştır."

Zwimmer: "Müslümanlar hala hıristiyan okullarından nefret ediyorlar. Bu yüzden onlara laik okullar kurmamız ve bu okullara katılmalarını kolaylaştırmamız gerekir ki öğrencilerdeki İslam ruhunu yok edelim."

Jeb: "İslam, Müslümanların sosyal hayatındaki hakimiyetini kaybetmiştir. Etki alanı günbegün azalmaya başlamıştır. Hatta sadece birkaç ibadetle sınırlandırılmıştır. Tüm bu geliş-

meler tedricî olarak, dikkat çekmeden gerçekleşmiştir. Ancak bu gelişmeler uzun vadede özellikle gençler içinden İslam alemi için önderler çıkmasını engellemek amaçlıdır. Tüm bunlar laik kültür ve eğitim aktiviteleri sayesinde olmuştur."[85]

Bu konuyu UNESCO'nun gerçek yüzünü ortaya koyan şu alıntı ile bitiriyoruz.

UNESCO'nun yayınladığı "İnsanoğlunun Tarihi ve Katettiği Kültürel ve İlmî Gelişmeler" adlı ansiklopedinin 3. cildinde şöyle geçiyor:

"İslam; yahudiler, hıristiyanlar ve putperest Araplardan alınmış uydurma bir dindir.

Kurân, belağat içermeyen bir kitaptır.

Peygamberin sözleri, peygamberden sonra uzun süre bazı insanlar tarafından uydurulup ona nisbet edilmiştir.

Müslüman fakihler İslam fıkhını, Roma, İran, Tevrat ve kilise kanunlarına dayanarak oluşturmuşlardır.

İslam toplumunda kadının değeri yoktur.

İslam, Arapistan ve dışındaki yabancılara zulmetmiştir."

Tüm bunlar söz konusu sinsi teşkilatın BM'ye tâbî en büyük kültür heyeti tarafından çıkarılmış olan ansiklopedide geçmektedir. Müslüman ülkelere çeşitli yollar ve eğitim teorileri vasıtası ile ulaşmaktadır. Bu konuda Müslüman ülkelerdeki batılı kafirlerin yardakçısı olan tağut yöneticiler, metodun hedefine ulaşması ve öğretmen yetiştirilmesi konusunda onlarla derin dayanışma içerisindedirler.[86]

---

[85] Bkz. Celal el İlm, "Batılı Komutanlar Diyor ki: İslam'ı Yıkın, Ehlini Yok Edin"

[86] Öyleyse bu tür sinsi teşkilatlar ve benzerlerinin eğitim metodlarında yaygın olarak övülmesine şaşırmamak gerekir. Mesela, ortaokul birinci sınıf sosyal bilgiler kitabı sf. 160–161'de şöyle diyor: "BM'ye tâbî çeşitli teşkilatlar:

Birleşmiş Milletler İlim, Eğitim ve Kültür Teşkilatı UNESCO. Tüm bu teşkilatlar, dünya devletlerine hizmet eden uluslararası heyetin yüce

c- Öğretmenlerin Ehliyetsizliği Bakımından İfsad

Bu bölüme kadar günümüzün fesad saçan okullarındaki kötülükleri, kurucuları yani tağuti hükümetler ve onların destekçileri bakımından ele aldık. Bu bölümde ise bu okullarda meydana gelen ifsadı öğretmenler, gözetmenler, yöneticiler gibi okullardan doğrudan sorumlu olan kişiler bakımından ele alacağız. Bunların arasında en önemli olanlar ve genç nesil üzerinde en etkili olanlar, bilindiği gibi bu okullardaki öğretmenler ve yöneticilerdir. Özellikle öğretmenlerin çoğunluğunun bizzat içinde bulundukları sapkınlığı, fesadı ve hatta salih olanların dahi ne büyük bir acziyet içinde olduklarını açıklamamız gerekiyor. Bundaki amacımız ise babaların, çocuklarını kimlerin pençeleri ve dişleri arasına attıklarını öğrenmeleridir.[87]

Buraya kadar anlattıklarımızdan sonra, haçlıların Müslüman ülkeler üzerindeki hain hedefleri ve etkileri sanırım yeterince anlaşılmıştır. Aynı şekilde haçlıların bu sinsi metodlarını gerçekleştirebilme için kendilerine ve kokuşmuş medeniyetleri-

---

hedeflerini gerçekleştirmek için çalışırlar. Bütün dünya insanlığına sunduğu bu yüce hedeflerden birisi de İslam'la ve Müslümanlarla savaşmaktır."

[87] 2008 yılının hemen başlarında satış rekorları kıran bir kitap çıkmıştı. Kocası askere gidince 300 erkekle beraber olan bir kadının maceraları. Dikkatinizi çekerim bu kadın bir İngilizce öğretmeni idi. Sadece bununla yetinmeyelim isterseniz. Sizlere basından birkaç dakika içinde derlediğim haberlerden bir kesit sunayım: "Eskişehir'de evli 2 çocuk babası emekli öğretmen 55 yaşındaki Muzaffer Kurtoğlu, geçirdiği bunalım sonucunda evinde fare zehiri içerek intihar etti. Safranbolu ilçesinde emekli bir okul müdürü, kredi kartı borçlarından dolayı kendini asarak intihar etti. Niğde Fen Lisesi'nin gururu matematik öğretmeni Elif Tezekici, girdiği bunalım sonucu kendini asarak intihar etti. İstanbul Küçükçekmece'de oturan sözleşmeli öğretmen 35 yaşındaki Dinçer Martin, annesi 57 yaşındaki Fatma Martin ve kardeşi 31 yaşındaki Taner Martin'i tabancayla vurarak öldürdükten sonra kendi yaşamına da son verdi. Komşusuna kızan emekli öğretmen av tüfeğiyle 4'ü polis, 2'si vatandaş ve 2'si gazeteci 8 kişiyi yaraladı." Siz çocuklarınızı kimlere teslim ediyorsunuz bir düşünün? *(yayıncı)*

ne hayranlık duyan, doğru yoldan alıkoyan, şüphelere sevgi besleyen öğretmenler yetiştirmek olduğunu da anlatmıştık. Ya da onlar kendi dinlerine mensup olmasa dahi en azından, herhangi bir dine mensup olmayan laik öğretmenler yetiştirmek için çalışıyorlar. Daha önce de açıkladığımız gibi bu öğretmenler de Freobel, Herbert ve Rousseau'nun ve batılı eğitim felsefecilerinin metodları ile Müslüman çocuklarını yetiştiriyorlar. Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in yolu üzerinde değil!... Onlara görev veriyor, maaş bağlıyorlar. Böylece söz konusu öğretmenler, tağutların hazır askerleri haline geliyor. Kafirlerin metodlarına sımsıkı tutunan, emirlerinden bir milim dahi sapmayan taraftarları oluyorlar.

Eğitim metodunun bu şekilde ifsad edilmesi sonucu, Müslümanlar kendilerinden sonra gelecek nesillerinin devamlı surette bozulması hususunda çaresiz kalmaya devam edeceklerdir. Bunun sonucunda ise daha nice seneler düşmanları kendilerine karşı galibiyetlerini sürdüreceklerdir. Yine aynı şekilde eğitim sisteminin dejenere edilmesi tağutların en temel hedeflerindendir. Onlar bu sayede tahtlarını sağlamlaştıracak, mümkün olduğu kadar uzun bir süre daha kadar koltuklarında kalabileceklerdir. Tağutlar bundan dolayı kendilerine, kanunlarına ve tuğyanlarına dostluk besleyen öğretmenler yetiştirmektedirler. Bu öğretmenlerin bir kısmı işlerine derin bir sevgi ile yapışmışlardır. Onu inanarak icra ederler. Bir kısmı ise maaş, rütbe, mevki ve çeşitli kazanımlar uğruna ya da müfettişlerin teftişlerinden korktukları için bu görevi yapmaktadırlar.

Bunların hepsinin efendisi de dostu da lanetli İblis'tir. Ademoğlunu dalalete düşürmek ve böylece kadim yeminini gerçekleştirebilmek ve akıbette de onları kendisiyle beraber cehennem çukuruna sokmak için şöyle demiştir:

"Senin şerefine andolsun ki içlerinden ihlâslı kulların hariç, muhakkak onların hepsini aldatıp şiddetli bir sapıklığa sürükleyeceğim." (38, Sad/82–83)

Şehvet düşkünü, fesada saplanmış öğretmenler hazırlamak tabii ki yeni nesli fesada uğratacak ve onları uçurumlara sürükleyecektir.

Konuyu burada noktalayacağız. Ülkemizde ve diğer İslam ülkelerindeki okulların gerçeğine ve oradaki öğretmenlerin haline bakarsanız, az önce bahsettiklerimizden farklı bir durumda olmadıklarını görürsünüz. Günümüzde öğretmenlerin durumuna bakacak olursak, genel olarak şu vasıflarla öğretmenlerin durumlarını izah edebiliriz:

– Tüm kalbiyle, seve seve haçlıların tarafındadırlar.

– Batının kokuşmuş medeniyet ve kültüründen büyülenmiş olarak, onların tarafındadırlar.

– Marks ve Lenin'i tesbih eden komünistdirler.

– Baasçı, kavmiyetçidirler.

– Râfizî, Şiîdirler.

– Namazı, orucu bilmeyen laik ya da hiçbir dini kabul etmeyen, dinler hakkında şüphe içinde olandırlar.

– Tağutların dostlarıdırlar.

– Dünyevi beklentileri olan, paradan başka bir şey önemsemeyen, diline pelesenk ettiği "emir kulu" ifadesi ile ne olursa olsun bütün emirlere boyun eğen kişilerdirler.

– Ya da yeryüzünde fesad çıkaran, haram-helal ayırmaksızın dünyevi lezzetlere, şehvetlere (içki, zina, livata vs) saplanmış kişilerdir.

Gelecek sayfalarda bu bahsettiğimiz grupların hepsinin, söz konusu okullarda bulunduğundan bahsedeceğiz. Hepsine deliller göstereceğiz ki babalar çocuklarını pençelerine attıkları bu azgın kişilerin vahşetini anlasınlar. Bu kişiler muallim, müderris, terbiyeci ve rehber kisvesine bürünmüşlerdir.

Öğretmenlerin pek çoğunun hükümete, kanunlara ve devlete olan dostlukları ve bağlılıkları malumdur. Kimse bunu inkar edemez. Gerek bahsettiğimiz gibi samimiyet ve ihlasla, gerek terfi ve makam elde etmek için dalkavukluk yaparak veya hü-

kümetten, kanunlarından, evsiz ve aç kalmaktan korktukları için olsun bu iğrenç işi yapmaktadırlar. Her birini söz konusu bu okullarda görebilirsiniz.

Biz bunları bilgisizce, boşu boşuna söylemiyoruz. Biz de zamanında bu okullarda vakit geçirdik. Ve ömrümüzden onlarca yılı oralarda kaybettik. Bahsettiklerimizi kendi gözlerimizle gördük, kulaklarımızla duyduk. Bugün de Müslümanların çocuklarının büyük çoğunluğunun gördükleri ve duydukları gibi…

Pek çok öğretmenin ulusal, putperest bayramlar vesilesiyle nasıl hamasetle gürlediklerini gördük. Tağut hükümetleri nasıl yüceltip övdüklerini duyduk. Hem kendilerinin hem de öğrencilerinin bu münasebetlerle tören hazırlıklarına katılıp afişler, levhalar hazırladıklarını gördük.

Arapça öğretmeninin kompozisyon dersinde Kuveyt'in dünü, bugünü ve ulusal bayramını övmekle ilgili kompozisyon yazmamızı istediğine şahid olduk. Atalarının mücadelesine (Sabbah Ailesi), Kuveyt yöneticilerine ve polisin halka hizmetine dair…

Tarih, coğrafya, milli eğitim, okuma dersi ve diğer dersler de bile Kuveyt hükümetini, tağutlarını ve anayasasını medheden, kutsayan şeyler öğrettiklerini gördük.

Resim dersinde put resimleri yapıldığını, müzik derslerinde bile öğrencilere putperest marşlarını öğrettiklerini ve Kuveyt'i kutsayan, bayrağa ve hükümete saygı aşılayan şeyleri öğrettiklerini gördük.

Şimdi bunları daha açık bir şekilde ifade eden bazı delilleri size sunuyoruz:

Şu anki Kuveyt tağutu Cabir Ahmed, Kuveyt'te meydana gelen patlamalardan sonra öğretmenlere hitaben şöyle diyor:

"Siz bu ülkenin dayanaklarından birisiniz." Yani devlete, hükümete, kanunlara olan dostluğunuzla ve yeni nesli tağutların maslahatını uygun olarak, onlara sevgi besleyecek şekilde yetiştirmek hususunda en büyük destek sizsiniz."

Veliaht Sacid Abdullah, "er-Raid"[88] dergisini çıkaran öğretmenlere gönderdiği mektubda şöyle diyor:

"Bugün pek çok seçkin adamın bulunduğunu görüyoruz. Ki bu adamlar günümüzde hazır bulundukları gibi istikbalimizin de teminatıdırlar."

Yine aynı derginin aynı sayısından, emekli bir öğretmen olan Sebke el Gays'ın[89] eski ve yeni öğretmenlere kutlama münasebetiyle söylediği şu sözleri aktarıyoruz:

"Hepimiz için kutlu olan bugünde sizlerin huzurunda olmak beni mutlu ediyor. Sevgili ülkemiz Kuveyt'in 25. ulusal bayramı. Hepimiz kalbimizden, büyük atamız ve kalkınmamızın efendisi emîrimize tebriklerimizi sunuyoruz. Allah onu bütün kötülüklerden korusun.

Hepimiz Kuveytliyiz. Ve Kuveyt bizimdir. Sen, sen ey Kuveyt! Ey emîrimiz! Kuveyt için ve bizim için daima yaşa."

İşte vatanını seven, ona ihlas ve vefa ile bağlı olan bir öğretmen! Ve devam ediyor:

"Eğitim işine yeni başlayanları cesaretlendirmek için onlara hitaben kutsal misyonları ile ilgili birkaç söz söylemem yerinde olur.

Siz ey yeni nesilleri yetiştirecek olan kardeşlerim! Geleceği inşa edeceksiniz. Mesleğinizdeki prensibiniz vatan ve Kuveyt sevgisi olsun. Emîr sevgisi. Gelecek nesillerin kalplerine dostluk ekin. Milletimiz Araplar ve tüm Müslümanlar için..."[90]

---

88 Kuveytli öğretmenlerin çıkardığı bir eğitim dergisi

89 Örtülü birisi... Örtülü olmayanları kim bilir nasıldır?

90 "Öğretmenlik Mesleğine Saygı: Meslekler içinde en kutsalı öğretmenliktir. Bu konuda ulu önder Atatürk aşağıdaki sözleriyle öğretmenliğin önemini şöyle anlatmıştır: Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Öğretmenler! Cumhuriyet sizden, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister. Öğretmenler! Ordularımızın kazandığı zafer, sizin eğitim ordularınızın kazanacağı zafer için yol açtı. Gerçek zaferi siz kazanacaksınız." 4. sınıf Sosyal Bilgiler ders kitabı sf. 116'dan alıntı. *(yayıncı)*

"Kuveyt'in tarihi ve coğrafî broşürü" isimli bir rehber… Bu rehberde "Erkam'ın meşaleleri"[91] ismini verdikleri bir yazı… Burada Kuveyt'e, tağutlarına ve kanunlarına övgüler yağdırılıyor. Ayrıca baştan sona bütün Kuveyt tağutlarının resimleri yer alıyor.

1984–1985 eğitim yılı dolayısıyla İsra okulundaki bayan öğretmenlerin hazırladığı öğrenci rehberinde şöyle yazıyor:

"Okul öğretmenleri tarafından oluşturulan öğrenci meclisinin hedefleri:

b- Öğrencileri demokratik hayata alıştırmak

c- Ulusal etkinliklere katılmak suretiyle öğrencilere vatan sevgisi aşılamak."

Tabii vatandan kasdettikleri onların Allah'ın şeraitini terk eden sistemleri ve beşeri kanunlarıdır.

Kahire'de düzenlenen "Arap Dünyasındaki Eğitim Temelleri" çalışmasının ilk bölümündeki tavsiyelerde şöyle der:

"Kavmiyetçilik ve sosyalizm konusunda ortak hedeflere ulaşmak için öğretmenler kendi bölgelerinde yol gösterici olurlar."

Aynı şekilde Şam'da düzenlenen "4. Arap Kültür Konferansı'nın" tavsiyesinde şöyle yazar:

"Ulusal eğitim veren öğretmenlerde bulunması gereken yetenek ve özellikler:

Arap ülkesine ve Arap kavmiyetçiliğine inanmalı. Kavmi ve vatanından duyduğu gurur; anlayış, idrak ve mantık temeline dayanmalı. Hissî bir infial olmamalı."

Biz de bu okullarda uzun süre yaşadık. Nasihatleri çekilmez olduğu zamanlarda bu tür öğretmenlerle çatışmaya giriyor, ciddi tartışmalar yaşıyorduk. Zaman zaman söz konusu öğretmenlerin nefretleri bize karşı davranışlarında ve de özellikle imti-

---

[91] Tağutların ve taraftarlarının zulümleri olarak isimlendirseler daha doğru olurdu!

hanlarda kendini gösteriyordu. Siz de bu tür pek çok olayı okullardaki seçkin öğrenciler yoluyla öğrenebilirsiniz.

Ancak bu öğretmenlerin dini konularda ne kadar cahil olduklarını sormanıza bile gerek yoktur. Çünkü bu, zaten aşikar olan bir durumdur. Bunu ahlakî ve dinî sapkınlıkları konusunda daha ayrıntılı olarak açıklayacağız. Ancak burada özel olarak değindiğimiz konu; çeşitli vesilelerle katıldıkları, hazırlayıp düzenledikleri bir sürü batıl kutlama ve bayramlardır.

Bu bayramlar içinde yahudi, hıristiyan ve diğer cehennemliklerin isteklerine uygun olanlar veya benzeyenler vardır. Mesela; bayrak bayramı, aile bayramı, doğum günü, dünya sağlık günü, dünya trafik günü, insan hakları günü, BM günü, yılbaşı ve bunlar gibi ardında Müslüman gençleri kafir batıyı ve onun kültür ve medeniyetini sevecek şekilde eğitme hedefi olan günler ve kutlamalar...[92]

Bu bayramlar içinde bidat olan, sonradan uydurulup İslam'ın saflığını ve güzelliğini çirkinleştirdikleri bayramlar da vardır: Mesela; mirac kandili, mevlid kandili, hicrî yılbaşı vs... Bunlar gibi Müslüman gençlerin zamanlarını alıp zihinlerini meşgul ettikleri daha niceleri...

Bilindiği gibi İslam ümmetinin iki bayramı vardır. Bir üçüncüsü yoktur! Ramazan ve Kurban Bayramı. Bir de diğer günlerden daha özel olması sebebiyle bayram olarak isimlendirilen Cuma günü vardır. Bunlar dışındaki tüm bayramlar batıldır, merduttur, bidattir. Bütün bidatler dalalettir. Bütün dalaletler cehennemliktir.[93] Pek çok öğretmenin fesadlarına, ahlakî ve

---

[92] T.C MEB'ine bağlı okullarda milli bayramların dışında kutlanması zorunlu olan gün ve haftalardan bazıları şunlardır: İlköğretim haftası, hayvanları koruma günü, Atatürk haftası (10–16 Kasım), dünya felsefe günü, dünya AIDS günü, insan hakları ve demokrasi haftası, tutum yatırım ve Türk malları haftası, Türk dünyası ve Türk toplulukları haftası (Nevruz gününü de içine alan hafta), dünya tiyatrolar günü, turizm haftası... *(yayıncı)*

[93] Bkz. İktidau Sırati'l Müstakim, İbn-i Teymiyye.

dinî sapkınlıklarına gelince... Din ile dinin şiarlarıyla, dindarlarla alay ederler. Namazı hatta oruç ve zekat gibi İslam'ın diğer vacib olan rükünlerini terk ederler. Sakallarını keserler, altın yüzük takarlar. Yahudi, hıristiyan ve diğer kafirlere benzerler. Yabancı kadınlarla karışık yerlerde bulunarak onlarla tokalaşırlar, yalan söylerler. Öğrencilerine tavsiye ettikleri televizyon ve videolardaki gibi müstehcen konuşmalar yaparlar. Ve bunlar gibi daha birçok ahlakî ve dinî kokuşmuşluğu bu öğretmenlerde görmek mümkündür. Bunların örneklerini daha da artırmak mümkündür. Bu okullardan herhangi birine uğrar ya da öğretmenleriyle tanışırsanız, bizzat gözlerinizle görerek şahid olacağınız daha nice pislikler görürsünüz.

Zaten din öğretmenlerinin de diğerlerinden pek bir farkları yoktur. Sakalını kesmiş, altın yüzük takmış veya namaz kılmayan ama İslami (!) eğitim veren öğretmenlerle karşılaşırsanız hiç şaşırmayın.

Aynı şekilde İslami eğitim verdiği halde süslü püslü, ahlaksız, giyindiği halde çıplak olan, sigara içen ve dini ölçülere, haramlara ve hadlere uymayan bir bayan öğretmen görürseniz de şaşırmayın.

Tüm bunlar şaşılacak, garipsenecek hadiseler değildir. Özellikle de gazete ve dergilerin, bayan öğretmenlerin ahlaksızlıklarına, rezilliklerine dair yazdıkları haberlerini görüyorsunuz. Bu şebekenin başında da Milli Eğitim Bakanlığı'nda önemli bir mevkide bulunan birisi bulunmakta. Bu kişi kendisinin ve efendilerinin bildiği sinsi ve iğrenç şartlara uygun olarak Kuveyt'teki öğrencilere eğitim vermesi için Mısır'daki bayan öğretmenlerle anlaşma yapıyor. Bu yaptıkları yıllarca devam ediyor. Elbette ki bu esnada ona başka sorumlular da ortaklık ediyor. Ta ki bir sene önce her şey ortaya çıkıncaya kadar...

İşte size fesad medreselerinde görev yapan öğretmenlere dair bazı örnekler... Bu örneklerin bazılarına bizzat şahid oldum, bazıları da bu okullardaki öğrencilerin anlatmış olduklarıdır.

Lakin bahsi geçenler, bu fesad yuvalarındaki öğretmenlerin müfsidliğine dair gerçekleşen olayların yanında oldukça azdır.

Salimiye Erkek Ortaokulu öğrencileri içindeki en tembel, en cahil ve derslerde en başarısız olan bir öğrenci Sosyal Bilgiler dersinde üstün başarı gösterir. Kendisine bu durum sorulduğu zaman, her ay yapılan sınavda sınav kitapçığının içine müstehcen fotoğraflar ve dergiler koyduğunu ve bunu öğretmene eliyle teslim ettiğini gururla söyler. Bu öğretmen okulda, iğrenç tavırları ve esprileri ile meşhurdur. Onun gibileri ise oldukça fazladır.[94]

Kız Ortaokulunda, o günkü konusu İslami örtünme olan din dersinin sonunda öğrencilerden biri süslü püslü bayan din dersi öğretmenine neden örtünmediğini ve öğrettiği şeyleri kendisinin neden uygulamadığını sorar. Öğretmen ise şöyle cevap verir: "Ben örtünmeye inanmıyorum, inanıncaya kadar da örtünmeyeceğim." Bu söz bayan öğretmenler arasında durmadan tekrar edilir durur.

Abdullah Salim Lisesi'nde sosyal bilgiler öğretmeni "Tatlı Hatıralarım" isimli kitabını piyasaya çıkarır ki iğrenç bir kitaptır. Öğretmen kitabın başından sonuna kadar üniversite hayatında bir hizmetçi (Azize) ile yaşadığı maceraları anlatır. Ve öğrencilerine bu kitabı satar.

Hatta iş öyle noktalara varmıştır ki bu okullardan birinde çalışan bir işçi, çalışma saatlerinin sonunda bir öğretmenin küçük bir kız öğrenci ile zina ettiğini görünce şaşkına döner.[95]

---

[94] İzmir'de internetten çocuk pornosu görüntüleri indirdiği belirlenen kişinin kullandığı bilgisayarın İP numarasından Bornova ilçesinde oturan İ.B'nin (26) adresine ulaşan Asayiş Şube Müdürlüğü Ahlak Büro Amirliği Ekipleri, İ.B'nin Bornava'daki evine operasyon düzenledi. Başkent Üniversitesi Matematik Öğretmenliği bölümünden mezun olan İ.B'nin evinde yapılan aramalarda çocuk pornosu görüntülerinin bulunduğu 114 Cd ele geçirildi. Bu haber basından alınmıştır. *(yayıncı)*

[95] Gün geçmiyor ki Millî Eğitim öğretmenlerinden biri kendilerine emanet edilen öğrencilerden birine tacizde bulunmasın, tasallud etme-

Duyduğuma göre dindar bir bayan öğretmen, okuldaki evli ve bekar bayan öğretmenlerin çoğunun sürekli cinsellikle ilgili sohbetler yapmaları, evli olanların eşlerinin fotoğraflarını getirip hangisinin daha yakışıklı olduğu konusunda oylama yapmaları, daima TV programları, video filmleri, otellerde (Hyatt Regency) sabahlara kadar süren dans partilerinden konuşmaları nedeniyle görevini bırakmıştır.

Öğle yemeği sırasında bayan öğretmenlerin arasında en çok espri yapılan gün, yemekte muz olduğu günlerdir. Öğretmenler birbirlerine: “”Bugün muz var, bugün muz var” diyerek seslenirler, diğer bazıları da öğrencilerin duyacağı şekilde: “İstemez... Bizim evde var” diyerek şakalaşırlar.

Sakalsız, şaklaban lise ikinci sınıf din dersi öğretmeni, öğrencilerine: “Size bir zeka sorusu soracağım” der. “Hangisi daha seksidir? Çıplak bir kadın mı, mayo giymiş bir kadın mı?” Fâsık öğrencilerden birkaçı: “Çıplak olan tabii ki hocam” diye cevap verir. Öğretmen ise: “Hayır, mayo giymiş olan... Çünkü mayo, içinde ne olduğuna dair merak uyandırır” der. Bu bahsettiğimiz kişi genelevde pezevenklik yapan birisi değil, Kuveyt’te saygın(!) bir yabancı okulda öğretmenlik yapan bir din bilgisi öğretmenidir.[96]

---

sin... Sivas’ta bir ilköğretim okulunda eğitim gören bir kız öğrenci, ailesine, öğretmeni S.Y’nin (40) elle cinsel tacizine uğradığını söyledi. Ailenin durumu polise bildirmesi üzerine, evli ve 1 çocuk babası olan öğretmen, gözaltına alındı. Okulda eğitim gören 3 kız öğrencinin daha aynı öğretmenin tacizine uğradığını ileri sürmesi üzerine, bu öğrencilerin de ifadeleri alındı. Bu haber basından alınmıştır. *(yayıncı)*

[96] Aldıkları ihbarı değerlendiren Emniyet Müdürlüğü Ahlak Şubesi ekipleri, fuhuş yaptırdığı iddia edilen emekli öğretmen Sathiye Akaman’ın evine Cumhuriyet Savcılığı’ndan alınan izinle baskın düzenledi. Evde para karşılığı erkeklerle birlikte oldukları iddia edilen kadınlar E.K, N.D, C.T ve E.Y ile ev sahibi emekli öğretmen Sathiye Akaman gözaltına alındı. Bu haber basından alınmıştır. *(yayıncı)*

Bazı öğretmenler uyuşturucu kullanmak ve satmak suçundan tutuklanmıştır. Diğer bazıları da öğrencileri ayartmaya çalışırlar.[97]

Ben kesinlikle eminim ki bu yazdıklarımı okuyanlar ya da özellikle bu okullarda okuyan ve okutanlar bu üzücü örnekleri arttırabilirler. Onlarca hatta yüzlercesini ekleyebilirler. (Allah yardımcımızdır)

İşte Şeyh Ömer Aşkar, "İbret Verici Durumlar" adlı kitabında bize söz konusu öğretmenlerin birinden bahsediyor... Bu, okullarda öğretmenlik yaptığı zaman gerçekleşen bir olay:

"Başarılı ders, öğrenci ile başlayıp öğrenci ile biten derstir. Başarılı ders, öğrenciye dayanan derstir. Eğitim yılı başında hazırlık kursunu açan müfettiş bunları söylüyordu. Öğretmenlerden biri: «Ancak bunu her durumda ve dersin her bölümüne uygulamak mümkün değil. Anlatıma dayalı dersleri öğrenciye soru yöneltme üslubu ile anlatmak mümkün değildir. Bu daha çok, hitabete dayalıdır» der. Müfettiş görüşünde ısrar edince; öğretmen müfettişten, söylediğini anlattığı ders esnasında uygulamalı olarak öğretmesini ister. Müfettişin tek yaptığı öğretmenden konusu anlatım olan bir dersi öğrencilere soru sorarak işlemesini emretmek olur. Öğretmen özür dileyecek olur ancak müfettiş ısrarlıdır, itiraz kabul edilmez.

Söz konusu müfettiş, öğretmenler tarafından tanınan bir müfettiştir. Kimse onu, istediğini yapmaktan vazgeçiremezdi. Din dersi ve Arapça müfettişi olmasına rağmen öğretmene kendi dediğini uygulatıncaya kadar kararından vazgeçmedi. Çünkü öğretmen onun isteğine olumlu cevab vermemişti.

---

97 KArapük'te resim öğretmeni A.Y (31)'nin E.K ile çekilmiş samimi fotoğraflarını bulan E.K'nin ailesi, kızlarının kaçırılacağı şüphesi ile jandarmaya ihbarda bulundu. Öğretmen ile öğrencisini Keklik Deresi mevkisinde otomobille giderken yakalayan jandarma A.Y'yi gözaltına aldı. Bu haber basından alınmıştır. *(yayıncı)*

Öğretmen kendi kendini kınayıp azarlamaya başladı. Diğerlerinin yaptığı gibi susup sadece dinleyemez miydi? Münafıkların yaptığı gibi müfettişin zekasını övüp kibar davranamaz mıydı?

Ancak şimdi ne yapacaktı? Müfettişin söylediğini uygulaması imkânsızdı. Ama müfettişin başarısız teorisini uygulamasa da durumu hiç iç açıcı değildi.

Sonunda bir karar verdi. Öğrencilere bir kıssa anlattı. İyice anlayıp idrak ettirene kadar konuyu öğrencileriyle tartıştı. Sonra da onlara müfettişle yaşadığı tecrübeyi anlattı ve öğrencilerden bir sonraki ders, sanki hikayeyi hiç bilmiyorlarmış, müfettiş geldiğinde ise sanki ilk kez duyuyorlarmış gibi davranmalarını istedi. Öğretmen öğrencileri denemek için birkaç arkadaşını gönderdi. Sonunda öğrencilerin rollerini iyice öğrendikleri kanaatine vardı.

Beklenen gün geldiğinde öğretmen, öğrencilere soru sormaya başladı. Öğrenciler maharetle cevap veriyorlardı. Hikaye, diyaloglar şeklinde tamamlandı. Müfettiş şaşkındı. Kendi teorisi başarılı olmuş ve itiraz eden öğretmenin hatası isbat edilmişti.

Müfettiş de öğrencileri imtihan etmek istedi. Ancak öğrenciler ne söylemeleri gerektiğini iyi biliyorlardı. Sırlarını iyi sakladılar.

Sonuçta müfettiş öğretmenin maharetini, öğretmen de müfettişin teorisini överek sınıftan çıktılar."[98]

İşte nesiller ikiyüzlülüğe böyle alıştırılıyor.

Ve hırs, insanların boynunu işte böyle eğdiriyordu. İşte Şeyh Ebu Bekir Ahmed Seyyid'in (Kuveyt'te eğitim-öğretim alanında çalışanlardan biri), öğretmenlere yazdığı bir mektubda söyledikleri:

"Ey kardeşim! Unutma ki eğitim-öğretim alanında İslami eğilimle mücadele edip öğrenciler arasında yıkıcı görüşleri yay-

---

[98] Nesiller ikiyüzlülüğe böyle alıştırıyor başlığı altında. Sf: 112

gınlaştıran öğretmenler ve çalışanlar vardır. İşte mürtedliği yayan, yaratıcının varlığı konusunda şüpheye düşüren bir öğretmen ve işte cemaatle namaz kılmak isteyen öğrencilere ceza veren başka bir öğretmen... İşte okulda herhangi bir İslami cemaatin oluşmasını, herhangi bir İslami konferansın yapılmasını yasaklayan bir yönetici ve işte kızlarımıza İslami terbiyeyi öğreten açık saçık bir kadın öğretmen... Yine örtünüp Rabbinin emrine itaat eden kız öğrencilerle alay eden bir başka öğretmen... Konferans salonuna, boynuna taktığı kadın takısı olan altın zinciri öğrenciler görsün diye gömleğinin üst düğmesini çözen batılılaşmış bir öğretmen. Eğitim alanında şeytanın ordusunda askerlik yapanlara ve batıla böyle şahid olursunuz. Bu tür öğretmenlerden ilim alan öğrenciler daha sonra okullarından mezun olurlar. Medyanın hazırladığı, kötülükleri güzel gösteren diziler ve yarışmalar silsilesi onları karşılasın, sarhoş uyuyup sarhoş uyansınlar diye... İşte gençliğinin büyük bölümünü Allah'ın emirlerini, dini eğitimi hafife alarak geçiren, Allah'ın varlığından şüphe eden bir nesil böyle ortaya çıkarılıyor."

Son olarak... Tüm bunlardan sonra yine bu öğretmenlerden biri çocuk eğitimi dersi ile ilgili bakın neler itiraf ediyor:

"Okullar şu anda (Allah muhafaza) her çeşit insanla dolu. Sadece öğrencileri söylemiyorum. Hem öğrenciler, hem öğretmenler... Öğretmen olduğumdan dolayı keşke bunu yapmasaydım. Ancak pek çok utanç verici şeye şahid oldum diyor". Ve şöyle devam ediyor: "Pek çok öğretmende ne ahlak, ne vicdan, ne de şeref var. Allah korusun."

Ey Allah'ın kulu! Sen tüm bunları öğrendikten sonra ve bu okullardaki öğretmenlerin çoğunun fesad ve sapkınlığının sana açıklanmasına rağmen çocuğunu nasıl bir bataklığın içine attığını öğrenmiş oldun. Çocukların (özellikle de küçük olanlar) bunlardan çok büyük ölçüde etkilenirler. Hatta pek çoğu senden çok onlara itaat eder, onların emirlerini yerine getirir. Halbuki sen onların babalarısın!

Eğer kişi, dostu ve arkadaşının dini üzere ise (ki çoğu zaman bu dost ve arkadaşla eşit ve akrandır), bir düşünün! Söz konusu hocası ve öğretmeni olursa durum ne olur?

Bu yüzden eskilerden biri, çocuklarının öğretmen ve eğiticilerine şu tavsiyelerde bulunur: "Çocukları ıslah konusunda yapacağın ilk şey, kendini ıslah etmek olsun. Çünkü onların gözleri senin gözlerine kilitlidir. Onlara göre güzel olan senin yaptığın, çirkin olan senin terk ettiğindir."

Bakınız, günümüz öğretmenlerinden biri verdiği konferansta aynı manada neleri itiraf ediyor:

"Ey babalar! Bilin ki çocuğunuzu sadece okula yazdırmanız bile çocuğunuzun eğitim açısından size güvenini azaltır. Çünkü çocuk kendi kendine şöyle der:

"Her ne kadar babam beni evde eğiten kişi olsa da o sadece benim karnımı doyurur, üstümü giydirir, bana para verir. Benim asıl eğiticim; bilgileri öğrendiğim, dersler aldığım öğretmenlerdir."

Bu yüzden sizin sözünüzden çok, öğretmenin sözüne güvenir. Öğretmen onu bir şeye sevk ettiğinde, onu uygular. Sen bir şey istediğinde ise tembellik yapar. Öğretmen herhangi bir öğrencinin yapması için bir isteğini söylese, bütün öğrenciler öğretmene hizmet etme şerefine(!) nail olmak isterler. Ancak baba, çocuğundan bir şey istediğinde zar zor yerine getirdiğini görür. Öğretmenin, sizin çocuklarınızın eğitiminde ne denli büyük etkisi olduğunu bilmeniz gerekir."

İşte öğrencilerin, öğretmenlerinden ve onların kötü yönlerinden nasıl etkilendiğine dair bazı babalarla ilgili bana ulaşan örneklerden birkaçı:

Dindar bir baba yedi yaşından önce çocuğunu müziğe karşı eğitmişti. Öyle ki çocuk, müzik sesi duyduğunda kulaklarını tıkıyordu. Yedi yaşından sonra baba, çocuğu okula yazdırdı. Ondan sonra müzik çocuğa sıradan bir şey gibi geldi, müzik dinlemek de onun için tabii bir durum haline geldi.

Diğer bir baba çocuğunun, öğretmenin isteği üzerine satın aldığı müzik aletinin şer'î hükmünü soruyor ve zarureti mazeret gösteriyordu.

Diğer bir baba, çocuğuna tağutların resimlerini ve bayrağını çirkin gösterip onlardan tiksindirir. Bir gün çarşıda çocuk babasının elini bırakıp tağutun resmi önünde saygı duruşunda bulunur. Neden bunu yaptığı sorulduğunda, öğretmenin onlara bunu tavsiye ettiğini söyler.

Yine dindar bir babanın açık saçıklıktan hiç hoşlanmayan kız çocuğuna, okula gitmeye başladıktan sonra bu durum sıradan gelmeye başlar. Çünkü örnek aldığı öğretmenlerinin çoğu bu şekildedir.

Ve daha niceleri...

Öğreticinin öğrenci üzerindeki etkisinin öneminden dolayı Rabbimiz kendileri ile oturup kalkacağımız, kendilerinden ilim tahsil ederek istifade edebileceğimiz öğretmenlerin özelliklerini bizlere bildirmiştir.

Sadece Allah'a ibadet ederek O'na itaatte sabır göstermek, devamlı surette Allah'ı zikretmek, Allah'ın emirlerine karşı istikamet sahibi ve ihlaslı olmak... İşte kendilerinden ilim alınacak öğretmenlerin vasıfları bunlardır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyuruyor:

> *"Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan başkasına çevirme." (18, Kehf/28)*

Aynı şekilde kalpleri Allah'ın dininden, O'na ibadetten ve Allah'ı anmaktan gaflet içinde olan, arzu ve isteklerinin peşinden giden, dini konularda ifrat içinde olup fitne ve günaha dalmış olan öğretmenlerden de bizleri sakındırmıştır.

> *"İyi ve güzel olan ne varsa hepsini terk edip (yalnızca) kendi istek ve hevasının peşine düştüğü için kalbini zikrimi-*

ze karşı duyarsız kıldığımız kimseye itaat etme." (18, Kehf/28)

Son olarak çocuklarını böylesi bir bataklığın içine atmış olan ve Allah'ın kendilerinden söz aldığı babalara şunları söylemek istiyorum:

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* öğretmenlerden her iki sınıfın vasıflarını da bizlere bildirmiştir. Ve her iki sınıftan öğretmenler bulmak mümkündür. Ancak buna rağmen bugün fesad medreselerinde görev alacak öğretmenleri seçerlerken öncelikle ulusal bayramlara saygı gösteren, tağutlara itaat eden, yahudi ve hıristiyanlara dostluk besleyen, onların medeniyetine hayran olan ya da milliyetçi, solcu, namaz kılmayan, para pula kulluk eden fesad ehli içinden seçerler.

Acaba bu öğretmenler "*Sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua eden"* kimseler midir?

Yoksa Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın "*İyi ve güzel olan ne varsa hepsini terk edip (yalnızca) kendi istek ve hevasının peşine düştüğü için kalbini zikrimize karşı duyarsız kıldığımız kimse"* buyurarak kendilerine itaat etmekten, önlerinde eğilmekten men ettiği kimseler midir?

Ey baba! Şimdi sen kendi nefsinde cevap ver. İçindeki fısıltılara ve vehimlere bile muttali olan Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın, yanı başında olduğunu düşün. Cevabını bundan sonra ver. Eğer çocuklarını onlardan kurtarmaya girişmediysen; bu, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* katında aleyhine delil olacaktır.

Bu konuya dair sözlerimi İbn-i Kayyim *(rahimehullah)*'ın, yukarıda vermiş olduğum ayetle alakalı söylediği değerli sözleriyle bitirmek istiyorum:

"Bir kişi bir adamı örnek almak istediğinde baksın; zikir ehlinden mi, yoksa gafillerden mi? O kimseye hakim olan nefsi midir, yoksa vahiy midir?

O kimse, kendisine nefsi hakim olan bir kimse ise gafillerdendir, ifrattadır.

İfrat sözlükte ihmal demektir. Yani kişi, yerine getirmesi gereken bir işi zayi etmiş ise ifrattadır. Yine ifrat kelimesi, israf ve hakka muhalif davranmak şeklinde tefsir edilmiştir."[99]

Kasdedilen, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bu vasıflara sahip olan kişilere itaat etmeyi yasakladığıdır. Kişinin örnek aldığı, izlediği, hocası olan kişiye bakması ve eğer bu özellikleri taşıyorsa ondan uzaklaşması gerekir.

---

[99] İbn-i Kayyim'in söylediği her şey, günümüzdeki fesad medreselerinin öğretmenlerinin çoğunda mevcuddur.

2- Karma Eğitim ve Arkadaşlık İlişkileri Bakımından İfsad[100]

Önceki sayfalarımızda günümüz fesad medreselerinde mevcud olan kötülüklere değinirken, bu konu hakkında da kısa da olsa bilgiler vermiştik. Buna rağmen tekrar mahiyetinde olsa da konuyu her açıdan ele almak, okullardaki kötülükleri ve çeşitlerini daha net bir şekilde ortaya koymak adına bu konuya yine değinmemiz gerekiyor.

---

[100] Karma eğitim ve kötü arkadaşlıkların fesad medreselerinde yol açtığı vahim sonuçlara dair yine kısa başlıklar halinde basından birkaç dakika içinde derlediğim bazı başlıkları sunmakta fayda görüyorum: "Kocaeli'de lise öğrencilerinin okulda yarı çıplak yaptıkları içki alemi internette yayınlanınca, Gebze İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü soruşturma başlattı... İstanbul'da bir vakıf üniversitesinde okuyan K.P, okuduğu özel kolejde nasıl uyuşturucu kullandığını anlattı: «15 yaşımda başladım. Okuldayken alkolü de esrarı da kullandım. 2 yıl hiç kimse fark etmedi. Eroini ise sifonda saklardım»... Kocaeli'de özel lisede öğrenim gören ve kentin tanınmış isimlerinin çocukları olan 14 ve 15 yaşlarındaki 3 öğrencinin, aynı okula bir ay kadar önce başka okuldan nakil gelerek kayıt yaptıran 14 yaşındaki kız öğrenciye tecavüz ettikleri iddiası kenti karıştırdı... Konya İşitme Engelliler Okulu'nda bir erkek öğrenci, başka bir erkek öğrenciye tecavüz etti. Bu olay, bu okuldaki 3. tecavüz vakası... Veliler panikte! Tunceli'nin Malazgirt İlçesi Hasan Ali Yücel Yatılı İlköğretim Bölge Okulu'nda yaşanan tecavüz skandalı ile Pertek İlçesi Mustafa Kemal Lisesi'nde kaymakamın öğrenci dövdüğü iddiaları üzerine İHD, Eğitim-Sen ve sivil toplum örgütleri TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nu göreve çağırdı... Eyüp'te bir okul tuvaletinde iki kişi tarafından elleri ve ağzı bantlanan 13 yaşındaki kızı, öğretmenleriyle arkadaşları kurtardı. Müdür, durumu polise bildirmek yerine, C.B'yi annesine teslim edip eve gönderdi..." Ey kavmim! Hala bu pislik yuvalarına çocuklarınızı göndermekte ısrar edecek misiniz?! *(yayıncı)*

İnsanın zamanının çoğunu geçirdiği[101] kadın-erkek karışık ortamların kişi üzerinde önemli etkileri vardır. Hatta bu arkadaşlık hayvanlar arasında olsa bile etkilidir. Koyun dahi develerden etkilenebiliyorsa, söz konusu insan olunca etkinin boyutunu siz düşünün. Eskiler "Arkadaş, çekendir" demişlerdir. Özellikle de bu arkadaş çocukluk ya da gençlik çağında ise etkisi büyüktür. Çünkü çocuk arkadaşından etkilenerek onun özelliklerini alır.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* pişmanlığın hiçbir şekilde fayda vermeyeceği günde, helak olanların pişmanlık duyacağı şeylerden birinin de "kötü arkadaşlık" olduğunu bize haber verir:

> *"O gün, her zalim (pişmanlıktan) ellerini ısırıp şöyle der: «Keşke Rasulün göstermiş olduğu o yolu tutsaydım! Yazıklar olsun bana! Keşke falanı dost edinmeseydim!»" (25, Furkan/27–28)*

> *"O gün takva sahipleri hariç, dost olanlar (bile) birbirlerine düşman kesilirler." (43, Zuhruf/63)*

Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurdu: "Kişi sevdiği ile beraberdir."[102]

---

[101] Burada "zamanının çoğu" ifadesi önemli bir şarttır. Bir saatlik beraberlik ile bütün gün sürdürülen bir beraberlik elbette aynı değildir. Bir kimsenin sokakların ve caddelerinde fesad ile dolu olduğunu iddia ederek sokak ve caddelerdeki bozukluğu okullardaki bozuklukla kıyaslaması doğru değildir. Çünkü az olanı, kat kat fazla olanla kıyaslamak doğru olmaz. İnsanın fesad olduğu bir ortamdan geçip gitmesi başka ona katılması, saatlerini, günlerini orada geçirmesi başka bir şeydir. Kötülüğe fiili bir katılımla onun yanından geçip gitmek arasında büyük fark vardır. (Bkz: Mecmuu'l Fetava, 11/630)

Biz çocuklarını Allah'ın rızasına uygun, takvalı yetiştirmek isteyen davetçilere hitab ediyoruz. Bu, çocuklarını sokaklardaki kötülüklerden korumalarını da gerektirir. Diledikleri meclislere katılmaları hoş görülmez. Ömür kısa, eğitim ise önemli bir iştir. Özelikle de Allah'ın dinine, İslam'a yardım etme şevki ile yanıp tutuşan müminler için…

[102] Müttefekun Aleyh

Yine bir başka hadiste ise şöyle buyrulmuştur: "Kişi dostunun dini üzeredir. Onlar kimle dostluk ettiklerine baksınlar."[103]

Münavi *(rahimehullah)* şöyle der: "Sizden biriniz arkadaşlık etmek istediği kişiye basîretle baksın. Dininden razı olduğu kişi ile arkadaşlık etsin, aksi halde ondan uzaklaşsın."[104]

Ebu Davud ve İmam Ahmed'in Sünen'lerinde geçen bir hadiste şöyle buyrulmaktadır: "Müminden başkası ile arkadaşlık etme."

Yine Feyzul Kadir'de şöyle der:

"İyi kimselerle arkadaşlık etmek hayır getirirken kötü kimselerle arkadaşlık etmek şer getirir. Bu tıpkı rüzgarın kötü kokulu bir yerden geçerken kötü kokuları taşıması ya da iyi kokulu bir yerden geçerken iyi kokuları taşımasına benzer. Allah'tan korkmayan kişinin kötülüğünden emin olunamaz.

> *"İyi ve güzel olan ne varsa hepsini terk edip (yalnızca) kendi istek ve hevasının peşine düştüğü için kalbini zikrimize karşı duyarsız kıldığımız kimseye itaat etme." (18, Kehf/28)*

Durumu seni düzeltmeyen, sözleri Allah'a yönlendirmeyen kişiyle arkadaşlık etme. Arkadaşlık etmek istediğin kişileri sınaman gerekir. Tabii ki ayıplarını ortaya çıkarmak için değil, hakikati öğrenmek için."[105]

Yine bir hadiste şöyle buyrulur:

"İyi arkadaş ile kötü arkadaşın misali, misk taşıyan ile körük çeken insanların misali gibidir. Misk sahibi sana ya kokusundan verir ya da sen ondan satın alırsın. Körük çeken ise, ya senin elbiseni yakar ya da sen onun pis kokusundan alırsın."[106]

---

[103] Tirmizi, Ebu Davud

[104] Feydu'l Kadir

[105] Feydu'l Kadir, 6/404

[106] Müttefekun Aleyh

Ey Allah'ın kulları! Tüm bu anlattıklarımız dostluğun, birlikte yaşamın önemini ortaya koyuyor. Özellikle de etkisinin büyüklüğü açısından bunun çocukluk çağında olduğu düşünülecek olursa, önemi kat be kat artar. Anlattıklarımız Müslümanların çocuklarını, kötü arkadaşlarla dolu olan bu okullara gönderdikleri zaman çocuklarının içine düştüğü bu büyük felaketin boyutlarını kesin bir şekilde gözler önüne seriyor. Kötü arkadaşlıklar... Sokaklardan ve televizyonlardan üzerlerine akan pislikler...

Malik bin Dinar *(rahimehullah)* damadı Muğire'ye şöyle diyor: "Ey Muğire! Bütün kardeşlerine, dostlarına ve arkadaşlarına iyi bak. Sana dininde fayda vermeyenin dostluğunu fırlatıp at. Çünkü o senin düşmanındır. Ey Muğire! İnsanlar çeşit çeşittir. Güvercin güvercin ile, karga karga ile, serçe serçe ile arkadaşlık eder. Her şey benzeri ile beraberdir."

Evet... Karga kargayla, güvercin güvercinle, serçe serçe ile... Kişi kendisi gibi olanla dostluk eder.

Günümüz fesad medreselerine ve oradaki arkadaşlıklara bir göz atmak bile çocukların gittikçe aşağı doğru indikleri bu dipsiz cehennemin boyutlarını ortaya koymaktadır.

Okullardaki yanlışlardan biri de sigara içmenin yaygınlaşması ve sigaranın okullarda bulunması ve hiç kimsenin bununla mücadele etmemesidir. Bu herkes tarafından bilinen gerçektir.

Livata aynı şekilde... Pek çok öğretmenin ve sorumluların itirafı ile malumdur.

Kız ve erkekler arasında müstehcen dergilerin yaygın oluşu...

İğne ve toz şeklinde uyuşturucu kullanımı... Bu da hem kızlar hem de erkeklerde mevcuddur.

Kötü ahlak, davranış bozukluğu ve küfür... Kadınsılık, doğulu ve batılı aktrislere, şarkıcılara, dansçılara özenme. Yine kendi deyimleri ile üçüncü cinse mensup olma.

Tüm bunlara bir de sapkın, habis fikirler eklenebilir. Laiklik, kavmiyetçilik, bölgecilik, komünizm ve sapkın atalarından aldıkları diğer fikirler...[107]

Bunların hepsi söz konusu okullardaki gerçeklerden ve öğrencilerinin fesadından haberdar olan herkesçe malumdur... Onlar, toplumun çocuklarıdır... Ve toplumun fesada uğrayıp haktan saptığı gerçeğini, gözleri kör olanlar dışında kimse inkar edemez.

İşte şurada sıraladığımız ve bundan sonra da sayacak olduğumuz örnekler gibi pek çok örneği, okulların durumunu bilen hakşinas okuyucular da rahatlıkla getirebilir.

Mesela okullardan herhangi birinin lavabolarına girdiğiniz zaman dikkatinizi çeken ilk şey, sağa sola atılmış sigara izmaritlerinden başka bir şey olmayacaktır. Hadi bu sorun edilmeyen bir konu diyelim. Ancak biz girişten itibaren lavaboların kapılarını dolduran iğrenç yazılar, müstehcen sözler ve resimleri kastediyoruz. Bunlar, okulları dolduran arkadaşların adiliğini yansıtıyor.

Okul çıkışında bu okullardan herhangi birinin kapısı önünde bir saat durursanız ve birbirlerine kalemin bile yazmaya çekindiği sözlerle nasıl seslendiklerini duyarsanız, bunun nasıl

---

[107] Burada bir yazarın "Akideye Dair Düşünceler" adını verdiği bir kitaptan örnek vermemiz yerinde olur. Yazar kitabında küçük kızının şu sözlerini aktarıyor: "Benim okulda bir arkadaşım var. Kuveytlilerin daha üstün olduğunu, her birimizin Kuveyt'i sevmemiz gerektiğini, Kuveyt'i her şeyden çok sevmemiz gerektiğini, herkesin hatta Allah (sb)'nın bile Kuveytli olduğunu söylüyor. Çünkü babası öyle diyormuş." Buna rağmen o yazar hâlâ küçük kızının o arkadaşı ve onun gibileri ile arkadaşlık kurmasını engellemiyor. Sözde kendisi kötülükleri değiştirmeye çalışıyor. Ancak kurduğu binayı başkaları yıkmakta... Şüphe yok ki yıkmak yapmaktan daha kolay ve daha hızlıdır. Eğer birden çok kişi binayı yıkıyorsa, bir kişinin onu yapmasının faydası nedir ki? Ancak buna rağmen o yazar, çocuğunu okula gönderip bataklığın içine atıyor. Sonra o ve onun gibiler selefin yoluna, akidesine, metoduna tutunduklarını iddia ediyor...

bir arkadaşlık olduğunu anlarsınız. Bunu aynı zamanda tipinden, kılık kıyafetinden ve tavırlarından da anlarsınız.

Duyumlarımıza göre ortaokuldaki kız öğrencilerden biri iğne ile uyuşturucu alır. Buna başka kızlar da katılır. Sonunda tutuklanırlar. Ve yapılan tahkikat sonucunda kızın babasının uyuşturucu taciri olduğu ortaya çıkar.

Kürtaj, hamilelik, okul tuvaletlerinde çocuk dünyaya getirmeler, burada bulunan boğulmuş ya da canlı bebekler... Bunlar da herkesçe malumdur. Bu tür haberleri kokuşmuş medyanın gazetelerinde bol bol okuruz.

Mesela liselerden birinde Beden Eğitimi Dersinde kızlardan biri birden yere düşer. Hastaneye kaldırılır ve zina sonucu hamile kaldığı ortaya çıkar. Bu, onlarca hatta yüzlerce hadiseden sadece biri...

Kızların erkek öğrencilerle sohbet etmekle gurur duymaları, aşk mektubları, aşıkları ile çekildikleri fotoğraflar ve onlarla övünmeleri genç kızlar arasında bilinen şeylerdir.

Okul idarecilerinin pek çoğu da okula postacıların iade ettikleri aşk mektuplarından bahseder. Kız ve erkek öğrencilerin televizyon, sinema, video ve aşk dergilerinden taklit ederek yazdığı mektuplar...

Eğitim alanında çalışan birisi, verdiği konferansta şöyle diyor: "Öğrenciler arasında hatta kız öğrenciler arasında bile müstehcen filmler ve vidyo kasetlerinin yaygınlaştığını öğrendiğinizde ne yapıyorsunuz? Eşcinselliğin okullarda yaygınlaştığını öğrendiğinizde bu ne anlama gelir? Kız çocuğu okuldan çıkıyor. Kimse nereye gittiğini bilmiyor. Kız çocuğu okuldan çıkıyor ve okulda değil. Evde de değil. Bu kız nereye gidiyor?!"

Ben de diyorum ki bu nasıl olacak? Kızlar okullardan alınmadan, bu pislikler nasıl temizlenecek!

Eğer okullardaki arkadaşlıkların çoğunluğu böyle ise, oğlunuz ya da kızınız gün boyu ya da eğitim yılı boyunca bu pisliklerden nasıl sakınacak? Eğitimi boyunca aynı sınıfta yan yana

otururken, sadece ders aralarında uzak kalmakla bunu başArapilirler mi?!

Bu çirkin davranışları görmesin diye gözlerini, müstehcen sözler duymasın diye kulaklarını kapatabilir misin? Ya onu okulun veya sınıfın bir köşesinde, bu kötü arkadaşlara karışmadan durması için sınırlandırabilir misin? Bu mümkün mü?!

Halkımın bu okullara gitmesi şaşılacak bir durum! Tüm yanlışları itiraf edip bu pisliklerin varlığını ve hatta çokluğunu bile inkar edemiyorlar...

Buna rağmen bu okullara gidiyorlar! Oğullarının ve kızlarının ahlakı bozuluyor, pek çok yuva yıkılıyor... Buna rağmen gidiyorlar...

Hatta pek çok önemli davetçinin bile çocukları doğru yoldan saptı. Pek çoğu namazı terk etti. Sadece zorla ve babaları varken namaz kılıyorlar. Okuldaki arkadaşlarının evlerinde izleyip aralarında konuştukları TV programlarını izleme tutkusu ile yanıp tutuşuyorlar. Sinema ve video tutkusu...

Artık babasının sözünü umursamıyor. Onun yönlendirmelerine aldırmıyor. Sürekli duymaktan bıkmış. Okul çevresindeki herkes babasının söylediğinin tersini yapıyor. Sinir bozucu, en kötü durumlarda akşamlıyor ve sabahlıyor. Kişiliğinde yıkımlar oluyor. Yağcılık ve nifak, davranış bozuklukları ve ahlak konusunda battıkça batıyor.

Buna rağmen halkım bu okullara çocuklarını gönderiyor. Müslümanların hatta davetçilerin çocukları arasında çirkin, müstehcen sözler çok fazla dolaşıyor. Yakın zamanda bu davetçilerden birisinin çocuğunun sinirlenip kardeşine "Lanet olsun sana ey çirkin çocuk" diye bağırdığını duymuştum. Bu sadece tek bir örnek...

Onbir yaşını geçmemiş olan bir çocuk bu lafları nereden öğrendi? Salih olan anne babasından mı? Tabii ki hayır... Aksine kötü arkadaşlardan...

Buna rağmen insanlar hâlâ bu okullara gidiyor.

Müslüman bir mütefekkir şöyle diyor: “Çocuklarımızın terbiyesi için çaba harcıyoruz ama okul ve sokakların bu çabaları boşa çıkarmasını Allah’a şikayet ediyoruz.”

3- Mevzuat (Yöntem) Bakımından İfsad

Gelelim fesad medreselerinde yöntem bakımından meydana gelen ifsadlara... Bilir misiniz metod nedir? Bu konu üzerinde söylenecek çok şey var... Şu aşamada okulların fesadının aşikar ve açık olmasından dolayı konuyu mümkün olduğunca özet olarak ele alacağız. Okul kitapları her yerde bolca mevcuttur. Herhangi bir kimse tam selim bir akılla düşündüğü zaman, bu kitapların içinde bulunan apaçık batıl ve büyük yanlışları görebilir. Bunun için özellikle ilk ve ortaöğretim kitaplarına bakmak gerekir. Yani zorunlu eğitim olarak verdikleri başlangıç mertebesine...

Eğitim metodlarının hükümetlerin hedef ve isteklerini gerçekleştirmek için büyük ölçüde suistimal edildiği (sadece bu küçük devlette değil aksine tüm dünyada) eğitimciler nazarında bilinen bir şeydir.

Dr. Ebu'l Fetih Rıdvan (eğitim alanında önde gelen şahsiyetlerdendir) "Ulusal ve Uluslararası Düzeydeki Eğitim Kitapları" adlı makalesinde şöyle diyor:

"Uzun zamandan beri bütün milletler okul kitaplarının ne denli önemli olduğunu idrak etmişlerdir. Bu kitapları, öğrencinin aklını şekillendirmede en etkili araç kabul etmişlerdir. Vatandaşlarının zihnine ulusal kavramları yerleştirmek ve kalplerine vatan sevgisini aşılamak için bunlara sığınmışlardır. Keşke durum bu kadarla sınırlı olsaydı. Bazı milletler, düşmanları ile ilk savaşlarını bu kitaplar vasıtası ile başlatmışlardır. Düşman olduğu ülkelere karşı vatandaşların kalbinde buğz ve nefret oluşturmak için bu kitapları kullanmışlardır."

Bundan sonra savaşlarında bu yöntemi kullanan pek çok devleti örnek gösteriyor.

Sonra şöyle diyor: "Bir ülkedeki sistem değiştiği zaman, eğitim metodu da değişir.[108] Ve bu değişim, hükümeti yeni devralanların düşünce biçimlerini ve yöneticilerini medhetme, eski dönemi ise gericilikle itham etmek yönündedir."[109]

Günümüz okulları ve eğitim sistemlerine dair Şeyh Hasan en Nedvi şöyle diyor:

"Dünyadaki bütün halklar eğitim sistemini, kendi inandığı nazariyeye göre oluşturur."[110]

Aciyl en Neşemi, "Eğitim Binası" adlı kitabının "Hedef" isimli başlığı altında şunları söylüyor:

"Dünyadaki eğitim sistemleri, ister doğulu ister batılı olsun, tek bir hedef üzerinde ittifak eder: «temiz bireyler (!) yetiştirmek» Bu sistem, bireylerin tabiatındaki değişikliklere göre şu şekilde farklı sonuçlar verir:

* Çalışmayı ve üretimi kutsal kabul eden bireyler olmak...

* Rabbini inkar edip partisine iman eden, onu kutsal sayan bireyler olmak... Eğer aksi söz konusu olursa bu kişi suçludur. «Temiz birey (!)» unvanını hak edemez.

---

[108] Bu durum Türk milli eğitiminde o kadar sıradan bir durum olmuştur ki iktidara gelen yeni bir hükümet bırakın kendinden önceki hükümetlerinkini, bizzat kendisi tarafından çıkarılan yönetmelikleri bile hemen hemen her yıl değiştirir. Örneğin, 2003 yılında yürürlüğe konulan "İlköğretim Kurumları Yönetmeliği"nde 2 yıl içerisinde 5 değişikliğe gidilmiştir. *(yayıncı)*

[109] Bu makale Eğitim Gazetesi'nde (Mısır, 1961 Kasım sayısı) yayınlanmıştır. Yazar aslen hükümet taraftarı bir kimsedir. Bizim bu yazardan nakil yapmamızın sebebi ise bizzat bu eğitim sistemi içinde olan bir kimsenin, eğitim sistemini ne şekilde eleştirdiğini göstermek içindir. Başka bir şey değil...

[110] Bunu Şeyh Muhammed Emin Mısri, "Mesuliyet" adlı kitabında nakleder.

* Kendi türünü ve ırkını üstün görüp diğerlerini alçak gören bireyler olmak... Onlara göre diğerleri sadece hizmetçi veya köle olabilirler.

İşte vatandaşlar günümüz fesad medreselerinin «temiz birey (!) yetiştirme» sistemi içinde bu tür faklılıklar gösterebilirler. Böylece başkalarını helak eden, fertlere, cemaatlere hatta tüm bir halka karşı suç, zulüm ve tuğyanın her yoluna başvuran kişiler bile devletin nazarında «temiz birey» kabul edilir. Bu kimse içinde bulunduğu devlet için faydalı olduğu sürece... Dünya milletleri bugün bunun peşindedir. Hepsinin ortak hedefi budur."

Günümüz fesad medreselerinin ortaya koyduğu metodlar hakim sistemin bozukluğunu, sapkınlığını ve batıllığını yansıtan bir aynadır. Bu sistemlerin fesadına yönelik sayısız ve çeşit çeşit örnekler getirebilirim. Günümüz fesad medreselerinde gençlerin benliklerine eğitim metodları vasıtası ile ektikleri pisliklerden en önemli olanları size örnek olarak getireceğim.

a- Tağutların Sevilmesi ve Korunması Üzerine Kurulu Bir Eğitim Anlayışı

Günümüz eğitim sistemlerinin temelinde öncelikle batıl bir dostluk anlayışı daha ilk aşamadan itibaren öğrencilerin benliklerine işlenmeye çalışılmaktadır. Öncelikli olarak devletin kurucularına sevgi beslemek ve onların yakınlarına saygı göstermek biçiminde şekillenen bir sevgi bağının üzerine kurulan eğitim anlayışı mevcuddur. Bununla birlikte onların batıl kanunlarına saygı gösterip yüceltmek, demokrasi ve insanlığa sağladığı sözde hürriyet gibi menfaatlerle öğrencileri meşgul etmek, kendi siyasetlerini medhetmek, yöneticilerin kahramanlık ve faziletlerinden bahsetmek, halka sözde hizmetlerinden dem vurmak, vatanı kutsamak ve yüceltmek, kanunlarına karşı saygılı olmak ve tüm bu ilkelere karşı sevgi ve dostluk beslemek temeli üzerine kurulmuş bir eğitim anlayışı esas olarak belirlenmiştir.[111] Eği-

[111] Milli Eğitim Temel Kanunu, Madde 2: "Türk Milli Eğitiminin genel amacı, Türk Milletinin bütün fertlerini, Atatürk inkılab ve ilkelerine ve

timci Şeyh Muhammed Mısrî (Allah ona merhamet etsin) diyor ki:

"Modern eğitim anlayışının en öncelikli amacı hükümetlerine güçlü taraftarlar yetiştirebilmektir. Modern eğitim anlayışı, fertler üzerinde olabildiğince onların içlerine nüfuz etmek amacını taşır. Bütün yeteneklerini geliştirir. Ancak bu sadece kendisi için değil aynı zamanda içinde yaşadığı toplum içindir. Böylece komünist bir toplumdaki ferdi, bütün yeteneklerini komünist topluma hizmet etmek için geliştirir. Demokratik toplumda terbiye ettiği ferdi ise demokrasiye hizmet etmek için kullanır. Yirminci yüzyılı aydınlık ve hürriyet çağı kabul eder. Halbuki görünüşe göre hürriyetlerin isteyerek ya da istemeyerek gasp edildiği bu asrı, bu konuda başka hiç bir asır geçemeyecektir."

Günümüz fesad medreselerinin gerçeği tam anlamı ile işte budur. Bu fesad yuvalarındaki eğitim metodlarının en yüce hedefi, en büyük amacı hükümetlere sadık, tağutlara dost, onların sözde faziletlerini kabul eden, kanunlarına boyun eğen bir nesil yetiştirmektir. Bütün okul kitapları üzerinde sistemin şiarı ve sembolü olan resimlerin, bayrakların yer alması bu konudaki fesadlara dair en güzel örnektir.[112] Ve bu hedeflerine ulaşmak

---

Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan; insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek. Böylece bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; diğer yandan milli birlik ve bütünlük içinde iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır." *(yayıncı)*

[112] TC'de MEB'e bağlı okullarda okutulan tüm ders kitaplarının ilk sayfalarında bayrak ve altında istiklal marşı, ikinci sayfasında 1-2-3. sınıfların kitaplarında öğrenci andı, 4. sınıf ve üzerindeki sınıfların kitaplarında ise Atatürk'ün gençliğe hitabesi, 3. sayfada ise Atatürk'ün resmi-

için okuttukları kitaplarında, hedeflerini anlatan birçok resmi de görmen mümkündür. Mesela ilkokul birinci sınıf fen kitabının 40. sayfasında bayrak resmi ve etrafında huşu(!) ile toplanmış öğrencilerin bulunduğu büyük bir resim vardır. Sayfa 196'da ortalarında iki bayrak bulunduğu halde dans eden adamlar ve çocukların resmi. Resmin en altında da şu cümle yazıyor: "Kuveyt bayrağının renkleri nelerdir?"[113]

Yeni Arapça kitabına gelince, kitabın içindeki ilk resim Kuveyt bayrağının önünde saygıyla duran çocuklardır.[114]

Ey dindar babalar! Bunun anlamı şudur: Eğer çocuğunu herhangi bir şekilde, sırada bayrağa saygı duruşu yapmaktan alıkoyabilsen bile, bil ki o yine de bu eğitim sisteminin içinde ona saygı gösterecek, okuyacak, resmini çizip boyayacaktır.

Her muvahhidin bilmesi gereken gerçek, bu okulların temelden fasid olduklarıdır. Eğer temel bozulursa onun üzerine yama yapmaya çalışman çözüm olmayacaktır. Eğer dal yamuksa gölgesi nasıl doğru olur.

Önemli bir not: Yukarıda vermiş olduğumuz örnekler, kitabı yazdığımız yıl için geçerli idi.[115] Her şey gittikçe daha da kötüye gidiyor. Bu yıl (1998) ilkokul birinci sınıflarda, ilk kez Haliç devletlerine göre yazılmış eğitim metodunu okuttular. Ve kendi-

---

nin bulundurulması zorunludur. Bunlar, Şeyh'in günümüz fesad medreselerinin en yüce hedefi olarak söylediği "tağuti sistemlere sevgi besleyen bir birey yetiştirmek" ilkesinin güzel bir örneğidir. *(yayıncı)*

113 Şeyhin verdiği bu örneğe Türkiye'de okutulan ders kitaplarının her birinden sayısız örnek verilebilir. Örneğin 1. sınıf "Hayat Bilgisi" kitabı, sayfa 28, 59, 60, 61, 62, 63 vs...

114 Aldatmaca siyasetini uygulayarak, onun hemen ardına namaz kılan rükudaki çocukların resmini koymuşlar. Çünkü Allah için yapılan rüku onlara göre beraberinde Allah'tan başkasına saygı göstermekle çelişmez. Çünkü onlar şirki ve onu mazur gösteren durumları bilmiyorlar.

115 Şeyh Ebu Muhammed, kitabının ikinci baskısında yukarıda "önemli bir not başlığı" altında vermiş olduğumuz bölümü dipnotta kaydetmiştir. Çok uzun olması hasebiyle bizler dipnot kısmını kitabın asıl metnine dahil etmeyi uygun gördük. *(yayıncı)*

lerinin de belirttiği gibi bu metodu bütün devletlerde birinci sınıflarda uygulamaya başladılar. Yıllar çabucak aktı geçti ancak bu yanlışların hiç değişmemiş olduğunu gördüm. Değişen ise sadece daha da kötü bir metod takip etmeleridir. Bir gün bu metodların, bu sistemi ve kokuşmuş gerçeklerini değiştirmeksizin bu fesad yuvalarının İslam'ın menfaatine uygun fertler yetiştirebileceğini hayal eden kişi boş hayallere dalmış bir zavallıdır.

"Arap Haliç Devletleri Eğitim Araştırmaları Genel Merkezi" müdürü Muhammed Abdullah Sanlığ, bu metodun hedefleri ile ilgili Öğretmen Enstitüsü tarafından çıkarılan "er Raid" dergisinde yayınlanan makalesinde şöyle diyor:

"Kişinin vatandaş olarak haklarının ve sorumluluklarının idraki bu şekilde olur. Ve böylece kanunlara karşı bağlılık şuuruna ulaşır."

Ne ilginçtir ki bu sene Kuveyt'te uygulanan yeni eğitim sisteminde kitapların başında "Ben yerim. Ben yerim ve içerim. Babam yer. Annem içer. Babam ekmek, yumurta, peynir yer" şeklinde garip bir yazı vardır. Eski sistemde var olan Allah'a şükürle dolu ifadeler kaldırılmıştır.

İşte lüks içindeki bu ülkelerde eğitim gören çocuklara sadece yemek ve içmek için yaratılmış, bundan başka hiçbir amacı olmayan varlıklar oldukları şeklinde bir şuur böyle yerleştiriliyor. Dinin emirlerine, haramlarına, tağutlara, onların kanunlarına, Allah'ın dinine ihanetlerine gelince... Bunlar onları hiç ilgilendirmiyor ki!...

Tabii ki bu anlattıklarımız sadece eğitim metodlarının fesadına ve eğitimi suistimal etmelerine yöneliktir. Kuveyt gibi diğer devletlerde de sistemlerinde müştereken uyguladığı geziler, törenler, ziyaretler, festivaller vs. ile krallarına ve hükümetlerine dostluk aşılamak maksadıyla kullanılıyor. Öte yandan bir de Kur'ân-ı Kerîm müsabakaları düzenlemek suretiyle yeni neslin içlerindeki bu sevgi ve saygı daha da pekiştirilmek isteniyor. Bu konuya dair gazete sayfalarında öğrencilerle yapılan görüşmeleri, röportajları görebilirsiniz. Özellikle de küçük öğrencilere dik-

kat edin. Onlara hafızlıkları, Kur'ân okumaları vs. ile alakalı sorular sorarlar. Sonunda da öğrenci mutlaka konuşmayı krala ve hükümete dua ile bitirir. Bunlara gazetelerde pek çok kere bizzat şahid olmuşumdur.[116]

Günümüz fesad medreselerinde öğretmenlik yapanların fesadına gelince... Durum burada daha da vahimdir. Mekke'de devlete aid bir ilkokulda öğretmenlik yapan bir öğretmenle karşılaştım. Söz konusu okulda çalışmasına rağmen çocuklarını oraya göndermemesine çok şaşırdım. Bunun üzerine bana gerek bu okula devam eden, gerekse de orada çalışanların durumu ile ilgili iğrençliklerden ve rezaletlerden bahsetmeye başladı. O gün; okullardaki öğretmen ve öğrencilerin bozukluğundan, özellikle ilkokul aşamasında öğretmenler tarafından livatanın yaygınlaştırıldığından, küçük öğrencilerle fuhuş yapan bir öğretmenin yakalanmasından, pek çok başarılı öğrencinin söz konusu öğretmenlerin şüpheli davranışlarından şikayet ettiklerinden, derste hata yaptıkları zaman öğretmenlerin elleriyle onların avret mahallerine vurmasından, onları çimdiklemelerinden vs. üzüntüyle bahsetti. Öğretmenlerin hastalıklı kalplerinden sadır olan iğrenç hareketlerinden şikayetçi olduklarını anlattı. Hatta öğrencileri ders çalışmak ve derslerinde yardımcı olmak için evlerine çağırdıklarını, bunu fuhuş için kullandıklarını anlattı. Söylediğine göre eğitim sisteminin bozuklukları, bu iğrenç öğretmenlerin suç işlemelerini kolaylaştırıyordu. Sistemin, öğretmene yıl boyunca öğrencinin davranışlarına bakarak dilediği gibi not vermesine fırsat vermesi, öğretmenlerin bunu kullanarak küçük öğrencileri fuhşa ikna etmek için iğrenç tuzaklar kurmalarına olanak sağlıyordu.

---

[116] Ne gariptir ki TC'de öğrenciler Kur'ân okumayı dahi bilmezler. Zaten belirli bir yaştan önce Kur'ân eğitimi vermek kanunlarla yasaklanmıştır. Buna karşılık Kuveyt'te küçük öğrencilerin yaptıklarını, TC'deki sözde din adamlarında görmek mümkündür. Bir Cuma hutbesi sonucu edilen duanın sonu mutlak surette tağutlara, onların batıl kanunlarına saygı ve hürmet teşvik eden sözlerle biter. *(yayıncı)*

Ondan öğrendiğime göre okulların durumundan, öğretmenlerin fesadından şikâyetçi olan pek çok Müslüman var. Bana Kâsim ahalisini örnek gösterdi. Bu bölge halkının fazileti, İslami davete yaptıkları olumlu etki ve orada yetişen şeyhler, ulemalar herkesçe malumdur. Bir dönem ısrarla bu okulları, özellikle de kız okullarını reddediyorlardı. Asla kızlarını okullara göndermiyorlardı. Hatta kızlar için okul kurulması fikrine dahi şiddetle karşı çıkıyorlardı. Biliyorlardı ki bu okul, kızları ve kendileri için büyük bir şer kaynağı olacaktı. Ta ki helak edici Faysal gelinceye kadar… Bölge halkını ilkokulun kurulmasını kabul etmeye zorlamak için o günkü İçişleri Bakanı Fahd'ı beraberinde 500'ü aşkın askerle beraber bölgeye gönderdi. Fahd o gün sinsice şöyle diyordu: "Biz TV binasını kuruyoruz. Dileyen evine TV alır, dileyen almaz. Kimseyi mecbur edecek değiliz." Ve aynı gün şunu da söylüyordu: "Sadece Allah rızası için bu yüce emeli gerçekleştirmemi sağlayan Allah'a şükürler olsun."

İşte Kâsim ahalisinin çoğu bugün söz konusu okullardaki kötü öğretmenler, kötü arkadaşlıklar ve kötü metodlardan nasibini almıştır. Artık hiçbir kötülüğü inkar etmiyorlar. Aksine dinini ve ırzını bu kötülüklerden korumaya çalışan nadir kimselere de karşı çıkıyorlar.

Hatta içlerinden ileri gelen davetçilerin maalesef şöyle dediklerine şahid olursunuz: "Bazı kişilerin okullardaki eğitimin, metodların ve eğitim tarzının batılıların eserlerinden alındığı inancıyla eğitim sisteminden kısmen ya da tamamen nefret ettiklerini duyar olduk. Bu gerçekten çok üzücüdür."

Bu kısa hatırlatmadan sonra fesad medreselerinde gayri şer'î sevgi ve dostlukların, öğrencilerin nefislerine nasıl ekildiğine dair örnekler vermeye devam edebiliriz:

Hicrî 1406 yılında ilkokul dördüncü sınıf "Sosyal Bilgiler" kitabının ikinci baskısının önsözünde şöyle yazıyor:

"Kitabın içerdiği zorunlu ve temel ilmi konuların yanı sıra… Öncelikli yeteneklerinin ve Kuveyt'e özgü bir eğitim rotası oluşturulmasını ve ona dostluk beslemeyi amaçlar."

Kitap üç üniteye ayrılıyor:

Ünitenin ilki "Vatanım Kuveyt" başlıklı ünitedir. Bu ünite başından sonuna kadar kendi amaçları için bu metodu kullandıklarına dair daha önce anlattıklarımızın doğruluğuna delildir.

Çünkü bu ünitenin her bir sayfasında Kuveyt putunun (bayrağının) resmi yer alır. Ünite, krallarının kocaman renkli bir resmiyle başlar. Resmin altında kralın ismi, lakapları, saygı ifadeleri, onun da altında şunlar yazar:

«Vatanım Kuveyt seni şerefle selamlarım

Mutluluk senin alın yazındır

Vatanım Kuveyt, vatanım Kuveyt»

«Her sabah dillerimizden önce kalplerimizle bu marşı söyleriz. Tıpkı hep beraber, babamız Emir Cabir Ahmed Sabbah'ın duasını tekrar ettiğimiz gibi:

«Allah, Kuveyt'i ve halkını her türlü kötülüklerden korusun»"

Daha sonra ilk ünite, tağut hükümetin halka yaptığı çeşitli hizmetleri saymaya başlıyor:

"Vatan herkesindir. İlerleme ve zorlukların aşılması dayanışma ile gerçekleşir. Bu dayanışma, aile fertleri arasında, vatandaşlar arasında, hükümet ve halk arasında olur."

Daha sonra Sabbah ailesini medhetmeye, onların hayat hikayelerini ve hicretlerini anlatmaya başlıyor.

Ünite daha sonra yabancı devletlerin Kuveyt üzerindeki emellerinden bahsediyor ve şöyle diyor: "Yabancı devletler Kuveyt'e hükmetmek istediler. O zaman Kuveyt'in yöneticisi olan Mübarek el Sabbah, 23 Ocak 1859'da ülkeyi yabancıların emellerinden koruyabilmek için İngiltere ile anlaşmak zorunda kaldı ve bunu başardı."

Kuveyt'in üzerinde kötü emeller besleyen bu devlet hangi devlettir ki Mübarek el Sabbah tarihin her devrinde İslam'a verdiği zararları aşikar olan kafir İngiltere ile anlaşma yapmıştır?

Kendisinden korunduğu bu kötü emelli(!) devlet kimdir? Bunu iyice düşünün... O devlet, Osmanlı'dan başkası değildir.[117]

"Ve bunu başardı" sözleriyle gençleri nasıl kandırdıklarını düşünün. Sanki bu büyük bir fetih ve zor bir iştir. Ve sanki o zaman İngilizler mağlub edilmiştir... Hayır! İngiltere onların dostuydu! Halkın ve ülkenin yönetimini onlara teslim ettiler. Daha sonra 90. sayfada Kuveyt'in bağımsızlığından, ulusal bayramından bahseder. Bu bayramda yaptıkları festivaller ve törenlerin resimleri yer alır. Ardından da şunlar yazar:

"Hepimizin vatanın büyümesi ve gelişmesi için çalışan, onu koruyan sadık askerler olarak Kuveyt bayrağının sonsuza dek dalgalanması için bu istiklali koruması gerekir. Aynı şekilde Sabah Salim Sabbah'a, şu anki kralımız Cabir Ahmed Sabbah'a ve veliaht Said Abdullah Cabir Sabbah'a dua ediyoruz. Allah onları korusun."[118]

Sayfanın altında da bu tağutların resimleri bulunmaktadır. Ey babalar! Zorla bu fesad medreselerine gönderdiğiniz çocuk-

---

[117] Bu dersin bir sonraki yılki kitabında bu sonucu destekleyen cümlelerle karşılaşırsınız. Ortaokul birinci sınıf "Sosyal Bilgiler" kitabında şöyle yazar: "Ne var ki Mübarek el Sabbah, Osmanlı tehdidi karşısında ülkenin istiklali için İngilizlerle bağlantı kurmak zorunda kaldı ve anlaşma imzaladı."

23 Ocak 1859 yılında İngilizlerle yapılan dostluk anlaşması ile ilgili konuşurlar. Bu anlaşmada Kuveyt İngiltere'yle onun onayı olmadan herhangi bir yabancı hükümet ya da devlet temsilcisiyle görüşmeyi kabul etmeyeceğine dair anlaştı. Tabii ki yabancı devlet derken öncelikle Osmanlıyı kastediyordu. İngiliz ise sevgili sadık bir dosttu, yabancı değil. Aynı şekilde bu anlaşmada İngiliz izni olmadan Kuveyt topraklarında herhangi bir tasarrufta bulunmamak konusunda sözleşti. Bu utanç verici anlaşmaya göre bağımsızlığın, Osmanlı'nın velayetinden sıyrılıp İngiltere'ye tâbî olmak anlamına geldiği açıktır. Tüm bunlara rağmen yeni nesillere bunları "parlak tarih sayfaları" olarak okutmaktan utanmıyorlar.

[118] Bildiğiniz gibi burada vatandan kasdettikleri, bazı safların zannettikleri gibi İslam toprakları ve Müslümanların yurtları değildir. Aksine kasdettikleri; hükümet, hakim sistem ve onun sembolü olan bayraktır.

larınızın okuduğu ve ezberlediği bu sözleri iyice bir düşünün. Güya Allah'ın hükmünü yeryüzünde ikame etmek için çabalıyorlar. Öyle olduğunu iddia ediyorlar! Öğretmenler de insanları kula kulluk etmekten kurtarıp Allah'a ibadet için çabaladıklarını iddia ediyorlar!

Ey Halkım! Bu ne utanmazlık! Bu saydıklarım sadece "Sosyal Kitabında" değil ayrıca okuma kitapları, hatta Arapça kitaplarında bile yazıyor. İlkokul dördüncü sınıf okuma kitabının 57. sayfasında "Dedemin Nasihatleri" adlı parçada şunlar yazar:

"...Ve dede şöyle dedi: "Sana Allah'a, Rasulüne, ana-babana, dedelerine, akrabalarına, büyüklerine ve bütün yöneticilere itaat etmeni nasihat ederim. Zira Allah, *"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e ve sizden olan ululemre (idarecilere) de itaat edin"* diye buyurmuştur."

Torunlardan biri sorar: "Öncelikle itaat etmemiz gerekenler kimdir ve onlara itaat nasıl olur?" Dede (sinsice)[119] şöyle cevap verir:

"Tabii ki yöneticilerdir. En başında da kralımız gelir. Allah onu korusun. Onlara itaat etmek, bize emrettikleri kanunları uygulayarak olur."

Ayetin onların nazarındaki tefsirini bir düşünün. Allah bize bu ayette, küfür kanunlarına itaat etmeyi ve dalaleti emrediyor demek ki(!) Yazıklar olsun bu kafalara ve yazıklar olsun bu yanlışları öğretenlere![120]

Daha sonra dede, çocukların yaşına uygun örnekler veriyor ve sonunda şöyle diyor:

"Hatta barışı koruyup bizim rahatımız için sabahlayan bütün sorumluların taleplerini yerine getirmemiz gerekir."

---

[119] Buradaki "sinsi dede" bu eğitim sistemini kuran hükümettir.

[120] Ve yazıklar olsun günümüz eğitim sistemlerindeki bu kokuşmuşluğu bildiği halde yavrularını bu okullara gönderen sözde Müslümanlara! Ve yine yazıklar olsun böyle bir pisliğe cevaz veren sözde ilim ehli kimselere! *(yayıncı)*

Kendi hükümetlerine dostluk beslemek ve kanunlarına itaat edecek şekilde çeşitli sorular sorarak çocukları eğitmeyi içeren bu gibi önemli bilgiler üzerine yoğunlaşıyorlar. Mesela, hükümetin koyduğu kanunların faydası nedir? Düşünün bir muvahhidin çocuklarına ne öğretmesi gerekir. Onlar ise ne öğretmektedirler. 63. sayfada “Zekanı Sına” başlığıyla şöyle bir soru yer alır:

“Kuveyt onun zamanında istiklaline kavuştu, Arap birliğine ve Birleşmiş Milletlere üye oldu, ilk meclis onun zamanında kuruldu, 13 sene Kuveyt’i yönetti. Bu kimdir?”

Tabii ki bu soruya Allah’ın şeriatına karşı çıkan “tağutlardan bir tağut” şeklinde cevap veren bir öğrenci asla bu okullarda başarılı olamayacaktır. Bu cevap Ümmete faydalı olan, onun durumunu değiştiren, sadık, muvahhid adamlar yetiştirmeyi isteyen kişilerin çocuklarının vermesi gereken cevaptır. Bu öğretmenler böyle mi yapıyorlar, yoksa hilekarlık, sahtekarlık ve yağcılık mı yapıyorlar?

Bu açık küfürle ilgili olan ve “kanunlara saygı göstermek, ululemre itaat etmek” tarzındaki sözlerine dair yorumlarımızı sürekli tekrar etmek istemiyoruz. Allah’ın şeriatının hakim olması ve İslam dinine yardım etmesi için çabalayan bir davetçi olduğunu iddia eden herkesin bu yanlışları bilmesi gerekir.

Bu konu sizler için fazlasıyla açıklanmış oldu. Onların “vatana sadakat”, “vatan sevgisi” gibi ifadelerle kasdettikleri hükümet ve tağutlarına sadakat, hükümeti sevmek, ona ve kanunlara sadık olmak anlamlarına gelir. Ve bu konuda izledikleri yöntem şu şekildedir:

Başlangıçta kendilerine ve üzerinde yaşayıp nimetlerinden faydalandıkları topraklara övgüler vardır. Çocukluğunuzdan beri vatanının nimetleriyle bolluk içinde yaşadığınız vurgulanır.[121] Sonra birden bire söylem şu şekilde değişir:

---

[121] Bu sözlerle toprakları kasdetmiş olsalar bile böyle bir şey batıldır. Çünkü bizi nimetleriyle bolluk içinde yaşatan yeryüzünün yaratıcısıdır. Ancak onlar zındıklık ediyorlar.

"Onun okullarında okudun. Ve kanunlarına saygı duyup idarecilerine itaat ettiğin ve bu topraklara sadık olduğun sürece bu vatan seni koruyup gözetmeye devam edecektir."

Bu okulların sahibi olan, buralarda eğitim metodunu belirleyen ve kanunları koyan kimdir acaba? Topraklar mı, hükümet mi? İdarecilerin olayla alakası ne? Çünkü burada sadakatten kastedilen onlara sadık olmak, onları sevmek, itaat etmek, kanunlarına saygı göstermektir. İstedikleri ve gerçekleştirmek için çabaladıkları şey aslında budur. Buna dikkat etmek gerekir. Onların vatanseverlik ve ona sadakat ile kasdettikleri şey aslında şu cümlelerde özetlenmiştir:

"Vatana sadakatin delili itaattir."

"Vatan uğruna kendini feda etmen gereklidir."

"Vatanına sadık olanlar, ülkeleri için canlarını feda ederler."

Bütün bu cümlelerde kastedilen şey; hakim sistem, kanunlar ve tağutlardır.[122]

"Polis, düzeni ve emniyeti sağlamak için çabalıyor."

Tabii ki tağutların tahtını, hükümetlerini ve kanunlarını korumak için çalıştığını söyleyecek değiller.

"Hakim, insanlar arasında adaletle hükmeder."

İblisin şeriatında hangi adaletten bahsediyorlar?[123]

---

[122] MEB Türkçe ders kitabı 30. sayfada geçen şu cümlelere dikkat edin: "Atatürk vatanı için her şeyini feda etmeye hazır olduğunu şu sözü ile ifade etti: «Yurt toprağı sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin, hepimiz senin için fedaiyiz. Fakat sen Türk milletini, ebedi hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın»" (yayıncı)

[123] Burada şer'î İslam hükümleri ve Müslüman hakimleri kasdetmiyorlar. Eğer öyle olsaydı bu metodlarının Hz. Ebu Bekir, Hz. Ömer ve diğer halifeler ya da Müslüman yöneticiler tarafından konulmuş olması gerekirdi. O zaman şöyle derlerdi: "İslam hilafetindeki ve şer'î hükümlerin gölgesindeki hakimler adaletle hükmeder." Buna dikkat edin, saf olmayın!

"Sevgili vatanımızdaki yönetim sisteminin, halkın egemenliği olan demokrasi olması bizi mutlu ediyor. Halk, yönetimin kaynağıdır. Bu sistemde esas, bu güçlerin birbirinden ayrılmasıdır ancak bu güçler aralarında yardımlaşırlar. Bahsettiğimiz güçler; yasama, yürütme ve yargıdır. Kral, devletin başkanıdır. Dokunulmazlığı vardır, bakanlar vasıtasıyla yönetimi üstlenir."

Buradaki yanlışı yorumlayıp zındıklığı ve mürtedliği açıklamak için sayfalarca hatta ciltlerce yazı yazılabilir. Özellikle de "...bizi mutlu ediyor" ifadesi. Müslümanların çocukları bunu okuyor, tekrar ediyor, sorulara ona göre cevap veriyorlar. Kitapta bu bölümle ilgili şöyle bir soru yer alıyor:

"Halk, yönetim kuvvetlerinin kaynağıdır. Bunu açıklayınız."

Tabii ki cevap Kuveyt anayasasının 6. maddesidir.

Ey Allah'ın hükümlerini kaim kılmak isteyenler! Nasıl oluyor da çocuklarınızın küfür kanunlarını öven dersler görmesinden razı oluyorsunuz? Nerede o haykırışlarınız? Evlerinizde İslam devletini kurun ki toplumunuzda da kurulsun. Fakat siz bizzat evlerinizdeki İslam devletini yıkıyorsunuz. Artık uykunuzdan uyanın!

b- Batı Medeniyetine Özendiren Bir Eğitim Anlayışı

Günümüz fesad medreselerinde gençlerin benliklerine eğitim metodları vasıtası ile ektikleri pisliklerden bir diğeri de batılı dostlarını ve onların çeşitli kurumlarını överek gençlerin önünde onları dost ve kardeş olarak nitelendirmeleridir. Bu şekilde fesadın her çeşidini gençlerin benliğine yerleştirmeye çalışırlar. Bu şekilde batının pisliklerini, fesadlarını, sapkın kültürlerini eğitim metodları aracılığı ile çocuklarımıza taşımaya çalışmaktadırlar. Buna dair örneklere geçmeden önce muasır Müslüman eğitimcilerden birinin yazdığı "Kuran'daki Eşsiz Eğitim Metodu" isimli kitaptan biraz bahsedeceğiz. Sayfa 5'te yazar şöyle diyor:

"Okul çocuklarının yönlendirildiği bizdeki eğitim metodu yabancı teorilerden alınmıştır. Yabancıların kendilerine göre şekil verdiği bu metodlar; halklar arasındaki büyük farklılıklar, onların mizaçları ve Müslümanların doğası göz önüne alınmaksızın düzgün olan ya da olmayan bir dil ile Arapçaya geçirilmiştir."

Batılılar "Kültürel Etkinlikler", "Eğitim Üzerine Konferanslar" gibi toplantılarla Arap üniversitelerinin batılı eğitime ve eğitim metodlarına yönelik eğilimleri üzerinde oldukça etkili ve önemli bir rol oynarlar. "Kalelerimiz İçten Yıkılıyor" adlı kitapta yazar, bu üniversitelerin oynadıkları kültürel rol ile ilgili şöyle diyor:

"Günümüz üniversiteleri eskiden olduğu gibi hala olaylara Müslümanların gözünden başka bir gözle bakıyor ve onların hedeflerinden başka şeyler hedefliyorlar. Bu üniversiteler hala inşa edildiği günlerde olduğu gibi Müslüman Arapların batılı sömürge devletlerinin bir uzantısı olması için çalışıyorlar. Her şeyi batılı gözüyle görüyorlar. Onların hoşlanmadığı hiçbir şeyden hoşlanmıyorlar. Hatta batılı liderlerin deyimi ile «westernization» yani «batılılaşma» için çalışıyorlar. Bu ifade ile özellikle Müslümanların, genel olarak da bütün doğunun; batı kültür ve medeniyetine tâbî oluşunu kasdediyorlar. Eşek ile binicisi arasında sevgi ve anlayış oluşturacak yollar icad etmeye çalışıyorlar. Tabii ki bu yollar daima binicinin işine yarıyor, eşeğin değil! Tüm bunlarla «Arap-İngiliz Dostluğu» ya da «Amerikan Dostluk Bağları» diye isimlendirdikleri şeyi hedefliyorlar."

Günümüz tağutlarına gelince... Batıya olan teveccühleri sizler için aşikârdır aslında. Batının eğitim metodlarını medhetmeleri ve kokuşmuş medeniyet ve kültür tohumlarını gençlerin içine ekme çabaları... Yine söz konusu okullarda örnek olarak okutulan İngiliz ve Fransız eğitim metodlarına başvurmaları ki bu metodlar o ülkelerden tamamen olduğu gibi alınmışlardır.

Mesela İngilizce eğitimine dair metodlarda hazırlık ve basım konusu İngiltere'deki Oxford Üniversitesi'nin gözetimindedir.[124]

Bu yüzden bu okullardaki öğrenci (ilköğretim yıllarında öğrendiği gibi) Haliç ve Kuveyt'te bu okulun eğitiminin, hükümetinin, kanunların ve tağutların medhini öğrenir. Eğitiminin ilk yıllarından beri İngilizce de öğrenir. George'lar, Mary'ler, Elizabeth'ler arasında Londra, İngiltere'de onların kanunlarını ve önemli şahsiyetlerini, İtalya ve hakimlerini, oranın kültür ve medeniyetini öğrenir. Bunun doğruluğunu isbat etmek için büyük bir çabaya gerek yoktur çünkü oldukça bilinen eski bir durumdur. Kitabın sayfalarını çevirirseniz bunlara değinen pek çok delil bulursunuz.

İnsanın, batının fesadını izlemesi ve onu birkaç sayfaya sığdırması mümkün değil. İşte batılılar ve onları tıpatıp izleyen dostları... Bugün, dün ekmiş oldukları habis şehvet tohumlarının hasadını biçiyorlar. Tohumlarının sarmış olduğu sosyal yıkımın haricinde yüzlerce hatta binlerce ruhsal ve fiziksel hastalıklar...

---

124 Bu üniversite seve seve yahudilere boyun eğen bir üniversitedir. Uzun dönemler onun yönetimini yahudiler üstlenmişdir. Müslümanları dinlerinden saptırmak ve itikatlarında şüpheye düşürmek için hıristiyanlarla yardımlaşırlar. Buna rağmen başımızdaki ahmak yöneticiler eğitim sistemlerini büyük ölçüde onların eline teslim etmektedir. Bu üniversitenin fesadına dair size bir örnek: El Müctemi Dergisi 18 Kasım 1986 tarihli 792. sayısında bir makale yayınlandı. Girişinde şunlar yazıyordu: "Oxford Üniversitesi, University College bünyesinde büyük bir hıristiyanlaştırma konferansı düzenlendi. Konusu, "Ortadoğu'daki Müslümanlarla İlişkilerin Mahiyeti" idi. Oturum sekiz gün sürdü. Konferansa Amerika, Avrupa ve Akdeniz'den misyonerler ve piskoposlar katıldı. Konferansı ve oturum düzenini Dr. Kenneth Cragg yönetti. Kendisi eski İslami araştırmalar profesörüdür. (Dünyadaki pek çok üniversitede –Beyrut, Kudüs, Kahire ve ABD'de- görev yapmıştır. İslam ve Müslümanlık karşıtı pek çok hıristiyanlaştırma araştırmalarının sahibidir. En meşhuru "Minarenin Çağrısı"dır.

Bu zorba ahmak yöneticiler ne zaman Müslümanların yönetimini ele alsalar, Müslüman gençlerin dizginlerini İngilizce ve Fransızca eğitimi adı altında batılıların ellerine teslim ediyorlar.

Hatta matematik, tarih, Arapça ve din konularında bile eğitim sistemini kendi taraftarlarının ve batılı hayranlarının gözetimine verdiklerini göreceksiniz. Tabii ki bunun neticesi batılıların yıkımı gibi bir yıkım, batılıların dalaleti gibi bir dalalet olacaktır. Bu metodlar vasıtasıyla, Müslüman gençler tüm bunlara maruz kalıyorlar.

Onurlu, kalbinde hayat olan bir Müslüman nazarında durum oldukça açıktır. Okul kitaplarının her köşesine yaydıkları resimler ve içindeki sapkınlıklardan tutun da derslerin içerikleri, şiirler, sorular ve araştırmalara varıncaya kadar bu her yerde aşikârdır.

Mesela ister öğretmen, ister alim ya da farklı konularda uzman olan herhangi bir kişi olsun, fotoğraflarda daima sakalsız ve batılı kıyafetleri ile olduklarını görürsünüz. Onların fotoğraflarında sadece kötüler, hırsızlar ya da yaşlılar sakallıdır. Bu konuda sayılamayacak kadar çok olan örneklerden bir kaçını sayalım:

Haliçte okutulan ilkokul fen kitabının 156. sayfasındaki doktor resmi, 10, 11 ve 29. sayfalardaki baba ve diğerlerinin resimlerine bakın.

Yine ilkokul Arapça kitabındaki öğretmen resimleri, okullardaki çoğunluk gibi sakalsızdır.

Din dersleri bile bu uygulamadan kurtulamamıştır. Mesela ortaokul birinci sınıf kitabı 247. sayfasına bakın. Sakalsız bir doktor resmi vardır. Sanki sakalsız ve batılı kıyafetlerle olmazsa, doktor olamazmış gibi. Yine namaz kılan ve diğer insanların resimlerine bakın. Hepsi sakalsızdır.[125]

[125] Bu durum TC Milli Eğitimindeki “Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi” kitapları için de geçerlidir. 4. sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi kitabının

İngilizce ve Fransızca kitaplarına gelince… Bu kitaplardaki insanlar çoğunlukla siyah saçlı olmazlar. Arap ya da İslami görünüşlü olan insanlar varsa da bu oldukça nadirdir. Kitaplardaki olaylar ve hikayeler çoğunlukla Londra ve civarında geçer. Neden olmasın ki! Onlar batılıların o kadar etkisi altındadırlar ki tuvaletleri bile batılılarınki gibidir.

Aynı şekilde kadınların fotoğrafları da süslü püslü, açık saçık ve kısa kıyafetlidir.[126]

Lise dördüncü sınıf ev ekonomisi kitabı… Kızların fotoğrafları… Çoğunluğu gerçek fotoğraf ve diğerleri de elle çizilmiş sakalsız adamlar, süslü püslü kadın resimleri.[127]

Kadın ve erkeklerin iç içe olması için de özellikle çaba gösteriyorlar. Doktorların yanında süslü püslü hemşireler, erkeklerin yanında kadınlar, erkek öğrencilerin yanında kız öğrenciler bulunur.

Lise dördüncü sınıf ev ekonomisi kitabı… Kitap sürekli hamilelik, doğum gibi kadınlara dair konulardan bahsetmesine rağmen erkek doktorlardan bahseder ve onların resimleri bulunur. "Doktor çağırıyor", "Doktor ameliyatın gerçekleşmesi için

---

103. sayfasında ailenin öneminden bahsedilmektedir. Konuyla alakalı resimdeki annenin kıyafeti ise olayın vahametini göstermeye yetiyor. Altında dar kot pantolon, üzerinde dar bir kazak, saçları açık ve ayağında sivri burunlu, topuklu bir çizme… Tabii babaların her zaman ki gibi değil sakal, bıyıkları bile yok… Bu kitabın tüm resimlerini inceledim ve resimlerden hiçbirinde (başında tülbend olan, saçının yarısı açık yaşlı nine hariç) tesettürlü bir bayan göremedim. Bu bahsettiğim kitab, Din Kültürü kitabı. Diğer kitapları artık varın siz düşünün. *(yayıncı)*

[126] Burada dikkat etmemiz geren bir şey var. Tabii ki tüm bu resimler sakallı ve tesettürlü olduğu zaman fotoğraf çekilmesini caiz gördüğümüz anlamına gelmez. Bunlar sadece metodlarında batıya ne kadar özendiklerine dair delil getirmek babındandır.

[127] Yine Din Kültürü kitabı sayfa 18'de bir aile resmi var. Resimde anne mini etekli, saçları açıktır. Üzerinde varlığı belli olmayan bir bluz var. Baba ise kravatlı. Ve bırakın sakalı bıyığı bile yok. *(yayıncı)*

hemen kontrole geliyor"... Konu sürekli bu şekilde devam eder ki genç kızlar avret mahallerini tıp bahanesi ile erkeklere göstermeye alışsınlar. Tabii onlara göre onlar sadece doktordur, babaları mesabesindedir. Öyle değil mi! Peki ya üniversitelere devam edip başarı gösteren onca bayan doktor adayı nerede? Yoksa bir tane bile mezun yok mu!

Burada "doktor" kelimesinin kadın ve erkeği kapsayan anlamda kullanıldığını söylemek mazeret değildir. Kitaplardaki resimlerin hepsinin erkek olduğuna dikkat edin. Üstelik kitap, hamilelik ve doğum gibi kadınlarla ilgili konularla ilgili bir kitaptır. Bunun dışında süslü püslü kadınları gülümseyerek muayene eden erkek doktorların da resimleri vardır. Böyle yapıyorlar ki bu iş sıradanlaşsın, zaruret halinde ya da zaruret olmadan kadınların erkek doktorlara muayene olmalarında sorun yokmuş gibi görünsün. Üstelik binlerce kadın doktor varken!

Kadın ve erkeklerin karışık bulunmasına yönelik teşvikleri gözden geçirmek için ortaokul birinci sınıf Oxford sözlüğünün 21. sayfasına bakın. Bir şirket ofisi... İçinde kadın ve erkek memurlar, bayan sekreter resmi...

Sayfa 35'te bir deniz kıyısı, mayolu kadınlar ve erkekler... Durum onlara göre gayet sıradan. Bağnaz olan biziz, öyle değil mi![128]

Makyaj ve bunun için gerekli malzemelere gelince... Yine Oxford sözlüğüne bakınız. 12. sayfa bütünüyle bu konuyla ilgilidir. Geceliği ile aynanın önünde oturan bir kadın resmi ve önünde çeşitli makyaj malzemeleri ve onu izleyen küçük bir kız çocuğu. Tüm bunlar renkli. Makyaj malzemelerinin isimleri Arapça ve İngilizce olarak yazıyor.

---

[128] MEB tarafından hazırlanan 4. sınıf din dersi kitabından bir örnek daha. 51. sayfada muhtemelen ABD'deki turistik bir bölgede çekilmiş fotoğraf ve fotoğraftaki insanların çoğu şortlu. Resmin altında ise şunlar yazıyor: "Hiçbir ayırım yapmadan tüm insanları sever ve onlara saygı duyarım." *(yayıncı)*

Televizyon da batının ve taraftarlarının fesadlarından biri değil midir? Metodlarını sadece resimlerle anlatmakla yetinmiyorlar. Bir de bizzat canlı olarak evlerimizin içine sokuyorlar.

Yine ortaokul birinci sınıf kitabı 43. sayfada televizyon izleyen bir kız resmi. Altında da "O, televizyon izliyor/She's watching TV" yazıyor.

Lise ikinci sınıf İngilizce kitabının 54. sayfasında ismi Ömer olan bir gençle ilgili bir ders var. Allah sizin belanızı versin. Televizyon izleyen, komşularını rahatsız eden, televizyon izlediği halde annesine ders çalıştığını söyleyen bir çocuk için Ömer'den başka isim bulamadınız mı!

Sadece Oxford'un hazırladığı kitaplarda değil. Arapça, fen, kompozisyon, sosyal bilgiler ve diğer derslerin hepsinde de aynı şey var. Çünkü onlar daha önce de söylediğimiz gibi emellerini gerçekleştirmek, hedeflerine ulaşmak, fesadlarını yaymak için bütün metodları hatta dini bile suistimal ediyorlar.

Mesela ilkokul 4. sınıf matematik kitabı... Sorular genellikle televizyon almak ve seyretmek üzerine... Derste, alıştırmalarda ve sorularda sürekli fesada uğratan metodlarını kullanmaktan zevk alıyorlar.[129]

Sayfa 77'deki alıştırma... Bir sınıftan alınan televizyon ücreti 50 dinardır. Televizyon kaç dinardır? Tabii ki problemin yanında televizyon resmi vardır.

---

[129] 3. sınıf matematik kitabından (Aydın Yayınevi) örnekler: Sayfa 31: Efes antik tiyatrosuna bir tur düzenlenmiş. 1. hafta 378 turist, 2. hafta ise 145 turist katılmış. Bu iki haftada tura kaç turist katılmıştır? (Tur düzenlemek için hiçbir yer bulamadılar...) Sayfa 43: Dans eden 4 balerin resmi var (dikkat edin namaz kılan insan değil balerin resmi var) ve çocukların bu resim ile ilgili problem kurmaları istenir. Sayfa 62: Aslı, Cem, Figen ve Barış spor salonunda birlikte çalışıyorlar. Üzerlerinde de şort var. Bunların kaldırdığı kilolar ile ilgili bir problem soruluyor. Diğer bir 3. sınıf matematik kitabının (Yıldırım Yayınevi) 145. sayfasında ise (sanki başka örnek kalmamış gibi) jimnastikçi bir kadının bacaklarına geçirdiği kısacık bir taytla bacaklarını açarak açı ve açı çeşitlerini anlatıyor. *(yayıncı)*

Boş vakitlerin nasıl değerlendirilmesi gerektiğine dair bir konuda şunlar geçer... Evde herkes müzik dinleyerek ya da TV programları izleyerek boş vakitlerini değerlendirirler.

Dikkat edin... Tüm bunlar onların nazarında mutluluk verir. Hemen akabinde de "Dini vecibeleri yerine getirmek ve hakka tutunmaktan" bahsederler. Bu onların hile dolu siyasetleridir. Bu iki konunun nasıl olup da bir araya geldiğine şaşırmayın.[130]

Onlar sadece sevdikleri ve bildikleri konulardan örnekler veriyorlar. Çünkü her kap içindekini sızdırır. Ve kargayı kılavuz edinen kişinin burnu tabii ki pislikten kurtulamaz.

Denizcilik, kayak kulüpleri, lunaparklar, turizm ve dinlenme olarak adlandırdıkları her şey batı taklidciliği değil midir?

Mesela ilkokul 4. sınıf sosyal kitabı 51. sayfaya bakın.

Dinlenme alanları şu şekilde sıralanıyor: "Denizcilik kulübü, buz pisti, dinlenme tesisi, yaz tatilindeki turistik yerler..."

Fesad dolu müziği taze benliklere işlemeyi de hiç ihmal etmezler. Okullarında müzik dersi; müzik aletleri, sınıfları ve öğretmenleri ile tam kadro ders olarak yer alır. İlk ve ortaokulda zorunlu olarak öğretilir. Bunun için özel bir bütçe ayrılmıştır. Bilindiği gibi bu ders öğrencilerin fesadında, fâcir batılılar gibi olmalarında büyük pay sahibidir.

---

[130] Buna benzer bir şekilde tağutlarını, kanunlarını, hükümetlerini medhederken aynı zamanda İslam şeraitini de övdüklerine dair örnekler çoktur. Tıpkı demokrasi ile şûrâyı bir tutmaları gibi. Bunun dışında basiret sahiplerinin kanmadığı bir sürü hileler... Mesela İslami Terbiye kitabında "Kur'ân anayasadır" derken bütün arsızlıkları ile küfür içerikli sözler de sarf ederler. "Halk yönetimin kaynağıdır ve yönetim sistemi demokrasidir" sözü gibi. Bunun yanı sıra çoğunluk hatta herkes, yahudi ve hıristiyanlar bile Kuveyt anayasasının Kurân olmadığını bilir. O anayasa, Mısır ve Fransız anayasalarından alınmış olan Abdullah Salim Sabbah'ın anayasasıdır. Müslümanların çocuklarına söylenen yalanları, sahtekarlığı ve hileleri bir düşünün.

Müzik kitaplarına baktığınız zaman taklid ettikleri batıya dair bir sürü ahmaklık görmeniz mümkündür. Kitabın hemen girişinde şöyle yazar:

"Müzik eğitiminin amacı, müzik yeteneklerini keşfetmek ve gözetmektir."[131]

Bununla şarkıcı ve dansçı olmaya uygun olanları kasdediyor.[132]

Gençlerin zihnine kazımak için kitabın arkasında yer alan "Müzik Hakkında Dediler ki" başlığı altında yazanlar da sizin için birer delildir.

"Müziği hisseden kalp temiz kalptir. Ona günahlar sızamaz. Müzik ruhu canlandırır, nefsi üzüntülerden kurtarır. Müzik ahlaki eğitimdir. Eğer bu konu iyi bilinmiyorsa gençlere zorunlu olarak öğretmemiz gerekir." (Aristo)

---

[131] 5. sınıf müzik kitabı (Okyay Yayınları) sayfa 9: "Müzik hayatımızın ayrılmaz bir parçasıdır. Bebeklikte başlayan birlikteliğimiz, hayatımız boyunca sürer. Hayatımızın birçok anında müzikle eğlenir, müzikle dinleniriz. Müzik en temel gereksinimlerimizden birisidir. İnsanın, kendini anlatmasında önemli bir araçtır. Günlük hayatımızın birçok anında müzik vardır. Uykudan uyandığımızda müzik dinleriz. Müzik dersimizde şarkılar, türküler çalar, söyleriz. Koro ve çalgı topluluğu çalışmalarına katılırız. Teneffüslere bile artık zil sesiyle değil, müzik yayınıyla çıkıyoruz. Gün boyunca müzikle birlikteliğimiz devam eder. Müzik, toplumda yaşayan insanlar arasındaki dostluk ve kaynaşmanın en önemli öğelerinden birisidir. Müzik dinleyerek, şarkı söyleyerek ya da çalgı çalarak insanın hem yaratıcılığı gelişir hem de kendine olan güveni artar. Müzik böylece insanın sağlıklı bir kişilik kazanmasına da yardımcı olur." Şu ifsada bir bakın! Allah yardımcımız olsun. *(yayıncı)*

[132] Müziğin eğitim olarak isimlendirilmesi bu okullardaki hilelerden biridir. Dini de "İslami eğitim" olarak adlandırmaları gibi. Neden olmasın ki. Resmi, fotoğraf çekmeyi sanat eğitimi; dansı, oyunu beden eğitimi; tağutlara ve kanunlara saygı göstermeyi askeri ve milli eğitim olarak isimlendiriyorlar ya. Irak gibi bazı devletlerde de "Milli Sosyalist Eğitim" vardır. Oysaki eğitim, bir kimseyi yetiştirmek ve bilgisini arttırmaktır. Müziğin ne gibi faydası var, yıkımdan başka nedir?

"Müzik sevgi ve barış dilidir. Hükümetlerden daha yüksek, felsefeden daha derindir." (Bethoveen)[133]

Bu sözlerdeki apaçık iftiraları ve sapkınlığı bir düşünün. Bu milletin nazarında vacib, mubah, haram olan şeyler Aristo ve onun gibi helak ehli olan filozofların belirlediği şeylerdir. Müzik de onların bu vaciblerinden biridir.[134]

Şunu da söylemekte fayda vardır. Eğitim sisteminin durumunu bilmeyen pek çok kişinin zannettiği gibi müziğin yıkıcılığı söz konusu okullarda sadece müzik eğitimi olarak adlandırılan müzik dersleri ile ilgili değildir. Bazıları haram olan bu müzik derslerinin kaldırılması yönünde çağrı yaparken eğitim sisteminin diğer yönleri konusunda sessiz kalıyorlar. Oysaki bu eğitim sistemi gençler arasında müziğin revaç bulması ve sevilmesi için çalışıyor. Bunda bir beis görmüyorlar.[135]

Mesela ortaokul birinci sınıf Oxford sözlüğünün arka kapağına bakın. Orada çalgı aleti çalan bir adam resmi yer alır. Yine sayfa 49'da yanlarında İngilizce isimleri ile bir sürü müzik aleti ve bunları çalan adamların resimleri. Ve batılı ülkeleri dolduran ahlaksız adamların resimleri...

Bunlar da sadece İngilizce kitapları ile sınırlı değildir. Aksine Arapça ve matematik kitapları ile diğerlerinde de aynı şeyler yer alır.[136]

---

[133] 4. sınıf Türkçe ders kitabı sayfa 106: "Müzik; insan ruhunu dalgalandıran, okşayan ve ona ince zevkler tattıran üstün bir sanattır. -Hugo Riman" *(yayıncı)*

[134] Biz bunları, bizim dinimizden başka bir dinleri olduğunu abartmaktan, saçmalamaktan veya düşüncesizlikten dolayı söylemiyoruz.

[135] Dersler dışındaki müzik uygulamaları için, bayrağa saygı esnasında sıraya girildiğinde, okul oyunlarında ve düzenlenen törenlerde yapılanlar yeterli delildir.

[136] MEB 4. sınıf Türkçe kitabının 6. ünitesinin adı güzel sanatlardır. Bu ünitede ressamlık, heykeltıraşlık, kemancılık, tiyatroculuk ve operayı bir meslek olarak gösterir ve çocuklar bu mesleklere özendirilir. 4. sınıf matematik ders kitabı (Koza Yayınları) sayfa 172'de "Grafikler Ne Diyor" konusunda, 194 öğrenciye ileride hangi mesleği seçmek istediği

Matematik kitaplarında da haram olan çalgıların resimleri bulunur. Gençler onları sevsinler, kalpleri onlara alışsın, bir daha reddetmesinler diye Haliç devletlerinin okutulması üzerinde anlaştıkları ilkokul birinci sınıf kitabının 7. sayfasında çeşitli resimler yer alır. Aralarında bir davul resmi vardır. Altında da "Silindir şeklinde olanın altına işaret koy" yazar. Lise 4. sınıf ev ekonomisi kitabı 151. sayfa: "Boş vakitlerdeki meşguliyetler şunlardır: Gençlerin dinlenmeye, rahatlamaya ve eğlenmeye ihtiyaçları vardır. Bunu, müzik dinlemek ya da kitap okumak gibi faklı şekillerde yaparlar."

Tüm bunlar eğitim sistemindeki bu konuyla alakalı örneklerin sadece bir kısmıdır. Eğitim metodları bu örneklerle doludur. Hepsini saymaya yerimiz yetmez. Yukarıda da dediğimiz gibi bazı kimseler meselenin müzik derslerini kaldırmakla çözüleceğini düşünüyorlar. Aslında bu kimseler kendilerini kandırmaktadırlar. Onlar bundan daha fazlasını görmezden geliyorlar.

Kitaplarındaki resimler sadece müzik aletleri ile dolu değil tabii ki. Bunun yanı sıra fesadları içinde dostlarının yiyeceği olan domuz da vardır. Hayvanların resimlerini çizdiklerinde mutlaka onu da aralarına yerleştirirler. Ortaokul birinci sınıflar için olan Oxford sözlüğünün 56. sayfasına bakın. Bir domuz resmi yer alır ve altında ismi yazar: Pig!...

Batılı dostlarından aynen alarak kullandıkları görgü kurallarında bile özenti vardır. Yeni metoda uygun olarak yazılmış Arapça kitabına bakın. "Sol elle ve çatal bıçak ile yemek ve içmek"...

Batıdan ithal ettikleri bir sürü hurafe, fasid inanış ve düşünceleri bu eğitim metodu sayesinde Müslümanların çocuklarının zihinlerine aktarmaktadırlar. İşte birkaç küçük örnek...

Lise 2 İngilizce kitabı 6. sayfaya bakın. Kanadları olan çocuk resimleri... Ortaokul 1. sınıf İngilizce kitabı 31. sayfa. Haya-

sorulmuş ve öğrencilerin verdikleri cevaplara göre grafik oluşturulmuş. En çok istenen meslek şarkıcılık ve 30 kişi ile birinci sırada! *(yayıncı)*

let dedikleri bir resim ve "Sanırım bir hayalet gördüm" diyen bir çocuk. Resmin altında da "ghost" (hayalet) kelimesi.[137]

Bu kitap kapağından tutun da, içindeki pek çok konuya kadar gençlerin içine hayal kahramanlarına saygı gösterme fikrini yerleştirmeye çalışmaktadır. "Süper Falkon" ya da "Süper Şahin" gibi... İki kanadı olan bir adam havada uçar, büyük güçleri ile olağanüstü işler başArapilir. Tabii ki bu kahraman İngiliz'dir. Zayıflara yardım edip insanları kurtarır. Bu kahramanın, kitabın kapağında ve 6. sayfasında büyük bir resmi vardır. 7. sayfada bir kamyoneti taşıyan bir resmi vardır. Resmin hikâyesinde havada uçar ve bir çocuğu kurtarır. Yine kırkıncı sayfasında bir dağın üzerinden düşen bir çocuğu kurtarır.

Batılı kafirlerin kokuşmuş kültürleri, ülkelerinin durumları, okulları, şairleri, yazarları, felsefecileri, başkanları hatta kanunları, mahkemeleri, davaları... Tüm bunların hepsi bu metodlar vasıtasıyla anlatılır.

Shakespeare, Vasco de Gama, Macellan ve diğerleri İngilizce, Arapça, Tarih ve Coğrafya kitaplarında çok önemli şahsiyetler ve kahramanlar olarak öğretilir. Hikâyeleri bu derslerde sürekli tekrar edilir ve anlatılır durur. Bunlar, liselerde özellikle edebiyat bölümlerinde kat kat arttırılır.

Onları, dünyaya eşsiz hizmetler sunmuş önemli kişiler olarak anlatırlar. Bütün bu anlattıklarımız tarih ve coğrafya kitaplarında mevcuddur. Muhammed Kutub "Muasır Gerçeğimiz" adlı kitabında şöyle der:

"Vasco de Gama, İbn-i Mecid'in defterleri sayesinde yolculuğunu tamamladığı zaman yolculuğunun asıl hedefini açıklayan şu meşhur sözünü söylemiştir:

---

[137] 4.sınıf Türkçe kitabı sayfa 104-105'de "Sesini Yitiren Flüt" parçasında "Pan", eski yunan efsanelerinde çobanların tanrısı (putu) olarak tanıtılır. İnsan başlı bir keçi şeklinde tasvir edilmiştir. "Triton" ise eski yunan efsanelerinde deniz tanrısı (putu) Poseidon'un oğludur. Triton'un gelecekten haber verdiğine inanırlar. (yayıncı)

«İslam'ın boynuna ipi taktık! Şimdi geriye boğularak ölmesi için ipi çekmek kaldı!»

Aslında hedefleri gayet açıktır: Haçlı seferleri... Ancak biz bu olayı çocuklarımıza aktarırken bunun ilmi bir yolculuk olduğunu söylüyor, küfür gazvesinin etkisiyle gerçekleri bilmezden geliyoruz.

Haçlıların İslam alemine gerçekleştirdiği diğer bütün yolculuklar da aynı şekildedir. Amaçları İslam ülkelerine sızmaktır. Kendilerine yardımcı olmaları için idarecilerine başvururlar. En meşhurlarından biri İslam topraklarını istila edip Müslümanların haçlılara boyun eğmesini hedefleyen Macellan'ın yolculuğudur. Biz bu yolculuğu çocuklarımıza tarihteki en büyük "ilmi yolculuk ve keşif" olarak okutuyoruz.[138]

Keşif olması konusuna gelince... Evet... Bu doğrudur. Macellan'ın yaptığı bir keşiftir. Ancak ilmi olmasına gelince... İşte bu tarihin en büyük yalanlarındandır.

Bu yolculuk Avrupalılar açısından bir keşiftir çünkü o dönemde Avrupalılar bizim topraklarımızla ilgili duyduklarından başka pek bir şey bilmiyorlardı. Ancak, biz kendi ülkemizi bilmiyorduk da Macellan'ın gelip bizim için keşfetmesini mi bekliyorduk! Çocuklarımıza anlatıldığı ve bizim de tarihte(!) de okuduğumuz gibi..."

Muhammed Kutub yine aynı kitabının bir başka yerinde şöyle diyor:

"Çocuklarımıza Fransız saldırısının büyük bir fetih olduğunu öğretiyoruz. Sadece Fransa için değil Mısır için de... Çünkü bu devrim onlara göre Mısır'ın medeni dünyaya açılması ve

---

[138] Macellan papaya, Filipinlere yolculuk yapmak ve oradaki Müslümanları haçlı egemenliğine almak için izin isteyen sayısız mektup yazmıştır. Sonunda papa izin vermiş, o da "ilmi keşif(!)" yolculuğunu gerçekleştirmiştir. Haçlı bayrağını İslam topraklarında yükseltmek isteyince Müslümanlar onu öldürmüştür. Biz ise çocuklarımıza onu ilmi keşiflerin kıymetini bilmeyen "barbarlar" öldürdü diye öğretiyoruz!

karanlıklardan aydınlığa çıkmasıdır. Hala daha mezuniyet sınavlarında sorulup duran sorular vardır. Birinde «Fransız saldırısının Mısır'a faydalarını sayınız» der. Bir diğerinde «Fransız saldırısının Mısır karşısındaki kahramanlığını anlat» der. Tabii ki eğitim sistemi bir kez olsun bunun İslam'ın en önemli merkezlerinden birine karşı düzenlenmiş bir haçlı saldırısı olduğundan bahsetmez.

Napolyon düzenlediği bu saldırının hedeflerini kendisi anlatmaktadır zaten: «Fransa ile İngiltere arasındaki sömürge rekabetinden dolayı Mısır'ı İngiliz imparatorluğunun yolunu kesmek için bir üs edinmek»

Bu saldırıların hedeflerini ahmakça bilmezden geliyorsunuz. Matbaanın ve ilmi araştırmaların hedefleri ile imparatorluğun yolunu keserek, İslam şeriatını ortadan kaldırarak, yerine beşeri kanunlar koymanın ne alakası var?

Ancak bu olayın İslam'a karşı belli hedefleri olan bir haçlı saldırısı olduğunu bilirsek, her şey o zaman açıklanır."

Biz yine fesad medreselerinde okutulan kitaplardan örneklere devam edelim.

Lise ikinci sınıf İngilizce kitabının sayfalarını çevirdiğinizde, adeta bir İngiliz gazetesinin sayfalarını çeviriyormuşsunuz izlenimine kapılırsınız. Propagandaları, ilanları, kültürü ve resimleri ile...

Lise ikinci sınıf dilbilgisi kitabında bile "Uzayın Fethi" adlı bir konu vardır. Amerika ve Rusya uzayda gerçekleştirdikleri yüzünden medhedilir.

Kitaplarının her yeri cömert olarak nitelendirdikleri batılılara övgülerle doludur. Ortaokul 3. sınıf dilbilgisi kitabında 47. sayfada "cömertlik" konusu işlenir ve söz konusu cömertlik çeşitlerinden bahseder.

"Bir adam Paris Üniversitesi'ne, üniversitede okuyan öğrencilere has bir mahalle kurulması için 10 milyon frank bağışladı. Cömertlik sadece erkeklerle sınırlı değildir. Nitekim bir

Fransız gazetesi bir kadının bütün servetini Paris Üniversitesi'ne miras bıraktığını yazmıştı."

İslam tarihinden verilebilecek cömertlik örnekleri kalmadı mı ki Paris'ten erkek ve kadınları örnek veriyorsunuz! Yoksa bu batı sevgisi, onlara ve dostlarına hayranlıktan dolayı mı?

Lise ikinci sınıf "Yeni Mütalaalar" kitabında bir konu yer alır. "Kadın, erkeğin mutluluğunun ve mutsuzluğunun kaynağıdır" başlıklı beş sayfalık bir konu. Yarım sayfa bu nitelikteki iki Müslüman kadın örneği verdikten sonra, geriye kalan sayfalar batılı kadın ve erkekleri övmeye ayrılmıştır. İsviçre'de yaşamış fakirlerin babası, merhametli, dindar(!), insanoğlunun öğretmeni olarak bilinen bir adamın hayat hikayesini anlatmaya başlar. Ta ki ölümünden sonra kabri üzerinde yazan yazıyı aktarıp ruhuna rahmet(!) okuyarak bitirirler. Yine bir kadına duyduğu aşka ve mektuplarına da kitapta yer verilir. "Sevgilim" ve "sevgili arkadaşım" ismiyle yayınlanır. Sevgilisinin de onurlu davranışlarını ve cömertliğini(!) överler.

Yunanlı filozof Sokrat'ın hayat hikayesi de kitaplarda yerini alır. Onu yumruklayan, tekmeleyen, başından aşağı soğuk su döken kötü ahlaklı, çirkef karısı karşısındaki sabrı medhedilir.

İngiliz şair John Milton'ın yetenekleri, sanatı, edebiyatı ve karısı karşısındaki sabrı...

İngiliz filozof Herbert Spencer'ın medhi 96. sayfada yer alır. 97'de de Darwin, güzel sanatlar başlığı altındaki müzik konusunda medhedilir.

İnsan bunların batılı efendilerine ve yandaşlarına duyduğu büyük ilgiye, medeniyetlerinden büyülenişlerine hayret ediyor. Hatta bu dersin Arapça mütalaa dersi mi yoksa Fransızca, İngilizce veya Yunanca mütalaa dersi mi olduğunu anlayamıyoruz!

Fesad medreselerinde sadece batılı kafirler medhedilmekle kalmaz. Bunun yanı sıra İslam topraklarında Allah düşmanlarına büyük hizmetler sunan, batının kokuşmuş kültürüne hayran olan batı taraftarlarından övgüyle bahsedilir. Onları edebiyatçı,

düşünür, şair, reformcu olarak vasfederler. Taha Hüseyin, Tahtavi, Hüda Şiravi, İhya Ebu Mazi, Sa'd Zuglol, Mustafa Nuhas ve diğerleri…

Batılıların utanç ve rezillikle dolu hayatlarından alıntılara, makale, kitap ve yazılarına yer verirler.

Batılıların toplumsal ilişkilerini, davalarını taklid ederler. Bunları da eğitim metodları içinde okuturlar. Aynı şekilde geleneklerini ve yaşam tarzlarını da…

Mesela ilkokul dördüncü sınıf kompozisyon kitabı 21. sayfa: "Her yıl 21 Mayıs'ta temizlik haftası kutlanır. Bununla ilgili dört pankart yaz."

Lise ikinci sınıf biyoloji kitabında 289. sayfada nüfus sorunlarından bahsedilir. Nüfus planlamasına çağrı yapılır. Mesela kadınların doktor kontrolünde doğum kontrol hapı kullanması ve buna benzer doğum kontrol yöntemlerine yönlendirmeler vardır.

Batılıların kanun ve mahkemelerini övmeleri ayrı bir zillettir. Lise ikinci sınıf İngilizce kitabı, "the law" (kanun) başlığı altında bütün bir konu boyunca Roma, Fransa ve Napolyon'un kanunlarından bahseder. İngiliz kanunu iki sayfa boyunca uzun uzun anlatılır. İngilizce yazılmış "law" (kanun) ifadesiyle mahkemeleri ve kanunları uzun uzun tasvir edilir. İslam şeriatına gelince… Ona aynı konuda sadece bir satır yer ayrılmıştır. Ve yanı başında da çölde, önünde bir bedevi topluluğunun oturduğu kır çadırının kocaman bir resmi. (Allah onlara lanet etsin!)[139]

---

[139] 5. sınıf sosyal bilgiler kitabı sayfa 141 de "Yaşamımızın Her Alanında Demokrasi" Başlığı altında şöyle yazmaktadır: "Toplumsal yaşamı düzenlemek için konulmuş kurallara uyulmadığında, toplumun her kesiminden insan zarar görebilir. Kurallar her zaman yazılı olmayabilir. Gelenekler, ahlak kuralları, örf ve adetler, hatta görgü kuralları bile yaşamımızı düzenlemek için vardır. Kimi zaman sözlü olan bu kurallar, yazılı hukuk kuralları kadar etkili olur. Fakat demokrasinin temeli olan hukuk kuralları toplumun her kesimi için bağlayıcıdır ve vazgeçilmezdir. Demokrasinin olmadığı yerde insan hakları, eşitlik, özgürlük gibi

Sanki İslam şeriatı sadece çöllere ve bedevilere uygundur, medeniyetle alakası yoktur. Bu, gençlerin zihinlerine kazımaya çalıştıkları şeylerin en önemlisidir. Allah'ın dinine karşı açılan bu savaşı bir düşünün.

Sayfa 37'de İngiliz hükümetinin toplantılarının büyük bir resmi vardır. Sayfa 19'da "Birleşmiş Milletler Teşkilatı" ile ilgili tam bir konu. Tabii ki orada BM kötülenmiyor. Asla!... Buna örnek olarak yine Kuveyt ve Haliç'te okutulan sosyal bilgiler kitabının 160. sayfasına bakınız. BM Kuveyt heyeti üyelerine övgüler... Yine aynı konuda yahudi UNESCO teşkilatına yönelik methiyeler...

Evet... Günümüz fesad medreselerinin eğitim metodlarında batılılara karşı hayranlık beslemek, onların kurum ve kuruluşlarını övmek, onları dost ve kardeş olarak nitelendirmek ve bu şekilde gençleri ifsad etmek şeklinde cereyan eden eğitim anlayışlarına dair örnekleri burada bitiriyoruz. Şimdi üçüncü olarak Arap tağutlarını ve sistemlerini övmeleri ve bu şekilde gençleri ifsad etmelerine dair örneklere geçebiliriz.

c- Arap Kavmiyetçiliği Üzerine Kurulu Bir Eğitim Anlayışı

Kavmiyetçilik, Arapcılık, vatanseverlik, kokuşmuş cahiliye şovenizmi, Arap tağutları, Arap ülkelerinin üniversiteleri, dayanışma meclisi ve bunlar dışındaki diğer kurumları övme ve bunlara özendirme konusu en çok bilinen konulardandır. İşte buna dair bazı örnekler:

---

değerler korunamaz. Demokratik yaşamın temeli, sorunun çözümüne katılım ile mümkündür. Birlikte alınan kararların, karara katılan herkes tarafından yerine getirilmesi gerekir. Katılımın en iyi örnekleri ise oy kullanmak ve aday olmaktır." Burada Allah'ın dininden başka bir din olan demokrasiyi övmeleri ve şirk seçimlerine katılmayı medhetmeleri bir kenara... Şeyh, Arap toplumlarında okutulan kitaplarda İslam şeriatından sadece bir satırda bahsedildiğini söylemektedir. TC'de bu kadarına bile yer vermezler. *(yayıncı)*

Arap kavmiyetçiliği: Milli Eğitim Bakanlığı okulların eğitim metodları konusunda hedeflerini şöyle tanımlarlar:

"Ortaokul öğrenciyi ulusal kültür konusunda donatarak ilkokulun özel amacını, görevini tamamlar.[140]

Lisenin en önemli hedefleri ise kendilerinin ifadesi ile şöyledir:

"Arap kavmiyetçiliğini tarih derslerinde öne çıkarmak. Arap tarihinde gerçekleşen herhangi bir Arapcılık olayına itibar etmek. Aralarında kopukluk olmaksızın diğer olayları tamamlayan bir halka olarak coğrafyada da durum aynı şekildedir. Arap birliğinin unsurlarını ön plana çıkarıp tarihi ve coğrafi temellerine dikkat çekmek."[141]

Bu durumda konu ulusal eğitim olarak adlandırdıkları derslerle sınırlı kalmıyor. Ancak ulusal eğitim şeklinde adlan-

---

[140] 1964 yılında Bağdat'ta düzenlenen Arap Milli Eğitim Bakanlığı Kongresi'nin kararlaştırdığı Arap Birliği misakında şöyle yazar: İlk madde: "Eğitim ve öğretimin amacı şuurlu, aydın, Allah'a iman eden Arap gençleri yetiştirmektir." Dikkat edin, Allah'a iman nasıl olacak. Herhangi bir din, ümmet ya da ne çeşit bir iman olduğunu açıklamayan soyut bir şekilde... Bu Müslümanların mı, Hıristiyanların mı yoksa başkalarının imanı mı? Bu kapalılık Müslüman-kafir bütün Arapları sancağı altında toplamak istedikleri kavmiyetçiliklerinin bir gereğidir. Sonra şöyle der: "Vatanına sadık, kendine ve milletine güvenen, ulusal ve insani mesajını idrak etmiş..."

[141] MEB'in teşkilat ve görevleri hakkında kanun: Kanun no: 3797. Görev: Madde 2- MEB'in görevleri şunlardır: "Atatürk inkılab ve ilkelerine ve anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin milli, ahlaki, manevi, tarihi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren, ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan TC'ye karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş vatandaş olarak yetiştirmek üzere, bakanlığa bağlı her kademedeki öğretim kurumlarının öğretmen ve öğrencilerine aid bütün eğitim ve öğretim hizmetlerini planlamak, programlamak, yürütmek, takip ve denetim altında bulundurmak." (yayıncı)

dırdıkları dersi zaten başından sonuna kadar bu konuya hasretmişler. Bu dersten başka tarih, coğrafya ve diğer bütün derslerde de bunu kullanıyorlar. İşte size örnekler:

İlkokul dördüncü sınıf kompozisyon kitabının girişinde şöyle yazar: "Bu metodda öğrencilere uygun kolay konuları ele aldık. Ulusal eğitimlerinde pay sahibi... Onlara büyük Arap vatanlarını ve bölgelerini öğretir."

Sayfa 46 alıştırmalar, konu: "Vatanım"...

"Ben bir Arap çocuğuyum. Ülkem Kuveyt. Arap Haliç'inde bulunur. Bütün Arap ülkeleri benim büyük vatanımdır. Çünkü Araplar benim ailem ve kardeşlerimdir."

Tabii ki işlenen konuları, Araplara karşı duyulan sevgi ve dostluğun manasını güçlendirip destekleyen araştırmalar izler.

Sayfa 79: oku ve cevapla. "Filistin bir Arap ülkesidir. Allah'ın izniyle zafer gerçekleşinceye kadar savaşları bitmeyecektir. Arap bayrağı Filistin topraklarında yükselecektir." Dikkat edin... Sadece Arap!

Sayfa 195: yedinci alıştırma. "Kudüs Arapdır" başlığı altında şunlar yazar: "Kudüs bir Arap şehridir. Bütün Araplar ona saygı duyarlar. Bütün Müslümanlar ve hıristiyanlar onun için kendilerini feda ederler. Çünkü orada Mescid-i Aksa vardır. Orada hıristiyanların hac ettikleri kutsal mekanlar vardır. Bütün düşmanlardan kurtuluncaya kadar Araplar rahat etmeyecek, içleri huzurlu olmayacaktır. Bütün yabancılardan arınıp Arap olarak kalıncaya kadar..."

Sözlerindeki büyük yanlışı fark ettiniz mi? (Bütün Müslümanlar ve hıristiyanlar ona kendilerini feda edecekler) Kavmiyetçilikleri ile nasıl da küfrü ve İslam'ı bir araya getirip kardeş yapıyorlar. Hıristiyanların, Filistin'in Arap kalması için kendilerini feda edeceklerini söylüyorlar. Bu yüzden sınavlarında ya da sınav öncesi alıştırmalarında işlenen ana tema, Müslüman ya da hıristiyan fark etmeksizin Arapların kardeşliğidir. Bundan dolayı Müslümanların ve hıristiyanların Beyt-i Makdis'i kutsal kabul

ettikleri, bütün Arapların sadece Filistin için savaşacakları, hıristiyanlarla dost olduğumuz ve onların da bizimle dost olduğu ve buna benzer sapkın itikadlar soru cevap yolu ile öğrenciye telkin edilir.

İşte muvahhidlerin evladları, “La ilahe illallah’ın” hakları yerine onun muhalifi olan Arap haklarını böyle öğreniyorlar. Gördüğünüz gibi en önemli hakları Yahudi, hıristiyan vs ile kardeşlik etmektir. Onlara göre önemli olan Arap olmaktır.

Ortaokul ikinci sınıf sosyal bilgiler kitabına bakın: “Arap toprakları üç semavi dinin (!) de beşiğidir. Yahudilik bu dinlerin ilkidir. Hıristiyanlık bu semavi dinlerden ikincisidir.”

Daha sonra yahudilik ve hıristiyanlığın incelenmesine geçerler.[142]

“İncil, miladi birinci yüzyılda Seyyid Mesih’in öğrencileri tarafından tedvin edilmiştir. 39. şekle bakınız.”

İşaret edilen şekilde üzerinde haç resmi olan bir kilise resmi yer alır. Altında da, “Kudüs’teki Kıyamet Kilisesi” yazar.[143] Bu resmi Kabe ve Mescid-i Aksa’nın resminden önce koyarlar.

---

[142] Lise ikinci sınıf dilbilgisi kitabında şöyle yazar: “Bu ülkeler Muhammedi, İsevi ve Musevi dinlere komşuluk etmiştir.” Bu isimler üzerine nasıl yoğunlaştıklarına dikkat edin. Dinleri nasıl da peygamberlere nisbet ediyorlar. Sanki bu dinlerin mucidi ve müellifleri peygamberlermiş gibi!...

[143] Hıristiyanlar bu kiliseyi bugün böyle isimlendiriyorlar. Bu metodun uygulayıcıları da bu isimlendirmeyi taklid ediyorlar. Hafız İbn-i Kesir’in de belirttiği gibi (2/92) doğrusu bu kilisenin gerçek isminin “Kamame (çöplük) Kilisesi” olduğudur. Bunun nedeni bir pislik ve çöp yığınının üzerine bina edilmiş olmasıdır. Mesih zannedilen kişinin çarmıha gerildiği yer olması nedeniyle yahudiler bu yeri çöplük yapmışlardır. Çünkü hıristiyanlar bu mevkiyi kutsal sayıyorlardı. Yahudiler de onlara inad olsun diye çöplüğe çevirdiler. 300 yıl boyunca böyle kaldı. Ta ki kralları Konstantin gelinceye kadar. Konstantin çöplüğün süpürülmesini emretti. Yerine kilise inşa etti. Bu nedenle insanlar o zamandan beri kiliseyi Kamame (çöplük) kilisesi olarak adlandırmışlardır.

Tabii ki İncil'in ve Tevrat'ın tahrifinden hiç bahsetmezler. Bunlardan sonra İslam'ı zikrederler ve şöyle belirtirler:

"Ey öğrenci, senin vatanının mevkisi çok önemlidir. O, din ve medeniyet açısından da önemli bir konumdadır."

Aynı kitabın 142. sayfasında tağutlarına hitabda şunları yazar:

"Bu uzun düşmanlık zincirinden ne Mescid-i Aksa ne de Hıristiyan din adamları kurtulamamıştır."[144]

Aynı kitapta Kuveyt ile ilgili bir ders: "Arap kardeşliği komşular arasındaki sınır sorununu çözdü."

Bu söyledikleri Tağut Arap kardeşleri Saddam Hüseyin'i kışkırtmaktan başka bir şeye yaramaz.[145]

Genel olarak bu hususlara kitaplarında sık sık rastlamak mümkündür. İşte size konu başlıklarından kısa kesitler...

"Arap medeniyeti, Arap kardeşliği, Arap şehirleri teşkilatı, Arap kutsallığı, Araplar, Araplar, Araplar!..."

Peki ya İslam?! Eğer İslam'ı zikrederlerse, ona tâbî oldukları anlamı çıkar. Onlar İslam'a tâbî değil ki!

Ortaokul ikinci sınıf sosyal bilgiler kitabı da bu tür yanlışlarla doludur. Başından sonuna kadar Arap kavmiyetçiliği ko-

---

144 Kafirlere olan övgüleri yahudiler (mütefekkir ve felsefeciler gibi) ve hıristiyanlarla (kavmi kardeşlik gibi) sınırlı değildir. Bunlara hindu ve diğerleri de dahildir. Mesela ortaokul ikinci sınıf dilbilgisi kitabı 25. sayfaya bakın. Konu, Kuveyt'in Hindistan ve Afganistan ile olan ticari ilişkilerinden bahseder. Şöyle der: "Hindistan, politikalarında Arap meselelerine sempatik yaklaşımın etkili olduğu bir ülkedir." Evet, o Hindistan ki gece gündüz Müslümanları katlediyor!

145 Bu satırlar Arap kardeşleri ve komşuları olan Saddam Hüseyin'in Kuveyt'i işgal etmesi ve Kuveyt'i Irak'ın bir parçası haline getirmesinden önce yazılmıştır. Saddam Kuveyt'i işgal ettikten sonra Amerika ve yandaşları gelip tekrar Kuveyt'i Kuveyt tağutlarına iade edinceye kadar hepsi dünyanın dört bir tarafına kaçmışlardı. Arap kardeşliğinin onlara ne fayda sağladığını bir anlayabilseydim! Bilmiyorum ki bu kardeşlik, söz konusu işgalden sonra sadece eğitim metodlarındaki ibarelerde mi kaldı!

nusuna yoğunlaşır. Zaten kitabın üzerine açıkça "Arap ülkesi" ifadesi de yazılmıştır. İsmin altında Arap ülkelerinin haritası, üzerinde hepsinin bayrakları yer alır.[146]

Kitabın girişinde şöyle yazar: "Eğitimin amacı öğrenciye ülkesini tanıtmaktır. Kendini feda etmek, ülkesini sevmek ve onunla gurur duymak gibi ulusal duygu ve sorumluluklarını geliştirmektir." Kimin için kendini feda edecek?

Sanırım okuyucu, bu sorunun cevabını biliyor. Tabii ki sistem, yönetimdeki hükümet ve tağutları için. Vatan derken kasdettikleri kesinlikle budur.

Lise ikinci sınıf sosyal kitaplarından "Arap ülkesi" adlı kitapta bu tür konulara geniş yer vermektedir. Arap tağutlarını övmektedir. Tağut Cemal Abdunnasır'a övgü:

"Ülke bu kaostan 23 Haziran 1952'de Cemal Abdunnasır önderliğinde gerçekleştirilen devrimle kurtuldu."

214. sayfada Arap kültür birliği hakkında konuşurken İslam'ı da zikrederler: "İslam'ın diğer dinlere hürmet göstermesi, Arap birliğinin esaslarındandır."

Bundan daha büyük bir tahrif ve sahtekarlık olabilir mi? İslam, müşriklerin tahrif olmuş dinlerine saygı mı gösteriyor yoksa onlarla mücadele edip onları dinlerini terketmeye ve Müslüman olmaya mı davet ediyor? Ya da dinlerini bırakmazlarsa, boyun eğip cizye vermeye mi çağırıyor?

Müziği de daha önce anlattığımız gibi milliyetçilik için suistimal ediyorlar. Ortaokul birinci sınıf müzik kitabında şöyle

---

[146] Ortaokul birinci sınıfta "Kuveyt ve Arap Halici" adlı bir kitap vardır. 3. sınıfta da "Arap ülkesi" adlı kitap vardır. Tabii "Dünyadaki Müslümanlar" diye de bir kitap vardır. Bu kitap da hükümetin uyguladığı eğitim metodundaki diğer kitaplar gibi çarpıtılmış bir kitaptır. Çağdaş tağut sistemlerini Müslüman olarak aktarır. Onlara karşı sevgi ve dostluk beslemeyi tavsiye eder. Burada bunu ele almamızın sebebi Kuveyt'i her şeyden önce gördüklerini açıklamaktır. Sonra da Araplar gelir. İslam ve Müslümanlardan önce...

derler: "Müzik eğitiminin hedeflerinden bir tanesi de milli şuuru geliştirmektir."

Filistin'in laik "Kurtuluş Örgütü"nü de övmekten geri durmuyorlar. O da zaten kendi habis sistemleri gibi bir sistem kurmak için çalışmıyor mu? İşte size lise ikinci sınıf sosyal bilgiler dersi kitabından bir paragraf:

"Örgütün gerçekleştirmiş olduğu fedakarlıklar, liderinin ortaya koyduğu kararlılık, tecrübe ve siyaset, Arap devletlerinin verdiği maddi-manevi destek, pek çok devletin Filistin Kurtuluş Örgütü'nü Filistin'in tek yasal temsilcisi olarak kabul etmesinde etkili olmuştur."

Aynı kitapta ulusal laiklik devrimlerini medheden, yücelten, liderlerine hürmet içeren ifadelere çokça yer verilmiştir. Özelikle modern Arap tarihini anlattıkları konularda, bu tür ifadeler gerçekten oldukça fazladır.

İşte bu bölümde vermiş olduğumuz örnekler eğitim sistemlerinde Arap tağutlarının, milliyetçiliği, hangi dine bağlı olursa olsun Arap kardeşliğini hedeflemeleri ve Müslümanların çocuklarının benliklerine bu ifsad edici düşünceleri yerleştirme çabalarından başka bir şey değildir. Dileyen bunlar gibi pek çok örnek bulabilir. Biz bu kadarı ile yetiniyoruz.

d- Gençleri Faydasız Bilgilerle Meşgul Eden Bir Eğitim Anlayışı

Günümüzün fesad medreselerinde gençlerin benliklerine eğitim metodları vasıtası ile ektikleri pisliklerden sonuncusu ise müzik, dans, canlıların resmini çizmek ve televizyon gibi fesadlarla gençleri meşgul etmektir. Başörtüsü, cennet, kaza, kader gibi inançları kötülerler ve gençleri böylece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın yolundan uzaklaştırarak doğru yoldan saptırma amaçlarına ulaşmayı hedeflerler.

Ardında hiçbir fayda bulunmayan derslerle gençlerin vakitlerini, çabalarını, enerjilerini boşa harcarlar. Bununla kendi ihanetlerini gizlemek, onların asıl hedefleridir. Söz konusu bu

fesadı ayrıntıları ile ele alırken bâtıla hatta küfre, şirke ve zındıklığa dair pek çok şey açıklayacağız. Böylece okuyucu bizim boşa konuşmadığımızı anlayacak.

Amacımız bu fesad çukurlarının içine ciğerparelerini atan babalardaki Allah korkusunu canlandırmaktır. Umarım ki bu korku onları, çocuklarını bu pislik çukurlarından çekip çıkarmaya, kendilerini de Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın sorgusundan, gazabından ve cezasından kurtarmaya iter.

Bu eğitim sisteminde gençlerin dikkatini, kendi içine düşmüş oldukları tuğyandan başka yöne çekmek ve onları doğru yoldan saptırmak için pek çok büyük tuzaklar yer alır. İşin aslı günümüz tağutları eğitim sistemlerinde sadece, Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmeyen idarecileri ve batıl kanunları sevdirmekle yetinmiyorlar. Yine aynı şekilde buraya kadar anlattığımız batıl ve sapkın düşüncelerini gençlerin benliklerine yerleştirmekle de yetinmiyorlar. Bununla beraber;

* Kanun koyma, millet meclisi, beşeri anayasayı övme şirkine ek olarak bir de and içme şirkini işlerler.

* Putperest dinleri över ve onları medeniyet diye isimlendirirler.

* Demokrasi ve kavmiyetçilik yanında bir de sosyalizmi medheder, kaza ve kadere karşı çıkıp itiraz ederler.

* Dini kötülerler. Mesela; dindeki tesettürü ayıplar, içkiyi metheder, fotoğraf çekinmeyi över, bunun için teşvik ederler. İğrenç basınları, aşkı, sevgiyi, gençlerin laubaliliğini överken, sapkın felsefe ve felsefecileri övüp onların batıl teorilerini okuturlar.

Abdullah Ulvan[147] şöyle der: "Öğrencilerin okullarda okudukları kitaplar dine karşı şüphe ve hilelerle, küfür ve mürtedlik propagandasıyla doludur."

---

[147] Kendisi, günümüzde eğitim-öğretim alanında ömrünü tüketenlerden biridir.

Sizlere geçtiğimiz sayfalarda bu noktada pek çok örnekler getirdik. Bu örnekleri de eğitim sistemini bilmeyen ya da incelemekle kendini mükellef görmeyen kimselerden aktarmadık. Defalarca söylediğimiz gibi bu vermiş olduğumuz örnekler geniş kapsamlı bir çalışmanın ürünü bile değildir. Elimize geçen kitaplardan alınmış çok az örneklerdir. Bu kitapların sayfalarını çevirirken içinde bu tür sapkınlıkların olmadığı tek bir kitaba bile rastlamadım. İtiraz edenler neredeler! Buna nasıl ve ne ile cevap verecekler!

Şimdi bu kitaplarda geçen açık şirklere dair örnekler verelim. Gerçi Kuveyt anayasasını, kanunlarını, demokrasiyi, millet meclisini övmek gibi şirklere dair daha önce örnekler vermiştik. Buna şimdi ilkokul öğrencilerine müzik dersinde ezberletilen bir andı ekliyoruz:

"Kılıca ve kaleme andolsun... Andolsun toprağına ey vatanım."[148]

Bunun gibi daha nice şirk ve küfür itikadları sinsice çocukların nefislerine kazınır. İşte örnekler...

"Arap ülkesi" kitabının 216. sayfasında Arapistan'da yaygın olan örf ve adetlerden bahsederek şöyle derler:

"Baykuş uğursuzluk getirir."

Putperest dinleri medhetmeleri ve onları medeniyet olarak adlandırmaları onların batıl itikadlarına dair bir başka örnektir. Putperestler açık bir şekilde övülür. Cehennem ehli kafirlerden bile olsa, haklarında uzun uzun medhiyeler düzülür. İşte size örnekler:

Arap ülkesi" kitabında geçen bir ifade: "Bu medeniyetler fikir, ilim ve sanat alanında bütün insanlığa büyük hizmetler sunmuşlardır. Bunun örnekleri çoktur. En önemlileri putperestleri birleştirme fikridir." Bu medhiyeden sonra söz konusu putperestleri, ilahlarını (putlarını), dinlerini açıklamaya girişirler.

---

148 Rasulullah: "Kim Allah'tan başkası üzerine yemin ederse şirk koşmuştur" buyuruyor.

Bu yaptıkları küfür milletlerini övmek, küfrü süsleyip güzel göstermek değil midir? Biz, İslam dininde şirk ve şirk ehlinden beri olmakla sorumlu değil miyiz? Bu "La ilahe illallah" tevhid kelimesinin en önemli hakkı ve sağlam kulpu değil midir?

Bu medeniyetler, tek bir kelimesi inkar edilmeden Müslümanların çocuklarına okutuluyor. Bunlardan imtihan ediliyorlar. İmtihanlarda da kitaplarda yazanlardan başka cevaplar kabul edilmiyor.

Aynı şekilde Asurlular ve Babillileri de medhediyorlar. Onları Mezopotamya medeniyeti olarak adlandırıyorlar. Ortaokul ikinci sınıf "Arap ülkem" kitabının 69. sayfasında şunlar yazar:

"Mezopotamya'da çok parlak medeniyetler kurulmuştur. En önemlilerini size anlatıyoruz. Mezopotamya'da dini inançlar farklılık göstermiştir. Mesela Mısırlılar ahirete ve dirilişe inanmıyorlardı. Bu yüzden tanrılarının (putlarının) onlardan dünyada intikam almalarından korkarak kanunlarına sıkı sıkıya bağlı kalıyorlardı. En bilinen tanrıları güneş tanrısı ve ay tanrısıdır."

Ve bu yazının yanında da bu kafir topluluğun şirk mabetlerinin birinin resmi de bulunmakta.

Sayfa 74: "Odenis en meşhur tanrılardandır. Kötülüklerine kefaret olması için ve tanrının gazabının kurbana yöneleceğine inandıkları için mabetlerde ona kurbanlar sunarlar. Fenikeliler öldükten sonra dirilmeye ve ahirete inanmıyorlardı. Ruhun sahibinin bedeninde sürekli kalacağına ve kaderlerinin onun kaderine bağlı olduğuna inanıyorlardı. Bu yüzden cesetleri dayanıklı mekanlarda muhafaza ediyorlardı."

Oryantalistlerden biri "Yakın doğu kültürü ve toplumu" isimli kitapta şöyle der:

"Biz girdiğimiz her Müslüman ülkede İslam'dan önceki medeniyetleri ortaya çıkarmak için kazılar yaptık. Tabii ki Müslümanların İslam'dan önceki inançlara dönmelerini beklemi-

yorduk. Ancak bu medeniyetlerle İslam arasındaki dostluğun canlanması bizim için yeterliydi."[149]

Sosyalizm'in medhi de bu tağutların küfür inançlarındandır. Sosyalizmi övmekle kalmıyor, onu İslam'la karşılaştırarak gençleri aldatıyorlar. Yine bunların bir başka şirk itikadı olarak da kaza ve kadere karşı çıkmaları örnek gösterilebilir.

İslam dinine ve onun emirlerine sinsice karşı çıkmak ise en açık ve bariz şirk inanışlarındandır.[150]

İçki içmek ve onunla beraber deli şairlerin şiirlerini mırıldanmak bir başka ifsadlarıdır. Bu, özellikle Fransız edebiyatı metodunda çoktur. Onun dışındakilerde de aynı şekildedir.

---

[149] 5. sınıf sosyal bilgiler kitabı "Adım Adım Türkiye" adlı ünitede Anadolu'daki kültürel zenginlikler(!) çocuklara bir gezi ile anlatılıyor. Geziye anıtkabirden başlanıyor. Daha sonra Sümela manastırı, İshak Paşa sarayı, putlarla dolu nemrut dağı gezdiriliyor… Mardin evleri, Kapadokya, Konya Mevlana Türbesi, Aspendos, Pamukkale, Efes antik kenti, Çanakkale şehidliği derken Ayasofya Müzesi(!) *(kitapta müze yazıyor)* gezdirilir. Ayasofya'yı anlatırken mimarisinden ya da başka özelliklerinden değil de 916 yıl kilise olarak, 481 yıl da cami olarak kullanıldığından bahseder. Yani Ayasofya'da hıristiyanların Müslümanlardan daha çok hak sahibi olduğunu mu ima ediyorlar? Konunun sonunda Osmanlı devletinin görkemini gösteren Sultan Ahmed camisinden bahsediyor ama küçücük bir resmini bile koymamışlar. Ancak söz konusu nemrut dağındaki taş kafalar olunca, yarım sayfalık resimlerini koyuyorlar… Bu topraklarda İslamın, türbe ve kiliseleri camiye çevirmekten başka hiçbir eseri yok demek mi istiyorlar? Türbe derken niye başkaları değil de Celaleddin Rumi'nin türbesi peki? Daha başka türbe bulamadınız mı? Bu sorunun cevabı AB ve yandaşlarının 2007 yılını "Mevlana hoşgörü yılı" kabul etmelerinde gizli… Yani, "bu topraklarda İslamın etkisi ya da hakkı yok. Ilımlı, hoşgörülü İslam hariç" demek mi istiyorlar? *(yayıncı)*

[150] 5. sınıf sosyal bilgiler kitabından bir örnek: Anne kızına büyük büyük annesinin peçeli resmini gösteriyor. Kız şaşırıyor ve bazı sorular soruyor. Anne eskiden kadınların hepsinin bu şekilde giyindiğini, okula gitmediklerini, çalışmadıklarını anlattıktan sonra; cumhuriyetten sonra kadınların da çalışmaya başladığından, okullara gidebildiğinden bahsediyor. Sonuç olarak küçük kız büyük büyük annesinin yaşadığı dönemde yaşamadığı için çok seviniyor! *(yayıncı)*

Canlıların resimlerini yapmak ise diğer bir ifsad örneğidir. Metodlarında bu uygulama gerçekten oldukça fazladır. Bilindiği gibi bununla ilgili başlı başına bir ders ve bu dersin öğretmenleri vardır. Bu dersi "sanat eğitimi" olarak isimlendirirler. Bu derste canlıların resmini ve heykelini yapmaktan hiç sakınmazlar. Bunun dışında "sanatsal yetenekler" olarak isimlendirdikleri şeyler de vardır ki bu dersi nasıl kullandıklarına daha önce değinmiştik. Putperest devletleri çeşitli münasebetlerle Kuveyt bayrağı, festivaller vs. ile ilgili resim yarışmaları düzenlemektedir.

Burada canlıların resmini çizmenin hükmünü açıklayacak değiliz. Çünkü bu konu eski ve yeni pek çok alimin yazdıklarından dolayı hükmü alenen bilinen bir konudur. Ancak müzik dersi ile ilgili konuştuğumuz konuda değindiğimiz gibi canlıların resmini çizmeleri sadece resim derslerinde mevcud değildir. Aksine bütün kitaplarına yayılmıştır. Hatta "İslami terbiye" dersine bile. Namaz kılan erkek ve kadın resimleri, kuşlar, hayvanlar hatta batıl dinlerdeki putların resimleri bile bu kitaplarda oldukça yoğun bir şekilde yer alır. Firavunlardan bahsederken ele aldığımız gibi...

Sahabe-i kiramın da resimlerini çizerler. Mesela yeni sistemdeki "okuma ve ezber" kitabına bakın. "İslam'daki ilk şehid kadın" başlıklı konu. Konu, Hz. Sümeyye *(radıyallahu anha)* ile ilgilidir. Resimde saçları açık, zincirlerle bağlı bir kadına işkence eden bir adam resmi vardır. Bu resimdeki kişiyle tabii ki Sümeyye *(radıyallahu anha)*'yı kasdediyorlar.

Meleklerin resimlerini (İngilizce dersi ile ilgili kısımda bahsettiğimiz gibi) kanadlı çocuklar şeklinde çizerler.

Kitaplarda resmedilen çocuk odalarının duvarlarında canlı resimleri asılıdır. Çocuk odaları gerek hayvan resimleri, gerekse futbolcu resimleri ile doludur. Bu uygulama gerçekten oldukça fazla ve herkesçe malum olan bir uygulamadır. Burada açıklamamız gereken önemli bir nokta var. Bu bozguncular eğitim sistemindeki pek çok konuyu suistimal ediyorlar. Resim dersini,

çocukları resme alıştırmak için kullanıyorlar. Çocukların içine resim sevgisi yerleşsin ve onu reddetmesinler. Hatta resim çizmekten hoşlansınlar ve Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in onu çizeni lanetleyişini hafife alsınlar diye...

Müslümanların çocukları, bebekliklerinden itibaren bu günahı hafife alacak şekilde işte böyle eğitiliyor. Bunun öğretilmesi ve uygulanması sadece resim dersi ile sınırlı olmayıp bütün kitaplarda yaygındır. Resim çizmeye ya da gördüğümüz gibi resimlerdeki eksik kısmı tamamlamaya teşvik vardır. Hatta İslami eğitim kitaplarında bile özellikle ortaokul birinci sınıf kitaplarında bunu kullanırlar.

Kitapta namaz kılan insanların ya da kafirlerin ya da başka şeylerin resimleri yer alır ki çocuklar bu günaha alışarak büyüsünler. Basiret sahibi akıllı kişi, tehlikenin farkındadır ve hafife almaz. Özellikle de canlı resmi çizmek büyük günahlardandır ve bunu yapanlar Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* tarafından lanetlenmiştir.

İbn-i Ömer *(radıyallahu anhuma)* anlatıyor: Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Şu resimleri yapanlar var ya... Kıyamet günü azab olunacaklar. Onlara «Şu yaptıklarınızı diriltin» denilecek."[151]

Bir başka hadis...

İbn-i Abbas *(radıyallahu anh)*'ın anlattığına göre kendisine bir adam gelerek "Ben ressamım, şu resimleri yaptım. Bana bu hususta fetva ver" dedi. İbn-i Abbas adama "bana yaklaş" dedi. Adam yaklaşınca "daha da yaklaş" dedi ve adamın başının üzerine elini koydu. Ben Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'i dinledim. Şöyle buyurdu:

Bütün ressamlar cehennemliktir. Allah, ressamın yaptığı her bir resim için bir nefis koyar ve bu ona cehennemde azab verir."[152]

---

[151] Müttefekun Aleyh

Ve yine bir başka hadis...

Hz. Aişe *(radıyallahu anha)* anlatıyor: Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*, bir seferden dönmüştü. (O yokken) ben, yüklüğün önüne, üzerinde resimler bulunan bir bez çekmiştim. Rasulullah perdeyi görünce çekip attı, (öfkeden) yüzü kızarmıştı. Şöyle dedi:

"Ey Aişe! Kıyamet günü insanların en çok azab görecek olanı, Allah'ın yarattıklarını taklid edenlerdir."[153]

Bunların dışında bilinen diğer hadisler... Çocuklarınıza acıyın. Ey sorumsuzlar! Doğru yoldan sapmış, yolunu kaybetmiş olan sizler! Kendinize acımıyorsanız bile onlara acıyın...

Gençleri eşcinselliğe ve fesada göre eğitmek için sürekli aşk ve sevgiden bahsetmek onların bir başka ifsadlarıdır. Kitaplarında "aşk mukaddimesi" ya da "sevgilinin özellikleri" başlıklı konularını inceleyin isterseniz.

Turfe, Havle'nin özelliklerini aktarır... Onun güzelliklerini sayar... "Ay gibi parlayan gözleri, koyu kırmızı dudakları, uzun boynu, parlak yüzü ile..."

Bir başka örnek... Ömer bin Ebu Rebia'nın aşkı... Konuda sevgilisi Süreyya'ya duyduğu aşk tasvir edilir. Gönlünü almak için ona nasıl elçiler gönderdiği, aralarında geçenler ve Süreyya'nın güzelliği, cana yakınlığı ve zerafeti anlatılır.

Mesela lise ikinci sınıf dilbilgisi kitabına bakın. Sayfada iri gözlü Arap kızlarının resimleri vardır. Bunun ne faydası var ki?

Lise dördüncü sınıfta "Leyla ve Mecnun" ile daha nicelerinin hikayeleri vardır. Öyle ki sokaklardan, televizyondan, telefon ve gazetelerden aşkı, sevgiliyi, zinayı öğrenmemiş olan bir kimse, bu eğitim sistemi ile onu okullarda fazlasıyla öğrenir.

Sapkın ve ifsad edici eğitim metodlarına dair bir başka husus da apaçık bir dalalet olan felsefe ve felsefecileri övmek şek-

---

[152] Müttefekun Aleyh

[153] Müttefekun Aleyh

linde tezahür eder. Sadece lisede okutulan felsefe kitaplarında değil, diğer kitaplarda da oldukça yaygındır. Mesela "Arap ülkesi" isimli kitaptan küçük bir örnek:

"Müslüman alimler Yunan felsefesi ile İslam akidesi arasını uzlaştırmak için bu ilme önem vermişlerdir."

Sonra en meşhur felsefecileri saymaya başlıyorlar.

Bu felsefecilere dair, mesela İbn-i Sina ve hatta Yunanlı felsefecilerden Aristo ve diğerlerine dair medhiyeleri oldukça fazladır. Mesela aynı kitapta felsefe ve felsefecilerin medhi yer alır ve Yunan filozof Platon'un sözleri delil olarak gösterilir. Daha sonra ise Kindî ve FArapî'ye övgüler yer alır.

Aynı şekilde fasid ve batıl nazariyeleri de okuturlar. Mesela biyolojideki Darwin'in evrim teorisi ve insanın atasının maymun olduğu teorisine bir bakın.

Jeoloji, biyoloji ve fen bilimlerinde yeryüzünün doğuşu ile ilgili çeşitli nazariyeler vardır. Çoğunluğu, dünyanın bir yaratıcı olmaksızın milyonlarca yıl süren çeşitli etkenlerin gelişimi ile oluştuğu konusunda birleşir.

Jeoloji ve coğrafyada güneşin sabit olduğu nazariyesi ve fezanın sonsuz olduğu düşüncesi vardır. Bundan nazariyeden de –dinimizin aksine- 500 senelik bir mesafeden sonra semanın ve semaların üzerinde arşın ve hatta Rabbin olmadığı sonucunu çıkarırlar.

Ve son olarak eğitim metodlarında dini açıdan hiçbir doğruluğu olmayan, başından sonuna kadar hatalarla dolu bilgilerin öğretilmesi onların, Müslümanların çocuklarını nasıl ifsad ettiklerine güzel bir örnektir.

Örnek olarak bütün kitaplarında vatanı, Kabe'ye benzetmeleri açık bir sapkınlıktır.

"Ey özgürlerin yurdu, ey devrimcilerin Kabesi
Hararetle koruyacağım senin Arap tarihini..."

Dine gelince, tağutun askerleri asla onu korumayı bilmezler!

Yine kitaplarında Rasulullah'ın hicretine dair verdikleri şu sevinç marşına bakın. Sanki Müslümanlar, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve Hz. Ebu Bekir *(radıyallahu anh)*'ı karşılarken marş söylemişler!...

"Ay doğdu üzerimize, veda tepelerinden
Şükür bize vacib oldu..."

Bu marşın sahih olmadığı malumdur. Tıpkı hicret ile ilgili anlattıkları güvercin ve örümcek hikayesi gibi... Bu, dini konulardaki cahilliklerinin sadece küçük bir örneğidir. Sanki hicretin güvercin, örümcek ve bu marştan başka hiçbir önemli yönü ve fazileti yokmuş gibi... Onlar bunu anlatmaya çalışıyorlar. Zira onlar hicretin hak ile batılın birbirinden ayrılışı olmasını kabullenemezler. Hicret, dostluk ve düşmanlığın, Allah için sevmek ve Allah için terk etmenin sembolü... Tıpkı fesad medreselerini terk etmek gibi... İşte böyle bir hicret onların en büyük korkusudur.

Aslen dini konulardaki cehaletleri o kadar çoktur ki sadece bunun üzerine sayfalarca yazmamız mümkündür.[154] Sanırım bu noktada, okullarda okutulan İslami eğitim dersine değinmek uygun olacak. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şeriatı ile savaşan tağutların gerçek yüzünü, bozgunculuk ve mürtedliklerini biliyoruz. Onlardan hayır ummanın bir faydası olmadığına inanmak zorundayız. Çünkü hiçbir şeyi takva üzere tesis etmiyorlar. Aksine tahtlarının, şehvetlerinin ve hevalarının menfaatine uy-

---

[154] TC MEB 4. sınıf din kültürü ve ahlak bilgisi kitabının sonunda yer alan sözlükten aktaracaklarımız, günümüz Türkiyesinde okutulan din eğitiminin ne kadar hurafe ve saptırmacalarla dolu olduğunu göstermesi açısından oldukça yerinde olacaktır. Sözlükte ahiret, "dini inanışa göre insanın öldükten sonra dirilip sonsuza dek kalacağı yer" olarak tarif ediliyor. Bu tanımın yanlış olması bir kenara, "dini inanışa göre" demeleri tam bir saçmalıktır. Dikkat edin gerçek budur diyemiyorlar, dini inanışa göre diyorlar. Yine aynı sözlükte miracı, "göğe çıkmak" olarak tanımlamaları tam bir komedidir. Bunlara göre astronotlar da miraca çıkmış oluyor! Yine İslam kelimesini, "Hz. Muhammed'in yaydığı din" olarak tanımlamaları cehaletin son noktasıdır! *(yayıncı)*

gun yapıyorlar. Okullarında okuttukları "İslami eğitim" dersi de bunlardandır. İki şekilde derslerinde fesad uyguluyorlar.

Birincisi; İslam'ın hükümlerine dair apaçık yanlışları kitaplarına almak, şeriata muhalif görüşleri devamlı surette tekrar etmek, zayıf ve uydurma hadislerle amel etmektir.[155] Ve tüm bunlar, bu kitapları hazırlayanların aşırı cehaletinden kaynaklanmaktadır. Size basit bir örnek… İlkokul üçüncü sınıf "İslami eğitim" kitabında imanın tarifinde şunlar yazar:

"Bütün insanlara saygı duyarım. Kimseyi kötülemem, böyle yapan herkes Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya iman etmiş olur."

Yaşı en az on olan çocuklara verilen İslami eğitimin seviyesi bu mu!

Ayrıca iman biz Müslümanlara göre, kafir-mümin ayırmadan herkese saygı göstermek midir yoksa Allah için sevip Allah için buğz ederek imanın en sağlam kulpuna yapışmak mıdır?

Ancak bunu dine karşı habisliklerinden yapıyorlar. Hükümeti ve dostlarını memnun etmek adına…

Derslerinde fesadlarını uygulamalarının ikinci şekli ise tağutlara karşı yeni neslin içine sevgi tohumları ekmek, "ululemir" sıfatıyla gençlerin onlara tâbî olmasını sağlamaktır. Bunun için din dersini suistimal etmeleridir. Bunun örneklerini geçtiğimiz sayfalarda uzun uzun vermiştik.

Öğrenci, daha önce özelliklerini saydığımız öğretmenler arasında, kendisine günümüz idarecilerinin Allah'ın şeriatından başka şeyle hükmeden tağutlar olduğunu açıklayan bir öğretmen bulamayacaktır. Tağutların kafir olduğunu, Kur'ân-ı Kerîm'de itaati emredilen emir sahiplerinin Allah'ın hükümleri

---

155 MEB tarafından çıkarılan 4. sınıf din kültürü kitabının 29. sayfası. Konu Peygamberimizin söz ve davranışları ile örnek olması. Konuda, Rasulullah'ın misafirlerini kapıya kadar uğurladığı anlatılıyor. Konunun altında bir resim var. Evin hanımı sosyete giyimli, açık saçık bir kadın. Misafirlerini uğurlarken tokalaşıyorlar. Ancak sol el ile… Yalancılar Rasulullah sol eli ile tokalaşmazdı ki! (yayıncı)

ile hükmeden idareciler olduklarını, aslen vatanın Müslümanları birbirine bağlayan ve onları koruyan İslam diyarları olduğunu öğreten bir öğretmen bulmak mümkün değildir.

Öğrenci bu öğretmenler arasında asla onu bu sapkın düşüncelerden kurtaracak, kendisine tevhidi ve küfrü, tağutları öğretecek, Müminlerle dost olmayı, Allah düşmanları ile düşman olmayı, biatı, hilafetin şartlarını ve bunlar dışında bu yöneticilerin batıllığını açıklayan bir öğretmen bulamayacaktır. Aksine öğretmenler ellerindeki metoda uygun olarak ders verecekler sonra da öğrencileri bu verdikleri bilgilerden imtihan edeceklerdir. Öğrenci cahilin cehaletine, sapkının sapkınlığına, kafirin küfrüne ses çıkaran ve özellikle de hükümet ve tağutlarının kafirliğine dair söz söyleyen bir öğretmen asla bulamayacaktır.

Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun doğru yoldan sapmış olmasından, öğrettikleri farz ve vacibleri kendilerinin yerine getirmeyişlerinden tutun da öğrencilerini uyardıkları haramların çoğuna kendilerinin düşmesine kadar... Bunlara bir sürü örnek vermiştik. Bunun yanı sıra çoğunluğunun dinî, itikadî ve amelî konularında cahil oluşu, din ilimlerinde mütehassıs olmayışları da söz konusudur. Çünkü din dersi veren öğretmenlerin çoğu Arapça öğretmenidir. Din dersi, onlar nazarında o kadar sıradan ve düşük bir derstir ki müzik ya da resim öğretmenleri bile bu dersi verebilir.

Eğitim metodlarındaki bozukluğun bir diğeri de din dersinde kurduklarını (tabii gerçekten bir şey kuruyorlarsa), diğer derslerde yıkmalarıdır. Mesela din dersinde müziğin haram olduğunu okutsalar da (ki bu çok nadirdir) diğer derslerde müziğin medhini öğretiyorlar.

Eğer din dersinde batıyı, onun doğru yoldan ayrılışını ve mürtedliğini kınamayı okutsalar da diğer derslerde batıyı, kanunlarını, devletlerini, kültürlerini, küfürlerini ve diğer durumlarını medheden şeyler okutuyorlar.

Eğer din dersinde İslami örtünün medhini[156], iffet ve temizliği öğretiyorlarsa, diğer bütün derslerde açık-saçıklığın, dansın, kadın-erkek karışık ortamların medhini okutuyorlar.

Eğer sakalı kesmenin ve sigara içmenin haram olduğunu okuttularsa da kitapların büyük çoğunluğu adeta sakal kesmeye ve sigara içmeye davet ediyor.

Şimdi ömrünü eğitim alanında çalışarak geçirmiş olan bazı yazarların din dersi ve bu okullardaki dini eğitim hakkında görüşlerinden örnekler aktaracağım.[157]

Abdülazim Metani "Gençlerdeki boşluk ve dindarlık krizi" adlı kitapta şunları söylüyor:

"Milli eğitim'de tam on yılımı geçirdim. Orada din derslerinin eğitimi ve uygulaması açısından pek çok olumsuzlukla karşılaştım. Bu olumsuzlukların -çok azı hariç- neredeyse bütün okullarımıza yayılmış olması benim düşüncemi desteklemektedir. Şimdi gençlerimizi dün ihtiyaç hissettikleri dinî eğilimlerden ve dinin sorumluluklarından uzaklaştıran, onları kaybetmemize sebep olan şeyin ne olduğunu bizzat görmeleri için okuyucuya birkaç örnek getireceğim.

Ders programları hazırlarken din derslerini hem öğrencinin hem de öğretmenlerin güçlerinin tükendiği son saate koymak adet olmuştur. Eğer din dersi diğer bütün derslerin ortasına konmuşsa da bunun nedeni, çoğunluğun onu ciddi iki iş arasındaki dinlenme devresi olarak görmesindendir. Ondan önce önemli bir ders ve sonrasında yine önemli başka bir ders yer alır."

Abdullah Ulvan, "Çocuk eğitimi" adlı kitabında şunları söylüyor:

---

[156] Türkiye'de bunu bile yapmıyorlar. Tam aksine Allah *(subhanehu ve teâlâ)*'nın farz kıldığı tesettürü kötülüyorlar.

[157] Bunun gibi bazı davetçilerden yapacağımız alıntılara kitabın sonunda yer vereceğiz.

"Din eğitimi, öğrencilerin okulda aldıkları edebiyat ve fen derslerinin yanında oldukça azdır. Bu durumda bir Müslüman'ın ne Kur'ân-ı Kerim'i çok iyi okuyabilmesi ne şer'î ilimleri öğrenebilmesi ve ne de dinî, tarihi gerçekleri öğrenebilmesi mümkün değildir. Çünkü okul, bunların hepsini vermiyor. Bu yüzden öğrenci okuldan kısıtlı bir kültür ve İslam sistemi ile ilgili kısır bir anlayışla mezun oluyor. Aynı şekilde Kur'ân ilimleri ve atalarının tarihi ile ilgili olarak da bildikleri son derece sınırlıdır."

Ve son söz olarak diyorum ki...

Bugün fesad medreselerinde okutulan din dersi, her ne kadar bazı şeyhler tarafından hazırlansa da ve yine onu dindar öğretmenler okutsa da bu tağutların vesayeti altında ve onların siyasetlerinin doğrultusundan çıkmayan bir derstir. Bu derste tağutları reddederek onlara düşman olmak şöyle dursun, ne Allah'ın şeriatını terk etmelerinden, ne batıl anayasalarından, ne küfür ve zındıklıklarından bahsetmek söz konusu bile olamaz.

Eğer bu ders, dinin en önemli misyonu tevhid kelimesinin yarısı olan tağutları inkar etme ilkesinden aciz ise o halde hangi dinin dersinden bahsediyorlar?

Eğer din dersi, bütün bu konularda insanları uyarmayacaksa, bu nasıl bir din anlayışıdır?

"Kardeşim! Çocuklarımız okullarda dinini öğreniyor" diyerek bu okulları savunan kişi ne kadar da zavallı bir kimsedir. Bu söz, onun ne büyük bir cehalet içinde olduğunu ortaya koymaktadır. Onlar asla, ihlas ile Allah'a ibadet etmek üzerine kurulmuş İslam dinini öğretmiyorlar. Bilakis bu pislik çukurlarında öğrettikleri dini savunan kişi, "Ey kardeşim, çocuklarımız dinini öğreniyor" derse o ancak zavallıdır. Bu sözü, onun cehaletinden kaynaklanır. Çünkü gördüğünüz gibi Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın halis dinini öğrenmiyorlar. Evet, öğrendikleri din kör ve topal, eli ayağı kesilmiş, sahtekarlık ve aldatmacalarla dolu bir dindir.

Tüm bunlardan sonra insaflı davranırsak diyebiliriz ki bu bozuk eğitim metodlarının öğrenciye olsa olsa ancak üç faydası olur:

Birincisi; Okuma, yazmayı öğrenmek.

İkincisi; Biraz dilbilgisi öğrenmek.

Üçüncüsü; Matematik ve biraz faydalı bilgi öğrenmek.

Bunların dışındaki bilgiler ise kişiye dünyada bile faydası olmayan bilgilerdir.[158] Tabii eğer Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın, ömrünü, gençliğini bu bozguncular arasında neden geçirdiğine dair sorgusundan kurtulursa…

Artık kafası biraz çalışan herkes için bu metodların zararlarının yararlarından kat kat fazla olduğu ve onlardan uzaklaşmanın gerekliliği açıkça gözler önündedir. Zararı yararından çok daha fazla olan bir şeyin terk edilmesinin vacib oluşu ise dinin üzerine kurulduğu, bilinen şer'î kaidelerden bir kaidedir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* içki ve kumar hakkında şöyle buyurmaktadır:

"Her ikisinde de büyük bir günah ve insanlar için birtakım faydalar vardır. Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür." (2, Bakara/219)

Bu okullardan elde edilen söz konusu faydalar, onların zararının yanında hiçbir şey değildir. Bununla beraber söz konusu faydayı elde etmek ise ancak çaba harcayan veliler için söz konusudur. Sadece okullar yoluyla bu faydalara ulaşmak, barındırdıkları zararlardan dolayı çok zordur. Hatta bu okullardan mezun olanlar içinde Kur'ân-ı Kerîm'i normal bir şekilde oku-

[158] Üniversitelere gidip mühendislik, tıp, fen bilimleri gibi dallarda uzmanlaşanlar, ezberlemek için canla başla çalıştıkları bilgilerin çoğunu imtihanlardan sonra unutuyorlar. Birçok üniversite de şahid olduğumuz gibi öğrenciye hiç değer vermemektedirler. Bunun sebebi eğitim sistemindeki bozukluklar, insanların vaktini ve ömrünü önemsemeyişleridir. Gençlerin ezberlemek için ömürlerini, vakitlerini ve enerjilerini harcadıkları bu derslerin kendilerine hiçbir faydası yoktur. Tek faydası pek çok insanın tutkunu olduğu diplomadır. (Allah yardımcımız olsun)

yan birini bulmak oldukça zordur. Bu herkesin bildiği bir şeydir.[159]

Bununla beraber yukarıda belirtmiş olduğumuz üç faydayı, bu okullara göndermeksizin birçok kimse çocuklarına verebilir. Üstelik çocuğun eğitime başladığı yaş olan yedi yaşından önce bile verebilirler. Çocuklar bu okullarda üç ya da dört yıldan sonra ancak doğru düzgün okuyabilmektedirler. Belki de daha fazla... Ortaokul seviyesindeki öğrencilerin çoğu okuma-yazma bile bilmiyor. Bu yüzden ben eminim ki (hem biz hem başkaları denemiştir) çocuklarına düşkün olan bir baba dört yaşından itibaren onlara okuma yazmayı, temel matematiği bir ya da iki senede öğretebilir.[160] Eğer ciddi ise dünyevi işlerini mazeret olarak göstermez. Dünyevi işlerini mazeret göstermesinden daha çirkin olan mazeret ise ev halkını terk ederek davet ve tebliğ görevini öne sürmesidir. Şartlar ne olursa olsun bugün pek çok Müslüman, eğitim konusunda salihlerden olduğuna inandıkları kişilere vekalet verme imkanına sahiptir. Velev ki ücretle olsun. Böylece çocuklarının kurtuluşunu satın alacaklar. Bundan çok daha fazlasını çocuklarını fesad medreselerine göndermekle harcamıyorlar mı? Yine özel okullar için kat kat fazlasını gözden çıkarmıyorlar mı?

Ancak acziyet, tembellik ve üçüncü olarak da akıllarını başlarından alan diploma sevdası... Pek çok kişi bu diplomalarla rızık kazanabileceklerine, kendi üzerlerinden fakirliği def edebileceklerine inanarak Allah'a şirk koşmaktadırlar. Vallahi bu şirk

---

[159] Türkiye'de eğitim sisteminde, din derslerinde Kur'ân öğrenimi diye bir şey yoktur. Bununla beraber 5. sınıftan önce çocukların okul haricinde Kur'ân kurslarına dahi gitmesi kanunen yasaktır. *(yayıncı)*

[160] Bu noktada şahid olduğum bir olayı nakletmek isterim. Türkiye'de 7 yaşındaki öğrenciler birinci sınıfa Eylül ayında başlar ve okuma yazmayı yaklaşık 7-8 ay sonra sökmeye başlarlar. Bir Müslüman kardeşimiz kendi evinde yapmış olduğu çalışmalarla çocuklarına sadece 20 günde okuma yazmayı öğretmiş, yıl içinde de çocuklarını neredeyse dördüncü sınıf seviyesine getirmiştir. *(yayıncı)*

Kureyş kafirlerinde dahi bulunmayan rububiyet şirkidir. Bu okullara girerek diplomalarını elde edebilmek, insanların çoğunun uğruna her şeyi göze aldığı tek şeydir.

Eğer onlardan bazılarına, çocuklarına ücretsiz olarak okumayı, yazmayı, matematiği, hadis ve Kurân ilimlerini öğretmeyi teklif edersen, dediklerimizin doğruluğu ortaya çıkar. Tam on iki sene boyunca çocuklarının ömrünü diploma uğruna ziyan ederken, senin diplomasız ilminden yüz çevirirler. Çünkü senin ilmini hükümet, tağutlar ve tağutların üniversiteleri kabul etmez.

Bu diplomalar uğruna, günümüz insanının büyük çoğunluğu, çocuklarının ömürlerini bu okullarda heba ediyorlar. Bu ifsadlara ilaveten çocuklarının akıllarını, fikirlerini hiçbir faydası olmayan ilimleri öğrenmekle meşgul ediyorlar. Bunun için enerjilerini harcıyorlar. Mesela çekirgenin, kurbağanın ve sivrisineğin anatomisini ezberlemek, sinüsler, kosinüsler, Platon, Aristo, Freud ve şeytanın diğer kardeşleri… Ve bunun gibi gençleri fesada uğratan, enerjilerini, ömürlerini boşa tüketen niceleri… Böylece insana hem dünyada hem ahirette gerçekten faydalı olacak ilimleri ziyan ediyorlar.

Tüm bunlardan sonra babalara, Buhari'nin rivayet etmiş olduğu Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şu hadisini hatırlatmak istiyorum:

Ma'kil bin Yesar *(radıyallahu anh)*'ın rivayet ettiği bir hadiste Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmuştur: "Allah herhangi bir kulun idaresi altına bir halk verir, o da bu halkı nasihatle kuşatmaz ise cennetin kokusunu dahi alamaz."[161]

Peki sizler nasıl olur da idareniz altında bulunan ve kendilerinden birinci dereceden sorumlu olduğunuz yavrularınızı bu sapkın ortamlara teslim edersiniz! Onların hali ortadadır. Büyük bir fesad, zındıklık ve mürtedlik… Hile ve tahrif… Sahtekârlık ve yalancılık… Sapkın bir nesil yetiştirme çabalarına dair size

[161] Buhari, Kitabu'l Ahkâm.

birçok örnek verdim. Bu sistemin tağutlarını, onların dostları ve kardeşlerini seven, onlara inanan bir nesil... Onların kanunlarının, hükümlerinin, metodlarının, sapkın yollarının kudsiyetine iman eden bir nesil...[162]

Bu konuyu bitirmeden önce çocuklarını bu okullara, bu metodların kucağına atan babalara söylemek istediğim bir şey daha var:

Fesadlarını saydığımız bu okullar bize tağutları ve kanunlarını reddeden, onların iftira ve yanlışlarından uzak duran sadık komutanlar mı, yoksa zalimlere dostluk eden, onları ve hükümetlerini hamd ile tesbih eden adamlar mı yetiştirdi?

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onların fesadından ve fitnelerinden kurtulmayı isteyenleri kurtarsın. Özellikle de İslam Ümmetinin üzerine karanlıkların çöktüğü şu kritik zamanlarda... Müslümanların çocuklarının ömürlerini bu okullarda harcamak apaçık bir batıl değil midir? Tam on iki sene! Şeytanı ve dostlarını sakın hafife almayın. Çünkü o, gerçekten çok tehlikelidir. Halbuki Ebu Berze *(radıyallahu anh)*'dan rivayetle Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet günü dört şeyden sual edilmedikçe, kulun ayakları (Rabbinin huzurundan) ayrılamaz:

Ömrünü nerede harcadığından, hangi amelleri işlediğinden, malını nerede kazandığından ve nereye harcadığından, vücudunu nerede çürüttüğünden."[163]

Peki çocukların ömürlerini bu şekilde heba etmek büyük bir sapkınlık değil midir?

---

[162] Burada bir kez daha vurgulamak istiyorum ki örnek getirdiğim tüm sapkınlıklar geniş geniş ele alınmamıştır. Tam aksine özettir. Özet bile değil, özetin özetidir. Kesinlikle söylüyorum ki eğer metodlarını tek tek, kitap kitap ele alsaydım, az önce saydıklarımdan kat kat fazla yanlışlarını kaleme alırdım. Bunu öğrenmek isteyen, her yerde bolca bulunan o kitaplara başvurabilir.

[163] Tirmizi, Kıyamet 1, (2419).

Ey zeka sahipleri! Bu, hakka reva mıdır? Aklı başında olan bir kimsenin bunu söyleyebileceğini zannetmiyorum.

"Artık haktan ayrıldıktan sonra sapıklıktan başka ne kalır?" (10, Yunus/32)

"Onlar tuzak kurarken, Allah da tuzak kuruyordu. Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır." (8, Enfal/30)

Tüm bunlar, onların okullarında uyguladıkları tuzaklardır. Allah'ın da tuzakları vardır. Ve Allah, eğer onlara tuzak kurarsa yaparsa, neredeyse dağlar bile yok olur. Ancak heyhat!... Heyhat!...

Zalimlerin karanlığı ne kadar uzarsa uzasın ve ne kadar koyu olursa olsun, sonu sabahtır. Sabahlar yakın değil midir? Allah'ın orduları elbette gelmek üzeredir. Tağutların ve zalimlerin inadına tevhid bayrağını yükselterek gelecek. Tahtları sarsılacak. Adları, kanunları ve hileleri tarihin en derin çöplüklerine gömülecek. Bu, Allah'ın vaadidir. O'nun vaadi doğrudur ve haktır hiç şüphesiz.

"O, müşrikler hoşlanmasalar da (kendi) dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasulünü hidayet ve hak din ile gönderendir." (9, Tevbe/33)

Ancak bu, Allah'tan hakkı ile korkup sakınmadıkça gerçekleşmeyecektir. Onun öfkelendiği şeylerden sakınarak, sabırla O'na itaat ederek ve istikamet üzere olarak... Nitekim Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyuruyor:

"Eğer siz sabırlı olur, Allah'a karşı gelmekten sakınırsanız, onların hileleri size hiçbir zarar veremez. Çünkü Allah onların işlediklerini kuşatmıştır." (3, Âl-i İmran/120)

Onların bu hilelerinin, tağutların yolundan yüz çevirerek hak yolda sebat eden Müminler üzerinde bir hükmü yoktur. Onların hileleri ancak kendilerini izleyen taraftarlarına zarar verebilir. Ey halkım, artık onların uyuşturucularının etkisinden kurtulmayacak mısınız? Hilelerine karşı uyanık olmayacak mısınız? Çocuklarınızı onların okullarından ve tağutların kendi amaçları

için kullandığı benzeri yerlerden uzaklaştırarak tağutların pençelerinden kurtarmayacak mısınız?

Mücahid, basîret sahibi, dininin hükümlerini bilen bir nesil hazırlamak için kendinizden öncekileri örnek almayacak mısınız?

Bu dine önem vermekten, onun uğruna kendini feda etmekten, dinin sancağını yükseltmekten sizi alıkoyan geçici metalar ve dünyevi şehvetleri aşmayacak mısınız?

Bunları yapmayacak mısınız?

> *"Ey kavmim! Gerçekten ben sizin için, feryad edeceğiniz, arkanıza dönüp kaçmaya çalışacağınız o günden korkuyorum. O gün sizi, Allah'ın azabından kurtaracak hiç kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onu doğru yola iletecek de yoktur." (40, Mümin/32–33)*

3. Bölüm
Şüphelerin Giderilmesi

*** Birinci Şüphe:**

"Okullarda Salih Öğretmenler de Var" Şüphesi

*** İkinci Şüphe:**

"Okumayıp Meydanı Onlara mı Bırakalım" Şüphesi

*** Üçüncü Şüphe:**

"Çocuklarımız Cahil mi Kalsın" Şüphesi

*** Dördüncü Şüphe:**

"Fesad Sadece Okullarda Değil Her Yerde Var " Şüphesi

Üçüncü Bölüm
Şüphelerin Giderilmesi

Hiç şüphe yoktur ki tağutların en büyüğü lanetli İblis'tir. Hemen arkasından ise dostları olan yönetici tağutlar gelir. Allah'ın laneti kıyamet gününe kadar onların hepsinin üzerine olsun.

Tağutların, mümin davetçileri çeşitli hilelerle kandırmak, onları sırat-ı müstakim ve rasullerin yolundan uzaklaştırıp dalalet ve fitneye düşürmek için bin bir türlü yöntemleri ve araçları vardır.

İzledikleri bu yöntemlerden biri de davetçilerin safları arasına şüphe tohumları saçmaktır. Azimleri kaybolsun ve cesaretleri yok olsun diye...

Müminlerin çoğu bu tehlikeye düşmüş, şüphelerden etkilenmişlerdir. Sanki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şu sözünü doğrularcasına bu şüphelere kendilerini kaptırmışlardır:

> *"İçinizde, onlara iyice kulak verecekler de vardır" (9, Tevbe/47)*

Her birinin başında bir şeytanın durup fitneye davet ettiği bu kapıları kapatmamız ve konuyu her açıdan ele alarak en önemli şüphelere cevap vermemiz boynumuzun borcudur.

Birinci Şüphe
"Okullarda Salih Öğretmenler de Var" Şüphesi

Muhalifler diyorlar ki: "Okulların fesadına dair ağırlıklı olarak öğretmenlerin fesadından bahsettiniz. Bu okullarda öğretmenlerin çoğunlukla yetersiz ve sapkın olduğunu söylediniz. Ancak aynı zamanda «*çoğunlukla*» ifadesini kullanmakla, okullarda salih öğretmenler olduğunu da itiraf etmiş oldunuz. Bu noktada aslen salih olan öğretmenlere ve yaptıklarına saldırmanız aslında büyük bir düşmanlık ve zulümdür. Şüphesiz salih öğretmenlerin okullarda bulunması, neslin ıslahına olumlu yönden etki eden unsurlardan biridir. Bununla beraber öğrencileri oralardaki pek çok yanlış ve fesada karşı koruyucu bir etkendir. Bu durum onların bu okullarda eğitim vermelerini mazur gösterir."

Allah'a hamd ederek cevaben deriz ki:

Evet... Biz, bu okullarda salih öğretmenlerin olduğunu inkâr etmiyoruz. Ancak... Onların da biraz sonra söyleyeceğimiz gibi eksiklikleri vardır. Bununla birlikte daha önce de bahsettiğimiz gibi okulları dolduran müfsid öğretmenlerin yanında sayıları gerçekten çok azdır.

Bu azlığa rağmen bir de kendi içlerinde farklı farklı fırkalara mensupturlar. Tek bir vücut gibi değildirler. Tek bir metod veya yol üzerinde birleşmezler. İçlerinde aşırı hoşgörülü olanlar vardır. Günümüz Müslümanlarına kıyasla ilmî olarak vasat bir seviyede bile değildirler.

Hiçbir şekilde ilmî seviyesi olmayanlara gelince, onlar da hak ile bâtılı birbirinden ayıracak ne bir ışığa ne de furkana sahiptir. Aksine bu okullarda bulunmaktan dolayı kazanmış ol-

dukları kötü hasletler, kalplerine hükmeder, hak ile bâtılı birbirinden ayıramaz olmuşlardır. Özellikle de hükümet, hükümetin küfrü ve sapkınlığı söz konusu olduğu zaman…

Yine içlerinde hakkı gizleyenler, maaş ve mevki hırsı ile yanlışları görmezden gelenler vardır.

Bütün bunları göz önüne almak gerekir. O zaman terazinin dengesi bozulur. Ve bu söylediklerimizi hesaba kattığınız zaman geriye ne kalır? Şüphesiz çok çok az kişi…

Bu azın da azı olan kişileri bir tasnife tabi tutup bunların içinden irşad ve ıslah adına çalışma yapabilecek kapasitede olanları ele alacak olursak; yaptıklarını yıkmaya çalışan onlarca, hatta yüzlerce öğrenci, öğretmen ve görevli arasında amaçlarına ulaşmayı başArapilirler mi? Bununla birlikte, herkesin ıslah ve irşad adına çalışma yapabilecek bir kapasiteye sahip olmadığı da malumdur.

Bin tane usta olduğunu düşünün. Hepsi bir bina kurmak için çalışırken içlerinden biri yıkmak için uğraşsa hiç bu binayı yükseltebilirler mi?

Tek bir yıkıcının yaptığını görmüyor musunuz? Onun işi, bin ustanın yaptığından ne kadar kolay ve ne kadar hızlı değil mi? Bir de tam tersini düşünün. Ustalar nadir ve azınlıkta ama yıkıcılar çoğunlukta.

Bin usta bir yıkıcıya karşı koyamazken, ardında bin yıkıcı olan bir usta neylesin?

Tabii bu da, söz konusu kişiler gerçekten bir şey kuruyorlarsa geçerli. İşin aslı, çoğunluğu yıkıma ortak olup sessiz kalıyorlar. Ya da öğretmenlerin ifsadları konusunda anlattığımız gibi hükümet söz konusu olduğunda yağcılık yapıyorlar, kanunlarını, anayasalarını ve sistemlerini medhediyorlar.

Hak ehlinin daima azınlıkta olduğu doğrudur. İslam'ın giderek yükseldiği, ondan daha yüksek bir şeyin olmayacağı da gerçektir. Hak sözün kolayca kalplere ve fıtratlara nüfuz ettiği de doğrudur.

Ancak hak sözün şaibelerden arınmış, saf ve arı bir şekilde kalplere nüfuz edebilmesi için kalbin fitne ve kötülüklerden temizlenmesi ya da temizlenmeye hazır olması gerekir.

Hiç içki ile dolu bir bardak gördünüz mü? Ve bu bardaktan temiz bir su içmek istediniz mi? O zaman içkiyi tamamen bardaktan boşaltmanız, temiz suyu koyabilmek için iyice yıkamanız gerekmez mi? Böylece bardak, suyu size kendi tadıyla verebilsin. Bulanmadan, bozulmadan, değişmeden…

Bir bataklığa girip de bata çıka karşı kıyıya geçerken onun kirine, çamuruna bulaşmayan bir insan düşünemiyorum. Bunların istedikleri ve hayal ettikleri şey imkânsız, saçma sapan bir şeydir.

Bu noktada muhalifler sürekli tekrar ettikleri bir itirazla sözümüzü keserek şöyle diyorlar:

"Niçin olanaksız ve saçma olsun? Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)* putların ve bâtılın ortasında on üç sene kalmadı mı? Ve bu süreçte ashabının benliklerini tevhid akîdesini bina etmedi mi?"

Evet. Bu, her konuda sizden duymaya alıştığımız zayıf delillerinizden bir tanesidir. Şirk meclisine katılıyor, kanunlarına saygı duyacağınıza, tağutlara dost olacağınıza dair yemin ediyor ve sonra bunu delil getiriyorsunuz. Tağutların ordusuna, polis teşkilatına katılıyor, tağutların sayısını arttırıyor sonra bunu delil getiriyorsunuz. Tağutlara dalkavukluk yapıyor, haramları çiğniyor sonra bunu delil getiriyorsunuz.

Öncelikle İmam Ahmed, Ebu Ya'la ve Bezzar, hasen bir isnadla Ali *(radıyallahu anh)*'dan Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in putları parçaladığı haberini naklediyor.[164] Mekke'de ve hicretten önce… Bu bile sizin delilinizin ne denli temelsiz olduğunu ortaya koymak için yeterlidir.

---

[164] Heysemî, Mecmuu'z Zevâid'de rivayet ediyor ve râvîlerinin sika olduğunu söylüyor.

İkinci olarak; Bu rivayetin zayıf olduğunu ya da hiç olmadığını farz edelim. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in Mekke'de sizin gibi, putlara hiç ilişmeden durduğuna dair deliliniz nerede?

Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)* putların arasında kaldı. Ancak onlara ibadet etmeye, onları medhetmeye kalktı mı? Ya da Kureyşlilere ve çocuklarına onların tarihini okuttu mu? Tek bir an bile onlardan razı olduğunu ifade etti mi? Yoksa onlardan hakkıyla uzaklaşan ve reddeden biri mi oldu? Kureyş kafirleri onu daima putlarına düşmanlık eden, onların putlarına dil uzatan bir kimse olarak vasıflandırmadılar mı?

"Kafirler seni gördükleri zaman «Sizin ilahlarınıza dil uzatan bu mu?» diyerek seni hep alaya alırlar. Halbuki onlar, Rahmân olan Allah'ın Kitabını inkar edenlerin ta kendileridir." (21, Enbiya/36)

İbn-i Kesir ve diğerleri bu ayeti *"İlahlarınızı kötüleyen ve onları küçümseyen bu mu?"* şeklinde tefsir etmişlerdir. Yani bununla kasdedilen Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in onlardan ve putlarından beri olması, onları küçük görmesi, onların görmediğini, duymadığını, hiçbir fayda ya da zarar vermeye muktedir olmadıklarını açıklayarak onların ilah olamayacağını söylemesidir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* işte bu yolla ve bu üslubla hareket etmişti. Onların putlarına ibadet etmediği gibi, onların ibadetlerine de katılmadı. Asla onlara muvafakat etmedi.

Aksine Erkam'ın evine çekiliyor, Kureyş'in sapkınlıklarına dalmadan, onlardan razı olduğuna ya da onların bâtıllarını desteklediğine dair bir tutum içine girmeden ashabına Allah'ın dinini ve O'nu tevhid etmeyi öğretiyordu. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, *"Eğer sana direnme gücü vermeseydik, nerdeyse onlara birazcık meyledecektin. Eğer onlara yanaşsaydın, sana dünya hayatının ve ahiretin azabını katlayarak tattırırdık; sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın." (17, İsra/74–75)* buyu-

rurken, nasıl Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in Kureyşle ortak hareket etmesi düşünülebilir ki?

Şimdi isterseniz tağutların kokuşmuş okullarının ve ifsad eden metodlarının içerisinde, ıslahçı ve davetçi olarak vasıflandırılan bu az sayıdaki öğretmenlere tekrar dönelim. Onların davet metodları ile Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in Mekke'de putların arasındaki davet metodunu kıyaslayalım. Gerçekler ortaya çıksın ve şüpheler yok olsun.

Acaba bu öğretmenler talebelerine tağutların anayasalarının reddedilmesi gerektiğini anlatıyorlar mı? Bu kanunların küfür kanunları olduğunu ilan ediyorlar mı? Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in 13 sene boyunca Mekke'li müşriklerin arasında yaptığı gibi onların taptıklarının bâtıllığını ortaya koyuyorlar mı? Yoksa onlar tâbî oldukları eğitim metodu gereğince, bu küfür kanunlarının övgüsünü mü yapıyorlar? Ya da en iyi ihtimalle, tüm bu sapkınlıklara karşı rıza göstererek sessiz mi kalıyorlar?

Küfür dini olan demokrasiyi kınıyor, onunla savaşıyor ve içerdiği küfrü açıklıyorlar mı? Yoksa onun medhini mi yapıyorlar? Ya da en iyi ihtimalle bu konuda da sessiz mi kalıyorlar?

Bütün okullarda her sabah öğrencilerin saygı ve hürmetle önünde durdukları bayrağa; bu paçavraya öğrencilerinin saygı duymasını yasaklıyorlar mı? Bunun yanlışlığını açıklayıp öğrencileri, bu fiili işlememeleri konusunda uyarıyorlar mı? Yoksa onlarla beraber tören kıtasında durup öğrencilerin yaptığını mı yapıyorlar? Yoksa en iyi ihtimalle bundan uzak durup sessiz kalıp hilekarlık mı yapıyorlar?

Öğrencilerine, Müslümanların tepesine çöken bu zorba yöneticilere itaat edilmeyeceğini açıklıyorlar mı? Onların "*Bir*" ve "*Kahhar*" olan Allah'ın şeriatı yerine, hevâlarının çöplüğünden derledikleri kanunlarla hükmettiklerini açıklıyorlar mı?

Yoksa yöneticilerin ve ailelerinin tarihini okutuyor ve tâbî oldukları eğitim metodu sayesinde onları övgüyle mi anıyorlar? Ya da en iyi ihtimalle –bu konuda da- reddetmeksizin sessiz ka-

larak Müslümanların çocuklarının önünde sahtekar konumuna mı düşüyorlar?

Ulusal bayramlar gibi bayramların bâtıl olduğunu öğrencilerine açıklıyorlar mı? Eğitim ve öğretimlerinden sorumlu oldukları gençleri uyarmak için bunu ilan ediyorlar mı? Yoksa bu bayramları kabul edip kutluyorlar mı? Yoksa bu konuda da sahtekarlık yaparak susuyorlar mı?

Ne var ki gerçekler bundan daha da kötüdür. Onlardan biri (sözde salih olarak nitelendirilen öğretmenleri kasdediyorum) odasında ya da sınıfta, tepesinde tağutun resmi asılı olduğu halde öğrencilerinin arasında oturur. Kılını dahi kıpırdatmaz. Aksine, onların çoğunluğu bu resimlerin asılmasını, basılmasını, medhedilmesini; yöneticilerin atalarının, arkadaşlarının ve ailelerinin anılmasını hoş görürler.

Burada muhalifler sözümüzü keserek şöyle diyor: "Kardeşim kalbimizle inkar ediyoruz. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bunu hadisinde zikretmemiş midir?"[165]

Evet… Elbette Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* kalben inkarı hadisinde zikretmiştir ve bunu imanın en zayıf mertebesi olarak nitelemiştir. Ancak sizler sahtekarlık yapıyorsunuz? Aslında sizin lugatınızda davet, cihad ve ıslah gibi kelimelerin hiçbirine rastlamak mümkün değildir. Sizler açık açık, "Mesele dava, ıslah ve değişim meselesi değildir. Biz bu okullarda sadece memuruz, yaşamak istiyoruz" diyemiyorsunuz! Vallahi bizlere "zavallılar" diyerek gülebilirsiniz ancak alemlerin Rabbine gülemeyeceksiniz!

Günümüzde yok olmuş ya da neredeyse yok olma noktasında olan "kötülüklerden men etme" (nehy-i ani'l münker)

---

[165] Burada muhalif, "Kim bir kötülük görürse, onu eliyle düzeltsin. Buna güç yetiremezse, onu diliyle düzeltsin. Buna da güç yetiremezse, kalbiyle buğzetsin. Bu imanın en zayıf mertebesidir" hadisini kasdederek, kötülüğe karşı kalbiyle inkar ettiğini söylemek istiyor. *(yayıncı)*

misyonunu size hatırlatmak istiyoruz. İnsanın bizzat içinde bulunduğu bir kötülüğü kalben inkar etmesi, onu ne Allah'ın azabından ne de dünya ve ahiretin cezasından kurtaracaktır. Bilakis öncelikle o kötülükten uzaklaşıp onu terk etmek gerekir. İsterseniz İmam Buhari *(rahimehullah)*'ın Numan bin Beşir *(radıyallahu anh)*'den rivayet ettiği şu hadisi bir düşünün. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurdu:

"Allah'ın sınırlarının kenarında duran ile içerisine giren kimsenin misali şu topluluğa benzer: Bir gemide kura çekip bazılarına geminin üst kısmı bazılarına da alt kısmı düştü. Öyle ki alt katta oturanlar, su ihtiyaçlarını giderirken üsttekilerin yanından geçip onları rahatsız ediyorlardı. Bundan dolayı «Eğer kendi yerimizden bir delik açarsak, gelip geçerek yukarıda bulunanlara rahatsızlık vermemiş oluruz» dediler. Şayet üsttekiler bu işte onlara mani olsalar hem kendilerini kurtarırlar, hem onları kurtarmış olurlar. Eğer yaptıkları işte serbest bıraksalar, hem onları helak ederler, hem de kendilerini helak ederler."[166]

Bu örneği bir düşünün... Eğer "kalbimizle inkar ediyoruz. Bu yeterlidir" diyerek sussalar ve kötülüğe engel olarak onu değiştirmeseler halleri ne olur? Sadece kalpleriyle inkar etmeleri onları boğulmaktan kurtarır mı? Yoksa hep beraber helak mi olurlar?

Şunu çok iyi bilmelisiniz ki sizin günümüz fesad medreselerinde takındığınız tutum ile Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in, O'nun ashabının ve selefimizin durumları arasında dağlar kadar fark vardır. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve sahabesi Mekke'de dosdoğru yolda ilerlemeleri sebebiyle nice cefa ve eziyetlere katlanmışlardı. Kureyşli müşriklere karşı çıktıkları, onların küfürlerinden beri oldukları, şirklerine ve sapkınlıklarına karşı düşmanlıklarını ilan ettikleri için yurtlarından çıkarıldılar. Mallarına el konuldu. İşte dinin izahı budur. Peki, sizler onların çektikleri bu sıkıntılara benzer sıkıntılar çekiyor

[166] Buhârî

musunuz? Yoksa günümüz fesad medreselerinde cereyan eden çok büyük ve tehlikeli sapkınlıkları, olduğu gibi kabul mu ediyorsunuz? Bu yüzden mi önünüz kesilmedi, terfi etmeniz engellenmedi? Ancak şunu kesin olarak bilmeniz gerekir ki şayet Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve ashabının Mekke'de ortaya koyduğu davet gibi bir davet yapma noktasında samimi iseniz, bu görevlerde uzun süre kalamazsınız. Eğer küfür yasalarından ve tağutlardan beri olduğunuzu ilan edip öğrencilerinizi de bu konuda uyarırsanız, o zaman Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve ashabının başına gelen sıkıntılar sizin de başınıza gelir ve bu fesad medreselerinden sürülürsünüz. Çünkü o ortamlarda ancak hilekarlar, bâtıl içinde olanlar ya da en azından dalkavuk olanlar kalabilir. Ancak nebevî bir menhec üzerinde olanlara gelince; onların düşmanlık görmesi, sürgün edilmesi kaçınılmazdır. Bu yüzden Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* vahyin ilk gelmeye başladığı gün başından geçenleri Varaka bin Nevfel'e anlattığında, daha önce indirilmiş semavî kitapları okuyan Varaka bin Nevfel'in ilk sözü şu olmuştu:

"Senin getirdiğinin benzerini getiren herkese düşmanlık edilmiştir."

Buraya kadar anlattıklarımız göstermektedir ki sizlerin bu fesad medreselerinde görev alan "*salih*" dediğiniz kişiler asla nebevî bir menhec üzere değildirler. Bilakis Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in gösterdiği yoldan başka bir yola tâbî olmuşlardır. Şayet böyle olmasaydı, böyle makam ve böyle kokuşmuş yerlerde bulunmak onlara hoş gelmezdi. Bununla beraber zaten onların çoğunun kalplerinin ölü olduğunu biliyoruz. Bunun nedeni de hiç şüphesiz günümüz fesad medreselerinde mevcut kötü ortamlarda kalmaları, bu kötülüklere alışmalarıdır. Bu durum onların kalplerini karartmıştır. Kalpleri ters çevrilmiş bir testi gibi olmuştur. Ne iyiyi bilir ne kötüyü inkar eder. Bundan dolayı da eğitim metodlarında mevcut fesadları iyi görür ya da kötü görse bile onları inkar etmez. Küfür kanunlarını ve tağutları övmek, geçmişte yaşamış sapkın kavimleri medeniyet

olarak isimlendirmek, kavmiyetçiliği İslam kardeşliğinin önüne geçirmek, müzik dinlemeyi ve televizyon seyretmeyi medhetmek gibi birçok kötülüğün ne büyük bir ifsada yol açtığını göremezler. İşin aslı onların birçoğunun, eğitim metodlarını savunma noktasında söyledikleri sözler bile kalplerinin ne derece hasta olduğunu ortaya koymaktadır. Bu kimselerin kalplerinin ne denli hasta olduğuna dair şu örneği vermek isterim. Çok az sayıda da olsa bazı kimseler bu fesad medreselerini terk ettikleri zaman, onlara şaşkınlıkla karşı çıktıklarını ve onları kınayarak şöyle dediklerini duymuştum:

"Okullarda ne varmış ki? Müzik... Bayrağa saygı... Kötü arkadaşlık... Sigara içen kötü öğretmenler... SubhanAllah... Bunun için mi okulları terk ediyorsunuz?"

Aynı şeyi babalardan da çoğu zaman duyuyoruz. Diyorlar ki: "Müzik mi? Müzik sadece ilkokulda var, ondan sonra yok."

Öncelikle bu bir yalandır. Zira müzik sadece ilkokulda değil, eğitimin her aşamasında mevcutdur. Ayrıca müziğin fesadı sadece müzik derslerinde değildir. Bilakis onlar daha önce de örneklerini saydığımız gibi bütün derslerde onu övmektedirler. Sonra durumun, onların zannettikleri ile sınırlı olduğunu farz edin. Bu söz bile aslında onların kalplerinin ölü olduğunun delili değil midir? Sekiz yılın kaybolmasını hafife alıyorlar. Çocukların küçük yaşlarındaki tam sekiz yıl... "Sadece ilk ve ortaokulda" diyorlar... SubhanAllah... Bu az mı? Çocuklarınız için korkmuyor musunuz? Onlardan sorumlu değil misiniz? Onların ziyan olmalarından korkmuyor musunuz?

Sultan Abbas Mansur zindana elçi göndererek zindandakilere "Size bu hapishanede en zor gelen şey nedir?" diye sorulmasını ister. Orada bulunanlar cevap olarak "Çocuklarımızın terbiyesinin yarım kalması" derler.

Günümüzde çocuklarımızın eğitiminin bu kadar hafife alınması ne kadar da ilginç?

Bunun sebebi, fesad medreselerinde uzun süre kalmalarından dolayı kalplerinin ölmüş olmasıdır. Ve bu yüzden günahları, fitneleri ve kötülükleri hafife alır oldular. Kalpleri bu sapkınlıklara öylesine alıştı ki artık tüm bunları küçük görmeye başladılar.

Cehennem ateşine girmenin aslî sebeplerinden birinin kötülükleri küçümsemek olduğunu unutmuş görünüyorlar. Eğer günümüz fesad medreselerinde mevcut kötülükleri küçük saysak bile sonunda mutlaka ateş vardır. Fakat durum bunun tam tersinedir, onlar hiç de küçük değildir.

İmam Buhârî'nin bu konuda rivayet ettiği hadislerin mihverini kötülükleri küçümsemek oluşturur:

"Mümin, günahlarını sanki bir dağın altında oturuyormuş gibi görür. Onun üstüne yıkılmasından korkar. Fâcir ise, günahlarını burnu üzerindeki toz gibi görür."

Kötülüklerin iyilik, iyiliklerin kötülük olduğu günümüzde bu pisliklerden Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya sığınırız. Kötüler küstahlaştı. Hak ehlini ve onların haklarını inkar eder oldular. Kötüler sapkınlığı ve bâtılı savunurken, hak ehlinin çoğu uyuyor, sessiz kalıyorlar. Hak üzere olduklarını açıklamaktan utanıyorlar. Kimliklerini ortaya koymaktan korkuyorlar. Allah yardımcımız olsun. Aişe *(radıyallahu anha)*'dan şöyle bir beyit nakledilir:

"Gölgesinde yaşanan insanlar göçüp gitti,
Arkalarında hastalıklı olanlar kaldı."

Daha sonra ise şöyle devam eder:

"Allah onlara merhamet etsin. Acaba günümüzü görseler, ne derlerdi?"

Bunu rivayet eden Urve *(rahimehullah)* "Allah Müminlerin annesine merhamet etsin. Acaba günümüzü görse ne derdi?" der. Sonra Urve'nin oğlu Haşim, "Allah babama rahmet etsin. Acaba günümüzü görse ne derdi?" der. Ben de derim ki:

Allah hepsine merhamet etsin. Vallahi bu durum insanın içini parçalıyor, ciğerini yakıyor. Onların zamanı ile günümüz

arasında ne büyük bir uçurum var? Bugünü görseler acaba ne derlerdi? Ne derlerdi acaba?

Bu konudaki sözlerimizi İbn-i Kayyim'in *"İyi ve güzel olan ne varsa hepsini terk edip yalnızca kendi istek ve hevâsının peşine düştüğü için kalbini zikrimize karşı duyarsız kıldığımız kimselere itaat etme!" (18, Kehf/28*) ayetine dair yaptığı şu yorumla bitiriyoruz. O şöyle der:

"Kişinin, hocasına ve tâbî olduğu kişiye bakması gerekir. Eğer onlar ayette belirtilen hasletleri taşıyorlarsa, onlardan hemen uzaklaşması gerekir. Eğer Allah'ı çokça zikreden, Sünnete ve onun emirlerine uyan biriyse ondan ayrılmaması bilakis ona sımsıkı yapışması gerekir."

Acaba günümüz fesad medreselerinin öğretmenlerini "*salih*" olarak vasıflandırmak mümkün müdür? Tüm bu yanlışlar karşısında susanları basîret sahibi bir kimse olarak isimlendirmek mümkün müdür?

Onlar bir taraftan dalkavukluk yaparlarken diğer taraftan da Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in Sünnetine ve davetine mi uyuyorlar?

Tüm bunlardan sonra inad etmek isteyen inadına devam etsin.

Buraya kadar anlatılanlardan Muhammed Kutub'un, cahiliye okullarında eğitim ve öğretim görevi üstlenmeyi savunduğu "Muasır Gerçeğimiz" adlı kitabındaki sözlerinin de yanlış olduğu ortaya çıkmıştır. Zira o şöyle diyor:

"Öğretmen, hem öğrettiği gayrî İslami metodlarda hem de Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın indirdiğinden başkası ile hükmeden tağutları övmek konusunda üzerindeki cahiliye baskısına bir miktar boyun eğebilir. Buna rağmen dürüst davranışları, yüksek ahlakı, ahlaksızlıklardan uzak olması, otokontrolü, dini ve karakteri ile örnek olarak öğrencilerine hak ile bâtılın nasıl birbirinden ayrıldığını gösterebilir."

Bu sözler üzerine birkaç yorumumuz var!

Öncelikle onun tarif ettiği bu cahilî baskının mahiyetini açıklamak gerekir. Bu baskı, maslahatları kapsayan fer'î konularda mıdır? Yoksa İslam şeraitinin, sadece onun uğruna geldiği aslî, itikadî konularda mıdır? Bu konu, daha önce yazdıklarımızdan da anlaşılacağı üzere fer'î konularda olan günahlarla ilgili değildir. Ki fer'î konularda bile birçok günahlar, daha önce de geçtiği üzere bu okullarda fazlaca mevcutdur. Ancak mesele bundan çok daha önemli bir alandadır. Mesele bütün Rasullerin kurmak için gönderildiği ama bugün fesad medreselerinde yıkılan tevhid; yine bütün Rasullerin yıkmak için gönderildiği ama bugün fesad medreselerinde tesis edilen şirk konusudur. Gördüğünüz üzere okullarda küfür kanunlarının, tağutların, putperestlerin, muasır ve kadim cahiliyenin bâtıl ilahlarının övülmesi oldukça fazladır. Muhammed Kutub, bunları şu sözleri ile itiraf ediyor:

"Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın indirdiğinden başkası ile hükmeden tağutları övmek..."

Ancak bu, tevhid kelimesi La ilahe illallah'ın kişiye vacib kıldığı en önemli esaslardan olan velâ ve berâ akidesinin ta kendisidir. Ve şüphe yoktur ki ikrah altında olmaksızın küfrü medhetmek, onu güzel göstermek, kişiyi İslam'dan çıkaran amellerdendir. Bu yüzden Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab, İslam'ı bozan hallerden üçüncüsü olarak müşriklerin yollarını onaylamayı saymıştır.

O halde Muhammed Kutub'un (Allah onu affetsin) kendilerine ruhsat verdiği öğretmenlerin durumu nedir?

Bunlardan biri cahiliye okullarına katılmak değil midir? Orada küfrü medhetmeyi öğretmiyorlar mı? İster kanunları, sistemleri, yöneticileri, putları, habis teorileri, bâtıl dinleri övmek babından olsun; isterse de daha önce saydığımız pek çok konuya dair olsun fark etmeksizin, öğrencileri bunlarla imtihan etmiyorlar mı? Peki, öğrencinin cevabı eğitim sisteminde kendisine öğretilenden farklı olursa ne yapıyorlar? Kabul ediyorlar mı?

Yoksa bu fesad medreselerinde alenen işlenen küfrü inkar ederek ondan uzaklaşıyorlar mı? Öğrenci kendisine öğretilenden farklı cevap verdiği zaman ona göz mü yumuyorlar. Ancak bu yetmez ki... Onların bu görevlerde kalabilmelerinin şer'î açıdan meşru olması, ancak bu küfrü öğretmenlere ve öğrencilere yüksek sesle ilan etmelerine, onlara karşı düşmanlıklarını açık bir şekilde ortaya koymalarına bağlıdır. Bunun dışında böyle bir yanlışa katılmak kesinlikle caiz değildir. Aksi takdirde aşağıdaki ayetin kapsamına girerler:

> *"Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin canlarını aldıkları vakit onlara «Ne durumdaydınız? (Niçin hicret etmediniz?)» derler. Onlar da «Biz yeryüzünde zayıf ve güçsüz kimselerdik» derler. Melekler « Allah'ın arzı geniş değil miydi, hicret etseydiniz ya!» derler. İşte bunların gidecekleri yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!" (4, Nisa/97)*

Elbette bu meşruluk, bu okullardaki küfrü ve şirki öğretmedikleri durumda geçerlidir. Şayet küfrün medhini yapmaya, onu öğretmeye kalkarlarsa –çoğunluğunun yaptığı gibi- o zaman sorun çok daha önemli ve büyüktür.

Şimdi bu açıklamalardan sonra Muhammed Kutub'a diyoruz ki: Okulları dolduran bu dindar öğretmenler, küfürden berî olduklarını, şirki inkar ettiklerini haykırıyorlar mı? Yoksa ne yapıyorlar? Kendini, onların durumuna bakmakla mükellef görmüyor musun? Helak olanları değil, mütedeyyinleri kasdediyorum ve durumlarını bilmediğini zannetmiyorum. Okullarda yayılmış olan küfür karşısındaki konumları nedir? Saydığın dürüst davranışları ya da övdüğün yüce ahlakları yukarıda saymış olduğumuz hatalarının kefareti için yeterli midir? Dürüstlük, güvenirlik, sözünde durmak, konusunda uzman olmak yeterli mi?

Ahlaksızlıklardan uzak olmak, zühd, davranışlarını kontrol ederek örnek olmak, din ve ahlak sahibi olmak gerçekten yeterli mi? Bunların hepsi güzel özellikler, bu konuda kimse muhalefet edemez. Ancak lafı uzatarak gerçekleri gizlemek neden? Bunu

gerçek bir çözüm olarak mı kabul ediyorsun? Ahlaksızlıklardan uzak, dindar, dürüst öğretmenin övdüğü küfür kanunlarının yanlışlığını, bâtıllığını öğrenci nasıl anlayacak?

Yüksek ahlak sahibi, ahlaksızlıktan uzak, dindar ama bâtıl karşısında sessiz kalan, açık küfre ve şirke dalkavukluk eden öğretmenle yanlışlar nasıl düzeltilir? Bunu düşünemiyorum bile. Eğer sadece güzel ahlak yeterli olsaydı bu, Kureyş kafirlerinin de şirkten ve küfürden uzak kalmalarını sağlardı. Ki, uzak yakın herkes Kureyş kafirlerinin İslam'dan önceki ahlakını bilir. Ama onların güzel ahlakları, kendilerine bu konuda yeterli olmadı.

Muhammed Kutub'un vasfettiği ahlaklı, dürüst, dindar öğretmen küfür kanunlarını öğretir, medheder ve onları adalet olarak vasıflandırırken öğrenci bu kanunların küfrünü ve şirkini nasıl anlayacak? Aksine öğrenci, öğretmenin takvasını, dürüstlüğünü ve dindarlığını gördüğü zaman onun öğrettiği her şeyi daha iyi kabul edecektir.

Bu takvalı(!) öğretmenin takvası, onun bu okullara katılmasını engellemediği sürece o tağutu inkar etmeyi öğretemeyecektir. Öğretse bile eğitim metodlarında medhedilen bu kanunların aslında çağdaş tağutlar olduğunu, onların dostlarının da Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın dini ile savaşan, hükmünü iptal eden Allah düşmanları olduklarını açıklayamayacaktır. Her Müslümanın bu küfür kanunlarından berî olması, bu kanunlarla hükmedenleri inkar etmesi, onlarla cihad etmesi, onların hükmünü yıkıp Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın hükmünü kaim kılmak için çalışması gerektiğini açıklayamayacaktır. Muhterem Muhammed Kutub! Mesele gün gibi aşikardır. Hak olan, Müslümanın bu gerçekleri haykırması, açıklaması ve bâtıldan ayrılmasıdır. İşte Enbiyanın ve Millet-i İbrahim'in davası budur. Fakat ey Muhammed Kutub! Neslimiz bu okullarda eğitiliyor, onların sütüyle besleniyor. Şüphesiz, çocuğu sütten kesmek zor bir iştir. Bu yüzden söylediklerimi yapmanın, senin için ne kadar zor olduğunu çok iyi biliyorum. Ancak muhterem Muhammed Kutub! İstesen de istemesen de gerçek apaçık ortadadır.

İkinci Şüphe

“Meydanı Onlara mı Bırakalım” Şüphesi

Abdurrahman Abdulhalik, gençlerden bir topluluğa verdiği konferansta şunları söylüyor:

“Mesela Hindistan... İngilizlerin Müslümanlarla savaştığı ilk yerdir. İngilizler savaşı kazandı. Çünkü güçleri vardı. Sonra İngilizler sivil okullar açtılar. İnsanlara «Gelin sizi eğitelim» dediler. İslami ya da gayrî İslami sivil okullar, tıp, mühendislik ve diğerleri... Müslümanlar çocuklarını okullara göndermediler. Sonuçta Sih ve Hinduların çocukları ordu komutanı oldu. Devlette, bakanlıklarda yüksek mevkilere geldi. Müslümanlar ayak takımı olarak kaldı. Sonunda devletleri kuruldu. Devletin yarısını teşkil eden Hindular Müslümanları sürdüler, katlettiler, Hindistan’ın en kötü yerlerine attılar.” Ve o, sözlerini şöyle bitiriyor:

“Hindular herhangi bir muhalefetle karşılaşmadan kanunlarını uyguluyorlar.”

Bu sözlere karşı Allah’ın izniyle deriz ki: Öncelikle bu sözlerdeki “Hindular hiçbir muhalefetle karşılaşmadan kanunlarını uyguluyorlar” kısmı karşısında duyduğum hayreti ifade etmek istiyorum. İkinci olarak bu sözlerin özeti şudur:

“Okullardan uzaklaşmaya davet, bâtıl ehline büyük bir yardım sayılır. Onlara hakimiyet için fırsat vermek ve onların bunu kullanması demektir. Müslümanların çocukları cahil, zayıf ve zavallı olarak kalırken onlar yüksek makamlara gelip oralarda hakim olacaktır.”

Bu, en çok duyduğumuz meşhur şüphelerdendir. Sadece okullara katılmaya cevaz vermek için değil aksine şirke, zulme,

bâtıla yardım içeren bütün görevler için bu kullanılır. Hatta Abdurrahman Abdulhalik aynı konferansında orduya, millet meclisine, polis teşkilatına katılmayı caiz görüyor. Bu söyledik-lerine de Hindistan'ın hikayesini ve İngiliz sömürgeciliğini delil gösteriyor. Bu gerçek bir delil sayılır mı?

Kendini selefî metoda nisbet eden bir kimseye, ihtilaf anında Allah ve Rasulü'nün sözlerini terk ederek bâtıl, tahrif edilmiş hikayelere sarılmak yakışır mı?

Tahrif diyoruz çünkü onun anlattığı gibi sömürgecilerin kurduğu okullardan Müslümanların uzak durduğu gerçek değil-dir. Hindistanlı Müslümanlardan büyük kısmının bu okullara gittiği, oralarda ön plana çıkıp Abdurrahman Abdulhalik'ın yap-tığı gibi onları savundukları meşhur bir tarihî gerçektir. Ki bu durum Hindistan'da o dönemde Müslümanların başına gelen en büyük felakettir. Onun iddia ettiği gibi Müslümanların okula gitmediği doğru değildir. Çünkü o okullardan, batı kültürünü ve İngilizleri seven, laik bir nesil mezun olmuştur. İsmi Müslüman olan ancak İslam ile alakalı hiçbir şey bilmeyen bir nesil... Haçlı ihtilalcileri onları kendi elleri ile yetiştirdiler ki kendileri ayrıl-dıktan sonra onlara yönetimi bırakabilsinler.

Okulları kötü görerek karşı çıkan ve gitmeyenler ise fakir-likten ya da onun gibi herhangi bir engelden dolayı bunu yap-mamıştır. Onlar Hindistan'da gerçekten çok çok az sayıdadırlar ve çoğunluğu selefî menhec üzere hareket eden hadis ehli alim-lerdir. Hem onların çocuklarında hem de temiz akidelerinde, bu kendini gösterir. Eğer Hindistan'da ön plana çıkan çağdaş alim-leri araştıracak olursanız, onların söz konusu bataklıktan uzak kalan bu azınlık olduğunu göreceksiniz. Ancak Müslümanların çoğu bunu terk etmiştir.

Fransa tarafından işgal edilen (Cezayir, Tunus, Lübnan gibi) ülkelerdeki okullarda Fransa'nın, Fransız kültürünün ve kanun-larının övgüsünü okudular. Bu konu, kimsenin tartışıp itiraz edeceği bir konu değildir. Bu ülkelerde yaşayan herkes bunu bi-lir. Mesela Cezayir... Herkes bilir ki kanunları, sosyal düzeni ve

eğitim sistemi tamamen Fransa'dan alınmadır. Eğitim görmüş kişiler içinde Fransızcada mahir olduğu kadar Arapçada da mâhir olan kimseyi bulamazsınız. Onların çoğunluğu, seve seve Fransızlaşmıştır.

Ahmed bin Muhammed Sadık el Gemari, "Çağdaş icadlar" adlı kitabında şunları söylüyor:

"Pek çok alanda yazarların bulunmaması, bugün Fas'ta ve sömürge altındaki bazı bölgelerde neredeyse gerçek olmak üzeredir. Mesela Cezayir'de pek çok alanda İngilizce yazan yazarlar mevcutken, Arapça yazan bir yazar yoktur. Çünkü onlar, İslam'ın esası olan Arapçayı ortadan kaldırmak maksadıyla İngilizceden başka dilde eğitim yapılmayan okullarda okumuşlardır.

Hindistan ve halkı için de aynı şey söz konudur. Oradaki Müslümanlar bile okullara gitmiş, oradaki sömürgeci eğitimden ve kültürden etkilenmişlerdir. Bu etki sonucunda pek çoğu atalarının, babalarının, Kuran'ın ve dinlerinin dili olan Arapçayı düzgün konuşamazken işgalci İngilizlerin dilinde uzman olmuşlardır.

İşin aslı, bu okullarda okuyanlar kendi kültürlerini silip onların dostları olmuşlardır. Bundan sonra ise isimlerinin Muhammed, Abdullah, Hasan, Hüseyin, Ali olması ve yönetimi üstlenmeleri İslam'ın ve Müslümanların menfaatine olacak anlamına gelmez. Aksine onlar İslama ve Müslümanlara kötülük yaparlar. Kendi halklarından koparılıp batılı hocalar tarafından eğitilmişlerdir. Bu hocalar kendi kültür ve geleneklerini gençlerin içine yerleştirmiş, kendi kanun ve sistemleri ile hükmetmişlerdir. Bu gençler, efendileri için sadık hizmetçiler, maslahatlarının bekçileri olmuşlardır."

Muhammed Emin el Mısri ise şunları söylüyor: "Milli Eğitim Bakanlığı'ndan bir temsilci Şam'daki misyoner okulunu ziyaret etti. Misyoner okulu ona medhedilirken eski mezunlarının resimleri de gösterildi. Aralarında önemli isimlerin neredeyse hepsi, ülkenin kurtuluşunun ilk döneminde Suriye yönetiminde görev yapan kişilerdi."

Muhammed Kutub, "Yirminci yüzyıl cahiliyesi" adlı kitabının 334. sayfasında, sömürgeciliğin İslam akidesini yıkma yöntemlerinden bahsederken şöyle diyor:

"İslamı bilmeyen bir kadın nesli ortaya çıkarmak kaçınılmazdı. Bunun yolu eğitimdi... Daha önce erkekler üzerinde denenmiş olan sömürgeci metodla eğitim. Siyonist haçlı sömürgeciliği, Türkiye'de, Mısır'da, Arapistan'da, Hindistan'da, (Afganistan'ın kurulmasından önce) Endonezya ve Afrika'da özgürlük(!) hareketlerini destekledi. Kadınların hem sömürgeciler, hem hükümetler, hem de misyonerler tarafından kurulan okullardaki eğitim sistemine göre okumalarını teşvik edip yönlendirdi ki böylece sadece hissî olarak İslam'dan uzak olan değil, aynı zamanda dinden nefret edip iğrenen bir kadın nesli yetiştirebilsin.

Siyonist haçlı sömürgeciliği Müslüman kadını Müslüman olsun diye eğitmedi. Ancak kendilerinin de ifade ettiği gibi "özgür" olsun diye eğitti. Bu özgürlük, İslam'dan kurtulmak anlamında bir özgürlük... Okullarda ve üniversitelerde yeni bir genç nesil yetiştirdiler. İşte bugün İslam aleminde varlığını sürdüren bu nesil, Siyonist haçlı sömürgeciliğin nihâî hedefiydi çünkü İslam akidesinden geri kalan kırıntıları yok etmeyi işte bu nesil gerçekleştirecekti."

Bu şüphelere aldanan herkese Muhammed Kutub'un "Muasır Gerçeğimiz" adlı kitabının "İngiliz ihtilalinin rolü ve fesad yöntemleri" adlı bölümü okumalarını tavsiye ederim. Bu bölümde söz konusu şüpheleri kökünden yok eden ayrıntılı açıklamalar yer alıyor. Okuyun, çünkü bu gerçekten çok önemli.

Ahmed bin Sadık el Gemari, "Muasır icadlar" adlı kitabının 65. sayfasında şunları söylüyor:

"Bu okullar İslam için en büyük tehlikedir. Müslümanlara en büyük zararı bunlar verir çünkü onlar, dini yok etmenin tek aracıdır. Bu okullar orada okuyup mezun olan öğrencilerin içinden dinin sökülüp atılmasının, ahlaklarının bozulmasının, küfre düşmelerinin, mürtedliklerinin tek sebebidir. Çünkü kafirler İs-

lam'ı yok etmek için uzun uzun düşündükten ve 500 seneyi aşkın tecrübeden sonra amaçlarına en yakın en başarılı yol olarak bundan başka yol bulamamışlardır. Bu yüzden onlara özen göstermişler ve İslam'ı yok etmek için sömürgeleştirdikleri her yerde "İslama saldırı" ve "Oryantalistler" adlı kitaplarda ayrıntıları ile verilen sayısız kongre düzenledikten sonra bu okulların çoğalmasına gayret etmişlerdir. Sömürgecilik ile övünen, Avrupa kültürüne hayran olan her Müslümanın bu iki kitabı okuması gerekir ki sömürgecilerin maksadlarını, onların Müslüman çocuklarını özellikle de kızlarını eğitmek için neden bu kadar çaba harcadıklarını anlayabilsinler. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onlara lanet etsin. Müslüman bir kızın Avrupalıların dilini öğrendiği zaman (öncelikle aldığı eğitimle, ikinci olarak da Avrupalıların kitap ve dergilerini okumakla) onların ahlakı ile ahlaklanacağını, Avrupa ruhunu benimseyeceğini açıklamışlardır. Böylece içindeki dini eğitim ve İslami ruh zayıflayacak. Sonra öğretmen olacak, anne olduğu zaman çocuklarını Avrupa ruhuna uygun yetiştirecek ve çocukları dini bilmeden, dinden uzak yaşayacaklar. Böylece dinden çıkmaları ve İslamdan soyutlanmaları gerçekleşecek. Hedeflenen bu amaç, okullar sayesinde gerçekleşmiştir.[167]

İşte Muhammed İkbal... Batı eğitiminin ateşi ile yanmış, Hindistan'daki diğer herkesten daha fazla bu eğitim sisteminin gerçek yüzünü bilenlerden birisi... Bakın ne diyor:

"Batılı eğitim sistemi fazilet, ahlak ve dine karşı kurulan bir entrikadır."

"Küfür Gazvesi ve Çağdaş İslam Toplumundaki Etkileri" isimli kitabın yazarı, sömürgeciliğin eğitim ve kültür alanındaki küfür gazvesi ile ilgili şunları söyler:

"İpler düşmanların (yani sömürgecilerin) ellerine geçince, bütün dikkatlerini eğitime yönelttiler ve onu bozdular. Bir yandan eğitim gören kişilerde batı kültür ve medeniyetine ve batı

---

[167] Çağdaş İcadlar, sf: 65

düşüncesine saygı duymayı gerçekleştiren eğitim metodlarını, derslerini ve planlarını zorunlu tutarken diğer yandan İslami düşünceyi, İslam kültür ve medeniyetini hakir gören şeyleri mecbur tuttular. Bu şer tohumlarını İslam alemindeki bütün okullara, enstitülere ve eğitim alanlarına attılar."

"Şimdi eğitimi bozma planlarından, hedeflerinden ve metodlarından bahsedeceğiz. Ve düşmanımızın, yurdumuzun orta yerinde bize nasıl saldırdığını göreceğiz. Fikirlerimizi nasıl fesada uğrattıklarını, bizi fikir ve medeniyette nasıl kendilerine tâbî hale göreceğiz.

Bu bozgunculuğun en önemli meyvesi kız ve erkeklerin aynı ortamda karışık olmalarıdır. Öğretmenlerin büyük bir kısmının, batı kültür ve medeniyetine dostluk besler hale gelmesidir. Çünkü o kültürün kucağına atılıp onun fâsıklığı, bozukluğu ve tahriflerinden kana kana içmiştirler.

Yine onun en önemli meyvelerinden bir diğeri; dinin iktisadî, sosyal ve siyasal sistemle en ufak bir bağlantısı olmaksızın ferdî bir eylem olduğuna dair olan habis düşüncedir. Bu düşünce, İslamı, Müslümanların hayatından soyutlamayı, İslami kimliği yok edip batı medeniyetine dönüştürmeyi hedefler. Bu meyvelerden bir diğeri, eğitimin düşmanlarımızın eline geçmesidir. Mürtedlik, sapkınlık, kadınların erkekleşmesi, erkeklerin kadınlaşması ve kadının peçesini açıp erkeklerle karışık ortamlarda bulunması üzere eğitim veren düşmanlar... Kadını dansöz ve şarkıcıya çeviren düşmanlar... Tüm bunların ardındaki asıl büyük hedef, Müslümanların içindeki İslami özü yok edip onları batı medeniyet ve fikrini benimser hale getirmektir."

Şeyh Abdulkadir es-Sindî sömürge okulları ile ilgili "Kitap ve Sünnetteki Hicab" adlı kitabında şunları söylüyor:

"Batının, Müslümanları fesada uğratmak ve İslam inancına bağlılıklarını yok etmek için getirmiş olduğu bu eğitim metodları; gençlerin ve kadınların bozulmasının, ahlakî, kültürel ve fikrî çöküşe düşmelerinin asıl sebebidir. Bu metodlar içe-

riklerinde, çok tehlikeli bir şekilde bedenleri, vicdanları ve kalpleri yakan bir ateş taşımaktadırlar."

Eğer muasır tarihçi ve düşünürlerin, davetçi ve eğitimcilerinin görüşlerini inceleyecek olursak hepsinin bu şekilde olduğunu görürüz. Hepsi aynı anlamda konuşurlar. Öyle ki bu düşünceler, Müslümanların felaketinin, sömürgecilerin kurduğu okullara gitmemekten kaynaklandığını iddia eden muhaliflerin görüşlerine tamamen zıttır.

İşin aslı, gerçekler onların iddialarının aksine de olsa onların büyük çoğunluğu bu okullara teşvik etmektedirler. Bizim için asıl felaket ise, kafir hükümetler elinde perişan olmuş bir nesil türeten bu durumdur.

Bugün yöneticilerin hepsi batılıların elinde yetişmiştir. Kafirlerin okullarında okumuş, onların kültürünü almış, onların gelenek-göreneklerine tabi olmuş, kanunlarına ve sistemlerine hayran olmuşlardır.

Edebiyatçı ve kültürlü olarak nitelendirilenler kimseler için de durum aynıdır. Taha Hüseyin, Rıfai Tahtavî, Hüda Şiravî ve onların İslam'a ve Müslümanlara karşı olan kötü sözleri, batıya ve onun medeniyetine olan dostlukları aşikadır. Bu kişiler sömürgeciliğin terbiyesinden geçmiş, onun verdiği eğitimin eseridirler.

Aslında durum oldukça açıktır. Muhalifleri susturmak için saydığımız bunca şeye gerek yoktur. Onlara göre; sömürgeciler bir yeri işgal etmekle, o ülkenin kaynaklarını gasp edip halkına boyun eğdirip köleleştirmek gibi bir şey düşünmezler. Halkı aydınlatır, onlara fayda verir, geri kalmışlık, zayıflık ve acizlikten kurtarırlar. Toplumları ilim, irfan ve muasır medeniyetler seviyesine çıkarırlar. Oysaki durum bunun tam tersidir. Sömürgeciler işgal ettikleri topraklarda, halkın ruhunu öldürmeye çalışırlar. O toplumun çocuklarının ruhuna; kafir sömürgecilere bağlılık, itaat ve dostluk tohumları ekerler. Buna ilaveten okullarda okutulan eğitim metodunda oldukça yaygın olan; kendi kanunlarını, bozuk kültürlerini, çirkin adetlerini yaygınlaştırırlar. Böy-

lece kendilerini adım adım izleyen taraftarlar yetiştirirler. Onların amaçlarına, isteklerine düşmanlık beslemeyen taraftarlar... Bu durumu inatçılar dışında kimse inkar edemez. Acı gerçekler bunun en büyük şahididir. Ve okullardaki fesada dair getirdiğimiz örneklerde de bunun delilleri mevcuttur.

Eğitim alanında ileri gelen büyük alimlerden Fetih Rıdvan diyor ki:

“Okul kitapları bazı ülkelerde, milletin kendini küçük görmesi ve kendine güvenini kaybetmesi için kullanılmıştır. Sömürgeciliğin yaptığı, kendi emellerine boyun eğen ülkelerdeki kitapları halkın kendine olan güvenini kaybetmesi için bir araç haline getirmektir.”

İşte İngiliz sömürgecilerin bizzat kendileri bu okulların ardındaki gerçek hedefleri bütün açıklığı ile haykırıyorlar. (Abdurrahman Abdulhalik’in habersiz olduğu hedefler)... Lord Mikali, Hindistan ile ilgili şöyle diyor:

“Bizim ile gözetimimiz altında olanlar arasında bir tercüman topluluğu oluşturmamız gerekiyor. Bu topluluğun rengi ve kanı Hindu, zevkleri, görüşleri, dili ve düşünceleri İngiliz olacaktır.”

Günümüzdeki sömürgeciler ve taraftarları (bir Müslüman Hintli şairin dediği gibi) çocukları öldürme politikası izleyen firavundan daha zekilerdir. Firavun, sömürgecilerin yaptığı gibi onları hissetmeden öldüreceği okullar ve fakülteler açmadı!

Abdurrahman Abdulhalik’in görmezden gelmeye çalıştığı önemli hakikat; bu çağdaş sömürge okullarından mezun olanların, İslam’ın isminden, Kuran’ın resminden başka bir şeyden haberi olmayan kimseler olmasıdır. Hatta onlar İslam şeriatının en azılı düşmanları oldular. Hem fikrî silahlarını hem de hakiki silahlarını toplumlarının bağrına çevirdiler. Sömürgecilerin yaptıklarından çok daha şiddetli bir şekilde kendi Ümmetlerini yaralamaya başladılar. Onlardan yönetimi üstlenen her bir idareci, Ümmete yapmadığını bırakmadı. Batılıların ve diğerlerinin

besleyip büyüttüğü Atatürk, onlardan sadece bir tanesidir. Hilafete, İslam'a ve Müslümanlara yaptıklarını bir düşünün. Günümüzde İslam aleminde -yaşayan veya ölmüş- bütün yöneticilerin durumu aynen böyledir.

Söylediklerimizin en büyük şahidi, günümüz gerçekleridir. Onlar, İslam'ı yönetimden uzaklaştırdılar. Dostlarının bütün kültürel, sosyal, iktisadî, kanunî ve siyasî bozukluklarını ülkelerine naklettiler. Evet, sömürgeciler bu topraklardan çıktılar. Ama içleri rahat bir şekilde... Arkalarında kendi ümmetlerini imha eden bir nesil bıraktılar. Efendilerinin planlarını büyük bir dikkatle, ihlasla, gözü kapalı uygulayan bir nesil... İşte gerçek budur. Allah onu affetsin, Abdurrahman Abdulhalik'ın eksik bıraktığı hikayenin devamı budur.

Sanırım bu noktada, tam bu anlattıklarımızdan sonra, Şeyh Abdurrahman bin Nasır es-Sâdî'nin sözlerinden nakletmemiz yerinde olacaktır. O, Irak ve çevresinde hakimiyet süren İngiliz sömürgeciliği döneminde yaşayanlardandır. Sözleri, bu şüphelere aldanan herkesin ve bütün muhaliflerin istediği türden oldukça açık ve nettir. Allah ona merhamet etsin. "Sadi Fetvaları" adlı kitabında, İngiliz sömürüsünün altına giren Irak, Bahreyn ve çevresinden bahsederken daru'l harp ve daru'l İslam ile ilgili ayrıntılı açıklamalarda bulunuyor. Ve savaş ülkeleri ile ateşkes ve eman verilen ülkeleri kısımlara ayırırken söz konusu ülkelerin sömürge ülkesi olduklarını belirtiyor. Buralara ticaret vs. için -Müslümanlar oralarda dinlerini izhar ettiği sürece- gitmenin caiz olduğunu söylüyor. Sonra şöyle diyor:

"Ancak aile ile beraber buralarda oturmak ve işgalci bir zihniyete sahip olanların mezun olduğu okullara çocuklarını göndermek... İşte bu en büyük tehlikelerdendir!"[168]

İşte zamanın alimlerinden Şeyh Sadi es Selefî'nin görüşleri. Bu okulların durumunu gün gibi ortaya koyuyor. Bütün bunlardan sonra diyoruz ki:

---

[168] Ayrıntılı görüşleri ve fetvaları için bkz: Sâdî Fetvaları, sf: 96

Bu dinin zaferinin ne şekilde gerçekleşeceğini, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bize hem rehberliği hem de bizzat hayatı ile en güzel şekilde açıklamıştır. Onu kendi nefsî isteklerimize ve mizacımıza uyduramayız. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bu dinin Rabbidir. Ve O, hiç kimse olmadan dinine yardım etmeye kadîrdir.

> *"Andolsun içinizden, cihad edenleri ve sabredenleri belirleyinceye ve durumlarınızı ortaya koyuncaya kadar sizi deneyeceğiz." (47, Muhammed/31)*

> *"Eğer Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek için böyle yapıyor. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların amellerini asla boşa çıkarmayacaktır." (47, Muhammed/4)*

> *"Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şahidler edinmek için böyle yapar. Allah, zalimleri sevmez." (3, Ali İmran/140)*

Bu dine yardım etme ateşi ile yanan Müminlerin, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in gittiği yol üzere sebat edip Enbiya ve Rasullerin yolunu tutmaktan başka yapacak bir şeyleri yoktur. Bu yolun en önemli özelliği Allah için dostluk ve Allah için düşmanlıktır. Yani Müminlere dost olup Allah'a ve Rasulü'ne karşı olanlara düşman olmak. Bu ayrılışı ortaya koymak... Onların taptıkları ilahlarını terk etmek... Bu, bütün gönderilen Rasullerin, İbrahim *(aleyhisselam)*'ın çocuklarının dini ve Rasulümüzün *(sallallahu aleyhi ve sellem)* davetinin aslıdır. Bu yol Allah ve Rasulü'ne düşmanlık yapanların, onların sistemlerini sevenlerin, yanlışlarına ve kötülüklerine rıza gösterenlerin yoluyla asla birleşmez. Çünkü onlar birbirine zıt, birbiriyle çelişen iki farklı yoldur. Ve Rasullerin yolu üzerinde sebat etmek, eğri yollara sapmamak; dinin zaferinin en büyük şartlarındandır.

Muhaliflerin iddia ettiği gibi Allah'ın dininin zaferinin, bu okullardan ve onun misali kurumlardan geleceği doğru değildir. Aksine bu okullar daha önce de açıklandığı gibi Müslümanların yozlaşmalarının, nesillerinin bozulmasının, dinden dönerek za-

fere ulaşamamalarının en önemli sebebidir. Rasullerin ve Nebilerin idrakine sahip bir neslin ortaya çıkmayışının en büyük sebebi bu fesad okullarıdır.

Sonuç olarak bugüne kadar taşıdığımız inancımızı gizlemiyor, söylediklerimizden utanmıyoruz. Gençlerin okuma yazma bilmeden fakat dinlerine, akidelerine, Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in yoluna sımsıkı tutunarak kalmalarının, bu zındık okullardan Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in daveti ve metodundan soyutlanmış, hak dinden sapmış, babaları İbrahim *(aleyhisselam)*'ın dininden çıkmış, Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e muhalefet eden bir kişilik olarak mezun olmalarından daha hayırlı olduğu yönündeki sözlerimizden dönmüyoruz. Gördüğümüz ve şahid olduğumuz şudur ki bu fesad medreselerinden mezun olanların ne dünyaya ne de ahirete yönelik bir faydaları söz konusudur. Ancak biz yine de, eğer bir çocuk fesadın son haddine ulaşmış olan bu okullardan mezun olsa bile "Allah ona doğru yoldan sapmamayı nasib etsin" diyoruz. Çünkü kalbi ölmüş, fitnelerin övülmesine alışmış, kulakları müstehcen, yanlış sözler dinlemeye alışmış, gözleri çirkinlikleri ve bozukluları görmeye alışmış bir halde istikrarsız şekilde yaşayacaktır. İçindeki İbrahim *(aleyhisselam)* ümmetine bağlılık öldürülmüş, yok edilmiş bir halde... Ne Allah için buğz eden ne de Allah düşmanlarından uzak olabilen... Bâtıl ve ehline dalkavukluk yapıp onlarla çatışmayan biri olarak yaşayacaktır.

Ebu Hasan en Nedvî'nin şu sözleri ne kadar doğrudur:

"İslam Ümmeti, konumu ve tabiatı itibarıyla özel bir ümmettir. Ümmet; ilke, akide, risalet ve dava sahibidir. Bu yüzden onun eğitimi, bu ilkelere ve metoda tâbî olmalıdır. Bu görevi yerine getirmeyen, vefasızlık eden, emanetine ihanet eden hiçbir eğitim metodu İslami eğitim değildir. Aksine yabancı eğitim sistemidir. İnşâ eden, onaran değil, yıkıp tahrip eden bir sistemdir.

Bu noktada yapılacak en doğru iş, İslam ülkelerinin bu eğitim sisteminden uzaklaşmasıdır. Çünkü okuma yazma bilmeden

kalmak kişiye akidesini, ruhunu ve tabiatını kaybettiren bu eğitim sisteminde okumaktan daha hayırlıdır."

Bu şüpheye dair cevabımızı bizzat Abdurrahman Abdulhalik'ın kendi kitabındaki sözleri ile bitiriyoruz. Kendisi "Müslümanlar ve Siyasi Çalışma" adlı kitabının 13. sayfasında şöyle diyerek kendi ortaya attığı şüpheyi yok etmektedir:

"İngiliz, Fransız, İtalyan, Hollandalı ve Rus sömürgeciler hiçbir bölgeden, emirlerine itaat eden, kendilerine tâbî olan bir hükümet kurmadıkça çıkmadılar."

Öyleyse mesele, onun şüphelerinde iddia ettiği gibi Hinduların, Sihlerin kurnazlığı ya da Müslümanların (onun iddiasına göre) uzak durduğu okulları suistimal etmeleri meselesi değildir. Bu, bizzat sömürgecilerin planı ve uygulamasıdır.

Sonra aynı sayfada kelimesi kelimesine aynen şunları söylüyor:

"Kafirler, batılı hayat mefhumuna inanan, akideye ve şeriat metoduna düşman olan yeni bir nesil yetiştirmeyi amaçladılar."

Demek ki sömürge okulları sadece tıp ve mühendislik okutmuyor. Bu hizmetler, sömürülen ülkelerin kara kaşı, kara gözü için de sunulmadı. Aksine gizlice zehirlemek içindi. Halkları bozmak, sömürgecilere, sömürgeci kültürlere, gelenek ve kanunlarına hayran bir nesil yetiştirmek içindi. Onlara dostluk edip kendi akide ve dinlerine düşman bir nesil...

Abdurrahman Abdulhalik bu önemli konuyu neden sakladı? Bu gençlere şüphelerini sunarken neden bunları zikretmedi?

Daha sonra şöyle diyor:

"Sömürgeciler İslam ülkelerini ve bölgelerini ancak dine muhalif bir yaşantı yerleştikten sonra terk etti."

Devamında dine muhalif olan hususlara örnekler veriyor:

"Eğitim sistemi, hem dinî hem de dünyevî konularda kendilerine güvenilemeyecek, sözde öğrenim görmüş kişiler üretiyor."

Bunlar, şüphelerine cevap olarak ve onları hükümsüz kılmak için yeterlidir.

Çünkü hem dinî hem de dünyevî konularda kendisine güvenilmeyen bir kişi, hilafet devletini nasıl kurabilir? Allah'ın hükümlerine nasıl sarılabilir? Abdurrahman Abdulhalik'ın beklediği hükümet günümüzdeki şu hükümetler gibi değilse tabi…

3. Şüphe
“Çocuklarımız Cahil mi Kalsın” Şüphesi

İkinci şüpheye verdiğimiz cevaptan sonra muhaliflerimiz şu şekilde itiraz ediyorlar:

“Sizin dediğinize göre çocukların Allah’ın dinine yardım etmesi, davetçi olması, cihad etmesi mümkün değildir. Okuma yazma bilmeyenlerin yaşayamadığı bir dünyada, çocuklarımız okuma yazma bilmeden kalacaklar... Ey kardeşim! İlim; nur, izzet ve keramettir. Sen Müslümanların çocuklarının dünya işlerinden anlamayan geri zekalılar olarak kalmasını mı istiyorsun? Hem sonra Müslüman toplumların Müslüman doktorlara, Müslüman mühendislere ve Müslüman öğretmenlere ihtiyacı yok mu?”

Buna şöyle cevap verilebilir:

Öncelikle bu zamanda okuma yazma bilmeyenin yaşayamayacağı büyük bir abartıdır. Ayrıca bunu söyleyen kimse, Allah katında büyük bir tehlikededir. Zira bu kimse rızkın diploma ve eğitimde olduğunu söylüyor demektir. Bu ise Kureyş müşriklerinin dahi işlemediği rububiyet şirkinin ta kendisidir. Bununla beraber günümüz dünyasında okuma yazma bilmeyen bir kimsenin açlıktan ölüp yaşayamayacağına dair iddia günümüz gerçekleri ile muhaliftir. Çünkü günümüzde okul ve diploma olmaksızın el emeği ile şerefli bir şekilde rızkını kazanan nice insanlar vardır. Ve bu diplomalara sahip olmayan nice milyonerler vardır. İşte mühendisler, öğretmenler, doktorlar, idareciler... Bu okul ve üniversitelere diploma için milyonlar döküyorlar. Ancak sonunda işsizlik sorunu baş gösteriyor çünkü buralardan

mezun olanlar okullarda öğrendiklerinden başka bir şey yapamıyorlar.

Ebu Hasan en Nedvî, "İslami bölgelerdeki eğitim nasıl yönlendiriliyor" isimli eserinde şöyle der:

"...İkinci boyutu ise iktisadî boyuttur. Eğitim işsizliği arttırmıştır ve böylece halkın eski sorunlarına yeni bir sorun eklenmiştir. Bu sorun, hiçbir mesleği olmayan işsiz bir topluluğun ortaya çıkmasıdır. Bunun sebebi, bu grubun okumak ve yazmaktan başka hiçbir işi iyi yapamamalarıdır. Hükümetin onları istihdam etme gücü de oldukça sınırlıdır. Elbette ki bütün mezunlara iş veremez ya da bütün eğitimlilerle ilgilenemez. Böylece gelişmiş ülkelerdeki eğitim görmüş kimselerin işsizlik sorunu, çözümü olmayan şiddetli bir krize dönüşmüştür." [169]

Öncelikle biz Müslümanlar arasında öyle kimseler var ki dünya malı olarak çok az bir şeye sahip. Ancak onlar Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* katında diplomalarına, kültürlerine ve dünyevi bilgilerine göre ünvanlandırılıp saygı ve hürmet gören kişilerden daha değerli ve daha muteberler. "Vücutta bir et parçası vardır ki, o düzgün olduğu zaman bütün vücut düzgün olur.

---

[169] Bilindiği üzere Türkiye'de liseyi bitiren kişilerin lise diploması ile bir işe girebilmeleri neredeyse imkansızdır. Üniversite bitiren birçok kişi bile iş bulamıyor. Üniversiteyi kazanmak da kolay değil. ÖSS sınavlarına her yıl yaklaşık 1,5 milyon kişi giriyor. Ve bunlardan sadece 100–150 bini işe yarar bir üniversiteye girebiliyor. Tabii iş üniversiteyi kazanmakla da bitmiyor. Örneğin, eğitim fakültelerinden mezun olup öğretmen olmaya hak kazananların hepsi öğretmen olamıyor. Devlet okullarında öğretmen olabilmek için bir de KPSS sınavına girmeleri gerekiyor çünkü devletin saçma politikalarından dolayı her yıl 100–150 bin öğretmen adayı mezun olurken, devlet bunlardan sadece 10–15 bin kişiyi istihdam edebiliyor. Sonuç olarak, Türkiye'de 12 senelik eğitim sonunda liseden mezun olan 100 öğrenciden sadece 10 tanesi üniversiteyi kazanabiliyor. Ve üniversiteyi kazanıp mezun olan 10 kişiden de sadece 1 kişi iş sahibi olabiliyor.

O bozulduğu zaman bütün vücut bozulur"[170] diye buyuran Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ne kadar doğru söylemiştir.

Kişinin kendisini ve halkını ıslah etmesi, onları terbiye etmesi pek çok babanın zannettiği gibi onları yedirip giydirmek, dış görünüşlerine ve dünyevi işlerine önem vermekle olmaz. Bundan daha önemlisi ahlakî, aklî ve ruhî terbiyelerine yoğunlaşmaktır.

Çocuklarını okulların fesadından kurtarmak demek, onları sokakların ve caddelerin fesad ortamına atmak anlamına gelmez. Ya da muhaliflerin iddia ettiği gibi onları zeka açısından geri kalmış, okuma yazma bilmeyen cahiller olarak bırakmak anlamına da gelmez. Bunu aklı başında olan hiç kimse söyleyemez. Bilakis onlara dinî vecibelerini öğretmek gerektiği gibi dünyevi konularda da faydalanacakları bilgileri vermek gerekir. Bunu yapmak; insanlara, dünya ile meşgul olmaları, onun fitnelerine aldanmaları ve bu eğitime yeterli önemi göstermemeleri sebebiyle zor gelir. Hatta davet ve ıslah ehlinden olup toplumu ıslah etmek, içinde bulunduğumuz durumu değiştirmek için vakit ayırıp ömrünü harcamanın zorunlu olduğunu söyleyip duranlara; aynı şeyi kendi çocuklarını yetiştirmek için yapmaları gerektiğini söylediğiniz zaman çelişkiye düştüklerini ve bu konuda azimli olmadıklarını görürsünüz. Bunu yapmalarını engelleyen binlerce sözde sebep sayarlar. Çoğunluğu çocuklarını eğitmek için biraz vakit ve çaba harcamak yerine, onları kokuşmuş okullara gönderip oralarda ömürlerini ziyan etmelerini tercih ederler ve çocuklarını kaybederler.

Oysaki bu iş, çocuklukta çok kolaydır çünkü çocuklar çabuk anlar ve öğrenirler. İnsan dürüst ve azimli olursa çocukların öğrenmesi gereken her şeyi kendi başına onlara öğretebilir. Ya da dindarlığına güvendiği birisini bu iş için tutar. Çocuklarını okula göndermedikleri halde okuma yazma bilen çocukları olan pek çok kişi tanıyorum. Hatta tanıdığım biri çocuğuna sadece oku-

---

170 Buhârî

ma yazma, matematik ve dilbilgisi değil İngilizce bile öğretmiştir.[171]

Neden olmasın ki? İşte Zeyd bin Sabit... On beş gecede yahudi yazısını yani Süryaniceyi öğreniyor ve Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e gelen yahudilerin kitaplarını okuyabilecek kadar uzmanlaşıyor.[172] Halbu ki o bir çocuktu ve ömrünü bunun için harcamadı.

Günümüzde Müslümanların çoğu hala çocuklarını okuma yazma bilen kişilere gönderiyor. Ve bu şekilde gerek gönüllü olarak gerekse ücret karşılığında ve söz konusu okullarda olduğu gibi ömürlerinin büyük bir kısmını ziyan etmeden çocuklar okuma yazmayı öğreniyor. Okula gitmeyen herkesi muhaliflerin dediği gibi okuma yazma bilmemekle vasıflandırmak doğru değildir. Muhalifler, ilim ve eğitimi sadece okulla sınırlı tutuyorlar ki bu yanlıştır.

Gelelim davaya yardımcı olmak ve dini ikame etme konusuna... Bahsedip durdukları bu dava hangi davadır? Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in hidayetinden başka bir yere ulaştıran isyan, fısk ve şirk meclisine katılanların davası mı? Şirk parlamentolarını ve tağutların kurumlarını medheden bir dava mı? Yoksa Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in, Millet-i İbrahim'in ve Nebilerin daveti mi?

Eğer sözünü ettiğiniz dava birincisi ise, biz sizinle farklı bir yoldayız. İtikadi meseleler üzerinde ittifak etmeden önce, bu tür fer'î konularda konuşmamız da doğru olmaz. Bunlar tamamen birbirine bağlıdır.

---

[171] Bu dediğimiz şey, İngilizceyi medhetmek için değildir. Günümüz okullarındaki derslere hayran olan kişilere bir açıklama olsun diyedir. Dürüst niyet, azim ve sabırla bu kişi; çocuklarının okullarda harcadıkları süreden çok kısa bir sürede onlara bu bilgileri öğretmiş, aynı zamanda okulların fesadından ve kötülüklerinden onları korumuştur.

[172] İmam Ahmed ve diğerlerinin sahih isnadla rivayet ettiği hadiste olduğu gibi (5/186)

Eğer sözünü ettiğiniz dava ikincisi ise –ki bu güzeldir- o halde bilmelisiniz ki Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in dinin zaferi için tutmuş olduğu yol; okuryazarların, tüccarların, statü sahiplerinin, memurların vs. çokluğu üzerine kurulu değildi. Tam aksine Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya vermiş oldukları söze sadık kalan bir grup özel insan üzerine kuruluydu. Onlar, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın rızası için kendilerini feda ettiler, dünyalarını ahiret için sattılar. Allah'ın zikri, dini ve daveti dışında ne ticaret ne de alışverişe tutkun oldular. Çoğunluğu zayıf ve fakir durumdaydı. Bu yüzden Peygamber *(sallallahu aleyhi ve sellem)* "Sizler ancak zayıflarınız sayesinde yardım görüyorsunuz"[173] buyurmuştur. Yine Nesai'de geçen bir başka hadiste Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurur:

"Muhakkak ki Allah bu ümmete; zayıflarının duası, namazı ve ihlası ile yardım eder."[174]

Muhalifler hemen burada sözümüzü keserek bizi güçlü olmaktan uzak durmak ve hazırlık yapmamakla suçluyorlar. Onlara diyoruz ki:

Peygamberimiz Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in bize bıraktığı şey gün gibi açıktır. Bunu ancak helak olanlar inkar edebilir. Diğer bütün konularda olduğu gibi bu konuda da izlediği yol oldukça açıktır. Eğer muhaliflerimiz bunlara başvurup bir düşünseydi Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in güce, hazırlığa ve ihtiyata önem verenlerin ilki olduğunu görürdü. Ancak nasıl? Günümüzdeki pek çok insanın yaptığı gibi hataya düşerek mi? Sırat-ı müstakimden sapmış olan grupların çarpık yollarına tâbî olarak mı? Yoksa mesela ok atmayı öğrenmeye teşvik etmesiyle ve onu unutmamaya karşı uyarmasıyla mı? Veya Allah'ın yardımı ile ashabı ve tâbîleri arasında cesaret, izzet,

---

173 Buhârî

174 İbn-i Battal der ki: "Hadisin açıklaması; zayıfların duasının daha hâlis, ibadetlerinin daha huşû ile olduğu şeklindedir. Çünkü onların kalpleri, dünyanın zevklerinden uzaktır."

sebat, kuvvet ve iman ruhunu yaygınlaştırarak mı? Onların saflarını ve eğitimlerini, tevhidi yaşamaya, Allah'a ve Rasulü'ne itaate, Allah'tan korkmaya, O'na tevekkül etmeye ve sadece O'ndan yardım istemeye göre düzenleyerek mi? Bunun dışındakiler çeşitli Sünnet kitaplarında mevcuttur. Aynı şekilde dini ilimlere teşvik konusundaki hadisler de oldukça fazladır. Bunun yanı sıra, Müslümanlara dünya hayatında faydalı olacak, oldukça açık bilgiler verdiği hadisler de çoktur.

Daveti ve dini korumak sebebiyle dünyevi ilimleri öğrenmek hususunda Zeyd *(radıyallahu anh)*'ın kıssasına bakmak yeterlidir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* dinin maslahatı adına, kafir bir mütercimin yazışmalarını görmemesi için Zeyd *(radıyallahu anh)*'a öğrenmesini emretmiştir. Zeyd *(radıyallahu anh)*, bu emri yerine getirmek için işe başladığında vaktinin ve ömrünün çoğunu bu işe ayırmak şöyle dursun, bir ay ya da daha kısa bir sürede bitirmişti.

Burada önemli olan diğer bir husus ise şudur: Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* bu konuda bir ihtiyaç hissedince, bütün ashabına bu işi yapmayı zorunlu kılmadı. Aksine bu işi bir çocukla sınırlandırdı ve onunla yetindi. Ashabının bu tür işlere vakitlerini ve ömürlerini harcadığını duymadık.

Ancak günümüz davetçilerinin çoğu, çocuklarının önemli önemsiz fark etmeksizin dünyevi ilimleri öğrenmeleri için çabalıyorlar. Davanın zaferi, dinin ikamesi, Müslüman doktor, mühendisin çoğalması bahanesi ile bu okullarda ve üniversitelerde çocuklarının zamanlarını katlediyorlar. Buna rağmen sayıları oldukça kalabalık olan bu kimseler hiçbir şey de yapamıyorlar. Allah'ın merhamet ettikleri dışında kimsenin ne dine yardım ettiğini, ne de durumu değiştirdiğini görmedik. Bunu yapmaya çalışanlar ise memuriyet ve diplomaları ile değil; azimleri, ihlasları ve şer'î ilimleri ile yapmışlardır.

Amerika üniversitelerinden ya da diğerlerinden mezun olmuş pek çok kişi tanıyorum. Hala babalarının himayesindeler. İşsizlikten çoğu evde oturuyor. Bugüne kadar yetişenler yeterli

değil mi? Artık elimizde, önümüzdeki yüz sene boyunca bize yetecek kadar doktor ve mühendis var. Artık nübüvvet metoduna uygun bir şekilde dine yardım etmek için harekete geçme zamanı gelmedi mi?

Yoksa herkes çocuğunun diploma ve iş sahibi olmasını mı istiyor? Mesele dine yardım etme ve davanın menfaati değil mi? Ey halkım! Bunu açıkça söyleyin ve dürüst olun! Eğer öyleyse sizi, insanları kandırmamanız ve davaya zarar vermemeniz konusunda uyarıyorum!

Muhaliflerimizin "İlim; nurdur, keramet ve izzettir" şeklindeki safsatalarına gelince...

Onlara soruyoruz: Bu hangi ilim? Bu özelliklere sahip olan ilim nedir?

Daha önce metodlarını anlattığımız büyük sapkınlık ve apaçık bâtıl olan ilimler mi, yoksa şeriat ilimleri mi?

"İlim, Allah ve Rasulü'nün sözleridir. Bunların dışındakiler vesvesedir" diyen ne güzel söylemiş. Bizden önce izzet içerisinde bu dünyayı yönetenler; ancak bu ilimlere tutunmaları, önem vermeleri ve yoğunlaşmaları ile izzetli olmuşlardır. Diğer insanlar ise bu ilimlere hizmet etmiş, ihtiyacı olanı kadar almışlardır. Günümüz ehlinin aksine onlara güçleri üzerindeki ve hak etmedikleri verilmemiştir...

Gördüğünüz gibi okullar, çocuklara ne şer'î eğitim ne de bilgi veriyor. Sadece, velâ ve berâdan, Allah'ın düşmanlarından ve onlara düşmanlık etmekten haberi olmayan eksik, modern bir din anlayışı... Tağutlara dayalı, onların bâtıllarını inkar etmeyen, aksine onları öven ve gençleri onlara karşı dostluk besleyecek şekilde yetiştiren sapkın bir din anlayışı... Bu fesad medreselerinin, çocuklarına hakiki şer'î ilimleri verdiğini zannedenlerin ise zavallı, yolunu kaybetmiş kişiler olduğunu daha önce zaten öğrenmiştik.

Burada muhaliflerimize şunu da öğretmek isteriz. Asıl kural; zararlı olan iki şeyden birini tercih etmek zorunda kalındığı

zaman, zararı ve ifsadı daha az olan tercih edilir. Peki, burada sizin iddia ettiğiniz gibi doktor ya da mühendis olmama zararını mı tercih etmeliyiz yoksa fesad medreselerini mi?

Bu okulların kötülükleri, gençlere verdikleri zararların boyutları ve büyüklüğü –hem bizim daha önce açıkladığımız hem muhaliflerimizin de kabul ettiği gibi- oldukça aşikardır. Okulların faydalarından çok zararı olduğu, gün gibi açıktır. Oralarda çocukların maruz kaldığı fitne ve fesad oldukça büyüktür. Her Müminin bildiği gibi; kişinin dininde fitneye düşmesi, okuma yazma bilmemesinden çok daha tehlikelidir. Ve iş sadece bununla sınırlı değildir. Bilakis yüce Allah'ın da dediği gibi *"fitne ölümden daha kötüdür."*

Dikkatli olun! Aldatıcıların aldatmasına kanmayın! Helak olanların çokluğuna da bakmayın!

Dördüncü Şüphe
"Fesad Sadece Okullarda Değil Her Yerde Var" Şüphesi

Bu noktada muhalifler önceki şüphelerine ek olarak bir başka şüphe daha ortaya atıyor ve şöyle diyorlar:

"Yeni nesil sadece bu okullarda fitne ve fesada maruz kalmıyor. Günümüzde toplum bütünüyle fesada uğramıştır. Okullardaki korktuğunuz ve uyardığınız her şey caddelerde, sokaklarda ve her yerde mevcuttur."

Allah'ın izniyle deriz ki: Öncelikle fesadın her yerde olduğu doğru değildir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan sakınan sadık bir Müslüman en azından evini televizyon, sapkın dergi ve gazeteler gibi fesada sebep olan, ona yönlendiren şeylerden arındırarak evinde çocuklarının maslahatına uygun bir ortam hazırlayabilir. Bunun dışında dinini ve itikadını kabul eden iyi kimselerle komşuluk eder. Rafızîlerin rafızîlerle, sihlerin sihlerle, Hıristiyanların Hıristiyanlarla komşuluk ettiğini görürüz. Müslümanlar hangi akla hizmetle böyle bir şeyden uzak kalıyor, bunu yapmıyorlar?

Evde, ev halkı ve çocukları için güzel bir ortamda eğitim öğretim sağlanabileceği gibi, onları ilim, takva ve hidayet meclislerine giderken yanına alarak, onlarla ilgilenebilir.

Bu anlattıklarımın, çocuklarını okullara gönderenlere ve oralara hayran olanlara çok zor hatta imkansız geldiğini biliyorum. Çünkü onlar çoğunlukla çocukları için –faydasız yere- bir şeyler kurmaya çalıştılarsa bile, okullarda onların kurduğunun çok fazlası yıkılıyor. Bu yüzden bu tür işler onlara ağır gelir, buna karşı çıkarlar, faydasız olduğunu iddia ederler. Ancak mutta-

ki olup sabredenler, Allah'ın haramlarından sakınıp çocuklarını bu okullardan uzak tutanlar faydasını göreceklerdir.

Bunu yapmak özellikle ıslahı isteyen, içinde bulunduğu durumu değiştirmeye, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın dinine yardım etmeye gayret eden bir Müslüman için kolay olduğu gibi aynı zamanda vacibdir de.

Değişim ve ıslah konusunda ciddi olmayan, gurbeti bilmeyenlerin aksine... Ne çocukları, ne de toplum konusunda bu tür hedefleri olmayan, kendisi ve çocukları diğer insanlardan farklı olamayanların aksine... Bize yakışan, bizim yapmamız gereken, çocuklarımızı istediğimiz gibi yetiştirmek için çabalayıp onlara vakit ayırmak değil midir?

Eğer bunu yapmazsak, bizim metodumuza şiddetli bir şekilde karşı çıkan kimselerin ellerine çocuklarımızı bırakırsak, diğer insanlardan ne farkımız kalır? Onlar sadece bize muhalefet etmekle kalmayıp bununla beraber Allah'ın dinine savaş açmış olan kimselerdir. Çocuklarımızı saptıracak, fesada uğratacak, aldatacaklarını bildiğimiz halde nasıl onlara teslim edebiliriz?

Toplumun ve sokakların fesadla dolu olduğu itirazına gelince... Eğer bir Müslüman Allah'tan sakınır, O'nun yolu üzerinde sebat ederse çocuklarını bu kötülüklerden sakındırabilir. Ailesine, Allah ve Rasulü'ne itaat etmeyi emrederse, o zaman Allah'ın izniyle muhaliflerin delil olarak getirdiği cadde ve sokaklardaki fesad onlara zarar vermeyecektir çünkü biz daha önce de açıkladığımız gibi çocukları okuldan çıkarmakla asla onları sokakların kucağına atmayı kasdetmiyoruz. Bu, çocuk terbiyesini teşvik etmek ve bu konuda salih selefin yoluna tutunmak noktasında anlattıklarımıza tamamen zıttır. Ancak bizim anlattığımız bu yol, fesad medreselerinde ömrünü tüketenlerin yetiştirdiği nesilden daha hayırlı nesiller yetiştirmeye yönelik bir yoldur. Kişi çocukları ile beraber bu yol üzerinde sabit kalırsa, Allah'ın izni ile buna erişecektir.

Bununla beraber kişi çocuk eğitimi konusunda üzerine düşeni yapar, kendi gibi gayretli, salih kimselerle bu noktada yardımlaşır, elinden geleni yapar fakat yine de çocuklarını fesaddan kurtaramazsa, işte o zaman mâzurdur. O, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kendisine vacib kıldığı görevleri yerine getirmiş ve yasaklarından da kaçınmıştır. Elbette ecrini alacaktır. Bu noktada Nuh *(aleyhisselam)* ile oğlu, Lut *(aleyhisselam)* ile karısı ve onlar gibi diğerlerinin örneği onun tesellisidir.

> *"Öyle kimseler var ki kendisini Allah'a ve ahiret gününe iman etmeye davet eden anne ve babasına: «Of be! Yetti artık! Benden önce nice nesiller gelip geçtiği ve hiçbiri dirilmediği halde, siz beni öldükten sonra mezarımdan dirilip çıkarılmakla mı korkutuyorsunuz!» derken, onlar, Allah'a sığınıp yalvararak oğullarına: «Yazık ediyorsun kendine! İmana gel, Allah'ın vaadi elbette gerçektir» derler. O ise yine de: «Bu ahiret inancı evvelkilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir» diye diretir. (46, Ahkaf/17)*

Ancak çocuklarını okullardaki ya da sokaklardaki fesad ve kötülüğün içine terk eden, onlarla sadece dünyevî açıdan ilgilenen, ihmalkar kişilere gelince... O, Nuh *(aleyhisselam)* ve oğlunu, Lut *(aleyhisselam)* ve karısını kendi lehine delil getiremez. Bu konuda onların durumu ile teselli olamaz. Çünkü o, ne peygamberlerin gösterdiği gibi çaba göstermiş, ne onların yoluna tâbî olmuş, ne de Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın kendisine yüklediği sorumlulukları yerine getirmiştir. Aksine o, çocuklarını kendi eliyle fesadın ortasına atarak bu noktada suçu ilk işleyen kimse olmuştur. Sanki lisan-ı hâli ile "Mademki her halukarda fesada uğrayacaklar; bu iş Ahmed'in, Mehmed'in eliyle değil de bari kendi elimle olsun" der gibidir.

Tüm bunların yanında, fesadın da –bahsettiğimiz gibi- türleri olduğunu unutmamamız gerekiyor. Biri diğerinden daha kötü olan fesadlar, biri diğerinden daha az tehlikeli olan fitneler vardır. Kimse bu konuyu tartışamaz. Dediğimiz gibi kişinin, ömrünün tümünü geçirdiği yerdeki fesadın, sadece geçerken uğ-

radığı, çok kısa süre kaldığı yerdeki fesadla kıyaslanması doğru olmaz. Nitekim Ebu Hureyre *(radıyallahu anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* şöyle buyurur:

"İleride öyle fitneler olacak ki bu fitne zamanında, oturan ayakta durandan daha hayırlı olacaktır. Ayakta duran yürüyenden daha hayırlı olacaktır. Yürüyen de koşandan daha hayırlı olacaktır. Kim merak eder de fitneye bakmak isterse, fitne ona da bulaşır. Kim bu fitne içerisinde iken bir sığınak ve korunma bulursa, onunla sığınıp korunsun."[175]

Bu noktada muhalifler eski şüphelerine ek olarak, kendilerine İblis'in vahyetmesiyle bir başka hadisi delil olarak getiriyorlar:

"Hayır kardeşim. İddianı ispat edemezsin. Fitneden de kaçamazsın. Güçlü iman sahibi olana fitne etki etmez. İşte Musa *(aleyhisselam)* firavunun evinde büyüdüğü halde doğru yoldan sapmadı, günaha sürüklenmedi, haktan ayrılmadı. Tam aksine o bir Nebi ve Rasul idi. İşte Peygamberimiz *(sallallahu aleyhi ve sellem)* kafir ve müşrik Bedir esirlerini, Müslümanların çocuklarını eğitmek için görevlendiriyor. Onların sapkınlıkları, fitneleri Müslüman çocuklarına zarar vermiyor. Hem Ömer bin Hattab *(radıyallahu anh)* «İslam'da cahiliyeyi bilmeyenler yetiştiği zaman, imanın bağları birer birer çözülür» dememiş midir?"

Allah'ın izniyle onların bu şüphelerine karşı deriz ki: Öncelikle fitneden kaçmak imanın alametinden olup salihlerin adetidir. İşte Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ahir zamanda dini üzere sebat eden Müslüman'ı "dinini fitnelerden korumak için kaçar" şeklinde tarif etmiştir.[176] İmam Buhari *(rahimehullah)* "Kitabu'l İman"da, "Fitneden uzaklaşmak dindendir" başlığı altında bir bölüm açmıştır.

Öyleyse mesele muhaliflerin iddia ettiği gibi iman sahibinin fitneden etkilenmeyeceği şeklinde değildir. Aksine kişi, fit-

---

[175] Müttefekun Aleyh

[176] Buhârî ve diğerleri Ebu Said el Hudrî'den naklederler.

nelere maruz kaldığı zaman helakın eşiğinde, büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır.

Musa *(aleyhisselam)*'ın Firavun'un evinde yetişmesi ve buna rağmen fitneye düşmemesi meselesine gelince... Bu kıssada muhaliflerimize delil olacak bir yön yoktur. Çocuk eğitimi konusunda bizce en temel şey ve en evlâ delil Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in şu buyruğudur:

"Her çocuk fıtrat üzere doğar. Daha sonra babası onu ya yahudileştirir ya hıristiyanlaştırır ya da mecusileştirir."

Hz. Musa'nın kıssası ise istisnaî bir durumdur ve "şer'u men kablena"dır.[177] İstisnalar ana kaideyi bozmaz. Bu kıssanın özel bir durumu bildirdiği ve delil olarak ileri sürülemeyeceğine dair delilimiz ise şu ayetle sabittir:

> *"Musa'yı sandığa koy, sonra onu denize (Nil'e) bırak ki deniz onu kıyıya atsın. Benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alacak. (Ey Musa!) nezaretim altında yetiştirilmen için sana karşı insanların gönüllerinde tarafımdan bir sevgi bıraktım!" (20, Taha/39)*

Hz. Musa *(aleyhisselam)* Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın gözetimi altında idi. Allah'ın himayesi altında terbiye edildi.

Ne Firavun'un ne de başkalarının onu saptırması mümkün değildi. Allah'ın fazlı ile fıtrat üzere müstakim olarak yetişti. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, Firavun'un hilesinin ve kendisi ile büyüklendiği gücünün ne kadar zayıf olduğunu ortaya çıkarmak istedi. Ve böylece yaptığı planların ve aldığı tedbirlerin ne kadar boş olduğunu açığa koydu. Çünkü Firavun'un düşmanı onun başına bir dert olsun diye bizzat kendi sarayında, kendi tahtında yetişti. Bununla beraber Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* emzirmesi ve yetiştirmesi için Musa *(aleyhisselam)*'ı annesine iade etti. Bunun üzerine bir de Firavun'un saliha bir kadın olan eşine Hz. Musa *(aleyhisselam)*'ı sevdirdi. Tüm bunlar bu kıssanın istisnaî bir durum olduğunu açığa çıkarmıyor mu?

---

[177] Bizden öncekilerin şeriatıdır.

Bu okulların sapkınlıklarını örtmek için bu kıssayı örnek getiren kişi, battığı bataklıktan saman çöplerine tutunarak çıkmaya çalışan kişi gibidir. Bu çöplerin ona hiçbir faydası olmayacaktır. O, Musa *(aleyhisselam)*'ın annesinin Firavun'dan ve ordusundan korktuğu için Musa'yı denize bırakmasını; tehlikelerden, fakirlikten vs. korkarak çocukları denize bırakmanın caiz olduğuna delil getiren gibidir. Tabii ki bu, aklıselim sahibi olan herkes için yanlışlığı aşikâr olan bir delildir.

Yine aynı şekilde bu kıssayı delil olarak öne süren kimseye; "Çocuğunu hıristiyan, yahudi ya da mecusilere küçüklüğünden itibaren terbiye etmeleri ve onların arasında büyümesi için vermen caiz midir?" diye sorsanız kesinlikle buna izin vermez. Ve hemen bu konuda "Her çocuk fıtrat üzere doğar. Daha sonra babası onu ya yahudileştirir ya hıristiyanlaştırır ya da mecusileştirir" hadisini delil getirir. İşte bu, bizim dediğimizle aynı şeydir. Arada hiçbir fark yok.

Bedir esirlerinin, Müslümanların çocuklarına yazıyı öğretmeleri hikayesini delil getirmelerine gelince... Öncelikle bunu delil olarak getiren kimsenin, olayın sahih olduğunu ispat etmesi gerekir. Muhaliflere deriz ki: "Önce çardağı kur, sonra işlemesini yap."

Bu kıssaya dair muteber kaynaklarda sahih bir isnad bulamadım. Ancak konuya dair bazı bilgilere sadece şu iki kaynakta rastladım. Bunlardan ilki İbn-i Sad'ın Tabakat'ında (2/26) İkrime'den nakledilen mürsel bir hadisdir. Orada şöyle geçmektedir:

"Yazısı iyi olan kişi, yazı öğretmesi karşılığında serbest bırakıldı." Burada öğretilen kişilerin, Müslümanların çocukları olduğuna dair bir şey söylenmiyor.

İkinci olarak ise Ravdu'l Enf'te (5/245) şöyle geçmektedir:

"Esirler arasında yazı yazmayı bilenler vardı. Ensarın içinde ise güzel yazmayı bilen kimse yoktu. Yine esirlerin içinde parası olmayanlar vardı. Bu esirlerden on çocuğa yazı yazmayı öğ-

retmesi, kendilerinden fidye olarak kabul edildi. Zeyd bin Sabit de o günlerde Ensar çocukları arasında yazı yazmayı öğrenmiştir."

Bu rivayetten sonra kitapta bir sened zikredilmemiş ve hatta şöyle denilmiştir:

"İbn-i İshak, haberin kaynaklarını tefsir ve hadis kitaplarından toplamış ve özetlemiştir."

Olayın isnadına dair bu söylediklerimizden sonra ikinci olarak deriz ki: Şayet bu kıssa sahih olsa bile bununla günümüz fesad medreselerini kıyaslamak bâtıldır. Çünkü olaylar çok farklıdır. Aralarında gayet net birçok farklılık vardır.

Bu farklardan ilki olayın Müslümanların yurdunda ve onların gözetiminde olmasıdır. Medine'de güç ve devlet Müslümanların elindeydi. Yönetim, hakimiyet ve zafer Müslümanlara aiddi. Esirler ise kendilerini kurtarmak için çalışan zayıf kimselerdi. Durum böyle iken dine saldırmaya, küfretmeye, dini küçümsemeye veya Müslümanların nesillerini ve akidelerini tehlikeye sokacak herhangi bir şey yapmaya güçleri yoktu.

Diğer bir fark olayın sadece yazı yazmayı öğretmekle sınırlı olmasıdır. Bu okullar ve onların fasid metodları gibi bir şey söz konusu değildir. Söz konusu müşriklerden, Müslümanların çocuklarına dini konuları öğretmeleri talep edilmemiştir. Bu tağutların sapkın öğretmenler vasıtasıyla öğrettikleri çarpık İslami(!) bir eğitim söz konusu değildir. Bu esirlerden; bugünkü okullarda küfür anayasalarının, demokrasinin öğretildiği gibi çocuklara resim, müzik, çarpıtılmış tarih, Lat, Uzza ve Menat'ın medhini öğretmeleri istenmedi.

Bu eğitimde ne müzik çalınan tören, ne bayrağa saygı, ne de tağutlara tezahürat vardı. Ne bunlar ne de daha önce saydığımız sapkınlıklar bu olayda olmadı. Aksine sadece onlardan açıkça tek bir şey istendi ki o da yazı yazmayı öğretmektir. Hem de esirlerin boynunu ve canını kurtarmaya çalıştığı kılıçların

gölgesi altında hile yapmaya cüret edemeyecekleri bir ortamda...

Yine iki durum arasında açık farklardan bir diğeri, eğitim döneminin sınırlı olmasıdır. En az on iki sene boyunca çocukların ömrünü harcayıp zekalarının yok edildiği bu okullardaki gibi bir eğitim süreci yaşanmadı. Bu yüzden de sınırlı bir sürede olması, onun kontrolünü kolaylaştırır. Böylece çocuklarının ve derslerinin kontrolü de mümkün olur. Onlar fesadlarını kontrol etmenin mümkün olmadığı günümüz okullarının aksine, kaçmasından korkulan esirler ve güvenilmeyen kafirler iken nasıl kontrol edilmesinler ki? Oysaki günümüzdeki okullarda baba, çocuğunu ve örnek aldığı kişileri hiçbir şekilde kontrol edemez.

İşte böyle... Eğer bu durumu iyice düşünüp günümüz okullarının ve ehlinin durumu ile ilgili mukayese ederseniz, hem bahsettiklerimizi anlarsınız hem de aralarında yapılan kıyası hükümsüz kılan pek çok farklılık daha ekleyebilirsiniz.

Tüm bunlar, dediğimiz gibi kıssanın sahih isnadlı olması durumunda geçerlidir. Bu da kıssayı delil getirenden istenen bir şeydir. Eğer sahihliğini ispat ederse, işte bizim cevabımız da budur. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

Aynı şekilde Ömer bin Hattab *(radıyallahu anh)*'a nisbet edilen "İslam'da cahiliyeyi bilmeyenler yetiştiği zaman, imanın bağları birer birer çözülür" sözüyle delil getirmelerine gelince...

Öncelikle bunun sıhhatini ispat etsinler. Bunu bir kenara bırakıyoruz... Ve hatta sahabe sözünün delil olup olmadığı durumları da hiç burada zikretmeden kendilerine soruyoruz:

Cahiliyeyi bilmek nasıl olur acaba? Ona katılmak, içine dalmak ve bataklığına batmakla mı? Mesela, çocuğuma zinayı, livatayı öğretmek ve onlara karşı uyarmak için onu bunları tecrübe etmeye, o günahı işlemeye mi davet etmeliyim? İslam'ın kokusunu içine çekmiş kişiler bir yana, bir gram beyni olan hiç kimsenin bunu söyleyeceğini zannetmiyorum. Öyleyse mesele bitmiştir. Çünkü cahiliyeyi bilmemiz, onun müfsid kurumlarına

ve kötülüklerine ortak olmamız demek değildir. Bu ancak cahiliyeyi ve cahiliye ehlini iyice incelemekle mümkün olur.

Bu konuda ileri sürdükleri diğer bir mazeret ise hükümetten, tağutlardan ve zulümlerinden korkmaları, para cezasından çekinmeleri sebebiyle tağutlara yakınlık göstermeleridir. Kendilerinin zayıf konumda olmalarını delil olarak ileri sürerler.

Onlar sonunda harap olacak olan fani malı mülkü, yalan dünyayı, içinde rahat ettikleri evlerini; kendilerinin, ailelerinin, çocuklarının sonsuz yurttaki maslahatlarına tercih etmektedirler. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *"Sizin yanınızdaki tükenir, Allah katında olan ise kalıcıdır. Elbette sabredenlere, yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfatlarını vereceğiz." (16, Nahl/96)*

> *"Allah, Mümin erkeklere ve Mümin kadınlara, ebedî olarak kalacakları, içinden ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde çok güzel köşkler vaadetti. Hepsinden güzeli de Allah'ın onlardan razı olmasıdır.. İşte bu büyük başarıdır." (9, Tevbe/72)*

İnsanın bu güzel, hoş evleri, sonsuz meskenleri; fani olanla değiştirmesi aptallık değil midir?

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* aynı surede yine şöyle buyurur:

> *"De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız kazandığınız mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Rasulünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın azabı gelinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez." (9, Tevbe/24)*

Tağutlardan korktukları bahanesiyle ya da başka sudan bahanelerle kendilerini mazur göstermeye çalışanlar, öncelikle bu korkunun tağutları övmek ve küfür kanunlarını medhetmek noktasında bir özür teşkil etmeyeceğini bilmelidirler. Daha önce de açıkladığımız gibi bu durumlar günümüz fesad okullarında

hayli fazlacadır. Alimler hiçbir zaman sadece korku sebebiyle küfür sözlerini söylemeye cevaz vermemişlerdir. Buna; ancak ölüm tehdidi, azalarının kesilmesi, ateşe atılmak, ömür boyu hapiste kalmak, işkence ve katlanılamayacak boyuttaki acılar söz konusu olduğu durumlarda bir ruhsat vardır. Bu konuda ruhsat veren ayetin hakkında nazil olduğu Ammar bin Yasir'in durumunu bir düşünün.[178]

Şeyh Abdullatif bin Abdurrahman bin Hasan bu ayete dair şöyle demektedir:

"Bu ayetten anlaşılmaktadır ki, dünyevi amaçlardan birine yönelme, şer'î bir mazeret olamaz. Aksine onu bahane ederek Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın emrettiğini yerine getirmeyen kişi fâsıktır. Ayette belirtildiği gibi Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* böyle bir kişiyi doğru yola ulaştırmaz."[179]

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, insanların gizlediklerini ve izhar ettiklerini, gerçekten ikrah altında olan ile olmayanı bilir, doğru söyleyeni yalancıdan ayırır.

Alimler, dini konusunda umursamaz olan birçok kişinin mazeret olarak beyan ettikleri ikrah (zorlama) hakkında birtakım hudutların olduğunu belirtmişlerdir. Hafız İbn-i Hacer bunlardan bazılarını şöyle belirtir:

"*Birincisi:* Kişiyi zorlama altında tutan kişinin yapmakla tehdit ettiği şeye güç yetirebilir olması, zorlanan kişinin ise bundan kurtulma imkanının bulunmaması.

İkincisi: Zorlanan kişinin istenen şeyi yapmadığı takdirde tehdit edildiği şeyin başına geleceğine kanaat getirmesi.

Üçüncüsü: Belayı defedecek miktar haricinde, zorlandığı şeyi yapmaya veya söylemeye devam etmemesi."[180]

---

[178] Bundan sonraki bölüm Şeyh'in "Keşfun Nikab an Şeriati'l Gab" isimli eserinden alınmıştır. *(yayıncı)*

[179] Mecmuatu'r Resail ve'l Mesaili'n Necdiyye, 3/24

[180] El Feth. Ayrıca bkz: İbn-i Kudame, el Muğni, Kitabu'l Mürted, "Küfre zorlanan kişi" bölümü.

Dördüncüsü: Küfür olan sözü söylemediği takdirde, kişinin tehdit edilen cezaya katlanma gücünün olmaması. Şiddetli işkence, organlarının kesilmesi, ateşte yakılma, öldürme gibi cezalar güç yetirilemeyen cezaların misalleridir. Bilindiği gibi, bu konuda kişinin mazur sayılacağı ile ilgili ayet Ammar bin Yasir hakkında inmiştir. O, anne ve babası öldürülüp kendisinin de Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* yolunda işkenceye maruz kalması neticesinde kendisinden istenilen sözü söylemiştir.

Beşincisi: Zorlama bittiği andan itibaren Müslümanlığını zahiren göstermesi gerekir. Müslümanlığını izhar ederse, İslam üzere olduğu kabul edilir. Ancak küfrü izhar ederse, küfür fiilini işlediği ve küfür sözünü söylediği andan itibaren kafir olduğuna hükmedilir.

Bilindiği gibi zaruretler derecelerine göre değerlendirilirler. Kolay olan, zor olan sebebiyle kişi üzerinden düşmez. Her insan gerçek zaruret ile sahte zarureti birbirinden ayırt edebilir. Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter ve Rabbin senin üzerinde gözeticidir.

Bilinmektedir ki küfre, kafirleri dost edinmeye ya da tağuta hüküm için başvurmaya zorlanmak, diğer günahları işlemeye zorlanmak gibi değildir. İkrah ayetlerinin inmesinin sebebi, Ammar *(radıyallahu anh)*'ın durumudur. Ammar işkencenin birçok türünü tadıncaya kadar, Allah yolunda şiddetli bir eziyet çekinceye kadar o sözü söylememişti. Kaburga kemiği kırılmış, anne ve babası öldürülmüştü. Onun kıssasını delil getiren kimsenin, bütün bunları hatırlaması ve insaf sahibi ise bunları göz önünde bulundurması gerekir.

Şeyh Abdurrahman bin Hasan, Ammar'ın durumunu öne sürerek geçerli bir ikrah olmadığı halde kötülükleri işleyenler hakkında şöyle der:

"Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, müşriklerden uzak olan Ammar'dan ve müşriklere, müşriklerin dinine ve mabudlarına sövenlerden razı olsun. Müşrikler tarafından, Ammar ve ailesine bu nedenle şiddetli düşmanlık gösterildi. O dönemde İslam'ı

kabul etmiş olan bir köy veya kabile yoktu. Ona şiddetli bir şekilde vurmaya, şiddetli bir şekilde işkence etmeye başladılar ve onu Meymun kuyusunda hapsettiler. Anne ve babasını öldürdüler. Rasulullah onların yanından geçerken şöyle buyurdu:

«Sabredin ey Yasir ailesi, sizin buluşma yeriniz cennettir»[181]

Bununla birlikte, Ammar'dan sadece söz sadır olmuş, fiil sadır olmamıştır. Siz ise zorlanmadan, müşriklere yakın olmak için hem söz söylüyor ve hem de fiil işliyorsunuz. Halbuki bu sözü söylemeye kesinlikle zorlanmıyorsunuz. Şüphesiz siz ve Ammar farklı yollardasınız."[182]

Şeyh Abdurrahman bin Hasan, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in sahabesinin dindeki sebatlarına dair bazı olayları zikrettikten sonra şöyle der:

"Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in sahabesinin durumu ve onların müşriklerden gördükleri şiddetli eziyetler böyleydi. Günümüzde, bâtıla koşan, onu kabul eden, ona sevgi duyan, saygı gösteren ve yücelten kişiler, Allahu *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şu ayetinde belirttiği kimselerdir:

> *«Eğer her taraftan onların üzerlerine saldırılsaydı, sonra da kendilerinden İslam'dan dönmeleri istenseydi, çok azı hariç hemen dinlerinden dönerlerdi» (33, Ahzab/14)*

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan bizi, İslam üzere sabit kılmasını dileriz."

Belki İslam'ın uğradığı musibetleri, küfür kanunlarının sapıklığını ve fitnesini bilmeyen birisi, bu meseleyi abarttığımızı söyleyebilir. Aksine, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya andolsun ki olay, sizin hesapladığınızdan ve işittiğinizden daha büyüktür. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

---

[181] Hakim ve diğerleri rivayet etmiştir. Diğer senedleriyle hadis, sahihtir.

[182] Ed Dureru's Seniyye, 122.

"Bunu basit, önemsiz bir şey sanıyorsunuz. Halbuki o, Allah katında çok büyük bir suçtur." (24, Nur/15)

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın katında Tevhid'in değerini ve büyüklüğünü, şirkin tehlikesini, kötülüğünü, vasıtalarının çokluğunu ve günümüzde bu sebepten dolayı helak olanların sayısını bilen, kalbinde hayat ve iman bulunan, Allah için, O'nun şeriatı ve hudutları için öfke duyabilen bir kişi, İslam'ın ve Müslümanların başına gelen büyük musibetleri ve tehlikeleri de bilir. Ancak malesef insanların çoğunun kalbi ölmüş. Bâtıl, onların kalplerine ve hayatlarına işlemiş ve bunu alışkanlık haline getirmişlerdir.

Bu insanlardan birçoğu ikrah altında olduğunu öne sürmektedir. Halbuki onlar hapsedilmediler, tutuklanmadılar ve Ammar'ın uğradığı işkencenin onda birine dahi uğramadılar. Bununla birlikte onların, dinin aslını yok eden her çukura boyunlarını istekle uzattıklarını görüyoruz. Dünyanın önemsiz menfaatlerini ve meskenlerini kaybetmekten korktukları için Tevhid'i ve akideyi boğazlamayı mübah görüyorlar. Halbuki alimler, hakiki ikrah ile mücerred korkunun çok farklı olduğunu belirtmişlerdir.

Yahya bin Main, Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat'in imamlarından olan Ahmed bin Hanbel'in yanına gelerek, yapılan işkenceler nedeni ile ikrah altında olduğunu ve kendisinden istenileni[183] söylemesini önerdi ve ona Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın, *"Kalbi imanla dolu olduğu halde zorlanan müstesna" (16, Nahl/106)* ayetini okudu. Bunun üzerine İmam Ahmed bin Hanbel yüzünü ondan çevirdi ve İbn-i Main odadan ayrıldığında şöyle dedi:

"Ammar'ın hadisini ve Ammar'ın olayını delil olarak getiriyor. Halbuki Ammar'ın hadisi şöyle diyor: «Onlar söverken yanlarına uğradım ve onları bu yaptıklarından nehyettim. Bunun üzerine bana vurdular.» Halbuki bize vurmadılar, sadece vurmakla tehdit ettiler. Yahya ibn-i Main bunu duyduğunda dedi ki:

---

183 Kuran'ın mahluk olduğunu kabul etmesini...

"Vallahi insanlar arasında, Allah'ın dininde ondan daha fakihini görmedim."[184]

Alimler, ikrah konusunu işlerken, azimete tutunmanın ve Allah'ın dini üzere sebat etmenin daha hayırlı olduğunu daima zikretmektedir. Bu konuda sahabe ve selef imamlarının hayatlarından birçok ibret verici kıssalar bulunmaktadır. Örneğin, Sahih-i Buhârî'nin bu konu ile ilgili bölümüne bakılabilir.

İbn-i Kesir şöyle demektedir: "Efdal olan, kendisini ölüme götürse bile, Müslümanın dini üzere sebat etmesidir."

Bu böyledir! Çünkü bu dinin; kendisi için kurban olacak, Allah'a karşı samimi olup değerli olan karşılığında ucuz olanı, bâkî olan karşılığında fânî olanı satacak kişilere ihtiyacı bulunmaktadır. Rasullere tâbî olanlar bu kimselerdendir. Zira onlar testerelerle doğranmış ve işkencenin türlü çeşitlerini tatmış olmalarına rağmen dinlerinden ve akidelerinden dönmemişlerdir. Bu, Nebilerin Sünneti ve Rasullerin davetidir.

Evet, bu saydıklarımız nerede; Müslümanların çocuklarına küfrü öğreten öğretmenler ve küfrü reddetmeden öğrenen, ezberleyen hatta sahte bir diploma için sınavlarında ve kendilerine sorulan sorulara verdikleri cevaplarda onu destekleyen öğrenciler nerede!

Sözün özü olarak diyoruz ki; diploma hırsı, dünyalık sevgisi, tağutlar tarafından birtakım baskılar, Müslümanların çocuklarını sapkınlığı apaçık olan bu bataklıklara atması için kesinlikle bir mazeret değildir. Ciğerparelerini bu tip bahanelere sığınarak böyle büyük bir helakın içine atanların hiçbir mazeretleri yoktur.

Ve son olarak... Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

---

[184] Mecmuatu't Tevhid ve ed Dureru's Seniyye'den nakledilmiştir. Şeyhulislam İbn-i Teymiyye'nin buna benzer sözleri ve İmam Ahmed'den yapmış olduğu nakiller vardır. Bunların bir kısmını Allame İbn-i Atîk, "Sebîlu'n Necat ve'l Fikak min Muvalati'l Murteddîn ve Ehli'l İşrak" isimli kitabında nakletmiştir.

"Sonra da seni din konusunda bir şeriat sahibi kıldık. Sen ona uy, bilmeyenlerin hevâlarına uyma." (45, Casiye/18)

Şeyhulislam İbn-i Teymiyye *(rahimehullah)*, "İktidau Sirati'l Mustakîm" isimli eserinde şöyle der:

"Ayette geçen *«bilmeyenler»* ifadesi Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şeriatına muhalefet eden herkesi kapsar. *«Hevâları»* ile kasdedilen şey ise Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın şeriatından sapmadır."

4. Bölüm
Bazı Alimlerin ve Eğitimcilerin Sözleri

* Bazı Alimlerin Sözleri
* Bazı Eğitimcilerin Sözleri
* Sorumluluklarının Farkına Varamamaları
* Son Söz

Konuya Dair Bazı Alimlerin Sözleri
Bazı Davetçi ve Eğitimcilerin İtirafları

Konuya başlamadan önce burada öncelikle şunu belirtmek isterim:

Bu bölümde sözlerini sayacağımız davetçilerin ve hocaların, bizim fesad medreselerinden ve onların fasid metodlarından uzaklaşma konusunda görüşlerimize muhalif olduklarını çok iyi biliyoruz. Hatta çoğunluğu bizim metodumuza karşı savaş açmıştır. Yine birçoğu bizim bu konudaki görüşlerimize şiddetle karşı çıkmıştır. Ancak ne gariptir ki bunlardan pek çoğu konuya dair sözlerinin fesad medreselerini terk etmek, orada öğretilen ilimlerden mahrum kalmak şeklinde anlaşılmaması gerektiğini özellikle vurgulamışlardır. Bu yüzden burada biz, özellikle onların sözlerine taşımadıkları bir anlam yüklemeyeceğiz ve sözlerini hiçbir şekilde tahrif etmeyeceğiz. Aksine harfiyen, olduğu gibi aktaracağız. Ve onların sözlerini bu kitabımızda "Fesad medreselerine dair muhaliflerimizin itirafları" adıyla kaydedeceğiz. Bundan da öteye gitmeyeceğiz. Zaten bu da bize yeter.

Bundan amacımız ise günümüz fesad medreselerinin durumunu ve orada mevcut sapkınlığı gerçekten ihlas sahibi olan kimselerin iyice düşünmeleri için bizzat onu savunanların dilinden aktarmaktır. Bunun dışında onların "istihsan" ya da "davetin maslahatı" gibi boş sözleri ya da kendi aklî çıkarımları bizi hiç ilgilendirmiyor. Biz sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın, kendi aleyhlerine delil olarak kullanalım diye muhaliflerimize söylettiği sözleri alıyoruz. Müslümanlara bir açıklama olsun diye... Hakkı talep eden elbette hidayet bulacaktır.

Muhammed Nasruddin el Albanî, kendisine “Eğer Cuma namazının vakti ile imtihanın vakti çakışırsa, ne yapmalıdır?” şeklinde yöneltilen soruya şöyle cevap vermiştir:

“Öncelikle metodun aslı, şeriata uygun değildir. Ve bozuk bir temel üzerine kurulan her şey de bozuktur. Başlangıçta şeriatın hükümlerinin gözetilmediği bu okulların akıbetinin de şeriata muhalefet olacağı açıktır. Bu yüzden halk arasında «Korkulu rüya görmek istemeyen, mezarlarda uyumasın» şeklinde dile getirilen bir deyim vardır. Bu yüzden, Allah’ın şeriatine sımsıkı yapışmak isteyen bir kimsenin, şeriata muhalif metod üzerinde yetişmesi mümkün değildir. Allah’ın şeriatine uyulduğu zaman, zaten böyle suallere de ihtiyaç kalmaz. Çünkü bugün öğrenci, tahsil ettiği eğitimin neticesi olan imtihana girmeyerek bu uğurda geçirdiği seneleri ve harcadığı çabaları ziyan edemez. Ancak böyle yaparsa da şeriata apaçık bir şekilde muhalefet etmiş olur. Bu yüzden öğrencinin sahih ilmî bir metodla eğitime başlaması gerekir. Çünkü sahih bir temel üzerine kurulan şeyler doğru, bozuk bir temel üzerine kurulan şeyler de bozuktur.”

Başka bir yerde kendisine “Bizde ve pek çok ülkedeki hükümet okulları fesaddan arınmış değil. Bir kimse çocuklarını bu ifsaddan korumak için onları inkar ederse, çocuklarını oradan çıkarırsa, radikal ve aşırı olarak kabul edilir mi?” şeklinde yöneltilen soruya şöyle cevap veriyor:[185]

“Sanıyorum bu sorunun cevabı bir öncekine verdiğim cevaptan anlaşılır.[186] Çünkü okullardaki eğitim, şer’î eğitim bile olsa kız erkek karışık olmaz, fesadlarla olmaz. Az önce de demiştik. Bu, farz-ı ayn değildir. Eğer bir kişi çocuğunu böyle bir eğitimden alır da bir meslek ya da zanaata verirse, çocuğuna karşı ihmalkar davranmadığı gibi günah da işlememiş olur. Bu yüzden bence Müslümanların hepsine, şer’î ilimleri çocuklarına öğ-

---

[185] Aynı kasette…

[186] Önceki soru, kız erkek karışık eğitim veren üniversiteler ve oradaki eğitimin caiz olmadığı ile alakalıdır.

retmesini zorunlu tutamayız. Çünkü bu, farz-ı ayn değildir. Bundan dolayı kız ya da erkek çocuğunu şeriata muhalif durumların olduğu okullardan alan bir babayı kötü göremeyiz. Nitekim biraz önce de işaret ettiğimiz gibi neslin korunmasına dair okuduğumuz hadisler buna işaret etmektedir. Yine bir başka hadiste Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*, «Helaller de apaçıktır, haramlar da... Arasında insanların çoğunun bilmediği şüpheli şeyler vardır. Kim şüphelerden uzak durursa dinini ve ırzını korumuş olur» buyurmuştur. Burada delil, «Kim şüphelerden uzak durursa dinini ve ırzını korumuş olur» buyruğudur. Yine Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*, «Seni şüpheye düşüreni bırak, şüpheye düşürmeyene sarıl» buyurmuştur. Eğer bir Müslüman dininde tedbirli davranıyorsa, başkasının onu yalan yanlış bir şekilde kötü sıfatlarla sıfatlandırması ve kötü görmesi doğru değildir. Konuya dair cevabım budur."

El Bânî yine kendisine, "Eğer bir öğrenci sınıfta meşgulse, bu yüzden cemaat namazına katılmamasına cevaz verilir mi?" şeklinde yöneltilen bir soruya şöyle cevap vermiştir:

"Bu, sözde ilimleri tahsil eden her öğrencinin problemidir. Bu ilim öğrenciye vacib değildir. Bu eğitim sırasında namazın kaybı gibi pek çok şey meydana gelir. Öğrenciye İslami olarak eğer gücü yeterse, cemaat namazına gelmesi söylenir. Bunun kendisine vacib olduğu söylenir. Eğer bunu yapamıyorsa ve bu ilimleri tahsil etme adına farzları ihmal ediyorsa, kendisine ihmalinin sebebi sorulur. Farzları ihmal etmesini meşru kılacak sebeb, bu sözde ilimlerin tahsili midir!

Eğer şer'î ilimleri öğrenmek bile farzların ihmalini meşru göstermiyorsa, şer'î olmayan ilimler söz konusuysa durum nedir?

Bu yüzden bu okullarda okuyanlara, çoğunlukla aynî vacibleri ihmal ederek büyük bir tehlike ile karşı karşıya kaldıklarını söylüyoruz."

"Kadınların eğitimi konusundaki görüşünüz nedir?" sorusuna şöyle cevap veriyor:

“Hangi eğitimi kastediyorsun?! Şu an mevcut olanı mı?! Bugünkü varolanların hiçbiri İslami değildir. Kadınlar bugün öncelikle şer’î örtülerini mi öğreniyorlar, yoksa bu istisna mıdır? İstisnalar kaideyi bozmaz. Öyleyse kadınların eğitimi ile ilgili sana ne söyleyeyim? Ben derim ki İslam toplumunda erkeklerin giremediği, müdüresinden hizmetçisine kadar sadece kadınların olduğu okullar bulunmalıdır.”

Muhammed Kutup, “Üzerimizdeki ölü toprağını ne zaman silkeleyeceğiz” konulu konferansında şöyle diyor:

“Önemli olan okul açmak değildir. Okullar açıldığında cahiliye, cahilî ilimler yahut da cahili eğilimler öğretiliyorsa ümmete hizmet eder mi?”

Okullarda Müslümanları İslam’dan saptırmak isteyen haçlı sömürgecilerin koyduğu metodlar okutulması sonucunda, İslam’dan nefret eden ve yüzünü Avrupa’ya çevirmiş, batılılaşmış bir nesil ortaya çıktı.

“Muasır Gerçeğimiz” adlı kitabında ise şöyle diyor:

“Şüphesiz okullarımız ve enstitülerimizdeki eğitim metodları, açıkça cahiliye karakterindedir. Bu metodları, düşmanlarımız bizi İslam’dan saptırmak için koymuşdur. Eğer bu metodların ulusalcılığı, kavmiyetçiliği, laiklik ve sosyalizmi sürekli yayması, Allah’ın indirdiğinden başkasıyla hükmedenleri sürekli övmesi söz konusu olmasa bile başlı başına bir günah olarak yeterlidir. Ancak hiçbir merhalede bununla yetinmezler. Sonuçta kulları Allah’a ibadetten çıkaran, dine zıt bir ilim ve kültür inşa ederler.[187]

---

[187] Bu itirafları iyice düşünen bir kişi, Muhammed Kutub’un nasıl olup da insanları bu metodlara karşı uyarmak ve nefret ettirmek konusunda tereddüt ettiğine şaşar kalır. Muhammed Kutub’un bizzat cahiliye okullarında görev yapmayı savunan açıklaması daha önce kitabımızda geçmişti. Ancak daha önce de dediğimiz gibi, çocuğu sütten kesme işi daima zor bir iştir. Muhammed Kutup’un “Muasır Gerçeğimiz” adlı kitabında İngiliz işgali ve fesad yöntemleri hakkında –ki eğitim onlardan biridir- yazdıklarını okumakta fayda vardır. 217. sayfadan 237. sayfaya

Şeyh Muhammed Emin Mısrî, "Sorumluluk" adlı kitabının 24. sayfasında diyor ki:

"Okullarımız, çocuklarımıza ne hak bilgisini ve talebini öğretiyor ne de hakkı açığa vurma cesaretini... Bu yüzden hâlâ çocuklarımızın zihnini belirsizlikler kuşatıyor, hâlâ mizacımız sığ düşünceli olarak kalıyor."

"İslam toplumu" adlı kitabının 96. sayfasında diyor ki:

"İslam ülkelerindeki eğitim metodları İslami karakterde değildir. Okul ortamı İslami bir ortam değildir. Öğretmenlerin çoğunluğu diplomalı, İslamı inkar eden ya da çarpık anlayarak İslam'dan iyice uzaklaşan kişilerdir. İslami fikre sahip olanlar ise en alt tabakadaki çok küçük bir azınlıktır."

100. sayfada ise şöyle diyor: "Bence İslam ülkelerindeki okullar üretken, orijinal, yol gösteren alimler yetiştirmeyi başaramadığı gibi İslam risaletini taşıyan, onun uğruna yaşayan ve mücadele eden gençleri yetiştirmeyi de başaramadı."

Mevdudî, "Eğitim ve öğretimde yeni İslami metod" adlı kitabında diyor ki:

"Rabbânî olmayan bir açıdan ilim ve eğitim veren bir metod... Nihayetinde ondan beklenen sonuç, sapkın teoriler ve felsefeler etrafında dönen dünya dolabında çalışmaktan başka hiçbir şey yapamayan bir nesil yetiştirmektir. Şüphesiz bu tür metodlar sonuç olarak insanların dini inkar etmelerine sebep olur. Bundan dolayı biz üniversite, fakülte ve okullarımızın İslami olduğunu söylediğimiz zaman onları kandırmış oluyoruz. Çünkü onlar dini eğitimde tuttukları yol ile bize, imanın kendisinden nasıl bir çalışma ve mücadele istediğini idrak etmeden, anlamadan, Allah'ın adını sadece gaflet anında anan, yüzeysel şekilde iman eden gençler mezun etti."

---

kadar bunu ele almıştır. Bu kitaba başvurup üzerinde etraflıca düşünün. İngilizlerin usulleri ile onların günümüzdeki taraftarlarının usulleri arasındaki büyük benzerliği göreceksiniz... İngiliz tağutlar ile Arap tağutları arasında ne fark var?!

Aynı kitapta diyor ki: "Biz; tarih, coğrafya, fen bilimleri, fizik, botanik, zooloji, jeoloji, astroloji, iktisat, siyaset ve diğer modern ilimlere dair eğitimde, içinde Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın izi ve etkisi olmayan bir metod izliyoruz. Öyleyse insanların hayatında Allah'ın şeriatına ilişkin herhangi bir şeyin ortaya çıkmasını ya da onun isteklerine boyun eğmelerini hiç beklemeyelim."

Şeyh Abdullah bin Süleyman bin Hamid ise sekiz sayfadan oluşan "Ey insanlar! Nice tehlikeler sizi kuşatıyor" adlı bir risale yazmıştır. Şeyh bu risaleyi, Suud hükümeti erkeklerin okuduğu okulların eğitim metodunu aynen veren kız okulları açtığı zaman yazmıştır. Erkek okullarındaki fesadları, pek çok öğretmenin ve öğrencinin doğru yoldan sapmış olduğunu, kadınların mühendislik, coğrafya gibi ne dünyasına ne de ahiretine yaramayacak ilimler öğrenmesini; bunun, Avrupalıların kadını evinden çıkarıp okullarda, iş yerlerinde, bürolarda erkeklere katılmasını sağlama planı olduğunu açıkladıktan sonra şöyle diyor:

"Bu okullara ancak kendisinde kıskançlık, erkeklik ve din olmayan kişiler razı olur."

Abdullah Ulvan şöyle diyor: "Günümüzde sapkın görüşlerin, mürtedce faaliyetlerin, batıdan ithal edilmiş ilkelerin esas alındığı bu okullar, sapkın fikirlerin yetiştiği bir ortam olmuştur. Kimin sayesinde? Ruhlarını yabancılara, vicdanlarını şeytana satmış olan öğretmenler, İslam'la savaşmak ve dinde şüphe çıkarmaktan başka bir hedef ve özel görevi olmayan sapkın itikadi gruplar sayesinde. İslam'ın hukuk ilkeleri, İslam düzeni ve İslami örtünün önüne geçmekten başka hiçbir amacı ve mesajı olmayan kadın birlikleri sayesinde. Bununla birlikte bu okullarda dine yapılan açık muhalefetleri, farklı eğilimleri ve kaybedilen zamanı hiç saymıyoruz bile."[188]

Yine aynı kitapta (1/296) şöyle diyor: "Gençlerimizin mükellefiyet yaşına gelmelerine rağmen İslam'ın din ve devlet,

---

[188] Çocuk Eğitimi, 2/814

Kur'an ve kılıç, ibadet ve siyaset olduğunu bilmeyişleri üzücü ve elim bir durum değil midir? Çocuklarımızın okullarda öğrendikleri her şeyi batılılardan öğrenmeleri, doğulu felsefecilerin görüşleri ve fikirlerini, hayat hikayelerini, kahramanlıklarını öğrenmeleri üzücü ve elim bir durum değil midir?

Bizim kahramanlarımızın hayatlarını, büyük tarihi şahsiyetlerimizi, fatihlerimizin hikayesini bilmiyorlar. Buna dair bilgileri çok az. Sonra çocuklarımızın yabancı kültürler, batılı ya da doğulu ilkeler tarafından mahvedilmiş, dönüştürülmüş olarak mezun olmaları ayıp ve utanç verici bir durum değil midir? Öyle ki çoğunluğu kendi dinlerine, tarihlerine ve kültürlerine düşman hale gelmişlerdir."

Muhammed Mehdi İstanbuli, "Eğitim ve Öğretimde Yeni İslami Metod" adlı risalesinde diyor ki:

"Okullarımız bu önemli zamanın ruhu ile ittifak etmeyen bir nesil yetiştirerek, neredeyse ümmetin hayatına son verecekler.

Müslümanlar son zamanlarda bütün incelik ve ayrıntıları ile eğitim sistemlerini batıdan almaya yöneldiler. Eğitim ve öğretim sistemlerini almaya çalıştığımız batı, imansız ve kafirdir. Onların Hıristiyanlığı, Roma putperestliğine daha yakındır. Bizler, Allah'a hamd olsun Müslümanız. Dinî ve dünyevî helakımıza, neslimizin yok olmasına sebep olan bu sistemlerin bize uygun olması nasıl mümkün olabilir?

Eğitim metoduna dair batıdan alınan bilgiler sonucunda yarım asırlık bir tecrübe yaşanmıştır. Ancak üzülerek belirteyim ki bu eğitimin sonucunda yetişen nesillerin manevî ve ahlakî değerleri hafife alarak onlarla alay etmeleri, gençler arasında inançsızlığın yayılması, bizim bu okulların ifsadına dair yeterince ders almamız için yeterli olmamıştır."

Ebu Hasan en Nedvî, "Eğitime nasıl yön veriliyor" adlı kitabında şöyle diyor:

"Modern eğitimciler, Müslümanların mallarıyla bu okulların kurulması ve inşası için çalıştılar. Bu uğurda Müslümanların ciğerparelerini, ellerindeki büyük bir servet konumunda olan gençliği çekip aldılar. Bununla amaçladıkları ise kısa sürede kocaman bir kaos yaratmak, farzları hafife alan, zihni şüphelerle dolu bir nesil yetiştirmek, ahlakî ilkelere karşı bir devrim gerçekleştirmek, ahlakî zaaf ve çöküntü ile batı taklitçiliğidir."

Şeyh Muhammed bin Salim Beyhanî, "Çocuk Eğitimi" adlı kitabının 93. sayfasında diyor ki:

"Günümüzde her yerdeki okulların durumu hakkında oldukça bol açıklama, yorum ve izah yapılır. Çoğunluğu onların fasid oluşu ve öğrenciler arasında bu fesadın yaygınlaştığı yönündedir."

Şeyh Abdurrahman Dûserî, masonluk ve İslam ülkelerine karşı girişilen küfür saldırısı hakkında konuştuğu konferansında okullardaki eğitimden bahsediyor ve diyor ki:

"Sadece bununla yetinmediler. Genç kızlara okullarda spor öğrettikleri gibi kalplerinin bozulması, gençlerin istikrarsızlaşması için müzik de öğrettiler. İki karışı geçmeyen pantolonları ile genç kızlara amuda kalkma komutunun verildiği iğrenç, sinsi bir spor!..."

Aciyl Casim en Neşemi (Kuveyt'te eğitim alanında çalışanlardan biridir), "Pedagojik Yapılanma" adlı kitabında eğitim sisteminde bilim ve din arasındaki mesafeden bahsederken şöyle diyor:

"Genel olarak eğitim metodunda bilim ve din arasında bulunan mesafe pek çok alanda riskli bir durum ortaya çıkardı. Gençlerimizin öğrendikleri arasında bir çelişki meydana geldi. Örneğin din dersinde Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın yerleri ve gökleri altı günde yarattığını öğrendiler. Arkasından diğer bir derste yeryüzünün oluşmasında milyonlarca yılın geçtiğini öğrendiler. Din dersinde güneşin belirli bir yörüngede hareket ettiğine dair ayeti okurken, diğer bir derste güneşin sabit olup ha-

reket etmediğini öğrendiler. Böyle bir durumda öğrencinin hali ne olur? Hangisi doğru söylüyor? Hangisinin sözü daha güvenilir? Her iki öğretmen de bu soru karşısında cevap veremeyeceği gibi hangisinin doğru olduğunu da bilemez."

Şeyh Sefer bin Abdurrahman el Havâlî, "Laiklik" adlı kitabında eğitim metodlarından, içeriklerindeki tahrif ve hilelerden uzun uzun bahsederken şunları söylüyor:

"İslam alemindeki eğitim sisteminde bu ilimlerin, dine karşı olan batı düşüncesi ile öğretildiği gerçektir. Din ile dünyayı birbirinden ayırmadan... Sömürgeciliğin bu sistemleri zorunlu kıldığı doğrudur. Ancak bu sömürgecilerin gidişinden sonra da aynen hatta daha kötü bir şekilde devam ediyor. Hatta bu ülkelerde sömürgecilerin el değmediği alanlarda dahi bu sistem uygulanıyor. Bu kadar göz önünde iken onu görmememiz mümkün değil."

Tayis el Cemilî 14.9.1979 yılında verdiği "Eğitim Metodları" adlı hutbesinde şöyle diyor:

"Biz hala eğitim metodlarının kafir sistemlerin elinde olduğu, hala onları medhedenlerin entrikalar çevirdikleri yönündeki eski kanaatimize sahibiz. Onlar İslam kültürüne ya da en azından şer'î görüntüye dikkat ettiklerini, dinin farzlarını muhafaza etmeye çalışan kültürlü kişilere karşı olmadıklarını söylüyorlar da bu da bizi rahatlatıyor(!)

Peki insanlar neden mutsuz? Çünkü kendilerini mutlu edecek metodu bir kenara bırakıyorlar. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın metodunu... Bugün ve yarın... Yarından sonra erkeklerin babalarına, kızların annelerine isyan ettiğini duyuyorsunuz. Çocuklarımızı bu hale kim getirdi? Biz getirdik ey kardeşlerim! Bunu biz yaptık. Çünkü dini, okullarda ancak yirmili yaşlarda ihtiyaç duyulan bir şey haline getirdik. Yirmili yaşlar ya da daha yukarısında. Hatta namaz, okul ödevlerinden biriyle çatıştığı zaman anlamsız şeyler uğruna namazımızı kurban ettik. Tabii mesele bu şekilde olunca sonuç ne oluyor? Sonuç, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'yı tanımayan bir genç nesil!

Bugün topladığımız bu acı meyvelerin tohumlarını, dini arkamıza attığımız zaman[189] ekmiştik. Bugün lisedeki çocuklarımız iki saat din dersi görüyorlar. Hayır, iki saat bile değil daha az... Doksan dakika... Buna karşılık 14 saat İngilizce ve Fransızca dersi görüyorlar. Şuna bir bakın kardeşlerim! İki saat nerede on dört saat nerede? Kur'ân, hadis, şeriat, helal, haram, usûl, tecvid ve ahkâm gibi dersleri iki saatte vermemiz gerekiyor... Tabii ki bunun için de ihlas sahibi bir öğretmen lazım... Öğretmen bunları vermek isterse, iki saatte vermesi gerek. Bu nasıl olacak?

Din öğretmeni öğleden sonra saat ikide, diğer derslerden bitkin düşmüş, uzun süre oturmaktan yorulmuş öğrencilere ders öğretmeye kalktığında elbette muhalefetle karşılaşacak. Can kulağı ile dinleyen kimseyi bulamayacaktır. O esneyerek sorular soracak, öğrenciler esneyerek cevap vereceklerdir. Bakanlıktan, matematik ve fen derslerinin ilk ders, ikinci ya da üçüncü ders olması, din dersleri gibi derslerin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci hatta en son ders olması gerektiğine dair bültenler gelir. Din öğretmeni parmağında altın yüzük olduğu halde öğrenciye dine, ahlaka dair sorular sormaya başlar. Derse sigara ile girer. Ne kıbleyi bilir ne de namazı! Böylece programını tamamlar. Her ders için, o dersin nasıl geçtiğini dikkatle izleyen müfettişler olur. Ancak din dersinin müfettişi yoktur. Din dersine kendi dersinden sıkılmış Arapca öğretmeni girer.

Yaratan Rabbinin adıyla oku... Yani Allah'ın ismini öğretmek için mezun olmuş, İslamî tesettüre riayet eden, farzları ihmal etmeyen, makyaj yapmayan, koku sürünmeyen bir öğretmen... Dikkatle ve özenle seçilen bir öğretmen... Diplomasından önce dinî ve ahlakî durumu göz önünde bulundurulan bir öğretmen... Acaba ben bir rüya mı görüyorum? Evet bu bir rüya!...

---

[189] Daha önce yaptığımız açıklamalardan anladığınız gibi dini ikinci plana almak; onu çarpık, sakat, tağutların emrine, isteklerine, menfaatlerine amade, asla tağutun yanlışlarını ortaya çıkarmayan, onların tahtlarına zarar vermeyen bir din haline sokmuştur.

Öğretmen atamalarında öncelikle dine ve ahlaka önem veren sorumluların olmasına dair bir rüya gördüm ben!"[190]

Yazar şöyle devam ediyor:

"Babalarından istediğimiz, çocuklarını sürekli izlemeleridir. Çünkü artık okullar, içinde bulundukları durum gereği buna uygun değildir. Kızlar, öğretmenleri ile gözlerini açıyorlar. Onlar gibi davranıyor, onlar gibi saçını tarıyor, öğretmenleri ne yaparsa onlar da aynen öğretmenlerini izliyorlar.

Bayan öğretmenlerin çoğu sigara içiyor. Ey kardeşlerim! Bilin ki kız liselerinde sigara, sigara içen bayan öğretmenler sayesinde yayıldı. Kızlar, bayan öğretmenleri; erkekler, erkek öğretmenleri taklit ediyor. Onlar gibi davranıyor, onlar gibi gülümsüyor, onlar gibi yürüyorlar. Öğretmenlerinin ahlakî değerleri ve ibadetleri hafife almalarını gördüklerinde bile (Allah korusun) adım adım onları izliyorlar.

Hem biz hem de bazı okullar hiç de imrenilecek bir durumda yaşamıyoruz. Okul yayınlarında davetçilere mikrofon verilmez. Eğer davetçi, okul mescidinden çocuklara bir şeyler öğretmek isterse «Çocuklar dersten geri kalıyor. Dinî bilgileri evlerinde ana babaları versin» denilir. Pek çok okulda yaşanan durum budur. Eğitim-öğretimden sorumlu olanların Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya karşı görevlerini hatırlamalarını diliyoruz. Çünkü Milli Eğitim Bakanı bir çoban misali güttüklerinden sorumludur. Malın ve çocukların fayda vermediği günde bu yö-

[190] Bu itirafa rağmen bu rüya; bu tağutların, bakanlarının, metodlarının, fasid sorumluların gölgesi altında gerçekleşmeyecektir. Allah onu affetsin. Tayis el Cemîlî'nin aynı hutbede, çocuklarını bu okullardan uzaklaştıranları kötülediğini görüyoruz. Öğretmenleri seçen komisyonun ahlaksızlar olduğunu bilip dururken, bu nasıl olur?! Eğer öğretmenler dindar ise sorular içinde mutlaka, "Bayrağa saygı ve müziğin hükmü konusundaki görüşünüz nedir?" sorusu yer alacaktır. Bu yaptıkları sınavı kendi din ve akidelerinden olmayan hiç kimse geçemez. Ha bir de dalkavuklar geçer!

neticiler, bütün öğrencilerin dalaletinden sorgulanacaklardır.[191] Ömer Bin Hattab *(radıyallahu anh)*, «Vallahi Irak'ta bir katırın ayağı sürçse; kıyamet günü Allah'ın, neden onun yolunu düzeltmedin diyerek Ömer'i hesaba çekeceğinden korkarım» diyor. Şu an çocuklarımız yoldan çıkıyorlar ve biz onları Allah'ın yoluna döndürecek vasıtalara sahip değiliz.[192]

Eğitim sistemine dair birçok şey UNESCO'dan alınmıştır. Arap Yarımadası ve Haliç devletlerindeki eğitim sistemini UNESCO planlar. Bu ülkelerdeki eğitimcilere; «Tek sorun dindir, din dışındaki her şey gelişmedir» derler. «Öğrencilere matematik öğretin, spor öğretin, oyun öğretin, öğretin, öğretin, öğretin...» denir. Ama dine gelince ona hiç önem verilmez. Bu yüzden üniversiteden mezun olanlara, «Allah için bana Kur'ân-ı Kerim'den bir sayfa oku» dediğinizde 20 satırlık sayfada 24 yanlış yaparlar. Buna şaşırmamak lazım. Ve diğer yanda ise ne ilkokul, ne ortaokul, ne de üniversite okumuş olanlar vardır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onlara, mescidlere gitmeleri neticesinde merhamet etmiştir.[193] Sorumluluklarının şuuruna varmış, ken-

---

[191] Tağutlar ve dostlarından önce babalar, çocukları hakkında sorguya çekilecektir. Çünkü onlar, çocuklarından birinci derecede mesuldürler. Çocuklarını neden bu apaçık sapkınlığın içine attıklarından sorguya çekileceklerdir.

[192] Bu düşünceye katılmıyorum çünkü onlar, çocuklarını okullara göndermeyebilirler. Onları, okulların fesadından uzakta eğitebilirler. Bu kaçış neden?!

[193] Bizim daima dile getirdiğimiz bu gerçekleri, muhaliflerin diliyle de ortaya çıkaran Allah'a şükürler olsun. (Allah onlara hidayet etsin) Daha önce de dediğimiz gibi okulların fesadına kıyasla, onların dinî ve dünyevî faydaları oldukça önemsizdir. Akıllı bir baba çocuğuna tüm bunları hatta çok daha fazlasını daha kısa bir sürede öğretebilir. Söz konusu okullarda başarılı olanların başarısı da zaten kişiye ve eğitim metodlarına değil, şahsî çabalara ve babalarının buna önem vermesine bağlıdır. Öyleyse bundan sonra muhaliflerimiz bize: "Kardeşim siz, çocuklarımızın okuldan ayrılmasını ve dinî bir bilgiye sahip olmadan cahil kalmasını istiyorsunuz" diyemez. Burada bu tür sözlerin bir hile, oyun ve ikiyüzlülük olduğunu açıklamış olduk.

dilerini eğitmiş ve Allah'ın kitabını okuyup anlamaya nail olmuşlardır. İşte Milli Eğitim Bakanının üzerinde ciddiyetle durması gereken trajik bir durum: Öğrenciler okumayı bile doğru dürüst başaramıyorlar. Öğrencilerden biri «Huneyn günü» ifadesini «Hanin günü» olarak okuyor. Evet kardeşim, anlaşılan sen hiç Kur'ân okumamışsın, tarih okumamışsın. Huneyn diye bir yerin ismini hiç duymamışsın.

Dinin hükümlerini bilmeyen ve bu hususta ehil olmayanlara eğitim sorumluluğu verilmesi meselesine gelince... İki sene önce okullardan birine bir bayan öğretmen gelir. Kızlara, *«Ey iman edenler! Allah'a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman edin» (4, Nisa/136)* ayetinde basım hatası olduğunu söyler. «İman lafızlarından birisini silin çünkü o basım hatasıdır» der. Bu mesele öğrenciler tarafından böylece öğrenilir. Daha sonra İslami ilimlere dair ders veren başka bir öğretmen, «Kızım kalk Nisa suresinin 136. ayetini oku» der. Öğrenci «Ey Allah'a ve Rasulüne iman edenler» şeklinde okuyunca, öğretmen «Tekrar oku» der. Öğrenci yine aynı şekilde okuyunca, öğretmen neden böyle okuduğunu sorar. Öğrenci, «Daha önce öğretmenimiz burada basım hatası olduğunu söyledi ve bize böyle öğretti» diye cevap verir.[194]

İşte günümüzde böylesi kişilere İslami eğitim alanında sorumluluklar veriliyor. Tabii bu münferit bir vakadır ve herkese mal edilemez. Bununla beraber, vermiş olduğumuz örnek, fesad

---

194 Türkiye'de durumun vahameti bundan daha ileri boyuttadır. İlkokul din kültürü ve ahlak bilgisi kitaplarında Bakara suresindeki, "Sen bizim Mevlâmızsın. Kafirlere karşı bize yardım et" ayetinde "kafirlere" kelimesi çıkarılmıştır. Yani o ayet din kültürü ve ahlak bilgisi kitablarında "Sen bizim Mevlamızsın. Bize yardım et" şeklinde geçmektedir. Yine aynı şekilde Fatiha suresindeki, "Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet. Gazaba uğrayanların ve sapkınların yoluna değil" ayetindeki "gazaba uğrayanların ve sapkınların yoluna değil" ifadesi çıkarılmıştır. Anlaşılan o ki çocuklara ücretsiz ders kitabı verirken, misyoner faaliyetlerini resmîleştirmeyi hedeflemişler. Not: Bu bilgi basından alınmıştır. *(yayıncı)*

medreselerinde ancak böyle kişilerin eğitim sorumluluğunu yüklendiklerinin bir örneğidir.

Ayrıca, genel olarak okullardan sorumlu olan müfettişler dini konulara önem veren bir öğretmen gördüklerinde, ondan hemen rahatsız olurlar. Ona karşı mücadele eder, ondan kesinlikle hoşlanmazlar. Hemen öğretmenin başka bir yere naklini isterler. En kısa zamanda! Neden?! Çünkü o, «Haydi namaza» diyerek çalışma düzenini bozuyor(!)

> *«O size, Melekleri ve peygamberleri rab edinin diye emretmez. Siz Müslüman olduktan sonra size kafirliği emreder mi hiç?» (3, Al-i İmran/80)*

Nebileri ve melekleri dahi rab edinmek caiz değilken, siz hangi akla hizmetle değersiz varlıkları, inançsız felsefecileri rab ediniyorsunuz. UNESCO uzmanlarının dediği yolda yürüyoruz. Onlar, «Din önemli değildir» diyor. Biz de «Tamam, din önemli değil» diyoruz. Onlar, «Din derslerini azaltın» diyor. Biz de «Tamam azalttık» diyoruz. Onlar, «Onu son ders saatine koyun» diyor. Biz de «Başüstüne» diyoruz. Onlar, «Açık-saçık giyinen bayan öğretmenleri, din öğretmeni yapın» diyor. Biz de «Tamam» diyoruz. UNESCO'nun dediği her şeye tamam diyoruz. Böylece onları rab edinmiş, Allah'ın metodunu terk etmiş oluyoruz..."

Ahmed bin Muhammed Sıddık el Gemarî şöyle der:

"Bu okullar İslam için en büyük tehlikedir. Müslümanlara en büyük zararı bunlar verir çünkü onlar, dini yok etmenin tek aracıdır. Bu okullar orada okuyup mezun olan öğrencilerin içinden dinin sökülüp atılmasının, ahlaklarının bozulmasının, küfre düşmelerinin, mürtedliklerinin tek sebebidir. Çünkü kafirler İslam'ı yok etmek için uzun uzun düşündükten ve 500 seneyi aşkın tecrübeden sonra amaçlarına en yakın ve en başarılı yol olarak bundan başka yol bulamamışlardır. Bu yüzden onlara özen göstermişler ve İslam'ı yok etmek için sömürgeleştirdikleri her yerde "İslam'a saldırı" ve "Oryantalistler" adlı kitaplarda ayrıntıları ile verilen sayısız kongre düzenledikten sonra bu okulların

çoğalmasına gayret etmişlerdir. Bu iki kitap sömürgecilik ile övünen, Avrupa kültürüne hayran olan her Müslümanın okuması gereken kitaplardır. Ki sömürgecilerin maksadlarını, onların, Müslümanların çocuklarını özellikle de kızlarını eğitmek için neden bu kadar çaba harcadıklarını anlayabilsinler. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onlara lanet etsin! Müslüman bir kızın Avrupalıların dilini öğrendiği zaman (öncelikle aldığı eğitimle, ikinci olarak da Avrupalıların kitap ve dergilerini okumakla), onların ahlakı ile ahlaklanacağını, Avrupa ruhunu benimseyeceğini açıklamışlardır. Böylece içindeki dinî eğitim ve İslami ruh zayıflayacaktır. Sonra öğretmen olacak, anne olduğu zaman çocuklarını Avrupa ruhuna uygun yetiştirecek ve çocukları dini bilmeden, dinden uzak yaşayacaklardır. Böylece dinden çıkmaları ve İslam'dan soyutlanmaları gerçekleşecektir. Hedeflenen bu amaç, okullar sayesinde gerçekleşmiştir.[195]

Son olarak…

Ey Kardeşim! İşte sana bizim sözlerimize muhalif bile olsalar, bazı hocaların ve eğitimcilerin bu fesad medreseleri hakkında görüşleri… Bu sözleri ile fesad medreselerinin dinî ve ahlakî açıdan ne derece kısır ve ifsad edici olduklarını itiraf ediyorlar. Hatta dünyevî açıdan bile…

---

[195] Çağdaş icadlar, sf: 65

Sorumluluklarının Farkına Varamamaları

Şimdi... Sen ey Müslüman baba!

Ve sen ey ciğerparesini kokuşmuş olan bu okullara atan kişi!

Bunca şeyden sonra ne diyeceksin?

"Toplumun gerçeği bu... Yapacak bir şeyimiz yok... Gerçeklerle çatışmak istemiyoruz" mu diyeceksin? Tıpkı pek çok davetçiden sürekli duyduğumuz gibi...

Allah rahmet etsin... Şeyh Abdurrahman Dûserî şu satırlarda ne kadar da doğru söylemiştir:

"Ey Müslüman! Allah sana, yönlendirilen değil yön veren, yönetilen değil yöneten, köle değil efendi olmanı vacib kılmıştır..."

Mason kalabalıklarından duyuyoruz... Onların, "Biz başımıza gelen olaylara karşı mücadele etmeyiz, bilakis içinde bulunduğumuz duruma uyum sağlarız..." şeklinde sloganlaşan sözleriyle övünenlerin nasıl olup da bu söylenilenlerin içeriğini idrak edemediklerine anlam veremiyorum... "İçinde bulunduğu durumu değiştirmeye çalışmayan bir toplum oluşturan İsrail'e tebrikler..."

İçinde bulundukları duruma uyum sağlıyorlar... Ancak Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* hayvanı bile kendisine zarar verecek durumlarla karşılaşınca mücadele edecek fıtratta yaratmıştır. Tavuk içinde bulunduğu durumla mücadele ediyor ama biz etmiyoruz...

Sorarım size... Hangi duruma uyum sağlıyoruz?

Madem öyle senin hayatının ne kıymeti var? Bilginin ne kıymeti var? Varlığının ne kıymeti var? "İçinde bulunduğumuz duruma uyum sağlıyoruz." Bırakın sözde dindar ve davetçi olmayı, delikanlı olan, içinde zerre kadar delikanlılık bulunan hiç kimse bunu kabul edemez!

Tuğyan ve fesada karşı tutuşan gayret ve devrim ateşi nerde?

Tağutlara, tağutî hükümetlere ve onların planlarına karşı çıkan sözler nerede?

Hilafet ve İslam Devleti kurma çağrıları nerede?

İman, ihlas, ihsan, sıdk ve istikamet üzere olup geri kalan her şeyden soyutlanmaya yönelik çağrılar nerede?

Selefin ve onlara tâbî olanların hayatı, takvaları, kendilerini davalarına adamaları, cihadları ile ilgili konuşmalar nerede?

Teori ve pratikte tevhide, istikamet üzere olmaya yönelik çağrılar nerede?

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya saygı göstermek, bir tek O'na boyun eğmek, sadece O'ndan korkmak, O'ndan ummak, O'na güvenmek nerede?

"Kurtuluşumuz ve başarımız Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın emirlerine uymak, Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in yolunu izlemekten geçer" sözleri nerede?

İşte boş bir vadide haykırırcasına ardı ardına sıraladığımız sözler... Boşu boşuna tüketilen bir nefes... Çoğu zaman bu sözlerin ardına sığınırız... Ancak artık bu uyuşukluktan vazgeçip bu çelişkiden kurtulmak zorundayız.

Temiz, pak davamıza tekrar dönmeliyiz... İstikamet üzere olmaya... Enbiya ve Rasullerin yoluna... Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın nimetlendirdiği Nebilerin, salihlerin, sıddıkların, şehidlerin yoluna... Sırat-ı müstakime dönmek zorundayız... Onlar ne güzel yoldaştırlar!...

Sizce de artık zamanı gelmedi mi?!

"Allah'tan gelen öğütlerin ve O'nun indirdiği gerçeğin etkisi ile müminlerin kalplerinin yumuşayacağı, ürpereceği gün halâ gelmedi mi? Müminler daha önce kendilerine kutsal kitap verilenler gibi olmasınlar. Uzun zaman geçince onların kalpleri katılaştı ve çoğu yoldan çıkmış kimseler oldu." (57, Hadid/16)

Son Söz

İnanıyoruz ki biz bu çağın garipleriyiz. Seçtiğimiz bu yolda, dünyadaki herkesten farklı olduğumuzun şuurundayız. Ve hatta birçok davetçi kardeşimizin benimsediği, beğendiği ve doğru bulduğu yöntemden farklı bir yöntemimiz olduğunun farkındayız. Onlarla tek ortak paydamız tevhid. Allah da biliyor ya onlarla daima bir arada olmayı ne kadar çok arzu ettik, bunun için ne kadar çok çabaladık. Sırf aynı yerde yollarımız kesişsin diye. Hâlâ bunun için çabalıyor, bunun için Mevlâ'ya dua ediyoruz. Müminlerin sırat-ı müstakim üzere olması gerekir. Heva ve nefsin istediği yolda değil…

Vallahi bu seçtiğimiz yolu terk etmemiz için bize bir delil bulmalarını istiyoruz. Yeter ki aynı yol üzerinde yürüyebilelim…

Ancak bunun olması mümkün değil çünkü Rasullerin ve Nebilerin yolu bu değil. Babamız İbrahim (as)'ın ümmetinin yolu bu değil. Bizden önceki Müminlerin yolu bu değil…

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kendisini örnek almamız gereken Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'e *"Öyleyse, artık emredildiğin yönde, yanında yer alanlarla birlikte, doğru yolu tutun. Hak ve adalet ölçülerini aşmayın. Şüphesiz O, yaptıklarınızı hakkıyla görür. Bir de zalimlere (sevgi beslemek, yağcılık yapmak veya yaptıkları işlere rıza göstermek suretiyle) meyletmeyin. Yoksa siz de azaba uğrarsınız. Sizin Allah'tan başka dostunuz yoktur. Sonra O'ndan da yardım göremezsiniz." (11, Hud/112–113)* buyurmuşken ve biz de bu ayeti sürekli tekrar ederken yolumuzdan dönmemiz nasıl mümkün olur?

Ben bu kitabı çocuklarım ve onların Müslüman kardeşleri için sevabını sadece Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'tan umarak yaz-

dım. Yazdım ki sözle dahi olsa çocuklarımızı asrımızın karanlıklarından iman nuruna çıkarmakta, dünyanın labirentlerinden sırat-ı müstakime ulaştırmakta bir payım olsun. Yazdım ki tağutun sefahatinden ve dalaletinden İslam'ın rüşdüne ve emanetine ulaşmalarında bir payım olsun. Babalarının onları uyarmakta ihmalkar davrandığı bu büyük zarar konusunda onları uyarmış olayım diye yazdım. İslami cemaat liderlerinin büyük kısmının aksine, insanların çoğu okulları davet için bir metod olarak kabul etmişler, bu yolu tercih etmişlerdir. Bu yolu seçmeleri sonucunda da bilerek ya da bilmeyerek doğru yoldan sapmışlardır.

Buna rağmen pek çok insanın bu çağrıma kulak vermesini beklemiyorum. Öğretmen ve öğrencilerin gruplar halinde girip gruplar halinde çıktıkları bu okullardan uzaklaşacaklarını sanmıyorum. Çünkü Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyuruyor.

> *"Eğer Allah dileseydi, elbette onları hidayet üzere toplardı. O halde sen sakın bunu bilmeyenlerden, fevrî davranaNlardan olma. (Davete), ancak (bütün kalpleriyle) kulak verenler uyar. (Kalben) ölüleri ise Allah kıyamette diriltir. Sonra da hepsi O'nun huzuruna çıkarılır." (6, Enam/35–36)*

Bu satırları yazarken çok iyi biliyorum ki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* tağutları muhafaza etmeyecektir. Onları muhafaza etmediği gibi tağutların tâbîlerini ve anayasalarının koruyucularını, onları takip eden koca sarıklı sözde alimleri, sözde hocaları da korumayacaktır. Onlar ki haktan ve imandan sapmışlar, yöneticilere dalkavukluk yapma yolunu tutmuşlardır. Biliyorum ki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*, onları bu yaptıklarından dolayı kutlamayacak. Biliyorum ki onların kalpleri huzurlu olmayacaktır. Benim bu yazdıklarımdan memnun olmayacaklardır. Olsun... Zaten şu ana kadar tek bir gün bile onları memnun etmek gibi bir kaygım olmadı.

İblisin, onların yanında yer alacağını da biliyorum. Adetleri olduğu üzere reddiyeler yazacak çizecek, yaygara koparacaklardır. Kimi zaman taassub, aşırılık, fanatizm türküsünü tuttururr-

ken, kimi zaman da doğrudan sapma, irtidat ve tahrif teline vuracaklardır.

İşte biz, onların söylemesine gerek kalmadan yüzlerine karşı bunları haykırıyoruz. Seçtiğimiz yolla gurur duyuyor, onlardan da sivri dillerinden de korkmuyoruz.

Evet, biz mutaassıbız!... Bir laçkalık ve ihmal asrı olan şu asırda biz fanatiğiz!... Olabildiğince dinimizin fanatiğiyiz! Ve ne karakaşınız ne de kara gözünüz için dinimizin hiçbir parçasından vazgeçecek değiliz!

> *"O halde, hakikati yalanlayanlara itaat etme. Onlar, senin kendilerine yaranıp onlarla uzlaşmanı arzu ettiler; o zaman onlar da sana yaranıp uzlaşacaklardı. (Haklı haksız) yemin edip duran, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan laf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, mütecâviz, günahkar, kaba ve haşin, bütün bunlardan sonra bir de soysuzlukla damgalanmış kimselerden hiçbirine, mal ve oğulları vardır diye sakın boyun eğme." (68, Kalem/8–14)"*

Kendimizi, çocuklarımızı, ailelerimizi, sizin kendinizi batırmış olduğunuz utançtan kurtarmak için fanatiğiz!...

Dini konularda cahil mürted olduğumuz iddialarına gelince; andolsun ki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onların kim olduğunu bilir. O iman edenleri korur.

> *"Zalimler, nasıl bir inkılab ile devrileceklerini pek yakında görecekler!" (26, Şuara/227)*

Andolsun ki şu dünya hayatı çok kısadır. Ahiretten korkun! Tüm sırların ortaya çıkacağı, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan başka hiçbir yardımcının bulunmayacağı, gerçeklerin ortaya çıkacağı ahiretten korkun! Tüm hileler ortaya çıkıp gerçekler üzerindeki toz bulutu ortadan kalkınca, işte o zaman herkes ata mı yoksa eşeğe mi bindiğini görecektir!

Allah yanımızda olanları da karşımızda olanları da affetsin. Sonumuzu güzel eylesin. Annemizi, babamızı, çocuklarımızı,

bizden önceki ve sonraki akrabalarımızı, çevremizdeki herkesi korusun. Şüphesiz O, duaları duyan ve icabet edendir.

> *"Hatırla ki bir zaman İbrahim şöyle demişti: Rabbim! Bu şehri güvenli kıl! Beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut! Rabbim, gerçekten onlar insanlardan birçoğunu şaşırtıp saptırdı!" (14, İbrahim/35)*

Nimetleri ile iyilikleri tamamlayan Allah'a şükürler olsun.

Ebu Muhammed el-Makdisî
1407 H.

PEK YAKINDA

Ey Vahyin Çocukları! DİRENİN

Mücahidlerin Kaleminden Kalplere Bir Esenlik...

Hazırlayan: Murat Gezenler

“Müminlerdendir o erler ki Allah'a verdikleri ahde sadakat gösterdiler. Kimi adağını ödedi (canını verdi), kimi de beklemektedir. Onlar, ahidlerini hiç değiştirmediler.”(33, Ahzab/23)

“Amerika yandaşları bugün kendilerini sahte bir güce adamışlardır. Ve bu sahte güç onların sonunu hazırlamaktadır. Tüm dünya bilsin ki gelmek üzereyiz. Ve şu an o doğum gününün sancılarını çekmekteyiz.” (*Abdulaziz el-Mukrin)*

PEK YAKINDA

İrca Saldırılarına Karşı Keskin Kılıç

Şüphelerin Giderilmesi

Murat GEZENLER

“(Haydi bakalım) Getirin delilinizi. Şayet doğrulardansanız.” (2, Bakara/111)

Günümüz Mürciesi’nin; Allah’ın indirdiği hükümleri terk eden, kendi uydurdukları kanun ve yasalarla kullara hükmeden azgın idarecilerin küfrüne dair ortaya attıkları şüphelere cevap niteliğinde hazırlanmış bir çalışmadır.

Kitapta muasır Mürcie’nin şüpheleri tek tek ayrı başlıklar altında ele alınmış ve bu şüphelere dair özellikle muasır alimlerimizden bolca yapılan nakillerle irca ehlinin şüpheleri çürütülmüştür. Bu anlamıyla kitap, uzun bir çalışmanın ürünü olarak ortaya atılan şüphelere dair tam bir ansiklobedik çalışma olmuştur. Allah’ın izniyle Ağustos ayı içerisinde okuyucularımızın istifadesine sunulacaktır.

PEK YAKINDA

Orman Kanunları

Ebu Muhammed el-Makdisî

"Yuh Olsun size de Allah'tan başka taptıklarınıza da. Halâ akıllanmayacak mısınız?" (21, Enbiya/67)

"Ey Allah'ın kulları! Sebat üzerine sebat edin... Vallahi, önceki günlerde olduğu gibi, kalan birkaç gün de çabucak geçecektir... Bu günler geçtikten sonra, yorulan sanki yorulmamış, işkence gören sanki hiç işkence görmemiş, nimet ve bolluk içerisinde yaşamış olan da sanki hiç nimet ve bolluk içerisinde yaşamamış gibi olur. Sonra hepsi rablerine döndürülürler. Rableri ise onlardan kötülük işleyenlere kötülükle, iyilik işleyenlere ise iyilikle karşılık verir."

PEK YAKINDA

İslam İlimleri Külliyatı

El-Camiu Fi Talebi-l İlmi-ş Şerif

Şeyh Abdulkadir b. Abdulaziz

“Bu kitabı yazmaya beni teşvik eden unsur Resullullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in “din nasihattir” hadisine iman ederek ümmete nasihat etme isteğimdir. Gördüm ki bugün ümmet şer'i ilimlere dair eğitimden yüz çevirmiş durumdadır. Öyle ki bugün Müslümanlar üzerlerine farzı ayn olan ilimleri öğrenmekten dahi geri durmaktadırlar. Bununla beraber içlerinden ilmin önemini kavrayanlarsa farz ile nafileyi, birinci dereceden önemli olan ile ikinci dereceden önemli olanı ayırt edememektedir. Bir de buna pek çok Müslümanın karşılaştıkları durumlarla ilgili fetva istemeyi terketmeleri, Allah'ın karşılaştıkları meselelerle ilgili hükmünü önemsememeleri eklenince bu çok önemli konuda bir kitap yazmak ihtiyaç olmuştur...”

Çıkan Kitaplarımız

1- Hakimiyet Mefhumu (2. Baskı)

Murat Gezenler

2- Demokrasi Bir Dindir (2. Baskı)

Ebu Muhammed el-Makdisî

3- Taifetu-l Mansura'nın Özellikleri (2. Baskı)

Ebu Basir et-Tartusi

4- Müslümanların Birliğini Sağlayan Temel Esaslar

Ebu Basir et-Tartusi

5- İslam Erlerine Nasihatler (2. Baskı)

Nacih İbrahim

6- Cihada Teşvik

Ebu Kuteybe eş-Şami

7- İslam'da Şehadet Operasyonları

Derleme

8- Demokrasi Dini

Murat Gezenler

9- İslam Dininden Çıkaran Ameller (2. Baskı)

Ebu Basir et-Tartusi

10- El-Cihad Ve-l İctihad

Ebu Katade el-Filistini

11- El-Umde Fi İdadi'l Udde

Abdulkadir bin Abdulaziz

12- Ey Zindan Arkadaşlarım 1

Ebu Muhammed el-Makdisî

13- Mühim Soruların Cevabı

Alaeddin Palevî

14- Çocuk Eğitiminde Nebevî Yöntem ve Fesad Medreseleri

Ebu Muhammed el-Makdisî

<u>Çıkacak Kitaplarımız</u>

1- İrca Saldırılarına Karşı Keskin Kılıç
Şüphelerin Giderilmesi
Murat Gezenler

2- Orman Kanunları
Ebu Muhammed el-Makdisî

3- Ey Vahyin Çocukları! Direnin…
Hazırlayan: Murat Gezenler

4- Ey Zindan Arkadaşlarım 2
Ebu Muhammed el-Makdisî

5- Ey Zindan Arkadaşlarım 3
Ebu Muhammed el-Makdisî

6- Vela ve Bera Akîdesi – Millet-i İbrahim
Hamd b. Ali b. Atik
Ebu Muhammed el-Makdisi

7- İstismar Edilen 40 Ayet
Alaeddin Palevî

8- İstismar Edilen 40 Hadis
Alaeddin Palevî

9- Hicret
Ebu Basir et-Tartusî

10- El-Camiu Fi Talebi-l İlmi-ş Şerif
Abdulkadir bin Abdulaziz

11- Cennetin Anahtarı
Murat Gezenler

12- İslami Hareketin Temel İlkeleri
Murat Gezenler

13- Demokrasi Bir Dindir 2
Ebu Basir et-Tartusi